

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Τέως Γυμνασιάρχου νῦν δὲ Καθηγητοῦ ἐν τῷ α' Βαρβακείῳ Γυμνασίῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ,
ΤΗΝ ΙΣΟΒΑΘΜΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ
ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1). Προπαιδεία.
- 2). Κείμενον μετὰ 150 καλλιτεχνικῶν πρωτοτύπων εικόνων.
- 3). Τὰ ἐξῆς βοηθήματα ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου κεχωρημένα
α' Λεξιθέτησις, ἥτοι κείμενον ἀπλουδέστερας μορφῆς.
β' Γραμματικά.
γ' Πραγματικά.
δ' Ἑρμηνευτικά.
ε' Καλαιθετικά.
ς' Περίληψις.
ζ' Δίδαγμα μετὰ τῆς σχετικῆς λαϊκῆς παροιμίας.
η' Ἀπομνημόνευσις λέξεων καὶ φράσεων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

3 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ — 3

1909

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Τέως Γυμνασιάρχου νῦν δὲ Καθηγητοῦ ἐν τῷ α' Βαρβακείου Γυμνασίῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ,
ΤΗΝ ΙΣΟΒΑΘΜΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ
ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1). Προπαιδεία.
- 2). Κείμενον μετὰ 150 καλλιτεχνικῶν πρωτοτύπων εικόνων.
- 3). Τὰ ἐξῆς βοηθήματα ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου κεχωρισ-
θὲν ἐν ἀλλήλων καὶ οὐχὶ φύσθην μίγδυν·
 - α' Λεξιθέτησις ἥτοι Κείμενον ἀπλουτέρας μορφῆς.
 - β' Γραμματικά.
 - γ' Πραγματικά.
 - δ' Ἑρμηνευτικά.
 - ε' Καλαιθητικά.
 - ς' Περιλήψεις.
 - ζ' Δίδαγμα μετὰ τῆς ὁμοεικῆς λαϊκῆς παρουσίας.
 - η' Ἀπομνημονεύσις Λέξεων καὶ φράσεων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ἸΚΚΔΟΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

3 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ — 3

1909

18471

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως καὶ
τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου Δημ. Δημητράκου λογίζεται ὡς
κλεψίτυπον.

Μαυροσταύου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀξιότιμε κ. Συνάδελφε,

Ἐπὶ τῇ βάσει :

α') τῆς κεκανονισμένης ὕλης·

β') τῶν ὀδηγιῶν τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου περὶ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας τῶν Ἑλληνικῶν·

γ') τῶν ὑποδείξεων τῶν κ. Ἐπιθεωρητῶν τῆς Μέσ. Ἐκπαιδεύσεως· καὶ

δ') τῆς πολυετοῦς διδακτικῆς πείρας·

ἐπεξεργάσθη Χρηστομαθείας πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων.

Κατὰ ταῦτα ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ

1) διηρέθη ἡ ὕλη κατὰ μεθοδικὰς ἐνότητας (Ὅδηγ. σελ. 89, 115, 110 καὶ 111, Ἐξαρχοπούλου αὐτὸς Διδάσκαλος», Παιδαγωγικὸν Δελτίον), ἐκάστης δὲ τὸ περιεχόμενον ἀναπαριστᾷ ζωηρῶς σχετικὴ σκηνογραφικὴ εἰκὼν καλλιτεχνικὴ.

2) Προετάχθη τῆς κυρίας ὕλης προεισαγωγικὴ ἀσκησις· διὰ νὰ κατανοήσῃ ὁ μαθητὴς τὴν σχέσιν καὶ τὰς διαφορὰς μεταξὺ ἀρχαίας καὶ νέας γλώσσης, διότι οὗτος ἤδη εὐρίσκεται πρὸ καινοφανῶν γλωσσικῶν τύπων καὶ νέου καλαισθητικοῦ ὀρίζοντος.

3) Τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα ἐτέθησαν οὐχί, ὡς συνήθως, φύρδην μίγδην, ἀλλὰ κεχωρισμένως καὶ διακεκριμένως κατὰ τοὺς τρεῖς κλάδους τῆς ἐρμηνείας, Γλωσσικόν, Πραγματικόν καὶ Αἰσθητικόν (Ὅδηγ. σελ. 17, 73, 88, . . .). Ἐπὶ τούτοις γίγνεται α') Γραμματικὴ ἐξέτασις τῆς ὕλης πρὸς ἀναγνώρισιν καὶ καθορισμὸν παντὸς τύπου γνωστοῦ καὶ ἀγνωστοῦ τῶν μαθητῶν (Ὅδηγ. σελ. 65, 74, 107, 108, 106. Παιδαγωγ. Δελτ. σελ. 79). β') κατάλληλος Λεξιθέτησις τοῦ Κειμένου (Ὅδηγ. σελ. 75 καὶ 76). (Σημ. Ταύτην δύναται ὁ διδάσκων νὰ χρησιμοποίη ἐκάστοτε ἀναλόγως τοῦ ποιοῦ τῶν μαθητῶν). γ') Ἄρσις τῶν λεξιλογικῶν δυσχερειῶν (Ὅδηγ. σελ. 62, 73, 101). δ') Πραγματικὴ ἐρμηνεία διὰ βραχέων ἐν τοῖς ἀπολύτως ἀναγκαίοις

(*Ὁδηγ.* 96 καὶ 107). ε') δίδεται νύξιν μόνον, πρὸς ἐξαγωγήν Ἐννοίας, Περιεχομένου, καὶ Ἠθικοῦ πορίσματος ἐξ ἑκάστης Ἐνότητος, χωρὶς νὰ ἐξάγονται ταῦτα δογματικῶς (*Ὁδηγ.* σελ. 94, 99, 102 καὶ Παιδ. Δελτ.). ς') καθορίζονται λέξεις καὶ φράσεις τοῦ Κειμένου πρὸς ἀπομνημόνευσιν (*Ὁδηγ.* σελ. 69). καὶ ζ') ἕκαστον διδασκτέον τεμάχιον συνοδεύει καὶ μία λαϊκὴ Παραομιλία.

Διὰ τῶν ἐπικουριῶν τούτων διευκολύνεται μὲν ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία τοῦ μαθητοῦ δὲν προλαμβάνεται ὅμως καὶ τὸ κύριον ἔργον τοῦ διδασκάλου. Ἀληθῶς μόνος ὁ διδάσκαλος μέλλει νὰ ἐμφυσήσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς, νὰ ἐνσταλάξῃ πᾶν εὐγενὲς, ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν φρόνημα καὶ νὰ διαπλάσῃ τὸ θυμικὸν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ παιδός, διὰ τῆς μεθοδικῆς χειραγωγίας καὶ παιδαγωγικῶς ζώσης διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ ἐπικουρήματα εἶνε λίαν ἀναγκαῖα. Ὁ διδάσκαλος εἶνε ὁ ἰατρός καὶ τὸ ἐπαγωγὸν ἀναγνωστικὸν βιβλίον εἶνε ὁ παράδεισος, ἐξ οὗ θὰ ληφθῶσι τὰ λυσιτελεῖ βότανα, δι' ὧν ὁ μαθητὴς ἐπιρρωσθεῖς μέλλει νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ μυστήρια καὶ τὰς παντοίας καλλονας τῆς ἀρχαιότητος. Ὅποσον δὲ παρσλογον εἶνε νὰ ἀξιῶμεν, ὡς συνήθως μέχρι τούδε ἐγίγνετο, παρὰ μόνου τοῦ μαθητοῦ νὰ δημιουργήσῃ οἰκοδόμημα δι' ὑλικῶν παντελῶς ἀγνώστου αὐτῷ! ἢ πόσον ἀλυσιτελεῖς εἶνε νὰ ἀναμένωμεν τὰ πάντα ἐκ τοῦ στόματος μόνου τοῦ διδασκάλου.

Ὅθεν οὔτε μόνον τὸ βιβλίον ἐπαρκεῖ πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν οὔτε μόνος, ἄνευ τούτου, ὁ διδάσκαλος, ὅστις ἔχει χρέος «νὰ ἀποφεύγῃ τὸ νὰ λέγῃ καὶ νὰ πράττῃ πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατόν νὰ εἴπωσιν ἢ νὰ πράξωσιν μόνου οἱ μαθηταί».

Ἐν Ἀθήναις Μαΐου φθίνοντος 1909

Ι. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

Τέως γυμνασιάρχης νῦν καθηγητὴς ἐν τῷ Α' Βαρβακίῳ γυμνασίῳ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΤΑΞΙΣ Α΄.

ΠΡΟΠΑΙΔΕΙΑ

Οικία, μαθητῶν, ποῦ, ἐγώ, πίνουσι, κόπτει, οἱ λέγοντες, ἡ σοφή, δύο παιδιά, ἐν βιβλίον, ἐάν, οὐχί, φεῦ· πάντα ταῦτα εἶνε **Λέξεις**.

— Ἐκάστη λέξις ἢ εἶνε **κλιτόν**, ἢ εἶνε **ἄκλιτον** μέρος τοῦ λόγου. Τὸ κλιτόν γνωρίζεται ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὅτι τὸ περισσότερον μέρος τῆς λέξεως παραμένει τὸ ἴδιον καὶ μόνον τὸ τελευταῖον μέρος αὐτῆς ἀλλάσσει καὶ μεταβάλλεται· π. χ. ἀδελφ-ὸς, ἀδελφ-οῦ· ἐνῶ τὸ ἄκλιτον παντοῦ καὶ πάντοτε παραμένει τὸ ἴδιον π. χ. ποῦ, χθές, σήμερον. Ὁ, τοῖς, ἡ, ἄνθρωποι, μαθητοῦ, πόλεις, ἀγαθός, ἐμοῦ, αὐτός, πρᾶττει, λέγειν, ἔχειν· εἶνε λέξεις **κλιταί**. Ποῦ πότε, ἐκεῖ, χθές, καί, ἀλλά, οὐχί, μή, ναί, αὔριον, Ἄχ, ἀλλοίμονον, λοιπόν, εἴθε· εἶνε λέξεις **ἄκλιτοι**.

— Ἄν αἱ διάφοροι λέξεις, **κλιταί καὶ ἄκλιτοι**, συνδεθῶσι καταλλήλως, θὰ ἀποτελέσωσι μίαν ἔννοιαν, **Πρότασιν**. π.χ. ὁ μαθητής, σήμερον, εἶνε, ἐπιμελής—ὁ μαθητής σήμερον εἶνε ἐπιμελής.

— Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἂν συνδεθῇ μία πρότασις πρὸς ἄλλην ἢ ἄλλας, ἀποτελεῖται ἡ **Περίοδος**.

— Ὅλαι δὲ ὁμοῦ αἰτὰ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀποτελοῦσι τὸν **λόγον**. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν ὁμιλῶμεν καὶ ὅταν γράφωμεν. Ὅθεν ὁ λόγος εἶνε **προφορικὸς ἢ γραπτὸς**.

— Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ μεταβολὴ τῶν Κλιτῶν εἰς τὰ Ἄρθρα, τὰ Ὄνόματα, τὰς Ἀντωνυμίας καὶ τὰς Μετοχὰς, λέγεται **Πτώσις**, εἰς δὲ τὰ ρήματα, **Ἐγκλισίς**. Εἶνε λοιπὸν Πτώσεις πέντε,

Ὀνομαστική, Γενική, Δοτική, Αἰτιατική καὶ Κλητική· καὶ Ἐγκλίσεις τέσσαρες, Ὀριστική, Ὑποτακτική, Εὐκτική καὶ Προστακτική.

Σημείωσις. Εἰς ἡμᾶς δὲν διετηρήθη ὁ τύπος τῆς Δοτικῆς καὶ ἐκφράζομεν τοῦτον διὰ μιᾶς προθέσεως (εἰς, πρὸς, διὰ, μέ,) καὶ τίνος πτώσεως π χ.

τῷ ἀνθρώπῳ=πρὸς, εἰς τὸν ἄνθρωπον.

σὺν τῷ ἵπῳ=μὲ τὸν ἵππον.

τοῖς λόγοις=διὰ τῶν λόγων, μὲ τοὺς λόγους.

Ὡσαύτως δὲν διετηρήθη τέλειος καὶ ὁ τύπος τῶν ἐγκλίσεων καὶ μάλιστα τῆς Ὑποτακτικῆς καὶ τῆς Εὐκτικῆς. Ταύτας ἀναπληροῦμεν διὰ δύο ἢ περισσοτέρων ὁμοῦ ἄλλων λέξεων π. χ.

γράφη (ὑποτακτικὴ ἀρχαία)=ἄς, ἦ, νὰ γράφη (νέα).

γράφοι (εὐκτικὴ ἀρχαία)=εἶθε νὰ γράφη (νέα).

— Ἄν ἡ ὁμιλία γίνεται δι' ἓν μόνον πρόσωπον ἢ δι' ἓν πρᾶγμα τότε αἱ πτώσεις ἢ αἱ ἐγκλίσεις εἶνε εἰς Ἐνικὸν Ἀριθμὸν· ἂν δὲ διὰ περισσότερα πρόσωπα ἢ πράγματα, τότε αὗται εἶνε εἰς Πληθυντικὸν Ἀριθμὸν. Δύνανται νὰ εἶναι καὶ εἰς Δυϊκόν, ὅταν εἶνε ὁ λόγος διὰ δύο μόνον πρόσωπα ἢ πράγματα. Ἄλλὰ μέχρις ἡμῶν δὲν διετηρήθη ὁ Δυϊκός, ὅστις καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους ἦτο σπάνιος. **Παραδείγματα.** ποῖος μελετᾷ; ὁ μαθητής. τίνος εἶνε τὸ τετράδιον; τοῦ μαθητοῦ. πρὸς τὸ ἀγαθὸν βλέπε. δύο γυναῖκες. πρὸς τοὺς γενναίους. ἀγαθοὶ πολῖται. υπερασπίζετε τὰς πόλεις.

— Ὁ βοῦς, ὁ ἵππος, ἡ συκὴ, ἡ λίμνη, ἡ θάλασσα, τὰ ἔρη, τοῦ δένδρου, εἰς τὸν λίθον, οἱ καρποί, τῷ λαῷ, τὴν πόλιν, τὰ σπαρτιά, ἐγώ, αὐτός, ἡμέτερος, ἐκείνη οὗτος. Ὅλοι αὗται αἱ κλιταὶ λέξεις ἀνήκουσιν εἰς ἓν γένος δηλαδὴ, ἀρσενικόν, θηλυκόν, ἢ οὐδέτερον. Τὸ γένος διακρίνεται εὐκολώτερον ὅταν τὸ ὄνομα συνοδεύη καὶ τὸ ἄρθρον ὁ, ἡ, τό, οἱ, αἱ, τά, κλπ.

— Αἱ λέξεις, ἵππος, ἄνθρωπος, μήλον, χλόη, ὄρος, θάλασσα, φανερώουσι ὅτι εἶνε κᾶτι τι. ὅσα ἔχουσι τοῦτο: τὸ κᾶτι τι, τὰ ὀνομαζόμενα **Οὐσιαστικά**, διότι τὸ, κᾶτι τι, εἶνε μία οὐσία ἀναγκαία δι' αὐτό.

— Καλός, κακός, σοφός, ἐπιμελής, ἄτακτος, ἀγρία, σεμναί,

βαρείς, δυνατοῦ, ὄξεα, βραχεῖα, καὶ τὰ ὅμοια, εἶνε λέξεις μὲ τὰς ὁποίας φανερώνομεν τί πράγμα εἶνε, ἢ τί εἶδος, ἢ τίνα ποιότητα ἔχει ἡ οὐσία, δηλαδή τὸ οὐσιαστικόν· τὰς τοιαύτας λέξεις ὀνομάζομεν **Ἐπίθετα**.

— Βοῦς-καλός, σῶμα-ῶραϊον, μαθητὴν-ἀμελῆ, γυναῖκος-σοφῆς, δένδρα ἄκαρπα, τόνος-ὀξύς, προβάτου-ἡμέρου κ.π.λ. Τοιοῦτοτρόπως δηλαδή, εἰς ἓν οἰονδήποτε οὐσιαστικόν πλησίον, θέτομεν καὶ τὴν καλὴν ἢ κακὴν αὐτοῦ ποιότητα καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διακρίνομεν τοῦτο ἐκ τῶν ἄλλων, π. χ. αἱ οἰκίαι, δύναται νὰ εἶνε ὑψηλαί, λευκαί, εὐρύχωροι, μαῦραι. Ἐν λοιπὸν θέλωμεν νὰ διακρίνομεν καὶ νὰ ὀρίσωμεν τὴν μίαν ποιότητα, πρέπει εἰς ταύτην νὰ ἀποδώσωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς, δηλαδή νὰ ὀρίσωμεν τὸ ποῖον τὸ ὁποῖον τὴν κάμνει νὰ διακρίνεται· τοῦτο τὸ ὁποῖον, ὡς ποῖόν, ἀποδίδομεν εἰς αὐτὴν ὀνομάζεται **Κατηγορούμενον**.

— Ὅθεν τὸ ἐπίθετον κυρίως χρησιμεύει ὡς **κατηγορούμενον**, ἐνῶ τὸ οὐσιαστικόν κυρίως καὶ συχνάκις χρησιμεύει ὡς **ὑποκείμενον**, δηλαδή ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται ὁ λόγος.

Ἐρώτησις. Ποῖος ἐξ ὑμῶν γνωρίζει πῶς διακρίνεται ὁ λευκὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν μαῦρον; πῶς ὀνομάζεται τοῦτο τὸ ὁποῖον τοὺς διακρίνει; εἰπέ καὶ ἄλλα ὅμοια οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα.

— Ὁ παῖς γράφει, ἡ συκὴ ἀνθεῖ, οὗτος ἔχει βιβλία, ἡ γάτα τρώγει, ὁ θεὸς ὑπάρχει, τὰ πρόβατα βόσκουσιν. Αὐτὰς τὰς νέας λέξεις μὲ τὰς ὁποίας φανερώνομεν τὸ τί συμβαίνει εἰς ἕκαστον οὐσιαστικόν. τὰς ὀνομάζομεν **Ῥήματα** (γράφει, ἀνθεῖ, ἔχει. . .) ἀπαριθμήσατε καὶ ἄλλα ὅμοια, **ῤήματα**.

Θέτομεν λοιπὸν, καθὼς βλέπετε, ἓν οὐσιαστικόν εἰς ἓν ῤημα· διὰ νὰ φανερώσωμεν εἰς ποῖον ἀνήκει αὐτὸ τό : τί **συμβαίνει**· αὕτη δὲ ἡ λέξις μὲ τὴν ὁποίαν τοιοτοτρόπως συνδέεται τὸ ῤημα λέγεται, ὡς εἴπομεν, **ὑποκείμενον** π.χ. ποῖος τρώγει; ἢ μήτηρ τρώγει· ἢ μήτηρ εἶνε ὑποκείμενον. τίνες εἶνε ἄτακτοι; εἶνε οἱ **γάτοι**. αἱ δὲ λέξεις **τρώγει, καὶ εἶνε, τὰ ῤήματα**.

— Ὁ λύκος εἶνε ἄγριος (ἔστι). ἡ αἴξ εἶνε (ἔστι) λευκή· τὰ ζῶα εἶνε (εἰσὶ) τετράποδα· αἱ ἀδελφαὶ εἶνε (εἰσὶ) πολλαί. Εἰς ταύ-

τας τὰς φράσεις ἐν ἐπίθετον (κατηγορούμενον) συνδέεται μετὰ τινος οὐσιαστικοῦ (ὑποκειμένου), διὰ τῆς μεσολαβήσεως ρήματος, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦτο ὀνομάζεται **Συνδετικόν**, διότι συνδέει τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ κατηγορούμενον.

— Ὁ ἄνθρωπος λέγει **ἀλήθειαν**, οὗτος ἔχει **καρπούς**· ἡ γάτα τρώγει τοὺς **ποντικούς**· αὐτὰς τὰς νέας λέξεις, καρπούς, ἀλήθειαν, ποντικούς, τὰς ὀνομάζουσιν **ἀντικείμενον**· διότι μὲ αὐτὰς φανεροῦται ὅτι πᾶν ὅ,τι πράττει τὸ ὑποκείμενον μεταβιβάζεται εἰς αὐτάς· π. χ. τύπτει, ποῖος τύπτει; ὁ γεωργός· ποῖον τύπτει ὁ γεωργός; τὸν ὄνον τύπτει ὁ γεωργός. Λοιπὸν ἐδῶ γίνε-ται κτύπημα (τύπτει)· ποῖος ἐνεργεῖ τοῦτο; ὁ γεωργός, δηλαδὴ τὸ ὑποκείμενον τὸ ὁποῖον κάμνει τὸ κτύπημα; εἰς τὸ ὄνον πίπτει τὸ κτύπημα, εἰς αὐτὸν μεταφέρεται· ὁ ὄνος εἶνε τὸ **ἀντικείμενον**· ὅθεν ὁ γεωργός (ὑποκείμενον), τύπτει, (ρῆμα), τὸν ὄνον (ἀντικείμενον). Συνήθως ὡς **ἀντικείμενον** χρησιμεῖ τὸ Οὐσιαστικόν. Εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον τὸ ὑποκείμενον δὲν τίθεται συνήθως, διότι φανεροῦται διὰ τῆς καταλήξεως τοῦ ρήματος π.χ. τρώγω (ἐγώ), παίζεις (σύ).

— Ποῖος λοιπὸν τύπτει τὸν ὄνον; ὁ γεωργός; ὄχι, ἀλλὰ ἐγώ, σύ, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτή, ἡμεῖς σεῖς, ἄλλοι, ἀμφότεροι, τύπτουσιν· αὐταὶ αἱ νέαι λέξεις ἐτέθησαν ἐνταῦθα διὰ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνωνται τὰ ὀνόματα τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν προηγουμένως· ὅθεν αὐταὶ ἀναπληρῶνουν τὰ ὀνόματα καὶ τίθενται ἀντὶ τούτων, δηλαδὴ εἶνε αἱ **ἀντωνυμίαι**· π. χ. ὁ Δημήτριος ἔφυγε; αὐτὸς (ὁ Δημήτριος) ἔφυγε πρὸ πολλοῦ· ποῖος τρώγει τοὺς ποντικούς; ἐκεῖνος (τοὺς ποντικούς) τοὺς τρώγει ἢ γάτα. ἡμεῖς (Δημήτριος. Γεώργιος), εἴμεθα ἐπιμελεῖς.

ΠΛΑΓΙΑΙ ΠΤΩΣΕΙΣ (Γενική, Δοτική, Διαιτιατική).

Τίς γράφει; ὁ μαθητής. τίνας παίζουσιν; οἱ μαθηταί.
τίνος εἶνε τὰ γράμματα; τοῦ μαθητοῦ, τίνος εἶνε τὰ πράγματα;
τῶν φίλων.

πρὸς τίνα ἀνήκουσι τὰ βιβλία ; εἰς τοὺς μαθητάς ; τίνας βλέπετε ; τοὺς μαθητάς.

διὰ τίνος σκάπτομεν ; διὰ τῆς σκαπάνης.

φώναξέ μας : ἰδοὺ : ὦ μαθηταί !

Αἱ ἐρωτήσεις αἴται καὶ αἱ ἀποκρίσεις δύνανται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον νὰ ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰ τρία γένη καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀριθμούς.

Λοιπὸν ὅταν ἐρωτῶμεν μὲ τὰς λέξεις ; **τίς, τίνες**, περιμένομεν ἀπόκρισιν εἰς ὀνομαστικήν.

ὅταν ἐρωτῶμεν μὲ τὰς : **τίνος, τίνων**, περιμένομεν ἀπόκρισιν εἰς γενικήν.

ὅταν μὲ τὰς : πρὸς **τίνα**, πρὸς **τίνας**, διὰ **τίνος**, διὰ **τίνων**, περιμένομεν εἰς δοτικήν.

ὅταν μὲ τὰς : μὲ **τίνα**, μὲ **τίνας**, περιμένομεν εἰς αἰτιατικήν.

ὅταν δὲ προσκαλῶμέν τίνα, ἢ τίνας, τότε χρειαζόμεθα κλητικήν.

ΟΡΘΑΙ ἢ ΕΥΘΕΙΑΙ — (ἡ Ὀνομαστικὴ καὶ Κλητικὴ).

Ἐρωτ. τίς ; τίνες ;	ἀποκρίσις. ἐγώ, ἡμεῖς—(ὀνομαστικὴ)
» τίνος, τίνων,	» ἐμοῦ, ἡμῶν—(γενική)
» πρὸς τίνα ; πρὸς τίνας ;	» εἰς ἐμὲ (ἐμοί), εἰς ἡμᾶς (ἡμῖν)—(δοτική)
» διὰ τίνος ; διὰ τίνων ;	» δι' ἐμοῦ (ἐμοί), δι' ἡμῶν (ἡμῖν)—(δοτική)
» τίνα ; τίνας ;	» ἐμέ, ἡμᾶς—(αἰτιατική)
» μὲ τίνα ; μὲ τίνας ;	» μὲ ἐμὲ (ἐμέ), μὲ ἡμᾶς (ἡμᾶς)—αἰτιατική (ἢ καὶ δοτική μὲ πρόθεσιν)
» κάλεσον αὐτόν ;	» ὦ οὗτος :—(κλητική)

— Ὁ μαθητὴς γράφει· ἀλλά, ποῦ γράφει ; **ἐκεῖ**.—πότε γράφει ; **τώρα**.—ἀπὸ ποῦ γράφει ; **ἐκ τοῦ βιβλίου**.—διὰ τίνα λόγον γράφει ; **διὰ νὰ μάθῃ**.—πῶς γράφει ; **καλῶς**.—μὲ ποίαν χεῖρα γράφει ;—**μὲ τὴν δεξιάν**.—πόσον γράφει ;—**ὄσον δύναται**.—κατὰ τί γράφει ; τὰ **κατὰ τὴν κεφαλὴν**.—ὡς πρὸς

ποιον πράττει τοῦτο ; **σχετικῶς** πρὸς τοὺς ἄλλους μαθητάς.—
διὰ ποίαν αἰτίαν ; **διότι** εἶνε ἀγράμματος ἀκόμη.

Αὐταὶ λοιπὸν αἱ λέξεις, αἱ ὑπάρχουσαι εἰς τὰς ἀποκρίσεις, χρησι-
μεύουσιν εἰς τὸ νὰ ὀρίσωσι μὲ περισσοτέραν ἀκρίβειαν πᾶν ὃ, τι συμ-
βαίνει εἰς τὸν μαθητὴν· δηλαδή, εἰς ποῖον **χρόνον** γράφει· **διὰ τί**
γράφει, μὲ ποῖον **τρόπον** γράφει, ἀπὸ **ποῦ** γράφει, τί **ποσὸν** γρά-
φει, **σχετικῶς** πρὸς ποῖον γράφει. Αὐτὰς τὰς λέξεις καὶ φράσεις,
αἵτινες τοιαῦτα φανερώνουσι, τὰς ὀνομάζουσι **Προσδιορισμούς**. Οἱ
Προσδιορισμοὶ οὗτοι εἶνε ὀκτὼ εἰδῶν 1) χρόνου 2) τόπου 3) τρό-
που 4) ποσοῦ 5) ποιοῦ 6) αἰτίας 7) κατὰ τι, καὶ 8) ἀναφορᾶς.

Μὲ τό : **πότε**, ἐρωτῶμεν περὶ τοῦ χρόνου, ὅτε δηλαδή γίνεται,
θὰ γείνη ἢ ἔγεινέ τι.

Μὲ τά : **ποῦ, πόθεν, ἀπὸ ποῦ, εἰς ποῖον μέρος**, ἐρωτῶμεν
περὶ τοῦ τόπου ἔνθα ἔγεινε ἢ γίνεται ἢ θὰ γείνη τι.

Μὲ τό : **πῶς** (μὲ **ποῖον τρόπον**), ἐρωτῶμεν μὲ τί μέσον ἢ ὄρ-
γανον ἔγεινε, γίνεται, ἢ θὰ γείνη τι.

Μὲ τό : **πόσον**, ἐρωτῶμεν διὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ
περὶ οὗ πρόκειται.

Μὲ τά : **ποίας λογῆς, ποίου εἴδους**, ἐρωτῶμεν περὶ τῆς ποιό-
τητος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται.

Μὲ τό : **διὰ τί**, ἐρωτῶμεν περὶ τῆς αἰτίας, διὰ τὴν ὁποίαν γίνε-
ται, ἔγεινε ἢ θὰ γείνη τι.

Μὲ τό : **κατὰ τί**, ἐρωτῶμεν περὶ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον συμ-
βαίνει τι,

Μὲ τό : **ὡς πρὸς τί**, ἐρωτῶμεν περὶ τοῦ προσώπου ἢ πράγματος
μὲ τὸ ὁποῖον σχετίζεται τὸ περὶ οὗ πρόκειται.

Εἰς ὅλα ταῦτα ἀποκρινόμεθα μὲ τὰ κατάλληλα ἐπιρρημάτα (διὰ
μᾶς δηλαδή λέξεως), ἢ μὲ τοὺς ὡς ἐπιρρηματικούς προσδιορισμούς
(δηλαδή μὲ περισσοτέρας τῆς μᾶς λέξεως· συνήθως εἶνε τοῦτο πλα-
γία τις πτώσις μετὰ προθέσεως).

Παραδείγματα. Τόπος. πόθεν ἔρχεσαι ; ἀπόκρισις : Ἀθήνηθεν,
ἢ ἔξ Ἀθηνῶν. διὰ ποῦ ; Ἀθήναζε=δι' Ἀθήνας. ἀπὸ ποῦ ἔπερα-
σες ; διὰ τῶν Μεγάρων (διὰ μέσου).

Τρόπος. με τί (πῶς) ἐργάζεται ὁ γεωργός; με τὸ ἄροτρον=ἀρότρον.

Ποσόν. πόσον πωλεῖ ὁ ἄροπώλης τὸν ἄρτον; μίαν δραχμὴν=δραχμῆς, ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς, τὴν ὀκτῶν.

Αἴτιον. α') διὰ τί τρέφουσιν οἱ ποιμένες τοὺς κύναι; ἵνα φυλάττωσι τὰ πρόβατα ἀπὸ τοὺς λύκους. (τελικὸν αἴτιον).

β') διὰ τί κοιμᾶται; διὰ νόσον: νόσῳ, (ἀναγκαστικὸν αἴτιον).

Χρόνος. πότε ἤρχισε νὰ μανθάνῃ γράμματα ὁ νέος; ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν ἑξ ἑτῶν.

Ποιόν. ὁποῖον ἄρτον ἀγοράζει; πρώτης ποιότητος, μαῦρον, κρόθινον, λευκόν....

Ὅργανον (μέσον). με τί ἐμάχοντο; με τὰ ξίφη=ξίφεσι.

Ἀναφορά. ὁ ὑδράργυρος ὡς πρὸς τί εἶνε βαρύτερος; ὡς πρὸς τὸν χρυσόν.

Α Κ Λ Ι Τ Α

— Λέγω-πρὸ=προ-λέγω. ἔρχομαι-σὺν=συν-έρχομαι. βλέπω-διὰ=δια-βλέπω. θερμὸς-περὶ=περὶ θερμὸς. ὁδὸς-κατὰ=κατὰ-ὁδός. μετὰ-ἐμοῦ=μετ' ἐμοῦ. πρὸ-αὐτοῦ=πρὸ αὐτοῦ. Λοιπὸν 18 λέξεις-δια, ἐν, σὺν, πρὸς κλπ. λέγονται Προθέσεις κύριαι καὶ 10, ἄχρι, μέχρι, πλὴν, δίηνη, κ. λ. π. Καταχρηστικαὶ Προθέσεις. Μὲ ταύτας τὰς Κυρίας ἢ γίνεται λέξις νέα, σύνθετος, ἥτις ἔχει ἔννοιαν τροποποιημένην κατὰ τι π. χ. κατὰ-βάλλω=καταβάλλω. ἢ σχηματίζεται προσδιορισμὸς με μίαν Πρόθεσιν, κυρίαν ἢ καταχρηστικὴν, καὶ πλαγίαν τινὰ πτώσιν π.χ. μετὰ-ἐκείνου=μετ' ἐκείνου. ἄχρινυξ=ἄχρι νυκτός. ἀνευ-χρήματα=ἀνευ χρημάτων.

Ἐν τῇ νέᾳ γλώσῃ εἶνε σχεδὸν οἱ ἴδιοι τύποι τῶν Προθέσεων οἷτινες εἶνε καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ, ἐκτὸς τῶν: σὺν=με π.χ. σὺν τῷ χρόνῳ=με τὸν χρόνον, μετὰ (μετὰ γενικῆς)=με π. χ. μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ=με τὸν ἀδελφόν, ἀμφί (μετὰ τινος πτώσεως)=περίπου, περίε π. χ. ἀμφὶ διακοσίους=περίπου διακοσίοι. ἀμφὶ τὴν πόλιν=πέριε τῆς πόλεως.

— Μέν, ἀλλά, καί, ὅμως. δέ, ὅτι, ἐάν, λοιπὸν, ὁπότε, ὅτε, ὅταν, διὰ, ἵνα, πρὶν, ἢ, καὶ ἂν... ὅλαι αὐταὶ αἱ λέξεις χρησιμεύουσιν ἐν τῷ λόγῳ διὰ νὰ συνδέωσι μίαν λέξιν πρὸς ἄλλην λέξιν π.χ.

ἐγὼ μὲν, σὺ δέ, ἢ φράσιν πρὸς φράσιν π. χ. οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι μὲν χεῖρας, ἀλλὰ δὲν ἐργάζονται· ἢ συνδέουσιν ὀλοκλήρους προτάσεις καὶ περιόδους· εἶνε οἱ **Σύνδεσμοί**. Ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ ὀλίγοι σύνδεσμοι ὑπάρχουσι ὁμοίως ὅπως καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ· οἱ κυριώτεροι δὲ ἐκ τῶν τῆς ἀρχαίας μεταφράζονται εἰς τὴν νέαν ὡς ἑξῆς.

— **Μέντοι** = ὅμως. **ἀλλὰ μὲν** = ἀλλ' ὅμως. **κἂν** = καὶ ἂν. **εἰ καὶ** = ἂν καὶ. **καὶ εἰ** = καὶ ἂν (καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι). **καίπερ** = καίτοι· οἱ **Ἀντιθετικοί**.

— **Ὄν, τοίνυν, δῆ** = λοιπόν. **ἄρα, οὐκοῦν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν** = ὅθεν λοιπόν. **ὡς** = ὥστε. οἱ **Συμπερασματικοί**.

— **Εἰ, ἂν** = ἕάν. οἱ **Ὑποθετικοί**.

— **Ὡς, ὅτι**, = ὅτι. οἱ **Εἰδικοί**.

— **Γάρ, ὡς, ἐπεὶ** — διότι, ἐπειδὴ. οἱ **Αἰτιολογικοί**.

— **Ἦνίκα, ἐπεὶ, ἐπειδὴ** — ὅτε, ἔστε = ἔως. **πρὶν** = πρότερον. οἱ **Χρονικοί**.

— **Ὡς, ὅπως, ἵνα** = ἵνα. οἱ **Τελικοί**.

— **Τέ, καί** = καί, **οὐδέ, μηδέ** = καὶ δὲν, καὶ νὰ μὴ. οἱ **Συμπλεκτικοί**.

— **Εἴτε, εἴτε** = καὶ ἕάν. οἱ **Διαζευκτικοί**.

Λοιπὸν αὐταὶ αἱ λέξεις, οἱ **Προσδιορισμοί**, ἀποτελοῦσιν ἓνα προσδιορισμὸν εἰς τὸ Ὑποκείμενον, Κατηγορούμενον ἢ καὶ εἰς ὅλην τὴν πρότασιν. Οἱ προσδιορισμοὶ δύνανται νὰ ἐκφράζωνται καὶ μὲ ὀλόκληρον πρότασιν καὶ δύνανται νὰ εἶνε συγχρόνως καὶ περισσώτεροι τοῦ ἑνὸς καὶ διάφοροι, π. χ. ἐμάχοντο οἱ πολέμοι **μὲ τὰ ξίφη, ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ γυμνοί**. (ὄργανον, χρόνος καὶ τρόπος).

ΧΡΟΝΟΙ

— Ὁ μαθητὴς γράφει τώρα. ὁ μαθητὴς χθὲς ἔγραφε. ὁ μαθητὴς θὰ γράψῃ. ὁ μαθητὴς ἔγραψεν. ὁ μαθητὴς ἔχει γράψῃ. ὁ μαθητὴς εἶχε γράψῃ. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι τὴν ἴδιαν ἐργασίαν ἐνεργεῖ ὁ μαθητὴς ἀλλ' ὄχι καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν. Ὅθεν αὐτὸς ὁ τρόπος, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζομεθα διὰ νὰ δείξωμεν πότε γίνεταί τι, ἀποτελεῖ τὸν χρόνον καθ' ὃν γίνεταί ἢ πρᾶξις, οἱ δὲ τύποι μετὰ τοὺς ὁποίους παριστάνεται τοῦτο λέγονται **Χρόνοι** καὶ εἶνε ἑξ.

1) Ἐνεστῶς, 2) Παρατατικὸς 3) Μέλλον 4) Ἀόριστος 5) Παρακείμενος καὶ 6) Ὑπερσυντέλικος. Ὁ Ἐνεστῶς, Μέλλον καὶ Παρακείμενος λέγονται **Ἀρχικοί**. Ὁ δὲ Παρατατικὸς, Ἀόριστος καὶ Ὑπερσυντέλικος λέγονται **Παραγόμενοι** ἢ **Ἱστορικοί** χρόνοι. Γράφω (τώρα), τρώγει (τώρα), τρώγομεν (τώρα), γράφουσι (τώρα), τρώγετε (τώρα), γράφεις (τώρα), ἄς γράφῃ, νὰ πηγαίῃ, εἶθε νὰ γράφωσι, μακάρι νὰ γράφῃ. γράφε καὶ λέγε. μὲ τὸ νὰ γράφω, ἐκείνος ὁ ὁποῖος γράφει (τώρα).

Ὅλαι λοιπὸν αὐταὶ αἱ ἐργασίαι τὰς ὁποίας συνοδεύει τὸ : τ ὄ ρ α (τὸ ὁποῖον νοεῖται εὐκόλως καὶ διὰ τοῦτο δὲν γράφεται), ἐκτελοῦνται ἐξακολουθητικῶς εἰς τὸ παρὸν, τοῦτο δὲ καλεῖται χρόνος **Ἐνεστῶς**.

Εἰς ταύτας ἀποκρινόμεθα μὲ τοὺς **τύπους** τοῦ ἐνεστῶτος χωρὶς νὰ λέγωμεν ἢ νὰ γράφωμεν καὶ τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα τώρα (νῦν). **Ἐρώτησις**. τί συμβαίνει ἐδῶ ; γράφομεν. ἄς γράφωμεν. εἶθε νὰ γράφῃτε. γράφετε. ὅλα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν παρόντα χρόνον (Ἐνεστῶς).

Ἐγραφεσ, ἔτρωγεσ, ἔκοπτε, ἐγράφομεν, ἔτρώγετε, ἔγραφαν (ἔγραφον), ἔπαιζε, ἐφαίνοντο. ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι δὲν γίνονται τώρα ἀλλ' ἐγίνοντο ἐξακολουθητικῶς καὶ εἶνε πλέον περασμένα, δηλαδὴ ἐγίνοντο εἰς τὸ παρελθόν. τοῦτο δὲ καλεῖται Παρατατικὸς. Παραδείγματα.

Τί ἔτρεχεν ἐδῶ ; ἀπόκρισ. οὐδέν. ἐγράφομεν τὸ μάθημα. τί θέλει ἐδῶ τὸ μολυβδοκόνδυλον ; **Ἐγραφεν** ὁ Γεώργιος καὶ ἡμεῖς **ἐβλέπομεν**. καλῶς **ἐπράττετε**.

—Θὰ λύσω, θὰ γράφωμεν, θὰ γράφῃτε, θὰ ἀκούσωσι· θὰ λαλήσῃ. ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι δὲν γίνονται, δὲν ἔγειναν, ἀλλὰ θὰ γίνωσιν ἅπαξ εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ χρόνου· ὅθεν ἀποτελοῦσι τὸν χρόνον **Μέλλοντα**, τὸν στιγμιαίον. Θὰ λύω, θὰ γράφωμεν, θὰ γράφῃτε, θὰ ἀκούωσι. καὶ αὐταὶ εἶνε τοῦ μέλλοντος χρόνου, ἀλλὰ παριστῶσιν ὅτι ἡ ἐργασία θὰ γείνηται ὄχι ἅπαξ ἀλλὰ κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἐξακολουθητικῶς. Ἡ σημερινὴ γλῶσσα διὰ τὸ Μέλλον θέτει τὸ **θὰ** ἢ **τό** : θέλει, ἡ ἀρχαία ὁμοῦς ἔχει μόνον τὸν τύπον τοῦ Μέλλοντος σω, λύ-σω, π. γ. θὰ λύσης ἢ θέλεις λύσῃ τὸ πρόβλημα ; —λύσεις τὸ πρόβλημα;

θὰ λύσωσι οἱ γεωργοὶ τοὺς ὄνους=λύσουσιν οἱ γεωργοὶ τοὺς ὄνους.
θέλουσι λύση οἱ γεωργοὶ τοὺς ὄνους=λύσουσι τοὺς ὄνους.

—Ἐλυσε, ἔγραψαν, ἔγραφα, ἐλύσατε, ἔφαγε, ἐλυτήθημεν. ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι ἔγειναν εἰς τὸν περασμένον χρόνον καὶ ἀπαξ. τοῦτο δὲ ὀνομάζεται χρόνος **Ἀόριστος**. π. χ. τί ἔγεινεν; ἐλύσαμεν τὸ πρόβλημα. τίς ἐποίησε τὸν κόσμον; ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν-κόσμον. πότε; δὲν ἐγνωρίσαμεν.

—Ἐχω λύση, ἔχεις λύση, ἔχουσι λύση, ἔχετε γράψη. Καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι ἐγένοντο εἰς τὸν περασμένον χρόνον ἀλλὰ φθάνουσιν καὶ εἰς τὸ παρὸν. δηλαδὴ ἔγεινε καὶ τι τελειωτικῶς ἄλλοτε καὶ ἔχομεν τούτου γνῶσιν καὶ σήμερον, τοῦτο λέγεται χρόνος **Παρακείμενος**. εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν ἔχει τύπον μὲ μίαν λέξιν, π. χ. λέλυ-κα.

—Εἶχον λύση. εἶχε γράψη, εἶχομεν λύση, εἶχετε γράψη. ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι ἐγίνοντο τελειωτικῶς εἰς τὸν περασμένον χρόνον ἀλλὰ ἔχομεν γνῶσιν αὐτῶν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ὅτι συνέβαινον καὶ ἄλλοτε. τοῦτο λέγεται χρόνος **ὑπερσυντέλικος**. εἰς τὴν ἀρχαίαν ἔχει τύπον μὲ μίαν λέξιν, π. χ. ἐλελύ-κειν.

Ἐγκλίσεις. Ὁριστική. Ὅλα ὅσα εἶπομεν ἀνωτέρω περὶ τοῦ χρόνου, ἐκφέρονται εἰς τὴν Ἐγκλίσιν ἢ ὁποία λέγεται **Ὁριστική**. διότι αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις δηλαδὴ ἢ Ὑποτακτική, Εὐκτική, Προστακτική, ἐνὸς ἐκάστου Χρόνου δὲν φανερώνουσιν ὄρισμένως τὸ χρονικὸν σημεῖον ἀλλὰ μόνον τὸ διαρκές, τὸ τετελεσμένον καὶ τὸ στιγμιαῖον.

Εἰς τὰ ρήματα ἀνήκουσι καὶ οἱ ὀνομαστικοὶ τύποι **Ἀπαρέμφατον** (οὐσιαστικὸν) καὶ **Μετοχή** (ἐπίθετον).

—Ἄς λύωμεν, ἄς λύσωμεν· ἔλα νὰ φάγετε, τί νὰ λύω; τί νὰ λύσητε; νὰ μὴ γράψης, νὰ μὴ γράφητε. ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι φανερώνουσιν ὅτι τὸ ὑποκείμενον ἐπιθυμεῖ τι, θέλει καὶ περιμένῃ νὰ γείνη ἢ νὰ μὴ γείνη τι· τοῦτο λέγεται **ὑποτακτική**.

Ἡ Ὑποτακτική. Δύναται νὰ ἀναφέρηται εἰς τὸ παρὸν ἢ εἰς τὸ μέλλον. π. χ. ἄς γράφω, ἄς ἔχω γράψη=γεγράφω. λύωμεν τὸ πρόβλημα. ἄς μὴ γράψης=μὴ γράφησ. εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν ἢ

Υποτακτική ἔχει τύπον με μίαν λέξιν π. χ. λύω=ἄς λύω. λύσω=ἄς λύσω. γεγράψω=ἄς ἔχω γράψῃ.

Εὐκτική. Εἶθε νὰ λύω, εἶθε νὰ λύσω. εἶθε νὰ ἔχω λύση. εἶθε νὰ γράψω εἶθε νὰ γράψῃτε. εἶθε νὰ ἔχητε λύση. εἶθε νὰ μὴ γράψῃ. Καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι φανερώουσι ὅτι ἐπιθυμοῦμεν ἀλλὰ καὶ εὐχόμεθα νὰ γείνη ἢ νὰ μὴ γείνη τι : τοῦτο λέγεται **Εὐκτική** π. χ. εἶθε νὰ λύω τὸ πρόβλημα=λύοιμι τὸ πρόβλημα. εἶθε νὰ γράψω τὴν ἐπιστολὴν=γράφοιμι ἢ γράψαιμι τὴν ἐπιστολὴν. εἶθε νὰ ἔχω γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν=γεγράφοιμι τὴν ἐπιστολὴν. Καὶ ἡ εὐχὴ ἀναφέρεται ἢ εἰς τὸ παρὸν ἢ εἰς τὸ μέλλον. Ὅθεν εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν ὁ τύπος τῆς Εὐκτικῆς ἔχει μίαν λέξιν, εἰς τὴν Νέαν περισσοτέρας.

Δυνητικὴ Εὐκτική. Δύναται τις νὰ γράψῃ. δύναται τις νὰ γράψῃ. δύναται τις νὰ ἔχη γράψῃ. καὶ ταῦτα εἶνε Εὐκτική, ἀλλ' αὕτη φανερώουσι ὅτι δύναται νὰ γείνη ἢ εὐχὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν τὸ ὑποκείμενον· καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἔχομεν τύπον με δύο λέξεις, δηλαδὴ τὸν τύπον τῆς Εὐκτικῆς τοῦ ρήματος καὶ τὴν λέξιν ἄν· ὅθεν γράφοιμι ἄν=δύναμαι νὰ γράψω. γράψοιμι ἄν ἢ γράψαιμι ἄν=δύναμαι νὰ γράψω. γεγράφοιμι ἄν=δύναμαι νὰ ἔχω γράψῃ. Αὕτη λοιπὸν ἡ Εὐκτικὴ εἶνε ἡ **δυνητικὴ** Εὐκτικὴ τοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος.

ΣΗΜ. Πρὸς νὰ γνωρίζωμεν ὅτι εἶνε καὶ ἑτέρα Ἐγκλισις δυνητικῆ, δηλαδὴ ἡ **Ὄριστικὴ δυνητικὴ** ἢ ὁποία ἐκφράζεται με τὴν Ὄριστικὴν ἔγκλισιν τῶν Ἱστορικῶν χρόνων ὅτε, τὸ νὰ δύναται νὰ γείνη τι, ἀνήκει εἰς τὸ περασμένον. Οἱ τύποι τοῦ ρήματος ὅσοι φανερώουσι τὸ περασμένον εἶνε οἱ Ἱστορικοὶ χρόνοι.

Π.χ. Θὰ ἔλεγον ἢ θὰ ἠδύναμην νὰ λέγω=ἔλεγον ἄν. Ἦθελον εἶπῃ ἢ θὰ ἠδύναμην νὰ εἶπω=εἶπον ἄν. Εἰς τὸ ἀρχαῖον λέγεται, π. χ. χθὲς ἐλύομεν ἄν τὸ πρόβλημα ἀλλὰ ἐκωλύθημεν = χθὲς θὰ ἠδύναμεθα νὰ λύωμεν τὸ πρόβλημα ἀλλὰ ἐμποδίσθημεν· τοῦτο λοιπὸν καλεῖται **δυνητικὴ Ὄριστικὴ**.

ΣΗΜ. β' Καὶ ἡ εὐχὴ δύναται νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ περασμένον χωρὶς νὰ δύναται πλέον νὰ γείνη τὸ ποθούμενον. Αὕτῃ ἡ Εὐχὴ λέγεται **ἀνεκπλήρωτος, ἀπραγματοποίητος**· ἐκφράζεται δὲ με τὰς λέξεις, εἶθε, εἰ γάρ, ὡς, με ὀριστικὴν Ἱστορικῶν χρόνων ἢ με τὰ: ὦφελον, ὦφελες, ὦφελε, καὶ ἀπρόεμφατον Ἐνεσθῶτος ἢ Ἀορίστου χρόνου. Εἰς δὲ τὴν σημερινὴν γλῶσσαν με τὰ: εἶθε ἢ μακάρι καὶ τὸ νὰ με ὀριστικὴν Ἱστορικῶν.

Π. χ. Εἶθε, ἢ μακάρι, νὰ ἔγραφα τὸ μάθημα=εἶθε νὰ ἔγραφα τὸ μάθημα.

Εἶθε, ἢ μακάρι· νὰ εὔρε τὸν δρόμον=Εἶθε (εἰ γάρ), εὔρε τὴν ὁδόν, ἀλλὰ δὲν τὴν εὔρεν οὔτε δύναται πλέον νὰ τὴν εὔρη. ἢ=ὄφελεν εὔρεϊν τὴν ὁδόν.

Ἀπαρέμφατον. Θέλω νὰ λύω, θέλεις νὰ γράψης, θέλει νὰ γράψῃ, θέλομεν νὰ λύωμεν. θέλετε νὰ λύσετε, θέλουσι νὰ ἔχωσι γράψῃ κ.λ.π. ὅλα ταῦτα τὰ : νά, νά, μὲ τὸ ρῆμάτων, χρησιμεύουσιν ὡς ἀντικείμενα ἄλλου ρήματος καὶ ἀναπληροῦσι τὸν τύπον τῆς ἀρχαίας γλώσσης ὅστις λέγεται **Ἀπαρέμφατον** ἀλλὰ, **Τελικόν**. = Βούλομαι λύειν, γράφειν, γράφαι, λελυκέναι, κλπ =θέλω νὰ λύω... Λέγω ὅτι γράφω, λέγω ὅτι γράφεις, λέγομεν ὅτι λύουσι, ἔλεγον ὅτι γράφετε, λέγετε ὅτι γράφετε, λέγετε ὅτι γράφομεν, λέγει ὅτι θὰ γράψῃ...Καὶ ὅλα ταῦτα τὰ : ὅτι, ὅτι, ὅτι, μὲ τὸ ρῆμά των, χρησιμεύουσιν ὡς ἀντικείμενον ἄλλου ρήματος καὶ ἀναπληροῦσι τὸν τύπον τῆς ἀρχαίας γλώσσης ὅστις λέγεται Ἀπαρέμφατον ἀλλὰ, **Εἰδικόν**. Ὅθεν λοιπὸν ἄλλα ρήματα δέχονται ἀπαρέμφατον **Τελικόν** καὶ ἄλλα **Εἰδικόν** Ἀπαρέμφατον καὶ εἰς ὅλους τοὺς χρόνους. π.χ. ἐπιθυμῶ νὰ γράψῃ, ἐπιθυμῶ νὰ γράψω, ἐπιθυμοῦσι νὰ γράψωσι, ἐπιθυμεῖτε νὰ ἔχετε γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν=βούλεται γράφειν. βούλομαι γράφειν. βούλονται γράφειν. βούλεσθε γεγραφέναι. ἀπαρέμφατα **Τελικά**.

— Νομίζω γράφειν, νομίζεις γράφειν ἢ γράφαι, νομίζουσι γεγραφέναι=νομίζω ὅτι γράφω, νομίζεις ὅτι θὰ γράψης ἢ ὅτι εἶχον γράψῃ, νομίζουσιν ὅτι θὰ ἔχωσι γράψῃ· ὅλα ἀπαρέμφατα **Εἰδικά**.

Εἰς ὅλα ὅμως ταῦτα, τὰ Τελικά καὶ Εἰδικά Ἀπαρέμφατα. εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ νὰ εἶνε ἄλλο τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος καὶ ἄλλο τὸ ὑποκείμενον τοῦ Ἀπαρεμφάτου· τότε τοῦτο πρέπει νὰ φανερωθῇ. Πρὸς τοῦτο προσθέτομεν τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἀπαρεμφάτου κατὰ πτωσιν αἰτιατικὴν συνήθως· τοῦτο δὲ τὸ φαινόμενον ὀνομάζεται **ἑτεροπροσωπία**, ἐνῶ τὸ ἐναντίον εἶνε **ταῦτοπροσωπία**. εἰς τὴν σημερινὴν γλώσσαν τίθεται ὀνομαστικὴ εἰς τὴν **ἑτεροπροσωπίαν**. π. χ. θέλω νὰ γράψῃ ὁ μαθητὴς=βούλομαι γράφειν τὸν μαθητὴν, (ἐνῶ, βούλομαι ἐγὼ γράφειν=θέλω νὰ γράφω). νομίζω ὅτι ὁ κακὸς βλάπτει=νομίζω τὸν κακὸν βλάπτειν. ἐπιθυμῶ λέγειν καὶ ὑμᾶς γρά-

φειν=ἐπιθυμῶ νὰ λέγω καὶ νὰ γράφετε σεῖς. (ἐνταῦθα εἰς τὸ λέγειν, εἶναι ταυτοπροσωπία, εἰς τὸ γράφειν, ἕτεροπροσωπία).

Ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ἔχη καὶ ἄρθρον τότε εἶνε σχεδὸν οὐσιαστικὸν π.χ. τὸ λέγειν=ὁ λόγος, ἀλλὰ ὄχι δι' ὅλα τὰ χρονικὰ σημεῖα ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ παρόν. ὅθεν τὸ εἶπεῖν σημαίνει τὸ νὰ εἶπη τις, ἦτοι ὁ λόγος, ἀλλὰ ἀναφερόμενος εἰς τὸ μέλλον—τὸ μανθάνειν, σημαίνει, ἢ μάθησις τώρα. τὸ μαθεῖν, σημαίνει, ἢ μάθησις ἢ ἄλλοτε γενομένη ἅπαξ. Τὸ ἀπαρέμφατον, χωρὶς ἄρθρον (συνήθως), χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον εἰς τὰ ἀπρόσωπα ρήματα, δηλαδὴ εἰς ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει προσωπικὸν ὑποκείμενον π.χ. χρῆ λέγειν=πρέπει νὰ λέγη τις. δεῖ γράφειν=πρέπει νὰ γράφῃ τις. προσήκει μαθεῖν=πρέπει νὰ μάθῃ τις· τὸ λαλεῖν ἐστὶν ὀχληρὸν=ἡ πολυλογία(τώρα)εἶνε πρᾶγμα ὀχληρὸν.

Ἀνακεφαλαίωσις. Λοιπὸν τὸ ἀπαρέμφατον εἶνε ἔγκλισις χωρὶς νὰ φανερώνη πρόσωπον καὶ ἀριθμὸν: ὅταν τίθεται ὡς ἀντικείμενον ρήματος εἶνε ἢ Εἰδικὸν (=ὄτι μὲ ὀριστικὴν), ἢ Τελικὸν (=νὰ μὲ ὑποτακτικὴν). ὅταν χρησιμεύῃ ὡς ὑποκείμενον εἶνε ἀπρόσωπον τὸ ρῆμα εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει. Ὅταν δὲ τὸ ἀπαρέμφατον ἔχη καὶ τὸ ἄρθρον, εἶνε σχεδὸν οὐσιαστικὸν καὶ ὡς τοιοῦτον χρησιμοποιεῖται.

Μετοχή. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλυε, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλυσε.

»	»	θὰ λύση	»	ἔχει λύση
»	»	θὰ ἔχη λύση	»	εἶχε λύση

Ὅλα ταῦτα ἢ ἀρχαία γλῶσσα τὰ ἐκφράζει με ἓνα τύπον μόνον π.χ. ὁ λύων (ἐνεστώς), ὁ λύων (παρατατικός), ὁ λύσας (ἀόριστος), ὁ λύσων (μέλλον), ὁ λελυκὸς παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Λοιπὸν οἱ τύποι οὗτοι τῆς σημερινῆς γλώσσης καὶ οἱ, μὲ μίαν λέξιν, τῆς ἀρχαίας ἀποτελοῦσι τὴν Μετοχήν.

Ἡ **Μετοχή**, συνήθως μὲ ἄρθρον, ὅταν λαμβάνηται ὡς ἐπίθετον εἶνε Ἐπιθετική· ὁ ἴδιος οὗτος τύπος τῆς Μετοχῆς δύναται νὰ εἶνε καὶ προσδιορισμὸς **παραθετικός**, ἀλλὰ τότε δὲν ἔχει ἄρθρον π.χ. μαθητῆς λύων τὸ πρόβλημα = ὁ μαθητῆς ἀφοῦ ἔλυε τὸ πρόβλημα, ἢ, ὁ μαθητῆς ἐπειδὴ ἔλυε τὸ πρόβλημα, ἢ, ὁ μαθητῆς ἐὰν ἔλυε τὸ πρόβλημα, ἢ, ὁ μαθητῆς μὲ τὸ νὰ λύῃ τὸ πρόβλημα, ἢ, ὁ μαθη-

τῆς ἐνώ ἔλυε τὸ πρόβλημα ἢ ὁ μαθητῆς λύσων τὸ πρόβλημα ἢ ὁ μαθητῆς λύσας τὸ πρόβλημα=ὁ μαθητῆς ἀφοῦ, ἐάν, ὅτε, ἐπειδὴ, μὲ τὸ νά, ἔλυσε τὸ πρόβλημα καὶ τὰ ὅμοια. Αὐτὰ λοιπὸν τά: ἀφοῦ, ἐάν, ὅτε, ἐπειδὴ, μὲ τὸ νά, ἐνώ, ὅτε, διὰ νά, κλπ. μὲ τὴν κατάλληλον ἔγκλισιν, χρησιμεύουσι νὰ δείξωσι τί εἶδους προσδιορισμὸς εἶνε ἡ Μετοχή, δηλαδὴ χρόνου, αἰτίας, ὑποθέσεως, τρόπου, ἐναντιώσεως, σκοποῦ· λέγεται δὲ τότε Παραθετική, διότι αὕτη τίθεται πλησίον τοῦ ὀνόματος ἵνα ἀναπτύξῃ περισσότερον τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, ὡς εἴπομεν περὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ: μαθητῆς, μὲ τὰς Μετοχὰς τοῦ ρήματος, λύω (λύων, λύσων, λύσας, λελυκώς). Ὅθεν, λύων, λύσας, λύσων, λελυκώς, δύνανται νὰ εἶνε προσδιορισμοὶ Παραθετικοὶ καὶ νὰ σημαίνωσιν ἢ χρόνον. ἢ αἰτίαν, ἢ ὑπόθεσιν, ἢ τρόπον, ἢ ἐναντίωσιν ἢ σκοπὸν (π. χ. ἔρχομαι λύσων), ἀναλόγως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ λέγοντος ἢ γράφοντος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐν τῇ γλώσσῃ μας χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ἑξῆς μόρια μὲ τὴν κατάλληλον ἔγκλισιν.

1) Διὰ τὸν χρόνον τά: ἀφοῦ, ἐπειδὴ, ὁπότε, μὲ ὀριστικήν, καὶ τά: ὅταν, ὁπότεν, πρὶν ἢ, ἴσάν, μὲ ὑποτακτικήν.

2) Διὰ τὴν αἰτίαν τά: ἐπειδὴ, διότι, μὲ ὀριστικήν.

3) Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τό: ἐάν, μὲ ὀριστικήν (ἱστορικοῦ) ἢ ὑποτακτικήν καὶ τά: ὅταν, ὁπότεν, καὶ ἐάν (ὡς—ἄν), μὲ ὑποτακτικήν.

4) Διὰ τὸν τρόπον, τά: μὲ τὸ νά, καὶ ὀριστικήν ἢ ὑποτακτικήν καὶ τά: διὰ τοῦ, διὰ τῆς καὶ γενικῆς πτώσεως.

5) Διὰ τὴν ἐναντίωσιν τά: ἐνώ, καίτοι, μολονότι, ἂν καί, καὶ ὀριστικήν.

6) Διὰ τὸν σκοπὸν τά: ἵνα, διὰ νά, μὲ τὸν σκοπὸν νά, καὶ ὑποτακτικήν.

Παραδείγματα:

λύων, λύσας=ἀφοῦ, ἐπειδὴ, ὅτε κλπ. ἔλυε, (ἔλυσε).	}	χρόνον.
λύων, λύσας=ὅταν, ἐπειδάν, πρὶν, πρὶν νά, λύη, λύση.		
λύων, λύσας=ἐπειδὴ, διότι, λύει, ἔλυε, ἔλυσε.		αἰτίας.
λύων, λύσας=ἐάν ἔλυε, ἔλυσε,	}	ὑποθέσεως
λύων, λύσας=ἐάν λύη λύση, ὁπότεν, ὅταν, λύη, λύση.		

λύων, λύσας=μέ τὸ νὰ λύη, νὰ λύση, διὰ τοῦ νὰ λύη, λύση, —τρόπου
λύων, λύσας=ἐνώ, μολονότι, ἂν καί, ἔλυε, ἔλυσε—ἐναντιώσεως.
λύων, λύσων=ἴνα, διὰ νὰ, με σκοπὸν νὰ, λύη, λύση, — σκοποῦ.

Κατηγορηματικὴ Μετοχή.

ἀκούω ὅτι ὁ μαθητὴς λύει τὸ πρόβλημα.

» » » ἔλυε τὸ πρόβλημα.

» » » θὰ λύη ἢ λύση τὸ πρόβλημα.

» » » ἔλυσε τὸ πρόβλημα.

» » » ἔχει λύση τὸ πρόβλημα.

» » » εἶχε λύση τὸ πρόβλημα.

» » » θὰ ἔχη λύση τὸ πρόβλημα.

μέ τὸ νὰ ἀκούη ὁ μαθητὴς, λύει τὸ πρόβλημα.

μέ τὸ νὰ ἤκουε, ἢ ἔχει ἀκούση, ὁ μαθητὴς λύει, ἔλυε ἢ
(θὰ λύση), τὸ πρόβλημα.

λυπεῖται μὴ μανθάνων=λυπεῖται διότι δὲν μανθάνει,

Ἔτσι αὐτοὶ οἱ τύποι τοῦ λύω ἀνταποδίδονται εἰς τὴν ἀρχαίαν με-
τοὺς μετοχικοὺς τύπους, λύων, λύσων, λύσας, λελυκὸς μετὰ ὀρι-
σμένα ῥήματα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ Μετοχὴ λέγεται **Κατηγο-**
ρηματικὴ καὶ τίθεται μετὰ ὀρισμένην τάξιν ῥημάτων καὶ τότε εἶνε
προσδιορισμὸς ἢ εἰς τὸ ὑποκείμενον, ὅτε τίθεται εἰς πῶσιν ὀνομα-
στικὴν, ἢ εἰς τὸ ἀντικείμενον καὶ τότε τίθεται εἰς αἰτιατικὴν π. γ.

1) Ἐγὼ τυγχάνω τοῦτο ποιῶν=ἐγὼ τυχαίνει νὰ πράττω τοῦτο.
οὐ παύεται λέγων=δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ λέγη.

2) Ὁρῶμεν σὲ τὰ ἀληθῆ λέγοντα=βλέπομεν ὅτι λέγεις τὰ ἀληθῆ.
ἠσθάνετο ὁ μαθητὴς ὅτι ἔπασχεν ὁ διδάσκαλος=ἠσθάνετο ὁ μαθη-
τὴς πάσχοντα τὸν διδάσκαλον. πληροφοροῦνται οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι
ἤλαννον οἱ Λακεδαιμόνιοι=πυνθάνονται οἱ Ἀθηναῖοι ἐλαίνοντας
τοὺς Λακεδαιμονίους. ἤρχετο εἰδῆσις ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶχε καταλάβῃ
τὰς κορυφὰς=ἠγγέλλετο ὁ ἐχθρὸς εἰληφῶς τὰ ἄκρα. Λοιπὸν ἡ κα-
τηγορηματικὴ Μετοχὴ τῶν ἀρχαίων μεταφέρεται εἰς τὴν σημερινὴν
γλῶσσαν μετὰ τὸ: ὅτι, ἢ διότι, (εἰς τὰ σημαίνοντα πάθος ψυχῆς)
καὶ ὀριστικὴν τοῦ καταλλήλου χρόνου. Εἶνε ὁμοίως καὶ μερικὰ ῥή-
ματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἡ ἐξαρωμένη κατηγορηματικὴ Μετοχὴ ἐξηγεῖ-

ται με τὸ νὰ καὶ ὑποτακτικὴν (τυγχάνω, διατελῶ, παύομαι, ἄρχομαι). π. χ. ἐτύγγανε λέγων=συνέβαινε νὰ λέγη.

ΣΗΜ. Γενικῶς εἰς τὰς Μετοχὰς παρατηροῦμεν ὅτι, οἰουδήποτε χρόνου καὶ ἂν εἶνε αὐται, ἀναφέρονται εἰς τὸ χρονικὸν σημεῖον τοῦ ρήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδίδονται. π. χ.

ὅταν λέγη ταῦτα, ἀκούει=ταῦτα λέγων ἀκούει	} εἰς Ἐνεστώτα χρόνον ἢ Μετοχῆ
ὅτε ἔλεγε ταῦτα, ἤκουε=ταῦτα λέγων ἤκουε	
ὅτε ἔλεγε ταῦτα, ἤκουσε=ταῦτα λέγων, ἤκουσε	
ὅταν θὰ λέγη ταῦτα θὰ ἀκούσῃ=ταῦτα λέγων ἀκούσεται:	} εἰς Ἀόριστον χρόνον ἢ Μετοχῆ
ἄφ' οὗ εἶπε ταῦτα, προχωρεῖ=ταῦτα εἰπὼν, χωρεῖ	
ἄφ' οὗ εἶπε ταῦτα, προεχώρησε=ταῦτα εἰπὼν, ἐχώρησε	
ἄφ' οὗ εἶπε ταῦτα, προεχώρησε=ταῦτα εἰπὼν, ἐχώρησε	
ὅταν εἶπη ταῦτα, θὰ προχωρήσῃ=ταῦτα εἰπὼν, χωρήσεται	

Ἄρνησις. Πηγαίνει εἰς τὸ σχολεῖον, δὲν πηγαίνει εἰς τὸ σχολεῖον, πήγαινε εἰς τὸ σχολεῖον, μὴ παραμελῆς τὸ ἔργον σου, νὰ μὴ βραδύνῃς κ.τ. ὅμ. Ὅθεν, ὅταν θέλωμεν νὰ φανερώσωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τι, δὲν γίγνεται τι, ἢ, ὅταν λέγωμεν νὰ μὴ γείνη τι, τότε μεταχειριζόμεθα τὸ δὲν (ὄχι) οὔτε, οὐδέ με ὀριστικὴν, ἢ τὸ νὰ μὴ (διὰ νὰ μὴ) μῆτε, μηδέ, με ὑποτακτικὴν. Οἱ Ἀρχαῖοι ἀντὶ τῶν δὲν (ὄχι) ἔχουσι τὰ: οὐ, (οὐκ, οὐχ), οὐδέ, οὔτε, μὴ, με ἔγκλισιν Ὀριστικὴν ἢ Εὐκτικὴν. ἀντὶ δὲ τῶν: νὰ μὴ, (διὰ νὰ μὴ), μῆτε, μηδέ, ἔχουσι τὰ: μὴ, μῆτε, μηδέ, συνήθως με Ὑποτακτικὴν, Εὐκτικὴν ἢ Προστακτικὴν π. χ. οὐ γράφει, οὐδέ μανθάνει. μὴ λέγε. μὴ κάμνης μανθάνων. μὴ τοῖς κακοῖς συνείη... Αἱ τοιαῦται προτάσεις λέγονται ἄρνητικαὶ ἢ ἀποφατικαί· ὅσαι δὲ δὲν ἔχουσι ἄρνησιν λέγονται Καταφατικαί, Θετικαί. π.χ. δὲν ἔχω, δὲν ἔχει, ἔχε, νὰ μὴ ἔχῃς, μὴ γράφε, γράφε.

ΣΗΜ. Τὸ Ἀπαρνεύματον ἂν μὲν εἶνε Τελικὸν δέχεται ἄρνησιν **μὴ, μῆτε, μὴδὲ**=νὰ μὴ· ἂν δὲ εἶνε Εἰδικόν, τότε δέχεται τὰ: **οὐ, οὐδέ, οὔτε** (οὐκ, οὐχ) **οὐχί**.

θέλω νὰ λέγω=βούλομαι λέγειν

δὲν θέλω νὰ λέγω=οὐ βούλομαι λέγειν

νομίζω ὅτι γράφει=νομίζω τοῦτον γράφειν

νομίζω ὅτι δὲν γράφεις=νομίζω σέ οὐ γράφειν

Ἡ Μετοχῆ, ἂν μετατρέπεται εἰς Ὀριστικὴν, θέλει, οὐ, οὐκ, οὐχ, οὐδέ, οὔτε, ἂν ὅμως μετατρέπεται εἰς Ὑποτακτικὴν, θέλει, **μὴ, μῆτε, μὴδὲ** π.χ. ἂν δὲν θέλῃ, θὰ βλαβῆ=μὴ θέλων, βλαβήσεται. διήρχετο τὸν καιρὸν χω-

ρίς νὰ μανθάνη=διῆγε τὸν χρόνον μὴ μανθάνων, βλέπομεν ὅτι ἔλα δὲν εἶνε ἀληθῆ=ὀρώμεν οὐκ ἀληθῆ πάντα ὄντα.

Ἑνεργητικὰ καὶ Παθητικὰ ρήματα. Τὰ ρήματα ὅσα ἐκφράζουσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου λέγονται ἐνεργητικά. ὅσα δὲ ἐκφράζουσι τὸ ὅτι τὸ ἀντικείμενον δέχεται τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου λέγονται Παθητικά· ταῦτα δὲ ἔχουσι ἰδιαιτέρους τύπους. Σημειώσις. ὅ,τι εἶπομεν περὶ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων ὡς πρὸς τὰς ἐγκλίσεις, τοὺς χρόνους, τὰ ἀρνητικὰ μόρια κλπ. ἐφαρμοζονται καὶ εἰς τὰ Παθητικά.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Εἰς τὴν σημερινὴν γλῶσσαν ὁ ἐνεργητ. Ἐνεστώς, Παρατατικὸς καὶ ὁ Ἀόριστος ἔχουσι τὸν ἴδιον τύπον π. χ. ἔγραφον (Ἐρχ.)=ἔγραφον. ἔγραφα (Ἐρχ.)=ἔγραφα.

Ὁ **Μέλλων** τῆς ἀρχαίας μεταφέρεται μὲ τὰ θά ἢ θέλει καὶ ὑποτακτικὴν π. χ. γράψω=θά γράψω, ἢ θέλω γράψῃ.

Ὁ **Παρακείμενος** τῆς Ἀρχαίας μεταφέρεται μὲ τὸ ἔχω καὶ ὑποτακτικὴν π. χ. γέγραφα=ἔχω γράψῃ. γεγράφαμεν=ἔχομεν ἔχομεν γράψῃ.

Ὁ **ὑπερῶντελ.** τῆς Ἀρχαίας μεταφέρεται μὲ τὸ εἶχον καὶ ὑποτακτικὴν π. χ. ἐγεγράφεην=εἶχον γράψῃ.

Ἡ **Ὅριστικὴ** τῆς Ἀρχαίας μένει σχεδὸν ἢ ἰδίᾳ καὶ εἰς τὴν σημερινὴν.

Ἡ **ὑποτακτικὴ** τῆς νέας ἔχει ἐμπρὸς τὰ: **νά, θά, ἵνα, διὰ νά, ἄς (ἄς μὴ).**

Ἡ **Εὐκτικὴ** τῆς Ἀρχαίας μεταφέρεται εἰς ὑποτακτικὴν μὲ τὰ: **εἶθε νά, μακάρι νά,** (καὶ μὴ). ὅταν δὲ ἔχη καὶ τὸν **ἄν,** τότε μεταφέρεται εἰς ὑποτακτικὴν μὲ τὰ: **δύναται νά, θέλει νά (μὴ).**

Ἡ **Προστακτικὴ** τῆς Ἀρχαίας μεταφέρεται ἢ μὲ τὸν ἴδιον τύπον ἢ μὲ ὑποτακτικὴν καὶ τὰ **νά, ἄς μὴ.**

Ἡ **Ὅριστικὴ** τῶν ἱστορικῶν χρόνων τῆς Ἀρχαίας μεταφέρεται μὲ τὰ: **ἠδύναμην νά, ἠδύνασο νά, ἠδύνατο νά** κλπ. καὶ ὑποτακτικὴν.

Τὸ **Ἀπαρέμφατον καὶ ἡ Μετοχὴ** ὅταν ἔχωσι καὶ τὸν **ἄν** ἰσοδυναμοῦσι καὶ μεταφράζονται μὲ τὰ: **δύναμαι νά, ἢ ἠδύναμην νά,** καὶ μὲ ὑποτακτικὴν τοῦ ρήματος, δηλαδὴ ἰσοδυναμοῦσι ἢ πρὸς δυνητικὴν Εὐκτικὴν ἢ πρὸς δυνητικὴν Ὅριστικὴν π. χ. ἐνόμιζεν ἔχειν ἄν χρήματα=ἐνόμιζεν ὅτι δύναται νά ἔχη χρήματα (=ἔχοιεν ἄν). ἢ ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νά ἔχη χρήματα (=εἶχεν ἄν χρήματα).

ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

1. Σελήνη και Μήτηρ.

Σελήνη ποτὲ ἔδεικτοτῆς ἑαυτῆς μητρός, ὅπως αὐτῇ χιτώνιον ὑφάνη σύμμετρον. Ἡ δὲ εἶπεν· «καὶ πῶς γὰρ σύμμετρον ὑφάνω; νῦν μὲν γὰρ ὄρω σε πανσέληνον, αὐθις δὲ μῆνοειδῆ, ποτὲ δὲ ἀμφίκυρτον».

2. Ἐριφός και Λύκος.

Ἐριφός ἐπὶ τινος δώματος ἐστώς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἔσκωπτεν· ὁ δὲ λύκος ἔφη· «ὦ οὔτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς ἀλλ' ὁ τόπος».

3. Κόραξ νοσῶν.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ κλαιούσῃ «εὗχου τοῖς θεοῖς νόσου με ἀπαλλάξαι, καὶ μὴ θρήνει» ἡ δὲ ἔφη· «τίς σε τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσῃ;» «τίνος γὰρ βωμὸς ὑπὸ σοῦ οὐκ ἐσυλήθη;»

4. Χελώνη και Ἄετός.

Χελώνη ἀετοῦ ἔδειτο πέτεσθαι αὐτὴν διδάξαι· τοῦ δὲ παραινοῦντος πόρρω τοῦτο τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῇ δεήσει προσέκειτο· λαβὼν οὖν αὐτὴν ἰτοῖς ὄνυξι καὶ εἰς ὕψος ἄρας εἶτα ἀφήκεν αὐτὴν· ἡ δὲ κατὰ πετρῶν πεσοῦσα συνετρίβη.

5. Ὑς καὶ Κύνων.

Ὑς καὶ κύνων περὶ εὐτοκίας ἤριζον· τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων ταχέως κύνει, ἢ ὡς ὑπολαβούσα ἔφη· «ἀλλ', ὅταν τοῦτο λέγῃς, γίγνωσκε ὅτι τυφλὰ τίκεις».

6. Λέαινα καὶ Ἀλώπηξ.

Ἀλώπηξ λέαιναν ἔσκαωπεν ὅτι ἐν μόνον τίκτει· ἢ δὲ εἶπεν «ἐν ἀλλὰ λέοντα».

7. Ναυαγός.

Ἄνῆρ πλούσιος Ἀθηναῖος μεθ' ἐτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ, σφοδροῦ χειμῶνος γενομένου καὶ τῆς νέως περιτραπέισης, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δ' Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηναῖν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰὰν περισωθῇ. Εἰς δὲ τις τῶν συνναυαγούντων παρανηχόμενος ἔφη πρὸς αὐτόν· «σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Γυνὴ καὶ ὄρνις.

Γυνὴ τις ὄρνιν εἶχε καθ' ἐκάστην ὥδον αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα οὖν ὡς δις τέξεται τῆς ἡμέρας, εἰὰν πλείονας τῇ ὄρνιθι κριτὰς παραβάλῃ, οὕτως ἐποίει. Ἡ ὄρνις ὅμως πῖων γενομένη οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

9. Λύκος καὶ Ποιμένες.

Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον προσῆλθεν ἐγγὺς καὶ ἔφη· «ἡλίκος ἂν ἦν ὑμῖν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν».

10. Ζεὺς καὶ ὄφις

Γάμος ποιούντος Διός, δῶρα ἐκόμισεν αὐτῷ πάντα τὰ ζῷα ἕκαστον κατὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν· ὄφις δὲ ἔρπων καὶ ῥόδον ἐν τῷ στόματι ἔχων ἀνέβη. Ζεὺς δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἔφη «πάντων τῶν ἄλλων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἐκ δὲ τοῦ σοῦ στόματος λαμβάνω οὐδέν».

11. Τράγος καὶ Ἀλώπηξ.

Τράγος ἐν θέρει διψήσας κατῆλθεν εἰς βαθὺν κρημνὸν ὕδωρ πιεῖν. Πιὼν δὲ ὕδωρ πολὺ οὐκ ἐδύνατο ἀνελθεῖν καὶ βοηθὸν ἐζήτη. Ἀλώπηξ δὲ τοῦτον θεασαμένη «ὦ ἀνόητε, ἔφη, εἰ τόσας φρένας εἶχες, ὅσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, πρότερον οὐκ ἂν κατέβης, εἰμὴ τὴν ἀνοδὸν ἐσκέψω».

12. Βόες καὶ ἄξων.

Βόες ἄμαξαν εἰλκον· τοῦ δὲ ἄξωνος τρίζοντος ἐπιστραφέντες ἔφασαν οὕτω πρὸς αὐτόν· «ὦ οὔτος, ὑμῶν τὸ ὄλον βάρος φερόντων, σὺ τί κέρραγας ;»

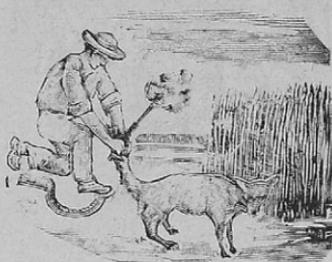
13. Τέττιγες καὶ Μύρμηκες.

Θέρους ἦν ἀκμή· καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικῶς ἤδον, οἱ δὲ μύρμηκες ἐπόνου καὶ συνέλεγον καρπούς, ἐξ ὧν ἔμελλον τραφήσθαι· τοῦ χειμῶνος δὲ ἐπιγεγονότος, οἱ μὲν μύρμηκες, οἷς ἐπόνου ἐτρέφοντο, τοῖς δὲ ἡ τέρπιδες ἐτελεῦτα πρὸς ἔνδειαν.

14. Γεωργὸς ὄθονερός

Γεωργῷ πονηρῷ φθόνον ἐνεποίει τὸ τοῦ γείτονος αὐξανόμενον λήϊον καὶ διαφθείρειν τοὺς ἐκείνου πόρους ἐξήτει. Δι' ὃ θηράσας ἀλώπεκα, προσάψας δαυλόν, πρὸς τὸ τοῦ γείτονος ἀφήσει λήϊον. Ἡ δὲ καθ' οὐ ἀφείθη μὴ παριούσα, βουλομένου τοῦ δαίμονος, τὸ τὸ τοῦ πέμψαντος ἐνέπηρσε λήϊον.

15. Ἀνθρακεὺς καὶ γναφεὺς.

Ἀνθρακεὺς ἰδὼν γναφέα αὐτῷ παροικήσαντα προελθὼν παρεκάλει αὐτὸν ὅπως σύνοικος γένηται, λέγων ὡς οἰκειότεροι ἀλλήλοις ἔσονται καὶ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ οἰκοῦντες λυσιτελέστεροι. Καὶ ὁ γναφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτόν. «Ἄλλὰ γὰρ δέδοικα μὴ, ἅπερ ἐγὼ λευκαῖνον, σὺ ἄσβόλης πληροῖς».

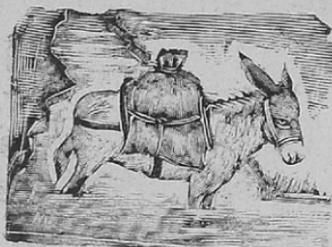
16. Λέων καὶ Ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος εἰς θήραν ἐξελθεῖν καὶ τροφήν πορίζειν ἑαυτῷ ἔγνω δεῖν δι' ἐπινοίας τοῦτο πρᾶξι. Καὶ δὴ παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς τὸν κάμνοντα προσεποιεῖτο, ἐκεῖ δὲ τὰ πρὸς ἐπίσκεψιν παραγενόμενα ζῶα συλλαμβάνων κατήσθιε. Πολλῶν δὲ οὕτω θηρίων καταναλωθέντων ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ ἐννοήσασα παρεγένετο καὶ σῆσα ἅπαθεν τοῦ σπηλίου ἐπυνθάνετο αὐτοῦ πῶς ἔχοι· τοῦ δὲ εἰπόντος «κακῶς», καὶ τὴν αἰτίαν ἔρομένου δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται, ἔφη. «Ἄλλ', ἔλεγε, εἰσῆλθον ἄν, εἰ μὴ εἴρων πολλῶν μὲν εἰσιόντων ἔχη, οὐδενὸς δὲ ἐξιόντος».

17. Ὄνος ἄλας βασιάζων.

Ὄνος ἄλας βασιάζων ποταμὸν διέβαινε· ὄλισθῶν δὲ κατέπεσεν εἰς τοῦδωρ ἐκεῖθεν δέ, ἔκτακέντων τῶν ἄλῶν, κουφότερος ἔξα-

πνιγήναι.

νέστη· εὐφρανθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ ὕστερόν ποτε σπόγγους ἐμπεφορτισμένος ποταμὸν διέβαιεν, ᾧήθη, ἐὰν πάλιν πέσῃ, κουφότερος ἐξαναστήσεσθαι καὶ δὴ ἐκὼν ὄλισθεν. Συνέβη δὲ αὐτῷ, τῶν σπόγγων ἀνασπασάντων τὸ ὕδωρ, οὐ δυναμένῳ ἐξανίστασθαι ἐνταῦθα ἀπο-

18. Κώνωψ καὶ Βοῦς.

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοὸς ἐκαθέζετο καὶ ἠΐλει. Μέλλων δὲ ἀπαλλάξεσθαι ἐπυνθάνετο τοῦ βοὸς, εἰ βούλεται αὐτὸν ἤδη ἀπελθεῖν· ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη «ἀλλ' οὔτε, ὅτε ἦλθες ἔγγων, οὔτε, ἐὰν ἔτι μένης, νοήσω».

19. Ἴππος καὶ ἵπποκόμος.

Κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ἵπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν τὸν ἵππον

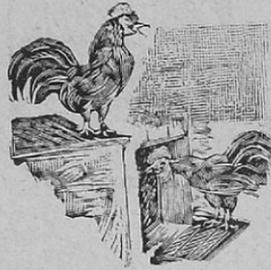
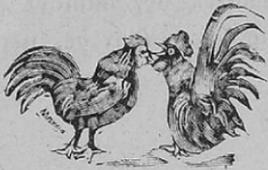

ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσης ἡμέρας. Ἐφη δὲ ὁ ἵππος· «εἰ θέλεις ἀληθῶς καλὸν εἶναι με, τὴν κριθὴν τὴν τρέφουσαν μὴ πώλει».

20. Ἀλέκτορες.

Ἀλέκτορες συμπεσόντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο· καὶ ὁ μὲν ἠττηθεὶς

κλίνη ὑποδὺς ἀπεκρύπτετο, ὁ δὲ νενικηκῶς ἐπὶ στέγης ἀρθεὶς ἀνέκραξε μέγιστον, τὴν νίκην κατάδηλον ἔξ ᾠδῆς ἐργαζόμενος. Ἄλλὰ

καταπατᾶς αἰτὸς τοῦτον ἀρπάζει λαβῶν.

21. Μύρμηξ καὶ περιστερά.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγὴν καὶ βουλόμενος πιεῖν

ἀπεπνίγετο. Περιστερὰ δὲ ἐπὶ δένδρου καθεζομένη εἶδεν αὐτὸν καὶ κόπασα φύλλον ἀπὸ τοῦ δένδρου ἔρριψεν εἰς τὴν πηγὴν, ἐφ' οὗ ἐπιβάς ὁ μύρμηξ ἐσώθη. Ἰ-

ξευτὴς δὲ τις ἰξεύων τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ἠβουλήθη· ὁ δὲ μύρμηξ ἰδὼν ἔδακε τὸν πόδα τοῦ ἰξευτοῦ ὁ δὲ ἀλγήσας, βαλὼν τοὺς ἰξευτικούς καλάμους, ἐποίησε φυγεῖν τὴν περιστερὰν.

22. Λύκος καὶ Ἐρωδιός.

Λύκος καταπιὼν ὄστουν περιῆει ζητῶν τὸν ἰασόμενον. Περιτυχὼν

δὲ ἐρωδιῷ τοῦτο παρεκάλει ἐπὶ μισθῷ ἔξελεῖν· κἀκείνος εἰσαγαγὼν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν εἰς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ τὸ ὄστουν ἐξέσπασε καὶ τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν ἐζήτηε· ὁ δὲ λύκος γελάσας καὶ τοὺς ὀδόντας δείξας ἔφη· «ἀρκεῖ σοι καὶ τὸ μόνον σφάν ἐξελεῖν τὴν κεφαλὴν».

23. Γεωργός καὶ Πελαργός

Ἐν ἀγρῷ παγίδας γεωργός ἔστησε. Θηρεύσας δὲ γερανοὺς τοὺς

τὸν σπóρον διαφθείροντας, σὺν αὐτοῖς
καὶ πελαργὸν συνέλαβεν· ὁ δὲ χολεύων ἰ-
κέτευεν αὐτὸν ἀπολύσαι λέγων· «οὐ γάρ
εἰμι γερανός· πελαργός εἰμι, εὐγενέστα-
τον ζῷον, ὃς τιμῶ τὸν πατέρα καὶ θερα-
πεύω, ἰδὲ τὸ χρῶμα ὡς οὐχ ὅμοιον»· ὁ
δὲ εἶπεν· «οὐ γινώσκω τί λέγεις· ἐγὼ γάρ, οἷς ἔλαβόν σε, μετὰ
τούτων καὶ ἀποκτενῶ».

24. Ἑλπίς.

Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰγαθὰ πάντα συγκλείσας
ἀφῆκε παρ' ἀνθρώπῳ τινί· ὁ δὲ, λίχνος ἄν-
θρωπος, εἰδέναι θέλων τί ἐστὶν ἐν αὐτῷ, τὸ
πῶμα ἐκίνησε, πάντα δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς
ἀπέπτη· μόνη δ' ἔμεινεν ἔλπίς, ἣν κατέ-
λαβε τεθὲν τὸ πῶμα αὐτῆς. Δι' ὃ ἀνθρώποις
μόνη σύνεστιν ἔλπίς, ὑπισχνουμένη ἕκαστον
τῶν πεφραγῶτων ἡμᾶς ἀγαθῶν δώσειν.

25. Αἰθίοψ.

Αἰθίοπά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον εἶναι τὸ χρῶμα δο-
κῶν ἀμελεία τοῦ πρότερον ἔχοντος, καὶ παραλαβὼν
οἴκαδε πάντα μὲν αὐτῷ προσήγε τὰ ῥύμματα πᾶσι δὲ
λουτροῖς ἐπειράτο φαιδρύνειν. καὶ τὸ μὲν χρῶμα με-
ταβαλεῖν οὐκ ἔσχε, νοσεῖν δὲ τῷ ὀκνεῖν παρεσκεύασεν.

26. Λέων καὶ Βάτραχος.

Λέων ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος, ἐπε-
στράφη πρὸς τὴν φωνὴν οἰόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι.
Προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν πορελθόντα
τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

27. Ὄρνις χρυσοτόκος.

Ἀνθρωπός τις εἶχεν ὄρνιν ᾧὰ χρυσᾶ τίκτουσαν. Νομίσας οὖν ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσοῦ εἶναι, ἀπέκτεινε ταύτην, ἀλλ' εὗρεν αὐτὴν ὁμοίαν ταῖς λοιπαῖς ὄρνισιν. Οὕτω δὲ ἐλπίσας ἀθρόον πλοῦτον εὗρήσειν καὶ τοῦ μικροῦ ἔστερήθη.

28. Μύες καὶ Γαλαῖ.

Μυσι καὶ γαλαῖς πόλεμος ἦν. Ἡττώμενοι δὲ αἰεὶ οἱ μύες ὑπέλαβον δι' ἀναρχίαν τοῦτο πάσχειν. Δι' ὃ τινες ἑαυτῶν στρατηγοὺς εἵλοντο· οἱ δὲ βουλόμενοι ἐπισημότεροι τῶν ἄλλων εἶναι, κέρατα ποι-

ήσαντες ἑαυτοῖς συνῆψαν. Ἀλλὰ μὴν, τῆς μάχης γενομένης καὶ τῶν μυῶν αὐθις ἠττηθέντων, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ῥαδίως εἰσέδνου, οἱ δὲ στρατηγοὶ οὐκ εἰσελθεῖν δυνάμενοι διὰ τὰ κέρατα ὑπὸ τῶν γαλῶν αἰρούμενοι κατησθίοντο.

29. Αἶξ καὶ αἰπόλος.

Αἶγα ἀποστᾶσαν ἀγέλης ἐπανάγειν αἰπόλος ἐπειρᾶτο πρὸς τὰς λοιπὰς. Ὡς δὲ φωναῖς καὶ συριγμοῖς χρώμενος οὐδὲν μᾶλλον ἤνυσεν, λίθον βαλὼν καὶ τοῦ κέρως τυχῶν ἐδεῖτο τῷ δεσπότῃ μὴ κατειπεῖν. Ἡ δὲ, «ἀνοῦστατε», ἔφη, αἰπόλων, τὸ κέρασ κεκρά-

ξεται, κἂν ἐγὼ σιωπήσω».

30. Κύων καὶ κρέας.

Κύων κρέας φέρουσα ποταμὸν διέβαινε· θεασαμένη δὲ τὴν ἑαυτῆς σκιὰν κατὰ τοῦ ὕδατος, ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι, μείζον κρέας ἔχουσαν· δι' ὃ ἀφείσα τὸ ἴδιον ὥρμησεν ἐπὶ τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. Συνέβη δὲ αὐτῇ ἀμφοτέρων στέρηθῆναι, τοῦ μὲν μὴ ἐφικομένη, διότι μὴδὲ ἦν, τοῦ δὲ ὅτι ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ παρεσίρη.

31. Παιδίον καὶ λύκος.

Παιδίον, πρόβατον νέμον, τοὺς ἀγρότας πολλὰκις ἐπικαλούμενον ἔλεγε· «βοηθεῖτε δεῦρο· λύκος ἔρχεται». Οἱ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτο οὐκ ἀληθεῦον. Μετὰ δὲ ταῦτα

τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος «δεῦτε, λύκος», οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι· ὁ δὲ λύκος εὐρὼν ἄδειαν, τὴν ποιμνὴν πᾶσαν ὁρᾶδιως διέφθειρεν.

32. Παῖς καὶ Τύχη.

Ἐγγὺς φρέατος παῖς τις ἐκοιμᾶτο. Ἐπιστάσα δέ, αὐτῷ ἡ Τύχη ἔβόα· «ἀνάστηθι καὶ ἄπελθε ἐντεῦθεν μήπως κάτω τοῦ φρέατος πέσης καὶ ἐμὲ τὴν Τύχην καταμέμφωνται πάντες».

33. Λύκος καὶ Λέων.

Λύκος ποτὲ ἄρας πρόβατον ἐκ ποιμνίου ἐκόμιζεν αὐτὸ εἰς κοίτην, λέων δὲ αὐτῷ συναντήσας ἀφείλετο τὸ πρόβατον· ὁ δὲ πόρρωθεν στὰς εἶπεν· «ἀδίκως ἀφείλου τὸ ἐμόν»· ὁ δὲ λέων γελᾶσας ἔφη· «σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη ;».

34. Ἀηδῶν καὶ Ἱέραξ.

Ἀηδῶν ἔφ' ὕψηλῃς δρυὸς καθημένη κατὰ τὸ σύννηθες ἦδεν· Ἱέραξ δὲ αὐτὴν θεασάμενος, ὡς ἠπόρει τροφῆς, ἐπιπτάς συνέλαβεν· ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἔδειτο μεθεῖναι αὐτὴν λέγουσα, ὡς οὐχ ἱκανὴ ἔστιν Ἱέρακος γαστέρα αὐτὴ πληρῶσαι· δεῖν δὲ αὐτὸν, εἰ τροφῆς ἀπορεῖ, ἐπὶ τὰ μείζονα τῶν ὀρνέων τρέπεσθαι. Καὶ ὅς ὑπολαβὼν εἶπεν· «ἀλλ' ἔγωγε ἀπόπληκτος ἂν εἶην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἐτοίμην βορὰν ἀφείς τὰ μῆδέπω φαινόμενα διώκοιμι».

35. Γέρων καὶ θάνατος.

Γέρων ποτὲ ξύλα κόψας ταῦτα φέρων πολλὴν ὁδὸν ἐβιάδιζε. Διὰ δὲ τὸν κόπον τῆς ὁδοῦ ἀποθέμενος τὸ φορτίον τὸν θάνατον ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ δὲ θανάτου φανέντος καὶ πειθόμενου τὴν αἰτίαν, δι' ἣν αὐτὸν ἐκάλει. ὁ γέρων ἔφη· «ἵνα μου τὸ φορτίον ἄρης».

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

1. Κρόνος.

Κρόνος, επειδή Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώδουν αὐτῷ λέγοντες

ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαι-
ρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ ἐκ τῆς γυ-
ναϊκὸς Ρέας γεννώμενα. Ὁργι-
σθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ρέα παρα-
γίγνεται μὲν εἰς Κρήτην γεννᾶ δὲ
ἐν ἄνθρω τῆς Δίκης Δία. Τοῦτον
οὖν παῖδα ὄντα αἱ Νύμφαι ἔτρε-
φον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι·
οἱ δὲ Κουρῆτες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄν-
θρω τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς
δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ
Κρόνος ἀκούσῃ.

2. Ζεὺς καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

Ζεὺς τέλειος γενόμενος λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὀκεανοῦ συνεργόν, ἣ
δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς
ἐξεμεῖ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε, μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ
Τιτάνας ἐξήνεγκε πόλεμον. Ἐν τῷ πολέμῳ δὲ τούτῳ Κύκλωπες Διὶ
μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστρατὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτων δὲ κυ-
νέην, Ποσειδῶν, δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι
Τιτάνων καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, καθιστῶσι φύλα-
κας μὲν τοὺς Ἑκατόγχειρας, αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς,
καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν Οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν
ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄϊδου.

3. Τέκνα τοῦ Διός.

Τοὺς Διὸς ἐγγόνους φασὶ γενέσθαι θεὰς μὲν Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, Εἰλείθυιαν, Ἄρτεμιν, Ὠρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, Εἰρήνην, Ἀθηναίαν καὶ Μούσας, θεοὺς δέ, Ἥφαιστον, Ἄρην, Ἀπόλλωνα, Ἑρμῆν, Διόνυσον καὶ Ἑρακλῆα. Τούτων δὲ ἐκάστῳ μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὐρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὐρέσεως ἀπονεῖμαι βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

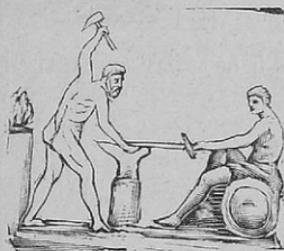
4. Ἀθηνᾶ.

Ἀθηνᾶ προσάπτουσι τὴν τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν καὶ φύτεϊαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου καταργασίαν· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευὴν καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμασι εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις, εὐρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευὴν καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν Ἑργάτην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι.

5. Ἥφαιστος καὶ Ἄρης.

Ἥφαιστον λέγουσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται· καὶ τὰς ἄλλας δὲ χρείας τὰς τοῦ πυρὸς ἀπάσας προσεξευρεῖν καὶ παραδοῦναι τοῖς τε τὰς τέχνας ἐργαζομένοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅσασιν ἀνθρώποις. Ἄρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν καὶ στρατιώτας καθοπλίσαι καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι φρονεῦντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

6. Ἀπόλλων-Ἀσκληπιός.

Ἀπόλλωνα τῆς κιθάρας εὐρετὴν ἀναγορεύουσι καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐξευεγκεῖν τὴν διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γιγνομένην, δι' ἧς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοὺς ἀρρωστοῦντας· εὐρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον διδάξαι τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν.

Λέγεται δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατρικὴν μαθόντα προσεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας καὶ ριζῶν δυνάμεις καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

7. Ὀρφεύς—Εὐρυδίκην.

Καλλιόπης δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένετο Ὀρφεύς ὁ κιθαροδίαν ἀσκήσας· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ προέβη τῇ δόξῃ, ὥστε δοκεῖν τῇ μελωδίᾳ θέλγειν τὰ τε θηρία καὶ τὰ δένδρα καὶ τοὺς λίθους κινεῖν. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφρος, κατῆλθεν εἰς Ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτὴν καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι· ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσιν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεύς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν παραγενέσθαι· ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἣ δὲ πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς Ἄδου.

8. Ἑρμῆς.

Τῷ Ἑρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γιγνομένας ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδὰς καὶ τὸ τούτων σύσσημον κηρύκειον, ὃ φέρειν εἰώθασιν οἱ περὶ τοιούτων τοὺς λόγους ποιούμενοι

καὶ διὰ τούτου τυγχάνοντες τοῖς πολεμίοις ἀσφαλείας. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ τὰ διὰ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι καὶ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι· παραδεδόσθαι δ' αὐτὸν καὶ κήρυκα τῶν θεῶν, ἔτι δ' ἄγγελον ἄριστον διὰ τὸ σαφῶς αὐτὸν ἕκαστα τῶν εἰς ἐντολὴν δοθέντων ἐρμηνεύειν, εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι.

9. Φαέθων.

Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασὶ Φαέθοντα τὸν Ἥλιον μὲν υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πείσαι τὸν πατέρα μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου· συγχωρηθέντος δὲ αὐτῷ τούτου, τὸν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον οὐ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνιῶν, τοὺς δ' ἵππους καταρρονήσαντας τοῦ παιδὸς ἐξενεχθῆναι τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανώμενος ἐκπυρῶσαι

τούτον καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν Γαλαξίαν καλούμενον κύκλον, μετὰ δὲ ταῦτα πολλὴν τῆς οἰκουμένης ἐπιφλέξαντας οὐκ ὀλίγην κατακαίειν χώραν· δι' ὃ καὶ τὸν Δία ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις κεραινωῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστήσαι δὲ τὸν

Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἡριδανοῦ προσαγορευομένου, φασὶ, θρηνηῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτήν φιλοτιμώτατα, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύτης μετασηματισθῆναι τὴν φύσιν γενομένης αἰγείρους, ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀφιέναι, καὶ τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸν καλούμενον ἤλεκτρον.

10. Διόνυσος.

Διόνυσον μῦθολογοῦσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιίας καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησανρίζεσθαι καὶ τὰς χρεῖας καὶ τὰς τροφὰς παρέχεσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ πολὺν χρόνον.

11. Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης.

Πλούτων Περσεφόνην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος ἤρπασε κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιηεῖ· μαθοῦσα δέ, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη Θεοῖς ἀπέλιπεν Οὐρανόν· Εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθησε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχωρον φρέαρ καλούμενον, ἔπειτα δὲ πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, Τριπτολέμῳ τῷ παιδί αὐτοῦ δίφρον κατεσκεύασεν πτηνῶν δρακόντων καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε. Διὸς δὲ Πλούτωνα τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον, ἣ δὲ οὐ προειδυῖα τὸ συμβησόμενον κατηνάλωσεν αὐτόν· καταμαρτυρήσαντος δ' αὐτῆς Ἀσκαλάφου τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄιδου βαρεῖαν ἐπέδηκε πέτραν, Περσεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἠναγκάσθη μένειν τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς Θεοῖς.

12. Δευκαλίων.

Προμηθεὺς παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων γυναῖκα λαμβάνει Πύρραν τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔγνω, ὑποθεμένου Προμηθεὺς, Δευκαλίων ἐτεκτὴναι λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος

κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρήναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας τὰς ἴσας τῷ

Παρνασσῷ προσίσχει, κάκει τῶν ὕμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς θύει Διὶ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμπσας Ἐριμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὃ, τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων λίθους ἔβαλλεν αὐτούς, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα γυναῖκες.

13. Προμηθεύς.

Προμηθεὺς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρύψας· ὡς δὲ ἤσθετο Ζεὺς ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Κουκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσαί· ἐν τοῦτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδέδετο, καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν αἰετὸς ἐπιπετόμενος ἐνέμετο τοὺς λοβοὺς τοῦ ἥπατος αὐξανομένου διὰ νυκτὸς μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

14. Παῖδες Δευκαλίωνος.

Γίνονται ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἑλλήν μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἄμφικτύων, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια. Ἑλληνος δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος Δῶρος, Εὐφθος, Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν

ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσεν Ἑλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἔμερισε τὴν χώραν· καὶ Εὐϋθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιοὺν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται, Δῶρος δὲ τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν, Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

13. Θησεὺς καὶ Ἀριάδνη.

Θησεὺς ὁ Αἰγέως λαχὼν μετὰ τῶν ἡϊθέων εἰς Κρήτην πλεῖ τῷ Μινωταύρῳ παρατεθησόμενος· ἀφικόμενος δ' αὐτοῦ, εὐμενῶς πρὸς αὐτὸν διατεθεῖσα ἢ τοῦ Μίνωος θυγάτηρ Ἀριάδνη δίδωσιν ἀγαθίδα μίτου λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου τοῦ τέκτονος καὶ διδάσκει αὐτόν, ἐπειδὰν εἰσέλθῃ, τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγαθίδος ἐκδῆσαι περὶ τὸν ζυγὸν τὸν ἄνω θύρας καὶ ἀνελίσσοντα ἵεναι, μέ-

χρις ἂν ἀφίκηται εἰς τὸν μυχόν· καὶ ἐὰν αὐτὸν καθεύδοντα μάρψῃ, κρατήσαντα τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τῷ Ποσειδῶνι θῦσαι καὶ ἀπιέναι ὀπίσω ἀνελίσσοντα τὴν ἀγαθίδα. Ὁ δὲ Θησεὺς πράξας πάντα κατὰ νοῦν, λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλεται καὶ τοὺς ἡϊθέους καὶ παρθένους, οὐδέπω φθάνοντας τῷ Μινωταύρῳ παρατεθῆναι· καὶ ταῦτα ποιήσας νυκτὸς μέσης ἀποπλεῖ. Προσομίσας δὲ τῇ Δίᾳ νήσω, ἐκβὰς ἐπὶ τῆς ἡϊόνος κατακοιμᾶται· καὶ αὐτῷ ἢ Ἀθηναῖα παραστᾶσα κελεύει τὴν Ἀριάδνην εἶναι καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας· συντόμως δὲ διανα-

στάς ποιεί τοῦτο· κατολοφυρομένης δὲ τῆς Ἀριάδνης, Ἀφροδίτη ἐπιφανείσα θαρρεῖν αὐτῇ παραινεί· Διονύσου γὰρ ἔσσεσθαι γυναῖκα καὶ εὐκλεᾶ γενήσεσθαι.

16. Τάνταλος.

Τάνταλος Διὸς μὲν ἦν υἱός, πλούτω δὲ καὶ δόξῃ διαφέρων κατόκει τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς εὐγένειαν, ὥς φρασι, φίλος ἐγένετο τῶν Θεῶν ἐπὶ πλεόν· ὕστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων ἀνθρωπίνως καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παρρησίας ἀπήγγειλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπόρρητα· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἤξιώθη καταταχθεὶς εἰς τοὺς ἄσεβεις.

17. Νιόβη.

Νιόβη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου καὶ ἀδελφὴ τοῦ Πέλοπος ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτὰ καὶ θυγατέρας τὰς ἴσας εὐπρεπεῖα διαφερούσας· ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα φρυατομένη πλεονάκις ἔκαυχάτο καὶ τῆς Λητοῦς ἑαυτὴν εὐτεκνοτέραν ἀπεφαίνετο· εἶθ' ἡ μὲν Λητὴ χολωσάμενη προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δὲ Ἀρτέμιδι τὰς θυγατέρας.

Τούτων δὲ ὑπακουσάντων τῇ μητρὶ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη ταύτην ὑφ' ἑνα καιρὸν δξέως ἅμα εὐτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίτυλον καὶκεῖ Διὶ εὐξαμένη τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

18. Κέκροψ.

Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκρολίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε

τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος· ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσῃν τὴν Ἀκρόπολιν ἀπέρηγε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι· μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν Πανδροσείῳ δείκνυται. Γενομένης

δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ' ὡς εἰπόντινες Κέκροπα καὶ Κραναὸν οὐδὲ Ἐρυσίχθονα, ἀλλὰ θεοὺς τοὺς δώδεκα· τούτων δὲ δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας, Ποσειδῶν δὲ θυμῷ ὀργισθεὶς τὸ Θυριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησεν.

19. Διόσκουροι.

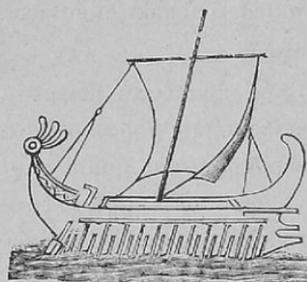
Τῶν ἐκ Λήδας γενομένων παίδων Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμὴν, καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρωι Διόσκουροι. Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀρπάσαντες ἔγημαν· καὶ γίγνεται μὲν Πολυδεύκους καὶ Φοίβης Μνησίλεως, Κάστωρ δὲ καὶ Ἰλαείρας Ἀνώγων. Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἴδα καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἴδα διελεῖν· ὁ δὲ τειμῶν βοῶν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος, εἶπε, τῆς λείας

τὸ ἥμισυ ἔσσεσθαι καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηά-
λωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρώτος Ἴδας καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ μετ'
ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. Στρατεύ-
σαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι τὴν τε λείαν
ἐκείνων καὶ πολλὴν ἄλλην συνελάνουσι καὶ τὸν
Ἴδαν ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν
Κάστορα ἐμήνυσεν Ἴδα, κακείνος αὐτὸν ἀποκτεί-
νει τῷ δόρατι, τὸν δὲ Ἴδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ'
ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτω-
θεὶς, Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ, Πολυδεύκη δὲ
εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύ-
κους τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέρους παρ'
ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς ἔδωκεν.

20. Ἀργοναῦται-Φινεΐς.

Ἐπὶ τὸ χρυσόμαλον δέρμα πεμπόμενος Ἰάσων ὑπὸ Πελίου τοῦ
τῆς Ἰωλκοῦ βασιλέως πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσε τὴν καλου-
μένην Ἀργώ. Ἐπεὶ δὲ ἡ ναῦς κατεσκευ-
άσθη, ἐρωτῶντι αὐτῷ ὁ θεὸς ἐπέτρεψε
πλεῖν ἀθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλ-
λάδος. Οὗτοι δὲ οἱ καλούμενοι Ἀργο-
ναῦται ἀναγόμενοι ἐλαύνουσιν εἰς τὴν Μυ-
σίαν, ἀπὸ δὲ τῆς Μυσίας ἤλθον εἰς τὴν
Θράκην ἔνθα ὄκει Φινεὺς μάντις, ὃν

τυφλω-
θῆναι φασιν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προῦ-
λεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα·
ἐπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας
οἱ θεοί. Αὗται, ἐπειδὴ αὐτῷ παρε-
τίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ κατα-
πετόμεναι τὴν τροφήν ἀνήρπαζον.
Θεασάμενοι δὲ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί,
σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἔδωκον.

21. Περσεύς-Μέδουσα.

Περσεὶ τῷ Διὸς καὶ Δανάης ἐπέταξε Πολυδέκτης τὴν Μεδοῦσης κεφαλὴν κομίζειν, ἢ μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητῆ. Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιπελεγμέναις δράκου-
σιν ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν καὶ χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, τοὺς δὲ ἰδόντας αὐ-
τὰς λίθους ἐποίουν. Περσεὺς δὲ λαβὼν παρὰ τῶν Γραιῶν τὴν κυνὴν, ἣν ἐπιθέμενος αὐτὸς μὲν οὐδ ἤθελεν ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ οὐχ' ἑωράτο, ἦκε πρὸς τὰς Γοργόνας, καὶ κατέ-
λαβε κοιμωμένας. Ἐπιστάς οὖν, βλέπων εἰς τὴν ἀσπίδα

χαλκίην, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργοῦς ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὸν κεφαλὴν, ἣν λαβὼν ἀπεχώρει. Αἱ δὲ Γοργόνες ἀναστᾶσαι τὸν Περσεῖα ἐδίωκον καὶ ἰδεῖν οὐκ ἠδύναντο διὰ τὴν κυνὴν· ἀπεκρύ-
πτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς· τὴν δὲ τῆς Μεδοῦσης κεφα-
λὴν ὁ Περσεὺς ἀπέδωκε τῇ Ἀθηνᾷ, ἣ δ' ἔξεν μέσῳ τῇ ἀσπίδι ἔθηκεν.

22. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Περσεὺς παραγενόμενος εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἔβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τοῦτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορὰν θαλασ-
σίῳ κήτει. Κασσιέπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνὴ Νηρηΐσιν ἤρισε περὶ κάλλους καὶ πασῶν εἶναι κρείσσων ἠὔχησεν· ὅθεν αἱ Νηρηΐδες ἐμί-
νισαν καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμμυράν τε ἐπὶ τὴν

χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος. Ἀμμω-
νος δὲ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν
τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιεπεία
θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῆ τῷ
κήτει βορὰ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ
Κηφεὺς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔπραξε
καὶ προσέδεσε τὴν θυγατέρα πέ-
τρα. Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς
ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ

δώσειν γυναίκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν.

23. Φρίξος καὶ Ἑλλη.

Φρίξον τὸν Ἀθάμαντος μυθολογοῦσι διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητροῦς ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἑλλην φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος· περαιουμένων δ' αὐτῶν κατὰ τινὰ θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν θάλατταν, ἣν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον ὀνομασθῆναι λέγεται, τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα καταχθῆναι μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατὰ δέ τι λόγιον θύσαντα τὸν κριὸν ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεως ἱερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτη χρησμὸν ἔκπεσεῖν, φασίν, ὅτι τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσομάλλον δέρας ἀπενέγκωσι· διὰ δὴ ταύτας τὰς αἰτίας καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὁμότητα καταδείξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα, διαδοθείσης τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσῃ τῆς χώρας.

24. Ἡρακλέους παιδικὴ ἥλικία.

Ἡρακλέους, τοῦ Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης, παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνήν ἐπεμψε διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα· ἐπιβρωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἀμφοτέροις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαροδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. Ἀνὴρ δὲ γενόμενος τετραπηχναῖον εἶχε μὲν τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἔξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην οὐκ ἥστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων. Μυθολογεῖται δὲ ῥώμη σώματος πολὺ τῶν ἁπάντων διενεγκῶν ἐπελθεῖν τὴν οἰκουμένην κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους, ἀναιρῶν

δὲ τὰ τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία· πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν ἑλευθερίαν περιποιήσας ἀήτητος μὲν γενέσθαι καὶ ἄτρωτος διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς τυχεῖν παρ' ἀνθρώποις.

25. Ἡρακλέους πρῶτος ἄθλος.

Πρῶτον μὲν ἄθλον ἐπέταξεν Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν, ὃ δὲ εἰς τὴν Νεμεάν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ρόπαλον ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς τι σπήλαιον, εἰσῆλθε καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ τοῦ θηρίου κατέσχευε ἄγχων ἕως ἔπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. Εὐρυσθεὺς δὲ ἀισθόμενος αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπέπειε τὸ λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν μὴ εἰσιέναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τοὺς ἄθλους. Λέγουσι δὲ ὅτι δείσας καὶ πίθον ἑαυτῷ χαλκοῦν ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν, ὡς κρύψων ἑαυτόν, καὶ πέμπων κήρυκα ἐπέτασσε τοὺς ἄθλους.

26. Ἡρακλέους δευτέρος ἄθλος.

Δεύτερον δὲ ἄθλον Εὐρυσθεὺς ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν Ὑδραν ἀποικτεῖναι. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν· εἶχε δὲ ἡ Ὑδρα κεφαλὰς ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπιβάς οὖν Ἡρακλῆς ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου τοῦ Ἴφικλέους, ἀφίκετο εἰς Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ Ὑδραν εὐρῶν τῷ ροπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο· δι' ὃ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς, μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγγυὲς ὕλης, τοῖς δαυλοῖς ἐπικαίων τὰς κεφαλὰς ἐκώλυεν ἀναφυῆναι. Τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώριξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, τὸ δὲ σῶμα τῆς Ὑδρας ἀνασχίσας ἐν τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβαψεν. Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη οὐ δεῖν ἀριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετ' Ἰολάου τῆς Ὑδρας περιεγένετο.

27. Δωδέκατος ἄθλος. — Κέρβερος.

Δωδέκατον ἄθλον Εὐρυσθεὺς ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνὸς κεφαλὰς, κατὰ δὲ τοῦ νότου

παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὐ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου εἰσῆει. Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν, χωρὶς ὧν εἶχεν ὄπλων ἐὰν αὐτοῦ κρατήσῃ. Ὁ δὲ εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένους καὶ τῇ λεοντῇ συσκευασθεῖς, περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε κρατῶν καὶ ἄγχων τὸ θηρίον καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν ἤκε διὰ Τροίζηνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν, δεῖξας δὲ Εὐρύσθει τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

28. Πυγμαῖοι.

Πυγμαῖοι μυθολογοῦνται γενέσθαι ἔθνος γεωργικὸν ἀνθρώπων μικρῶν κατοικούντων τὰ ἀνώτερα μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς πλησίον τοῦ Ὠκεανοῦ, ὅπερ πολεμεῖν ταῖς γεράνοις φασὶ βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. Ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι κέρατα παρεντίθενται καὶ ἐν σχήματι κριῶν κρόταλα ψοφοῦσι καὶ οὕτω τὰς πυγμαῖο-

μάχους γεράνους ἀμύνονται καταφρονούσας ἄλλως τοῦ μήκους αὐτῶν. Οὗτοι τῷ Ἡρακλεῖ ἐν Λιβύῃ καθεύδοντι ἐπιτίθενται· ὁ δὲ ἐγερωθεὶς γελᾷ ἐπὶ τῷ κινδύνῳ καὶ πάντας συλλεξάμενος εἰς τὴν λεοντῇ ἐντίθεται καὶ τῷ Εὐρύσθει φέρει.

29. Ἡρακλέους θάνατος.

Ἀφικόμενος εἰς Τραχῖνα στρατιᾶν ἐπ' Οἰχαλίαν Ἡρακλῆς ἤθροιζε τὸν Εὐρύττον τιμωρησασθαι ἐθέλων. Καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν μετὰ

τῶν παίδων αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ ἄγει τὴν Ἰόλην αἰχμάλωτον καὶ κατὰγαγόμενος εἰς Εὐβοίαν ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς βωμὸν ἰδρύσατο. Μέλλων δὲ θυσίαν ποιεῖσθαι εἰς Τραχίνα Λίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἔσθῆτα οἶσοντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάγεια πυθομένη καὶ δείσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ Νέσου αἷμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ τούτου Ἡρακλῆς ἔθνηεν ὡς δέ, θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς Ὑδρας ἰὸς τὸν χρώτα ἔσφηπε, τὸν μὲν χιτῶνα ἀπέσπα προσεφυκότα τῷ σώματι, συναπασπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. Ὑπὸ τοιαύτης δὲ συμφορᾶς καταληφθεὶς εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται, Δηιάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνήρητησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἴτην ὄρος ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευεν ἐπιβάντος αὐτοῦ ὑφάπτειν· οὐδενὸς δὲ τοῦτο πράσσειν ἐθέλοντος, Φιλοκτῆτης παριῶν ὑφῆψε· τούτῳ δὲ καὶ τὰ τόσσα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστᾶν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνενεγκεῖν. Ἐκεῖ δὲ τυχὼν ἀθανασίας καὶ διαλλαγῆς Ἦρα τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην γυναῖκα ἔλαβεν.

30. Σφίγξ.

Κρέοντος ἐν Θήβαις βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπέμψε γὰρ Ἦρα Σφίγγα, ἣ εἶχε πρόσωπον μὲν γυναικός, στήθος δὲ καὶ πόδας καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Μαθούσα δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκιον ὄρος ἐκαθέζετο καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους. Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα:

«τί ἐστίν, ὃ, μίαν ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίγνεται ;» Χρησιμοῦ δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος τηρικαῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Σφιγγός, ἠνίκα ἂν τὸ αἰ-

νιγμα λύσωσι, συνιόντες εις ταῦτο πολλάκις ἐξήτουν τί τὸ λεγόμενον ἔστιν· ἐπειδὴ δὲ οὐχ εὗρισκον, ἐκείνη ἀρπάσασα ἓνα ἕκαστον κατεβίβρωσκεν.

31. Οἰδίπους καὶ Σφίγξ.

Πολλῶν διὰ Σφίγγα ἀπολλυμένων (καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος), κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνιγμα λύσοντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαΐου δώσειν γυναῖκα. Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνιγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον ἄνθρωπον εἶναι γίνεσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος ὄντα τοῖς τέτταρσιν ὀχοῦμενον κώλοισι, τελειούμενον δὲ δίπουν, γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βᾶκτρον. Ἡ μὲν οὖν Σφίγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν, καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἕξ αὐτῆς Πολυνεΐκη καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἕξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο τοῖς παισὶν ἐπαρασάμενος, οἳ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες οὐκ ἐπήμυναν. Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνη τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἔστιν ἱερόν, καθίζει ἱκέτης προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

32. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης περὶ τῆς βασιλείας ὁμολόγησαν πρὸς ἀλλήλους τὸν ἕτερον παρ' ἑνὸς ἀρχειν. Μετ' ὀλίγον δὲ ἔρις γίνεται αὐτοῖς, ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς ἄρξας τὴν βασιλείαν οὐ παρέδωκε. Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνεΐκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, οὗ ἐβασίλευεν Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει Πολυνεΐκης καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι ἐκ Καλυδῶνος. Τῆς δὲ βοῆς ἀκούσας Ἄδραστος παραντίκα παραγγίνεται καὶ διαλύει αὐτοὺς καὶ μάντεώς τινος μνημονεύων, λέγον-

τος αὐτῷ κάπρω καὶ λέοντι συσεῦξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους αἰρεῖται νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προ-

τομήν ὁ δὲ λέοντος. Λαμβάνει δὲ γυναῖκα Δηλύην μὲν Τυδεύς, Ἀργεῖην δὲ Πολυνεΐκης. Τούτους δὲ Ἄδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν καταξείν ὑπισχνεῖτο. Εἶτα δὲ συναθροίσας στρατὸν σὺν ἡγεμόσιν ἐπὶ πολεμῖν ἔσπευδε Θήβας. Καθοπίσας δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θη-

ίους πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων ἔμαντεύετο. Μάχης δὲ γενομένης τροπὴ τῶν Ἀργείων γίνεται καὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης μονομαχοῦντες κτείνουσιν ἀλλήλους.

33. Κρέων, Ἀντιγόνη καὶ Ἄδραστος.

Κρέων τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριπεν ἀτάφους καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν κήρυκας παρέστησεν. Ἀντιγόνη δὲ κρύφα τὸ τοῦ ἀδελφοῦ Πολυνεΐκου σώμα κλέψασα ἔθαψε καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν κατέφυγε καὶ ἱκετηρίαν θείῳ ἡξίου θάπτειν τοὺς νεκροὺς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες αἰροῦσι Θήβας καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδώσι θάψαι. Τῆς Καπαnéως δὲ καιομένης πυρᾶς, Εὐάδνη ἡ Καπαnéως μὲν γυνὴ θυγάτηρ δὲ Ἴφιος, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα συγκατεκαίετο.

34. Ἀχιλλεύς.

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν, ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀνεβόησε, Θέτις δὲ κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν διαπράξασθαι νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηΐδας ᾗχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς· ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λέοντων καὶ σῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλ-

λέα, Ἐπει δὲ ἐγένετο ἐναέτης Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν ἐκπολιορκηθῆναι. Θέτις προγιγνώσκουσα ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀποθανεῖν, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεία ὡς παρθένον ἐπεμφεν εἰς Σκῆρον παρὰ Λυκομήδει κάκει, ἐτρέφετο. Ὀδυσσεὺς δὲ ζητῶν Ἀχιλλέα μηνυθέντα ἐπὸ Λυκομήδους σάλπιγγι χρησάμενος εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε. Συνείπετο δ' αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος, Δολόπων βασιλεύς, καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

35. Κάλχας — Ἰφίγένεια.

Ὄντος ἐν Αὐλίδι τοῦ στρατεύματος, τῶν εἰς Τροίαν στρατευομένων, θυσίας γενομένης Ἀπόλλωνι, ὤρμησε δράκων ἐκ τοῦ βωμοῦ παρὰ τὴν πλησίον πλάτανον, οὗσας ἐν αὐτῇ νεοτιᾶς, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ καταναλώσας στρουθοὺς ὁκτώ σὺν τῇ μητρὶ ἐνάτη λίθος ἐγένετο. Κάλχας δὲ, ὁ μάντις, εἰπὼν κατὰ Διὸς βούλησιν γεγονέναι αὐτοῖς τὸ σημεῖον τοῦτο, τεκμηράμενος ἐκ τῶν γεγονότων ἔφη δεκαεὶ χρόνῳ δεῖν Τροίαν ἄλῶναι καὶ πλεῖν παρεσκευάζοντο ἐπὶ Τροίαν. Ἀγαμέμνων οὖν ἡγεμὼν τοῦ

σύμπαντος στρατοῦ ἦν, ἐναυάρχει δὲ Ἀχιλλεύς πεντεκαδεκαέτης τυγχάνων.

Ἄπλοια κατείχε τὸν στόλον. Κάλχας δὲ ἔφη οὐκ ἄλλως δύνασθαι πλεῖν αὐτούς, ἐὰν μὴ τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων ἡ κρατιστεύουσα κάλλει σφάγιον Ἀρτέμιδι παρασιτῆ· ἔλεγε γὰρ μηνῆσαι Ἀγαμέμνονι τὴν θεόν, ἐπει

κατὰ θήραν βαλὼν ἔλαφον οὗτος εἶπεν οὐ δύνασθαι σωτηρίας αὐτὴν τυχεῖν, οὐδ' Ἀρτέμιδος θελούσης. Τοῦ δὲ χρησιμοῦ τούτου γενομένου, ΕΛΛΗΝ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ Α' Ἱ. Πρωτοππαπῶ

πέμπας Ἀγαμέμνων πρὸς Κλυταιμνήστραν Ὀδυσσεά καὶ Ταλθύβιον Ἴφιγένειαν ἤτει, λέγων ὑπεσχῆσθαι δώσειν αὐτὴν Ἀχιλλεῖ γυναῖκα μισθὸν τῆς στρατείας.

Πεμπάσης δὲ ἐκείνης, Ἀγαμέμνων τῷ βωμῷ παραστήσας ἔμελλε σφάζειν. Ἄρτεμις δὲ αὐτὴν ἀρπάσασα εἰς Ταύρους ἰέριαν ἑαυτῆς κατέστησεν ἔλαφον ἀντ' αὐτῆς παραστήσασα τῷ βωμῷ.

36. Κίρκη καὶ Ὀδυσσεύς.

Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐν τῷ πόντῳ Αἰαίῃ τῇ νήσῳ προσίγει ἐν ἧ κατόκει Κίρκη πάντων ἔμπειρος οὔσα φαρμάκων· αὐτὴ τοὺς εἰάι-

ρους πάντας πλὴν Εὐρυλόχου φαρμάκοις μετεμόρφωσεν εἰς χοίρους, Ὀδυσσεὶ δὲ χαριζομένη εἶτα εἰς τὴν προτέραν μορφήν ἐπανήγαγεν. Ἐνταῦθα δ' ἐνιαυτὸν μείνας οὗτος, Κίρκης ὑποθεμένης, κατήλθεν εἰς Ἄδου πεισόμενος Τειρεσίαν περὶ τῆς οἴκαδ' ἐπανόδου. Ἐντεῦθεν ἀναχθεὶς παρέπλει τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων, ὧν ἡ μὲν ἐκιθάριζεν, ἡ δὲ ἤδεν, ἡ δὲ ἠΰλει καὶ διὰ τούτων ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας καταμένειν. Βοι λόμενος δ' Ὀδυσσεὺς τῆς ᾠδῆς ὑπακοῦσαι Κίρκης ὑποθεμένης τῶν μὲν ἐταίρων τὰ ὄτα ἔβυσσε κηρῷ, ἑαυτὸν δὲ τῷ ἰστῷ προσδεθῆναι ἐκέλευσε. Πειθόμενος δὲ ὑπὸ τῶν Σειρήνων καταμένειν, ἠέξιόν λυθῆναι, οἱ δὲ μᾶλλον αὐτὸν ἐδέσμευον καὶ οὕτω παρέπλει.

37. Καλυψώ καὶ Ναυτικῆ

Ἐν Ὠγγυῖα τῇ νήσῳ Ὀδυσσεά ἀποδέχεται Καλυψώ, θυγάτηρ Ἀτλαντοῦ, παρ' ἧ ἔμεινεν ἐνιαυτοὺς ἑπτὰ, μεθ' οὓς σχεδίαν ποιήσας

Ὀδυσσεὺς ἀποπλεῖ. Ταύτης δὲ ἐν τῷ πελάγει διαλυθείσης, ὄργῃ Ποσει-

δῶνος, γυ-
μνὸς πρὸς
Φαίακας ἐξ-
ἤλθε. Ναυ-

σικᾶ δὲ ἡ τοῦ βασιλέως Ἀλκινόου θυ-
γάτηρ πλύνουσα τὰ ἱμάτια σὺν ταῖς θερα-
παινίσιν ἵκετεύσαντα αὐτὸν ἄγει πρὸς τὸν
Ἀλκίνοον, ὃς αὐτὸν ξενίζει καὶ δῶρα
δοὺς μετὰ πομπῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐξέπεμψεν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

1. Ἀττικαὶ ἰσχάδες

Εἰσενέγκαντος τῷ Ξέρξῃ ποτὲ τῶν θεράπον-
των τινὸς ἐν τοῖς λοιποῖς τραγήμασιν ἰσχάδας
Ἀττικάς, ἐρωτῆσαί φασι τὸν βασιλέα ποδαπαὶ εἶεν.
Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο ἐξ Ἀθηναίων, τοῖς ἀγορασταῖς
ἐκέλευεν ὠνεῖσθαι, ἕως ἂν ἐξουσία γένηται αὐτῷ
λαμβάνειν, ὅταν ἐθέλῃ, καὶ μὴ ἀγοράζειν. Λέγεται
δὲ τὸν θεράποντα ἐπίτηδες τοῦτο ποιῆσαι ἵνα αὐ-
τὸν ὑπομνήσῃ τῆς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείας.

2. Φωκίωνος μεγαλοψυχία

Φωκίων ὁ Φώκον, πολλάκις στρατηγῆσας κατε-
γνώσθη θανάτου καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ
ἔμελλε πείσθαι τὸ κόνειον. Ἐπεὶ δὲ ὤρεξεν ὁ
δῆμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤρροντο εἴ τι
λέγοι πρὸς τὸν υἱόν· ὁ δὲ εἶπεν· «ἐπισκῆπτω
αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίους μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς
παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἣν νῦν πίνω.

3. Ἴβυκος καὶ γέρανοι.

Ἴβυκος ὁ ἐκ Ρηγίου ποιητὴς συλληφθεὶς ποτε ὑπὸ ληστῶν ἔμελλεν ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεθῆσθαι· ἐπεὶ δὲ οὔτε σύμμαχον οὔτε μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς εἶχε, θεωρήσας γεράνους πετομένας, «ὕμεις», ἔφη, «ὦ γέρανοι, τιμωρήσασθέ μοι τὸν φόνον». Τῆς δὲ πόλεως ζητούσης τοὺς φρονεύσαντας καὶ μὴ δυναμένης εὐρεῖν, τελουμένου θεάτρου καὶ τοῦ δήμου καθεζομένου, γέρανοι διέπτησαν. Θεασάμενοι δ' αὐτὰς οἱ ἐν τῷ θεάτρῳ ὄντες φονεῖς ἐγέλασαν καὶ «ἰδού», εἶπον, «αἱ τιμωροὶ τοῦ Ἴβύκου». Τῶν δὲ πλησίον καθημένων τις ἀκούσας ἀπήγγειλε ταῖς ἀρχαῖς, ἐκεῖνοι δὲ συλληφθέντες ὠμολόγησαν τὸν φόνον.

4. Ὠμίδου δῶρον.

Ῥοιὰν ἐπὶ λίκνου ἡμεγίστην Ὠμίσης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ ἐλάουοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος οὖν ταύτης ὑπερεκπλαγεῖς ὁ βασιλεὺς «ἐκ ποίου παραδείσου», λέγει, «λαβῶν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὁ βασιλεὺς ὑπερήσθη καὶ δῶρα αὐτῷ βασιλικά ἔπεμψε καὶ ἐπέειπε· «Νῆ τὸν Μίθραν, ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

5. Αἰνεῖον εὐδέβεια.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας καὶ πάνυ ἑλληνικῶς τοῦτο ἐκήρυξαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων

ἐν ὅ,τι καὶ βούλεται τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον. Ὁ οὖν Αἰ-
νείας τοὺς πατρώους θεοὺς βαστάσας ἔφε-
ρεν ὑπεριδῶν τῶν ἄλλων. Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ
τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύ-
τερον αὐτῷ κτήμα συνεχώρησαν λαβεῖν. Ὁ
δὲ τὸν πατέρα πάνυ γεγηρακότα, ἀναθέμε-
νος τοῖς ὄμοις ἔφερεν. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν
καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐχ ἥμιστα, πάντων αὐτῷ
τῶν οἰκείων κτημάτων ἀπέστησαν, ὁμολο-
γοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ τοὺς θεοὺς, καὶ τοὺς γονεῖς δι' αἰ-
δοῦς ἄγοντας καὶ οἱ φύσει πολέμοι ἡμεροὶ γίνονται.

6. Ζήνων.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφοίτησε Ζήνωνι ἐπὶ πολὺν χρόνον,

ἔστ' εἰς ἄνδρα ἀφίκετο. Ὑστερον οὖν
εἰς Ἐρέτριαν ἐπανῆλθε καὶ αὐτὸν ὁ πα-
τήρ ἤρετο ὅ,τι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ
τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου. Ὁ δὲ
δείξειν εἶπεν καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἔδρασε
τοῦτο. Χαλεπήναντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πα-
τρὸς καὶ τέλος πληγὰς ἐντείναντος, ὁ δέ,
τὴν ἡσυχίαν ἀγαθῶν καὶ ἐγκαρτερίσας,

τοῦτο, εἶπε, μεμαθηκέναι, φέρειν ὄργην πατρὸς καὶ μὴ ἀγανακτεῖν.

7. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς.

Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς παράδοξον καὶ καινὴν ἐνόσησε μανίαν.

Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελ-
θὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐνταῦθα
οἰκῶν τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ
πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπε-
εγράφετο αὐτὰ καὶ αὖ πάλιν ἐξέπεμπε
καὶ τοῖς περισφωζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν

εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν

τῷ ἀρρωστήματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι καὶ ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς νόσου οὗτος. Ἐμέμνητο δὲ πολλάκις τῆς ἐν τῇ μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε, μηδέποτε ἦσθῆναι τοσοῦτον ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσφωζομέναις.

8. Λυκοῦργος ὁ Νομοθέτης.

Λυκοῦργος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτης δύο σκύλακας τῶν αὐτῶν γονέων λαβὼν οὐδὲν ὁμοίως ἀλλήλοις ἔτρεφεν, ἀλλὰ τὸν μὲν κατέστησε λίχρον, τὸν δὲ θηρᾶν δυνατὸν. Εἰτά ποτε τῶν Λακεδα-

μονίων εἰς ταῦτο συνειλεγμένων, προσαγαγὼν τοὺς σκύλακας ὁ Λυκοῦργος ἀφῆκεν αὐτούς, καταθεὶς εἰς τὸ μέσον λοπάδα καὶ λαγῶν. Καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τὸν λαγῶν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν λοπάδα ὄρμησεν. Ἐπεὶ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐδύναντο συμβαλεῖν τί ποτε τοῦτο δύναται καὶ τί βουλόμενος τοὺς σκύλακας ἐπεδείκνυεν, ἔφη Λυκοῦργος· «οὔτοι γονέων μὲν τῶν αὐτῶν ἀμφότεροι, διαφόρου δὲ τυχόντες ἀγωγῆς ὁ μὲν λίχρος, ὁ δὲ θηρευτῆς γεγόνασιν».

9. Χρῆδις τοῦ πλοῦτου.

Διονύσιος, ὁ τῶν Συρακουσῶν τύραννος, ἀκούσας τινὰ τῶν πολιτῶν χρυσοῖον ἔχειν οἴκοι κεκρυμμένον, ἐκέλευσεν ἀνακομίσαι πρὸς αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ παρακλέψας τι ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀποφυγὼν εἰς ἑτέραν πόλιν πριάμενος ἐκτίσατο χωρίον, μεταπεμπάμενος αὐτόν, ἐκέλευσε πᾶν ἀπολαβεῖν, ὅτι ἤρξατο χρῆσθαι τῷ πλούτῳ καὶ οὐκέτι ποιεῖ τὸ χρήσιμον ἄχρηστον.

10. Λακεδαιμονίων ἀγωγή.

Πρεσβύτες ἐν Ὀλυμπίᾳ, συντελουμένου τοῦ ἀγῶνος, προθυμού-

μενος θεάσασθαι καθέδρας ἠπόρει. Πολλοὺς δὲ ἐπιπορευόμενος τό-
πους ὑβρίζετο καὶ ἐσκώπτετο μηδενὸς αὐτὸν παραδεχομένου. Ὡς δὲ
κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἦκεν, ἀνέστησαν πάντες οἱ παῖδες καὶ
πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τόπου ἐκχωροῦντες. Τῶν δὲ Πανελλήνων
ἐπισημειωσαμένων κρότῳ τὸ ἔθος καὶ ὑπερεπαινούντων, ὁ πρεσβύτερος
κινήσας πολιὸν τε κάρη πολιὸν τε γένειον καὶ δακρύσας «οἴμοι τῶν
κακῶν» φησὶν «ὡς ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες ἐπίστανται τὰ καλά,
χρῶνται δ' αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι».

11. Ἀρχίδαμος καὶ γέρον Ἰῆος.

Ἄνθρωπος εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Ἰῆος, γέρον ἤδη ὢν, τὰ μὲν
ἄλλα ἀλαζών, ἠδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρα καὶ
τὴν τρίχα πολιὰν οὖσαν ἐπειρᾶτο βαφῇ
ἀφανίζειν. Παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα,
ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Τότε οὖν Ἀρχί-
δαμος εἶπε· «Τί ἂν οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὅς
οὐ μόνον ἐν τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;» καὶ ἐξέ-
ωσε τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγθέντα διαβάλλων
τοῦ Ἰῆου τὸν τρόπον ἐξ ὧν ἐωρᾶτο.

12. Δάμων καὶ Φιντίας.

Διονυσίῳ τῷ τυράνῳ Φιντίας τις Πυθαγόρειος ἐπεβεβουλεύκει.

Μέλλων δὲ τῆς τιμωρίας τυγχάνειν ἠτήσατο παρὰ
τοῦ Διονυσίου χρόνον εἰς τὸ περὶ τῶν ἰδίων πρό-
τερον ἂ βούλεται διοικῆσαι· δώσειν δ' ἔφησεν ἐγ-
γητὴν τοῦ θανάτου τῶν φίλων ἓνα. Τοῦ δὲ δυ-
νάστου θαυμάσαντος, εἰ τοιοῦτός ἐστι φίλος, ὃς
ἑαυτὸν εἰς τὴν εἰρκτὴν ἀντ' ἐκείνου παραδώσει,
προσεκαλέσατό τινα τῶν γνωρίμων ὁ Φιντίας,
Δάμωνα ὄνομα, καὶ αὐτὸν Πυθαγόρειον φιλόσο-
φον, ὃς οὐδὲ διστάσας ἐγγυος εὐθὺς ἐγένετο θα-
νάτου. Τινὲς μὲν οὖν ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοὺς φίλους

εὐνοίας, τινὲς δὲ τοῦ ἐγγύου προπέτειαν καὶ μανίαν κατεγίνωσκον· πρὸς δὲ τὴν τεταγμένην ὥραν ἅπας ὁ δῆμος συνέδραμεν καρδοκῶν, εἰ φυλάξει τὴν πίστιν ὁ καταστήσας. Ἦδη δὲ τῆς ὥρας συγκληούσης, πάντες μὲν ἀπεγίνωσκον, ὁ δὲ Φιντίας ἀνεπίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ἑοπῆς δρομαῖος ἦλθε, τοῦ Δάμωνος ἀπαγομένου πρὸς τὴν ἀνάγκην. Θαυμαστῆς δὲ τῆς φιλίας φανείσης ἅπασιν, ἀπέλυσε ὁ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἀνδρας τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι.

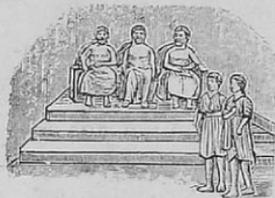
13. Κόδρος.

Ἐπὶ Κόδρου βασιλεύοντος τῶν Ἀθηνῶν ἐβουλεύσαντο οἱ Πελοποννήσιοι στρατεύσασθαι ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἐκβαλόντες τοὺς ἐνοικοῦντας κατανείμασθαι τὴν χώραν. Καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελφοὺς ἀποστείλαντες ἠρώτων τὸν Ἀπόλλωνα εἰ λήψονται τὰς Ἀθήνας· χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ αὐτοῖς ὅτι τὴν πόλιν αἰρήσουσιν, ἐὰν μὴ τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων ἀποκτείνωσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφῶν τις μαθὼν τὸν χρησμὸν κρύφα

ἐξήγγειλε τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐμβαλόντων οὖν τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁ Κόδρος παραγγείλας τοῖς Ἀθηναίοις προσέχειν, ὅταν τελευτήσῃ, καὶ λαβὼν πτωχικὴν στολήν, ὅπως ἐξαπατήσῃ τοὺς πολεμίους, κατὰ τὰς πύλας φρούγανα συνέλεγε πρὸ τῆς πόλεως. Προσελθόντων δ' αὐτῷ δύο ἀνδρῶν Πελοποννησίων τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀπέκτεινε τῷ δρεπάνῳ, ὁ δὲ ἕτερος παροξυνθεὶς τῷ Κόδρῳ καὶ νομίσας πτωχὸν εἶναι ἀπέκτεινε αὐτόν. Τούτων δὲ γενομένων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμψαντες ἤξιον δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς τὰ συμβάντα, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδοσαν, γινώ-

καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους νέους ὄντας καὶ πενομένους μεταπεμφόμενοι ἡρώτων, πῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες κεκτημένοι δὲ οὐδὲν εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασι. Καὶ οὗτοι ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναι τινα τῶν μυλωθρῶν. Ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης κατιόντες εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφοτέροι λαμβάνουσι, θαυμάσαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραγμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς.

17. Πλάτων ἐν Ὀλυμπία

Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπία συνεσκήνωσεν ἀγνώσιν ἀνθρώποις καὶ αὐτὸς ὢν αὐτοῖς ἀγνῶς. Οὕτω δὲ αὐτοὺς ἐθέλεε τῇ συνοσίᾳ συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς καὶ συνδημερεύων, ὥστε ὑπερησθῆναι τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρὸς συντηχίᾳ. Οὕτε δὲ Ἀκαδημείας ἐμνήσθη οὔτε Σωκράτους, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς

ὅτι καλεῖται Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοὺς μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι εἶπον· «ἄγε, ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν δμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητὴν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημείαν ἦγησαι τὴν ἐκείνου καὶ σύστησον ἡμᾶς τῷ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ ἡρέμα

μειδιάσας «ἀλλ' ἐγὼ», λέγει, «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὅτι, τὸν ἀνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον, ἠγνόησαν, ἀτύφως αὐτοῦ συγγενομένου αὐτοῖς καὶ δειξάντος ὅτι δύναται καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

18. Συβαρίται.

Πρῶτοι Συβαρίται τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἔωσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκῶν καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθόριβοι ᾧσιν οἱ ὕπνοι· οὐκ ἔξῃν δ' οὐδ' ἀλεκτρούνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος ἔφη, ἰδὼν

τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν· πρὸς δὲ ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκουσάντων «αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπόνηκα τὴν πλευράν». Ἄλλος δὲ Συβαρίτης γενόμενος εἰς Λακεδαίμονα καὶ κληθεὶς εἰς φειδίτιον ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπληῆχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρείααν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοῦς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν.

19. Εὐδαμίδας ὁ Κορίνθιος.

Εὐδομίδας ὁ Κορίνθιος Ἀρεταίῳ τῷ Κορινθίῳ καὶ Χαριζείνῳ φίλοις ἐκέχρητο εὐπόροις οὔσι πενέστατος αὐτὸς ὢν· ἐπεὶ δὲ ἀπέθνησκε, διαθήκας ἀπέλιπε τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως γελοίας, παντὶ δὲ οὐκ οἶδα, εἰ τοιαῦται δόξουσιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ φιλίαν τιμῶντι. Ἐγγραπτο γὰρ ἐν αὐταῖς. «Ἀπολείπω Ἀρεταίῳ μὲν τὴν μητέρα μου τρέφειν καὶ γηροκομεῖν, Χαριζείνῳ δὲ τὴν θυγατέρα μου ἐκδοῦναι μετὰ προικὸς, ὁπόσῃν ἂν πλείστην ἐπιδοῦναι παρ' ἑαυτοῦ δύνηται. ἦν δέ τι ὁ ἕτερος αὐτῶν ἐν τοσοῦτῳ πάθῃ καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα», φησὶν, «ἔχεται ὁ ἕτερος». Τούτων ἀναγνωσθεισῶν τῶν διαθηκῶν, οἱ τὴν πενίαν μὲν εἰδότες τοῦ Εὐδαμίδα, τὴν φιλίαν δέ, ἢ πρὸς τοὺς ἀνδρας ἦν αὐτῷ, ἀγνοοῦντες, ἐν παιδιᾷ τὸ πρᾶγμα ἐποιοῦντο καὶ οὐδεὶς ὅστις μὴ γελῶν ἀπηλλάττετο. Οἱ κληρονόμοι δέ, οἷς ταῦτα

κατελείπετο, ὡς ἤκουσαν, ἦγον εὐθὺς διαιτῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. Ὁ μὲν οὖν Χαρίξεινος πέντε μόνον ἡμέρας ἐπιβιούς ἀπέθανεν· ὁ δὲ Ἄρεταῖος τὴν τε ἐκείνου καὶ τὴν αὐτοῦ μερίδα παραλαβὼν τρέφει τε τοῦ Εὐδαμίδα τὴν μητέρα καὶ τὴν θυγατέρα οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδέδωκεν ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε, δύο μὲν τῇ αὐτοῦ θυγατρὶ, δύο δὲ τῇ τοῦ φίλου ἐπιδοὺς καὶ τὸν γάμον γε αὐτῶν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας ἤξιωσε γενέσθαι.

20. Δημῶναξ.

Δημῶναξ τὸ μὲν γένος Κύπριος ἦν, ὅμοιος δὲ μάλιστα τῷ Σωκράτει. ὁμοδίαιτος γὰρ ἅπασιν ὧν καὶ, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τύφῳ κάτοχος, συνῆν ἅπασι καὶ συνεπολιτεύετο, χάριτος Ἀττικῆς μεστὰς ἀποφαίνων τὰς συνουσίας, ὥστε οἱ προσομιλοῦντες αὐτῷ ἀπῆσαν μῆτε καταφρονοῦντες αὐτοῦ ὡς ἀγενοῖς μῆτε τὸ σκυθρωπὸν τῶν ἐπιτιμήσεων ἀποφεύγοντες, κοσμιώτεροι δὲ πολὺ γενόμενοι καὶ φαιδρότεροι καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδες· ἐβίω δὲ ἔτη περὶ τὰ ἑκατόν, ἄνοσος, ἄλυπος, οὐδένα ἐνοχλήσας τι ἢ αἰτήσας, φίλοις χρήσιμος, ἐχθρὸν οὐδένα οὐδεπώποτε σχών. Καὶ τοσοῦτον ἔρωτα ἔσχον πρὸς αὐτὸν Ἀθηναῖοι τε καὶ ἅπασα ἡ Ἑλλάς, ὥστε αὐτῷ παριόντι ὑπεξανίστασθαι μὲν τοὺς ἄρχοντας, σιωπῆν δὲ γίνεσθαι παρὰ πάντων. Τὸ τελευταῖον δὲ ἤδη ὑπεργηρως ὧν ἄκλιτος εἰς ἦν τύχοι παριῶν οἰκίαν ἐδείπνει καὶ ἐκάθευδε, τῶν ἐνοικούντων θεοῦ τινα ἐπιφάνειαν ἠγουμένων τὸ πρᾶγμα καὶ τινα ἀγαθὸν δαίμονα εἰσεληλυθέναι αὐτοῖς εἰς τὴν οἰκίαν. Στάσεως δὲ ποτε Ἀθήνησι γενομένης εἰσηλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καί, φανείς μόνον, σιωπᾶν ἐποίησεν αὐτούς· ὁ δὲ ἰδὼν ἤδη μετεγνωκότας οὐδὲν εἰπὼν καὶ αὐτὸς ἀπηλλάγη.

21. Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς.

Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς ἐχθρότατοι πάντων ὄντες διεπολιτεύοντο. Τοῦ δὲ Πέρσου δὴ ἐπιόντος, ἀλλήλων λαβόμενοι, τῆς πό-

λεως ἔξω προελθόντες, βόθρον ὀρύξαντες, εἰς ταῦτόν ἑκάτερος τὴν δεξιὰν χεῖρα καθιέντες, συνηγμένων τῶν δακτύλων, ἐπεφώνουν αὐτὴν ἔχθραν ἐνταῦθα κατατιθέμεθα, ἕως ἂν πρὸς τὸν Πέρσῃν διαπολεμήσωμεν». Ταῦτα εἰπόντες, ἄραντες τὰς χεῖρας, διαλελυμένων τῶν δακτύλων, ὡς δὴ τι κατατεθεικότες, ἔπειτα συγχώσαντες τὸν βόθρον ἐπανῆλθον καὶ διετέλεσαν παρὰ πάντα τὸν πόλεμον ὁμονοῦντες. Ἡ δὲ τῶν στρατηγῶν ὁμόνοια μάλιστα δὴ τοὺς βαρβάρους ἐνίκησεν.

22. Σόλων.

Ἄθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμου χρόνῳ μακροῦ περι Σαλαμῖνος. Ἡσώμενοι Ἄθηναῖοι νόμον ἐκύρωσαν αὐτῷ ἀγορεύοντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνος μάχῃ θάνατος ἔστω» Σόλων τὸν θάνατον οὐ φοβηθεὶς λύει τὸν νόμον· λύει δὲ ὧδε. Μανίαν ὑποκρίνεται καὶ προελθὼν εἰς ἀγορὰν ἐλεγεία ἤδε· τὰ δὲ ἐλεγεία ἦν Ἀρήϊα ἔσματα. Τούτοις ἡγειρεν Ἄθηναίους ἐπὶ τὴν μάχην· οἱ δὲ κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρεως αὐτίκα τε ἀνήγοντο ἔχοντες ὁμοῦ καὶ ἀλαλάζοντες καὶ Μεγαρεῖς κατὰ κράτος ἐνίκων καὶ πάλιν ἡ Σαλαμῖς Ἄθηναίων κτήμα ἦν. Σόλων δὲ μάλα ἐθανυμάζετο καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μανίᾳ καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μουσικῇ.

23. Πατρίς.

Ὅσον φιλοῦσι τὴν πατρίδα οἱ ὡς ἀληθῶς γνήσιοι πολῖται, μάθου τις ἂν ἐκ τῶν αὐτοχθόνων· οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ἠαδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστεύσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μῆτε εἰδότες μῆτε στέργοντες, ἡγούμενοι δὲ ἀπανταχοῦ τῶν ἐπιτηδείων ἀπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστροῦς ἡδονὰς τιθέμενοι. Ἐκεῖνοι δὲ, οἷς καὶ μῆτηρ ἡ πατρίς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγεννήθησαν καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχείαν καὶ

λεπτόγεων. «Πατρός γάρ και μητρός και τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἢ πατρὶς και σεμνότερον και ἀγιώτερον και ἐν μείζονι μοίρα και παρὰ θεοῖς και παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσιν».

24. Ὁ ἀκριβὴς βίος.

Χαλεπὸν εὐρεῖν ἀκριβῆ βίον, ὥσπερ κοὶ ἄνδρα, ἀλλὰ παντὶ ἀνακέραται ἐνδειὰ τις πρὸς τὸ ἄκρως καλὸν και πλεονεκτεῖ ἕτερος, ὅτε ἂν ἐλάττω τὰ ἐνδέοντα ἤ. Καὶ ἴδοις ἂν τὸν μὲν γεωργικὸν μακαρίζοντα τοὺς ἀστικούς, ὡς συνόντας βίῳ χαρίεντι και ἀνθηρῶ· τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν και τῶν δικαστηρίων και τοὺς πάνυ ἐν αὐταῖς εὐδοκίμους ὀδυρομένους τὰ αὐτῶν και εὐχομένους ἐπὶ σκαπάνῃ βιώναι και γηδίῳ σμικρῶ. Ἀκούσει δὲ τοῦ μὲν στρατιωτικοῦ τὸν εἰρηνικὸν εὐδαιμονίζοντος, τοῦ δὲ ἐν εἰρήνῃ τὸν στρατιωτικὸν τεθηπότος. Καὶ εἴτις θεῶν, ὥσπερ ἐν δράματι ὑποκριτᾶς, ἀποδύσας ἕκαστον τοῦ παρόντος βίου και σχήματος μεταμφέσει τὰ τοῦ πλησίον, αὐθις αὐτοὶ ἐκεῖνοι ποθήσουσι μὲν τὰ πρότερα, ὀδυροῦνται δὲ τὰ παρόντα· οὕτω δυσάρεστόν τί ἐστιν ὁ ἄνθρωπος κομιδῆ και φιλαίτιον και δεινῶς δύσκολον και οὐδὲν τῶν αὐτοῦ ἀσπάζεσθα.

πρό-
και
ούτ

να-
στο
μή-
οίς
αί-
όν
τόν
τε-
ρας
η-
δε
ι-

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

ΜΥΘΟΙ

1. Σελήνη καὶ Μήτηρ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Σελήνην ἔδειτο τῆς μητρὸς ἑαυτῆς ποτε ὅπως ὑφάνη χιτώνιον σύμμετρον αὐτῇ. Ἡ δὲ (μήτηρ) εἶπεν (αὐτῇ)· «καὶ πῶς ὑφάνω (ἐγὼ) σοὶ σύμμετρον (χιτώνιον); ὁρῶ γὰρ σὲ πανσέληνον νῦν μὲν, μηνοειδῆ δὲ αὐθις, ποτὲ δὲ ἀμφίκυρον (ὁρῶ σε).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Σελήνην· οὐσιαστ. κλισ. πρώτ. πτώσ. ὀνομαστ. ἔδειτο, παρατατικ., ὁ ἐνεστ. = δέομαι. ἑαυτῆς, ἀντωνυμ. αὐτοπαθῆς, δὲν ἔχει ὀνομαστικήν, προσώπ. γ'. τῆς, ἄρθρ. γέν. θηλυκ. μητρὸς, οὐσιαστ. κλισ. γ'. ὀνομαστ. ἡ μήτηρ. ὑφάνη, ὑφάνω, ὑποιακτικαὶ ἀορίστον, ὁ ἐνεστὼς = ὑφαίνω. δύμμετρον, ἐπίθετ. τρικατάλ. (συν-μέτρον). αὐτῇ, ἀντωνυμ. ὀριστική = αὐτός, ἡ, ὁ. δ', σύνδεσμος ἀντιθετικ. πῶς, ἐπίρθ. τρόπου. νῦν καὶ αὐθις, ἐπιρροήματα χρόνου. εἶπεν, ἀόριστ. β'. ὁ ἐνεστ. = λέγω. ὁρῶ = ἐνεστ. ὀριστ. πανδέληνον (= πᾶν-σελήνην). μνηοειδῆ (= μήνη-εἶδος). ἀμφίκυρον (= ἀμφι-κυρτόν), ὅλα ταῦτα ἐπίθετα δικατάληκτα.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Σελήνην. Οἱ Ἕλληνες πρὸς ὅλους τοὺς θεοὺς των ἀπέδιδον σχέσεις συγγενειακὰς καὶ ἀνάγκας τῆς ζωῆς τοιαύτας, οἷας εἶχον οἱ ἄνθρωποι. Ἐγκαῦθα λοιπὸν ἡ κόρη Σελήνη ζητεῖ παρὰ τῆς μητρὸς της γὰρ τῇ ὑφάνῃ ὑποκάμισον. Ὅθεν καὶ ἡ Σελήνη εἶχε μητέρα, αὐτὴ ὠνομάζετο Θεία ἢ Εὐρουφάσσα. Ἡ Σελήνη ἔχει τέσσαρας φάσεις κατὰ μῆνα.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἔδειτο = παρεκάλει. ποτὲ = μίαν φοράν, κάποτε. χιτώνιον = φορεματάκι. δύμμετρον = ἀνάλογον πρὸς τὸ σῶμά της. πανδέληνον = γὰ ἔχη ὅλον τὸ ἐστραμμένον πρὸς ἡμᾶς μέρος φωτινόν. μνηοειδῆς = γὰ ἔχη μέρος μόνον φωτινόν, ὡσάν τόξον. ἀμφίκυρτος = γὰ ἔχη τὸ πλεῖστον μέρος φωτινόν. Σελήνην. Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν προσώπων τίθενται ἄνευ ἄρθρου, ὅταν πὸ πρῶτον ἐμφανίζωνται.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ Σελήνη ζητεῖ ὑποκάμισον, ἀλλ' ἡ μήτηρ εὐρίσκει ὅτι διὰ τὴν ἀσασίαν τοῦ σχήματός της δὲν εἶναι δυνατὸν τοῦτο.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ἀταξία καὶ ἡ ἀσυμμετρία εἶναι πράγματα ἀνοικονόμητα.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Σύμμετρος, πανσέληνος, μηνοειδῆς, ἀμφίκυρτος. Δέομαι τῆς μητρὸς.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τὸν ἀνάποδο ἄνθρωπο πονηρὰ δὲν τὸν εὐρίσκεις».

2. Ξριφος καὶ Λύκος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ξριφος ἐλοιδορεῖ καὶ ἔσκωπτε λύκον, (αὐτὸς) ἐστὼς ἐπὶ δώματός τινος, ἐπειδὴ εἶδε (τὸν λύκον) παριόντα· ὁ δὲ λύκος ἔφη· ἄὼ οὗτος, οὐ σὺ λοιδοροεῖς με ἀλλὰ (λοιδορεῖ με) ὁ τόπος·.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἐπί, πρόθεσις. δώματος, οὐσιασ. κλισ. γ'. = δῶμα-ατος. τινος, ἄντων. ἀόριστος, ὀνομαστ. τις, ἐστὼς, παρακειμ. μετοχή, ὁ ἐνεστώσ. ἴστημι, ἴσταμαι. ἐπειδὴ, ἐπίρρ. χρον. παριόντα, μετοχή ἐνεστώστος, ἡ ὀριστική παρέρχομαι, πάρεμι. εἶδεν, ἀόρ. β'. ὁ ἐνεστ. ὄρω. ἐλοιδορεῖ, παρατ. ὁ ἐνεστώσ. λοιδορῶ. καὶ, σύνδεσμος συμπλεκτικός. ἔσκωπτε, παρατατικ., ὁ ἐνεστ. σκώπτω. ἔφη, παρατατ., ὁ ἐνεστ. φημί. ὦ οὗτος, κλητική τῆς ἄντωνυμ. οὗτος, αὐτή, τοῦτο.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Κατὰ τοὺς μύθους τὰ ζῷα ἄλλοτε συνωμίλουν μεταξύ των καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ὁ ἔριφος (= τὸ κασίκι) καὶ ὁ λύκος εἶναι ἔχθροὶ ἀσπονδοί.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἐστὼς = εἶχε σταθῆ. παριόντα = περὶ ὄντα, ὅτε ἐπέργα. ἐλοιδορεῖ = ὁ ἔριφος ἐκακολόγει. ἄλλα συνώνυμα τὰ: λοιδορῶ, σκώπτω, ὀνειδίζω. ἔσκωπτε = ἐνέπαιξε τὸν λύκον ἀλλὰ τοῦτο ἔπρατε διότι ἦτο εἰς ὑψηλὸν μέρος, εἰς τὸ δῶμα ὅπου δὲν ἔφθανον οἱ ὀδόντες τοῦ λύκου. ὦ οὗτος = φίλε μου. ὁ τόπος = ἡ τοποθεσία.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Κακολογία ἔριφου εὐρισκομένου ἐν ἀσφαλείᾳ.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Εἰς οἰανδήποτε θέσειν καὶ ἂν εὐρίσκηται τις δὲν πρέπει νὰ περιφρονῇ τοὺς ἄλλους.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τὸ μεγαλειερό σου καὶ γαῖδαρο ἐὰν τὸν ἴδῃς, νὰ μὴ τὸν καβαλικεύῃς.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Λοιδορῶ, σκώπτω, ὄρω λύκον παριόντα, μὴ λοιδορεῖ καὶ σκῶπτε τοὺς ἀδυνάτους.

3. Κόραξ νοδῶν.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ κλαιούσῃ· «εὐχου (σὺ) τοῖς θεοῖς ἀπαλλάξαι (τούτους) μὲ νόσου (ἐκ τῆς νόσου) καὶ μὴ θρήνει (σὺ)» ἢ δὲ (μῆτηρ) ἔφη, «ὦ τέκνον, πῶν θεῶν τίς ἐλεήσει σέ ; Ἐκ τίνος γὰρ βωμοῦ οὐκ ἐκλάπη κρέας ὑπὸ σοῦ ; »

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. νοδῶν, μετοχ. ἐνεστ., ἡ ὀριστ. νοσῶ. ἔφη, παρατ. ὁ ἐνεστώσ. φημί. υἱερί, δοτικ. ἢ ὀνομαστ. μήτηρ. κλαιούσῃ, μετοχή. ἐνεστ. κλαίω. εὐχου, προστακτικὴ ἐνεστ. τοῦ εὐχομαι. ἀπαλλάξαι, ἀόριστ. ἀπαρεμφ., ἡ ὀριστικὴ ἐνεστ. ἀπαλλάττω. θρήνει, προστ., ὁ ἐνεστ. θρηγέω-ῶ. ἐλεήσει, ὀριστ. μέλλοντ., ὁ ἐνεστ. ἐλεέω-ῶ. κρέας, ὀνομαστ. κλισ. γ'. δέ, δοῦ, ἄντωνυμία προσωπική, β'. προσώπου. μὴ, οὐκ, ἐπιρροή. ἀγνήσεως. ἐκλάπη, παθητ. ἀόριστος τοῦ κλέπομαι. εὐχου ὑποκείμενον, ἐννοεῖται τὸ: οὐ, ὦ μητῆρ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ κόραξ ὡς ἀρπακτικὸν ὄργανον ἀρπάζει τὸ κρέας τοῦ βο-
μοῦ τὸ προσωρισμένον πρὸς θύλακα εἰς τοὺς θεοὺς, διὰ τοῦτο οἱ θεοὶ εἶνε παρωρ-
γισμένοι ἐναντίον του. **βωμός**, ἦτο ἡ ἐσχάρα ἐπὶ τῆς ὀπλοῦς ἔθετο τὸ κρέας τῶν
θύσιων. *Εἰς τὰς ἐκστρατείας οἱ βωμοὶ μετεκομίζοντο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον* ἦσαν
κινητοί. Ὁ κόραξ εἶνοι ζῶον μακρόβιον, λέγεται ὅτι ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη ζῆ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **νοσῶν**=ἀσθενῶν (συνώνυμ. τὸ κάμνω ἀντίθετον δὲ τὸ
ὕγιαίνω). **κλαιούσῃ** = ἦτις ἔκλαιε. **ἀπαλλάξαι τοὺς θεοὺς μὲ** = γὰ μὲ
ἀπαλλάξωσιν οἱ θεοὶ ἐκ τῆς νόσου. **εὐχον**=προσεύχον. **θρῆναι**=κλαίει μεγα-
λοφώνως. **ἐλεήσει**=θὰ σὲ εὐσπλαγχνισθῆ (ἐλεῶ καὶ οἰκτιρῶ, συνώνυμα).

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ κόραξ ἀσθενῶν ζητεῖ νὰ μειτεῖσῃ ἢ μῆτηρ του πρὸς τοὺς
θεοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὴ τὸν ὑπενθυμίζει ὅτι τοὺς θεοὺς αὐτὸς τοὺς ἔχει
παροργίσῃ διὰ τῆς διαγωγῆς του καὶ δὲν θὰ τὸν ἐλεήσωσιν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ ἀσεβὴς εἶνε ἀουγώρητος.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Μὲ τὸ θεὸ μὴν τὰ βάζης».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. νοσῶ, θρηνῶ, βωμός, ἐλεῶ, εὐχομαι τοῖς θεοῖς,
κλέπτω τινα, κλέπτομαι ὑπὸ τινος.

4. Χελώνη καὶ Ἄετός.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Χελώνη ἐδεῖτο ἀετοῦ διδάξαι (αὐτὴν) αὐτὴν πέτεσθαι·
προσέκειτο δὲ ἐκείνη τῇ δέησει ἔπι μᾶλλον, παραινοῦντος τοῦ δὲ (ἐπειδὴ οὗ-
τος παρήγει) εἶναι (ὅτι εἶνε) τοῦτο πόρρω τῆς φύσεως αὐτῆς. Οὗτος οὖν ἀφῆ-
κεν αὐτὴν εἶτα, λαβὼν αὐτὴν τοῖς ὄνυξι καὶ ἄρας εἰς ὕψος· ἡ δὲ (ἐκείνη) συνε-
τρίβῃ πεσοῦσα κατὰ πετρῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. **ἐδεῖτο**, παρατ. τοῦ δέομαι. **πέτεσθαι**, ἀπαρεμφ. ἀόρ. τοῦ
πετάννυμαι, ἔπιταμαι. **διδάξαι**, ἀπαρεμφ. ἀόρ. τοῦ διδάσκω. **παραινοῦντος**,
μετοχὴ ἔνεστ., ἡ δοριστικὴ παραινώ. **πόρρω**, ἐπίρρ. τὰ παραθετικά πορρωτέρω,
πορρωτάτω. **μᾶλλον**, ἐπίρρ. συγκριτικοῦ βαθμοῦ, ὁ θετικὸς=μάλα καὶ ὁ ὑπερ-
θετικὸς=μάλιστα. **δεήσει**, οὐσιαστ. (ὄχι ρῆμα), ἡ δέησις. **προδέκετο**, παρατ.,
ὁ ἔνεστ. πρὸς-κίμαι **λαβὼν**, μετοχὴ ἀορίστ. β', τοῦ λαμβάνω. **ὄνυξι**, δοτικὴ
πληθυντικὴ, ἡ ὄνομαστ. ὁ ὄνυξ. **ἄρας**, μετοχ. ἀορίστ. τοῦ αἶρω. **εἶτα**, ἐπίρρ.
χρόνου. **ἀφῆκεν**, ἀορίστ. τοῦ ἀφήμι. **πεδοῦσα**, μετοχ. ἀόρ., ὁ ἔνεστ. πλῆτω.
συνετρίβῃ, παθητ. ἀόρ. τοῦ συν-τρίβομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἡ χελώνη εἶναι ἑρπετόν, ὁ ἀετὸς εἶναι πτηνόν· ὁθεν εἶ-
ναι διάφορα τὴν φύσιν ἑα.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **ἐδεῖτο ἀετοῦ**=παρεκάλεε τὸν ἀετόν, **πέτεσθαι**=γὰ
πετᾶ, **παραινοῦντος**=συμβουλευόντος, **πόρρω**=μακρόν, τὸ ἀντίθετον=ἐγ-
γὺς, πλησίον. **μᾶλλον**=περισσότερον, **προδέκετο**=ἐπέμενε, τὸν ἠνώχλει
παρακαλοῦσα· **τοῖς ὄνυξι**=μὲ τοὺς ὄνυχας (δοτικὴ τοῦ ὀργάνου)· **ἄρας**=ση-
κώσας· **εἶτα**=ἔπειτα, ὕστερον. **ἀφῆκεν**=ἀπέλευσε αὐτὴν κάτω.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ χελώνη ἔνσκα τῆς ἐπιμονῆς της νὰ γείνη πτηνόν, ἔχασε τὴν ζωὴν της ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὅστις ζητεῖ ἀδύνατα τιμωρεῖται.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Μὴ φεύγῃς ἀπ' τὸ φυσικὸ σου, γιατί θὰ χάσῃς καὶ τὸ ὑποστατικὸ σου».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Πέταμαι, πόρρω, δέρισ, αἶρω εἰς ὕψος, πρόσκειμαι τῇ δέήσει.

5. Ὑς καὶ Κύων.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ὑς καὶ κύων ἤριζον περὶ εὐτοκίας· ἡ ὕς δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη (τοῦτο)· «ἀλλὰ γίγνωσκε ὅτι τίκτεῖς τυφλά, ὅταν λέγῃς τοῦτο (τὸν λόγον), εἰπούσης (ὅτε εἶπεν) τῆς κυνὸς ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων κύει ταχέως.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ὑς, ὄνομ. κλίσι. γ'. ὕς γεν. ὕος. ἤριζον, παραι. τοῦ ἐρίζω. κύει, γ' ἐνικ. ἐνεστ. ὑπολαβοῦσα, μετοχή χρόν. ἀορ. β', τοῦ ὑπολαμβάνω. γίγνωσκε, προσιακτ. τοῦ γινώσκω. τυφλά, ἐπίθετ. τρικατάληκτον.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Καὶ ἡ ὕς (χοῖρος) καὶ ἡ κύων γεννῶσι πολλάκις τοῦ ἔτους· εἶναι λοιπὸν πολυτόκα ζῶα· οἱ σκύλακες γεννῶνται τυφλοί.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. εὐτοκία = πολυτοκία, ἤριζον = ἐφιλονίκων, κύει = κωφορεῖ, ταχέως, τὸ ἀντίθετον βραδέως, -ταχύς, θάσσω, θάσσοι, τάχιστα· τυφλά = ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς κλειστοὺς ἀκόμῃ· τίκτεῖς = γεννᾷς, γεννῶ ἐπὶ ἀνδρὸς, τίκτω ἐπὶ γυναικὸς, συνήθως.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ ὕς ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ κύων γεννᾷ πολλὰ καὶ ταχέως, ἀλλὰ εὗρισκει ὅτι τα νεογνά τῆς κυνὸς εἰνε τυφλά· «ἡ σκύλλα ἀπὸ τῆ βιάση της σιραβὰ κουτάβια κάνει».

ΔΙΔΑΓΜΑ. Καλὸν εἶνε οὐχὶ τὸ πολὺ ἀλλὰ τὸ τέλειον.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Κάλλιο εἶνα καὶ καλὸ, παρὰ πολλὰ καὶ ἀνώφελη».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ἐρίζω, τίκτω-γεννῶ, κύω, ἡ κύων ταχέως κύει, ἀλλὰ τίκει τυφλά.

6. Λέαινα καὶ Ἀλώπηξ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἀλώπηξ ἔσκωπτε λέαιναν (λέγουσα) ὅτι, ἐν μόνον τίκτει· ἡ δὲ (αὕτη δὲ) εἶπεν (τίκτω) ἐν, ἀλλὰ (τίκτω) λέοντα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἀλώπηξ, ὄνομαστ. κλίσι. γ'. ἔδκωπτεν, παρατατικὸς τοῦ σκώπω. εἶπε, ἀόριστ. β' τοῦ λέγω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἡ ἀλώπηξ παριστάνεται ὡς ποιηρότατον ζῶον, ὁ δὲ λέων ὡς γενναϊότατον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἔδκωπτεν = περιέπαιξε, συνώνυμ. λοιδορῶ, ὀνειδίζω· τίκτει = γεννᾷ (τίκει ὁ ἀνήρ, γεννᾷ ἡ γυνή)· λοιδοροῦ τινά, λοιδοροῦμαι τινί.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἐν τίκει ἡ λέαινα ἀλλὰ εἰνε λέων.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἐνα καὶ καλὸ.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Σκώπω, λοιδορῶ, ὀνειδίζω, λοιδοροῦμαι τινί.

7. Ναυαγός.

ΛΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἄνηρ Ἀθηναῖος πλούσιος ἔπλει μεθ' ἐτέρων τινων Καὶ δὴ, γενομένου χειμῶνος σφοδροῦ καὶ περιτραπέισης (ἐπειδὴ περιετράπη) τῆς νεῶς, πάντες μὲν οἱ ἄλλοι διενήχοντο, ὁ Ἀθηναῖος δὲ ἐπηγγέλλετο μυρία (τῆ Ἀθηνᾶ) ἐπικαλούμενος (αὐτῆν), ἐὰν περιτωθῆ. Πρὸς αὐτὸν δὲ ἔφη εἷς τις τῶν συνναυαγούντων παρανηχόμενος (αὐτῶ): «Κίνει καὶ (σὺ) χεῖρα σὺν Ἀθηνᾶ».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἐτέρων, ἄντων. ἐπιμεριστική. τιδί, ἄντωννμ. ἄοριστ., ὄνομασ. τίς. **δυνέπλει**, παρατ. τοῦ συν-πλέω. **δὴ**, σύνδ. συλλογιστικός. **νεῶς**, γεν. ἐνικ. κλίσι. γ', ἡ ὄνομ. ἡ ναῦς. **περιτραπέισης**, παθ. ἄορ. (περιετράπη), τοῦ περιτρέπομαι. **διενήχοντο**, παρατ. τοῦ δια-νήχομαι. **ἐπικαλούμενος**, μετ. ἔνεστ. ὄριστ. ἐπι-καλοῦμαι. **ἐπηγγέλλετο**, παρατατ. τοῦ ἐπαγγέλλομαι. **περι-δωθῆ**, παθητ. ἄοριστ. τοῦ περι-σφάζομαι. **εἷς**, ἀριθμητικὸν ἀπόλυτον. **δυν-ναυαγούντων**, μετοχ. ἔνεστ., ἡ ὄριστ. συν-ναυαγῶ. **παρανηχόμενος**, μετοχὴ τοῦ παρα-νήχομαι. **κίνει**, προστακτ. τοῦ κινέω-ῶ. **χεῖρα**, ἡ ὄνομαστ. ἡ χεῖρ. **δύν**, πρόθεσις. Ἀθηνᾶ, ὄνομα κύριον πρωτόκλιτον συνηρημένον.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἀθηναῖος, ὁ καταγόμενος ἐξ Ἀθηνῶν Ἀθηναί, πόλις τῆς Ἀττικῆς. Ἀθηνᾶ, θεά, σύμβολον τῆς σοφίας, κόρη παρθένος ἐξεληθοῦσα ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς πάντοπος, πολιούχος καὶ προστάτις τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκαστη πόλις εἰς τὴν ἀρχαιότητα εἶχε καὶ ἓνα θεὸν ὡς προστάτην ἢ Ἀθηνᾶ ἀνεγνωρίσθη ὡς πολιούχος τῶν Ἀθηνῶν διὰ θαύματος. Φυσικὸν εἶνε, ὅταν τις κινδυνεύῃ, νὰ προστρέχῃ πρὸς τὸν θεόν· ὁ ναυαγὸς Ἀθηναῖος καλεῖ εἰς βοήθειαν τὴν Ἀθηνᾶν ὡς πολιούχον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **πλούσιος**, ἀντίθετ. πτωχός, πένης. Ἀθηναῖος = ἐξ Ἀθηνῶν, τὸ θηλυκ. = Ἀττικὴ ἢ Ἀττικὸς. **δυνέπλει** = ἔπλεε μετ' ἄλλων συνταξειδιωτῶν. **σφοδροῦ γενομένου** = ἐπειδὴ ἔγεινε κακοκαιρία σφοδρά· **νεῶς** = τοῦ πλοίου· **διενήχοντο** = ἐκολύμβων· **μυρία** = ἄπειρα (δῶρα)· **ἐπηγγέλλετο** = ἔταξε· **εἷς τις** = κάποιος· **δυνναυαγούντων** (ναῦς-ἄγγυμ = συντρέβω) = τῶν ὁμοῦ θαλασσοδαρμένων· **παρανηχόμενος** = πλησίον αὐτοῦ κολυμβῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. ὁ ναυαγὸς Ἀθηναῖος ἐκάλεε εἰς βοήθειαν τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἔπρεπε συγχρόνως νὰ κινή καὶ τὰς χεῖράς του ἵνα σωθῆ.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ Θεὸς βοηθεῖ μόνον τοὺς ἐργαζομένους.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Κοιμήσου σὺ, νὰ σὲ κοιμήσῃ καὶ ὁ Θεός».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Σφοδρὸς χειμῶν, ἡ περιτραπέισα ναῦς, ἐπαγγέλλομαι, μυρία, ναυαγῶ· «σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Γυνὴ καὶ Ὅρνις.

ΛΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Γυνὴ τις εἶχεν ὄρνιν τίκτουσαν (ἥτις ἔτικτε) αὐτῇ (πρὸς ὄφελός της) ὧν καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ἐποίηε ὄρν οὕτως (ἢ γυνὴ παροῦθετε

πλείους κριθάς), νομίσασα ὡς τέξεται (ἡ ὄρνις) δις τῆς ἡμέρας, ἐὰν παραβάλη τῇ ὄρνιθι κριθάς πλείους· ἡ ὄρνις ὅμως οὐκ ἠδύνατο τεκεῖν οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας γενομένη (ἐπειδὴ ἡ ὄρνις ἐγένετο) πίων.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. γυνή, ἀνώμαλον ὄνομα τῆς γ' κλίσι. ὄρνιν, οὐσ. αἰτιατ. τοῦ ὄρνις. καθ' = κατὰ, πρόθεσις. τίκτουσαν, μετοχ. ἐνεστ., τίκτω. νομίσασα, μετοχ. ἀορ., ὁ ἐνεστ. νομίζω. οὐν, σύνδ. συλλογιστ. ὡς, σύνδ. ειδικός. δις, ἀριθμητικὸν ἐπίρρημα τοῦ δύο. τέξεται, ὄριστ. μέλλοντος τοῦ τίκτω. ἐάν, σύνδεσμος ὑποθετικός. πλείους, ἐπίθετον συγκριτικὸν τοῦ πολὺς, αἰτιατ. πληθυντικῆ πλείονας-πλείου. παραβάλη, ὑποτακτ. ὄριστ. τοῦ παραβάλλω. οὕτω, ἐπίρρημα τρόπου. ἐποίει, παρατ. τοῦ ποιέω-ῶ. ὅμως, σύνδεσμ. ἐναντιωματικός. πίων, ἐπίθ. οὐδ' = οὐδέ. ἅπαξ, ἀριθμ. ἐπίρρημα τοῦ εἰς. τεκεῖν, ὄριστ. τοῦ τίκτω καὶ συνώνυμον γεννῶ. ἠδύνατο, παρατατ. τοῦ δύναμαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. ὄρνις = κόττα, ἀλλὰ καὶ πᾶν πτηνόν, ἡ κόττα ἐκ τῆς πολλῆς τροφῆς παχύνεται καὶ τὰ φά της περιορίζονται.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. τίκτουσαν = ἡ ὅποια ἐγέννα. φὸν = αὐτὸν. αὐτῇ = πρὸς ὄφελος τῆς γυναικός. ὡς = ὅτι, δις = δύο φορὰς, τέξεται = θὰ γεννήσῃ, ἐποίει οὕτως = τοιοῦτοτρόπως ἔπρατε, δηλ. ἔρριπτε περισσότεροστέρας κριθάς (πλείους κριθάς), ἐὰν παραβάλη = ὀρίσῃ, οὐκ ἠδύνατο τεκεῖν = δὲν ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ, πίων = παχεῖα, γενομένη = ἐπειδὴ ἐγένετο.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ ὄρνις τῆς γυναικός διότι ἐπάχυνε δὲν ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ πλέον φά.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Δὲν πρέπει τις νὰ εἶνε πλεονέκτης.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου κνηγάει τὰ πολλὰ, χάνει καὶ τὰ ὀλίγα».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ. τίκτω, γεννῶ, δις, ἅπαξ, πλείων, πίων, παραβάλλω, ἡ γυνή παραβάλλει τῇ ὄρνιθι κριθάς. οὐ δύναται τίκτειν.

9. Λύκος καὶ Ποιμένες.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Λύκος ἰδὼν (ὅτε εἶδε) ποιμένας ἐσθίοντας πρόβατον ἐν σκηνῇ προσῆλθεν ἐγγύς καὶ ἔφη «ἦν ἂν θόρυβος ὑμῖν ἡλίκος, εἰ ἐποίουν τοῦτο ἐγώ».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἰδὼν, μετοχ. ἀορ. β' τοῦ ὁρῶ. ἐσθίοντας, μετοχ. ἐνεστῶτος τοῦ ἐσθίω. προσῆλθεν, ὄριστ. β' τοῦ πρόσσεμι, προσέροχομαι. ἐγγύς, ἐπίρρημα τόπου. ἡλίκος, ἀντων. συσχετικῆ ἀναφορικῆ. ἂν, σύνδεσμος δυνητικός. ὑμῖν, δοτικῆ προσωπικῆς ἀντωνυμίας προσώπου β'. ἦν, παρατατ. τοῦ εἶμι. εἰ, σύνδεσμ. ὑποθετικός. ἐγώ, ἀντων. προσωπικῆ α' προσώπ. τοῦτο, δικτυκῆ ἀντωνυμίας. ἐποίουν, παρατατ. τοῦ ποιέω-ῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ λύκος καὶ οἱ ποιμένες εἶνε ἐχθροὶ αἰώνιοι ἕνεκα τῶν προβάτων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἰδὼν = ὅτε εἶδε, ἐσθίοντας = ὅτι ἔτρωγον, ἐσθίω, τρώγω

=ροκανίζω, ὄθεν καὶ τρωτικὰ ζῆα. ἐν δεινῇ=ἐντός καλύβης, ἔγγυς=πλησιον, παραθετικά=ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω. ἡλικός=ὅσοον μεγάλος. ἄν ἦν=θὰ ἦτο ὁ κίνδυνος. ὁ ἄν μὲ ὀριστικήν ἱστορικοῦ φανερώσει τὸ ἀπραγματοποιήτον. εἰ=εάν. τοῦτο=δηλαδή εἰάν ἐγὼ ἔτρωγον τὸ πρόβατον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ λύκος παραπονεῖται διότι οἱ ποιμένες ἀθορύβως τρώγουσι τὸ πρόβατον, ἐνῶ δι' ἐκείνον δι' αὐτὸ τοῦτο θὰ ἐγίνετο μέγας πάταγος.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Αἱ πράξεις τῶν ἰσχυρῶν εἶνε ἀπαρατήρητοι ἔστω καὶ ἄν εἶνε κακαί.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τὰ ἴδικά σας εἶνε σῦκα καὶ γλυστοῦν, τὰ ἴδικά μας εἶν' καρύδια καὶ βρογτοῦν».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ἰδών, ἐσθίω, σκηγή, ἔγγυς, πόρω, ἡλικός, εἰ, οἱ ποιμένες ἦσθιον, ὁ λύκος προσήλθεν ἔγγυς.

10. Ζεὺς καὶ Ὀφίς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Πάντα τὰ ζῆα, ἕκαστον κατὰ τὴν δύναμιν τὴν οἰκείαν, ἐκόμισε δῶρα αὐτῶ (τῶ Διί), Διὸς ποιῶντος γάμους· ὄφιν δὲ ἀνέβη (ἐκεῖ) ἔρπων καὶ ἔχων ἐν τῶ στόματι ῥόδον. Ζεὺς δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἔφη «δέχομαι τὰ δῶρα πάντων τῶν ἄλλων, οὐδὲν δὲ λαμβάνω ἐκ τοῦ στόματος σου».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ποιῶντος, μετοχή ἐνεστ. τοῦ ποιῶ. Διός, γενική, ὄνομαστ. ὁ Ζεὺς. ἐκόμισαν, ἄοριστ. τοῦ κομίζω. ἕκαστον, ἀντωνυμία ἐπιμεροστική. οἰκείαν, ἐπίθετον τρικατάληκτον. δύναμιν, αιτιατική, ὄνομαστ. ἡ δύναμις. ὄφιν, εὐς, κλισ. γ'. ἔρπων, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ ἔρπω. ἀνέβη, ἄοριστ. β' τοῦ ἀναβαίω. λαμβάνω, ἐνεστ. ὀριστ. ἀπό, πρόθεσις. οὐδέν, οὐδέ-εἰς-οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν. Ζεὺς, χωρὶς ἄρθρον, διότι εἶνε κύριον ὄνομα προσώπου. τὰ ζῆα ἐκόμισε, σύνταξις Ἀττική.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ Ζεὺς, ὁ ἀνώτατος τῶν θεῶν, πατὴρ θεῶν καὶ ἀνδρῶν νομιζόμενος· οἱ θεοὶ τῶν ἀρχαίων ἤρχοντο εἰς γάμους καθὼς οἱ ἀνθρώποι. Κατοικία τῶν θεῶν ἦτο ὁ Οὐρανός καὶ ὁ Ὀλυμπος. Ὁ ὄφιν δὲν ἔχει χεῖρας διὸ κρατεῖ τὸ ῥόδον, τὸ δῶρόν του, διὰ τοῦ στόματος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ποιῶντος γάμους=ἔτε ἐποίησε γάμους· οἰκείαν δύναμιν=τὰ ὑπάρχοντά του· ἔρπων=συρόμενος, καὶ ἐπίθετον ἔρπυόν· ἀνέβη, δηλαδή εἰς τὸν Ὀλυμπόν· ἐν τῶ στόματι, δηλ. κρατῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ ὄφιν κομίζει εἰς τοὺς γάμους τοῦ Διὸς δῶρον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν γίνεται δεκτόν διὰ τὴν κακίαν τοῦ ὄφιντος.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὅσοι εὐώδεις εἶνε τὸ ῥόδον, τόσῳ δηλητηριώδεις εἶνε τὸ στόμα τὸ ὁποῖον τὸ κρατεῖ ἀπόφενγε τοῦτο.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τοῦ κακοῦ καὶ αὐτὸ τὸ χρυσάφι (προσφερόμενον), γίνεται φαρμάκι».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. κομίζω, ἔρω-ἔροπτον, ὁ ὄφις εἶχεν ἐν τῷ στόματι ῥόδον, ὁ Ζεὺς οὐ λαμβάνει τὸ δῶρον.

11. Ἀλώπηξ καὶ Τράγος.

ΛΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Τράγος κατῆλθεν εἰς βαθὺν κρημνὸν πιεῖν ὕδωρ, διψήσας ἐν θέρει· ὕδωρ δὲ πολὺ πίων οὐκ ἐδύνατο ἀνελθεῖν καὶ ἐξήτει βοηθόν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη τοῦτον ἔφη «ὦ ἀνόητε, οὐκ ἂν κατέβης πρότερον, εἰ εἶχες φρένας τόσας ὅσας (ἔχεις) τρίχας ἐν τῷ πώγωνι, (οὐκ ἂν κατέβης) εἰ μὴ ἐσκέψω τὴν ἀνοδον».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἐν, πρόθεσις. ἐν, ἀριθμητικόν. θέρει, οὐσιαστ. πῶσ. δοτ. ὄνομαστ. τὸ θέρος. διψήσας, μετοχ. ἄορ. τοῦ διψῶ. κατῆλθεν, ἄοριστ. τοῦ κατ'ερχομαι ἢ εἰμι. εἰς, πρόθ. βαθύν, ἐπίθετ. τρικ. (ύς-εἰα-ύ). ὕδωρ, ἀνώμ. γ' κλίσι. ὕδωρ-ὑδατος. πιεῖν, πίων, ἄορ. τοῦ πίνω. πολὺ, ἐπίθετ. πολὺς, πλείων, πλείστος. οὐκ, ἐπίρρ. ἀρνήσεως. ἐδύνατο, παρατ. τοῦ δύναμαι. ἀνελθεῖν, ἄοριστ. ἀπαρεμφάτου τοῦ ἀνέρχομαι. καί, σύνθ. συμπλεκτικός. ἐξήτει, παρατ. τοῦ ζητῶ. θεασαμένη, μετοχ. ἄοριστ. τοῦ θεάομαι-θεῶμαι. ἀνόητε, ἐπίθετ. δικατάλ. ἀ-ροητός. εἰ, σύνδεσ. ὑποθετ. ἐνῶ, εἶ, ῥήμα. τόσας, ἀντωνυμ. συσχετική δεικτική. φρένας, οὐσιαστ. γ' κλίσι. φρήν-φρένος. εἶχες, παρατ. τοῦ ἔχω. ὄδας, ἀντων. συσχ. ἀναφορική. πώγωνι, δοτικ. κλίσι. γ', πώγων-ωνος. τρίχας, ἢ ὄνομαστ. θριξ-τριχός. πρότερον, ἐπίρρ. χρόνου. κατέβης, ἄοριστ. β' τοῦ καταβαίνω. ἐσκέψω, ἄοριστ. ὄριστ. τοῦ σκοπέομαι-σῶμαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ τράγος εἶνε ζῶον τετράποdon μυρρηαστικόν, φέρει δὲ γέ-νειον ἢ δὲ ἀλώπηξ σαρκοφάγον, τὸ δῆγμα τῆς χρήσιμον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. κατῆλθε=κατέβη. πιεῖν=γὰ πίνω. πίων=ἀφοῦ ἔπιε. θεασαμένη=ἀφοῦ εἶδε τοῦτον. φρένας=μυαλά, νοση. εἰ εἶχες=ἐὰν εἶχες. οὐκ ἂν κατέβης=δὲν ἤθελες καταβῆ, ὅθεν εἶσαι ἀνόητος. πώγων=οιαγών (πηγοῦνι), εἰμὴ=ἂν δέγ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ τράγος διψῶν, χωρὶς νὰ συλλογισθῆ πῶς θὰ ἀραβῆ, κατέβη εἰς βαθὺν κρημνόν, διὰ τοῦτο ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ τὸν ἐλέγχει.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ἡδονὴ φέρει τὸν ἄνθρωπον εἰς κινδύνους.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου πολλὰ μαλλιά, ἐκεῖ εἶνε λίγα τὰ μυαλά».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ πιεῖν-πίνω, θεάομαι-ῶμαι, ἄνοδος, φρήν-φρένες, πώγων' οὐ δύναμαι ἀνελθεῖν' εἰ ἐσκέψω, οὐκ ἂν κατέβης.

12. Βόες καὶ Ἄξων.

ΛΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Βόες εἶλκον ἄμαξαν· τρίζοντος δὲ τοῦ ἄξωνος ἐπιστραφέντες οἱ βόες πρὸς αὐτὸν οὕτως ἔφασαν· «ὦ οὔτος, σὺ τί κέκραγας, φερόντων ἡμῶν τὸ ὅλον βάρος;»

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. βόες, οὐσιαστ. κλίσι. γ', ὁ βοῦς. εἶλκον, παρατ. τοῦ ἔλκω.

τριζόντος, τριζω. **ἐπιδοτραφέντες**, μετοχ. ἀόριστον τοῦ ἐπι-στρέφω. οὕτω ἐπίρω. τρόπον. Ὡ οὕτος, κλητική τῆς ἀντωνυμίας οὗτος, αὕτη, τοῦτο. ὄλον, ἐπίθετ. τρικατάληκτον. **βάρως**, οὐσία. γ', (βαρὺς-βαρύνω). **φερόντων**, μετοχή τοῦ φέρω. **οὐ**, ἀντωνυμ. προσωπική β' προσώπ. **τι**, ἀντωνυμ. ἐρωτηματική. **τι**, ἀντωνυμ. ἀόριστ. **κέκραγας**, παρακείμενος τοῦ κράζω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Τὴν ἄμαξαν σύρουν ἵπποι ἢ βόες. **ἄξων** = τὸ ξύλον τῆς ἀμάξης περὶ τὸ ὅποσον στρέφονται οἱ τροχοί. **ὄλον** = ὀλάκαιρον. **πάν**, = ὄλον, ἐπὶ ἀριθμῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. εἴλκων = εὐρον, **τριζόντος** = ἐπειδὴ ἐτιριζε' ἐπιδοτραφέντες = στρέψαντες πρὸς τὸν ἄξωνα' **ὕμων φερόντων** = ἐνῶ ἡμεῖς φέρομεν τὸ ὄλον βάρως, **τί** = διὰ τί' **κέκραγας** = ἔχεις κραυγῆσιν, φωνάζεις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οἱ βόες παραπονοῦνται διὰ ἀδικίως τριζει ὁ ἄξων τῆς ἀμάξης, ἐνῶ αὐτοὶ σηκόνουσι τὸ βάρως.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Τὰ παράπονα πρέπει νὰ εἶνε εὐλόγα.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ἄγχι νὰ τριζῇ τ' ἄμαξι, τριζει τ' ἄμαξόξυλον».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ἔλκω, τριζω, ἄξων, κέκραγα, τοῦ ἄξωνος τριζόντος, ἐπιστράφησαν οἱ βόες.

13. Τέττιγες καὶ Μύρμηκες.

ΛΕΞΙΘΕΗΣΙΣ. Ἄκμῃ θέρους ἦν' καὶ ἦδον μὲν μουσικῶς οἱ τέττιγες, ἐπόνουν δὲ οἱ μύρμηκες καὶ συνέλεγον καρπούς, ἐξ ὧν (καρπῶν) ἔμελλον τραφῆσθαι τοῦ χειμῶνος· ἐτρέφοντο δὲ οἱ μὲν μύρμηκες (τούτοις), οἷς ἐπόνουν, ἐπιγεγονότος χειμῶνος, ἢ τέρψις δὲ ἐτελεύτα πρὸς ἔνδειαν τοῖς δέ (τέττιξι).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἦν, παρατ. τοῦ εἶμι (ἐνῶ, ἦν, ἀντων. καὶ ἦν, σύνδεσμος). **μὲν**, σύνδεσμ. ἀντιθετικός. **τέττιγες**, ἢ ὄνομαστ. τοῦ ἐνικ. τέτιγι. **μουδικῶς**, ἐπίρρημα. **ἦδον**, παρατ. τοῦ ἔδω. **μύρμηκες**, πληθυντική ὄνομ. τοῦ μύρμηξ. **ἐπόνουν**, παρατατ. τοῦ ποῶ. **συνέλεγον**, παρατ. τοῦ συν-λέγω. **ἐξ**, πρόθεσις (ἐνῶ τὸ ἐξ ἀριθμητικόν). **ῶν**, γενικ. πληθυν. τῆς ἀναφορ. ἀντωνυμ. ὅς, ἡ, ὅ, (ἐνῶ, ὧν, μετοχή τοῦ εἶμι). **ἔμελλον**, παρατατ. τοῦ μέλλω. **χειμῶνος**, γενική, ἢ ὄνομαστ. ὁ χειμῶν. **τραφῆσθαι**, ἀπαρέμφ. παθητ. ἀόριστ. τοῦ τρέφομαι. **ἐπιγεγονότος**, μετοχ. παρακειμ. τοῦ ἐπι-γίγνομαι. **οἷς**, δοτ. πληθυν. τῆς ἀντωνυμίας ὅς, ἡ, ὅ. **ἐτρέφοντο**, παρατ. τοῦ τρέφομαι. **τέρψις**, ὄνομαστ. ἡ γεν. = τέρψεως. **ἐτελεύτα**, παρατ. τοῦ τελευτῶ. **πρὸς**, πρόθεσις. **ἐνδειαν**, οὐσίαστ. ἐν τοῦ ἐνδεής.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Οἱ τέττιγες εἶνε φηγόμενοι, ἐνῶ οἱ μύρμηκες φιλόπονοι. Τὸ ἔτος διαιρεῖται εἰς τέσσαρας ἐποχάς: χειμῶνα, ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἦδον = ἐφαλλον, ἐτραγοῦσαν. **ἐπόνουν** = ἐκοπίαζον, εἰργάζοντο. **συνέλεγον** = συνήθροιζον. **ἐξ ὧν** = μὲ τοὺς ὁποίους, (ἐνῶ, ἐξ ὧν μετοχή = εἶνε ἐπιετραμμένον)· **ἐπιγεγονότος** = ὅτε ἦλθεν ὁ χειμῶν. **οἷς** = μὲ

τὸ προϊόν τῶν κόπων των. ἡ τέτρις=ἡ εὐχαριστοῖς. ἐτελεύτα=κατέληγε.
πρὸς ἔνδειαν=εἰς ἔλλειψιν τροφῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οἱ τέτρις τραγωδοῦντες ὅλον τὸ θέρος δὲν συνέλεξαν τροφὰς καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα ἐπέλων,

ΔΙΔΑΓΜΑ. Γὸ πάρεργον δὲν πρέπει νὰ γίγνηται ἔργον.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Χόρευε κυρὰ Μαροῦ κ' ἔχε κ' ἔγνοια τοῦ σπητιοῦ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. πονῶ, συλλέγω, ἐξ ὄν, ἔνδεια, ἕδω μουσικῶς, οἱ μύριηκες οὐ τρέφουσι τοὺς τέτριτας.

14. Γεωργὸς ὄθονερός.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Τὸ αὐξανόμενον λήϊον τοῦ γείτονος ἐνεποίει γεωργῶ πονηρῶ φθόνον καὶ ἐζήτει (ὁ πονηρὸς γεωργὸς) διαφθεῖρειν τοὺς ἐκείνου (τοῦ γείτονος) πόρους. Δι' ὃ ἀφίησι πρὸς τὸ λήϊον τοῦ γείτονος ἀλώπεκα θηράσας (ἣν ἐθήρευσε), (καὶ) προσάψας (αὐτῇ) δαλόν· ἡ δὲ (ἀλώπηξ) ἐνέπρησε τὸ (λήϊον) τοῦ πέμψαντος, τοῦ δαίμονος βουλομένου, μὴ παριοῦσα (κατὰ τοῦτον) καθ' οὗ ἀφείθη (ὑπὸ τοῦ πονηροῦ).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. πονηρῶ, ἐπίθ. τρικατάλ. ἐνεποίει, παρατ. τοῦ ἐν-ποιῶ. γείτονος, γενική, κλισ. γ', ὁ γείτων. αὐξανόμενα, μετοχή τοῦ αὐξάνομαι. διαφθεῖρειν, ἀπαρέμφ. χρόνον ἐνεσιῶν. τοῦ δια-φθείρω. ἐκείνου, δεικτική ἀντωνυμ. ἐζήτει, παρυσιατ. τοῦ ζητῶ. θηράσας, μετοχ. ἄορ. τοῦ θηράω-ῶ (θήρα). προσάψας, ἄορ. μετοχ. τοῦ προσάπτω. ἀφίηδι, γ' ἐνικ. ἐνεσιῶτος ὀριστικ. τοῦ ἀφίημι (ἀπὸ-ἵημι). καθ' οὗ, =κατὰ οὗ. ἀφείθη, ὀριστ. παθητ. ἄορσις. τοῦ ἀφίημι. μὴ, ἐπίρρ. ἀρνήσεως. παριοῦσα, μετοχ. παριῶν, οὔσα, ἰόν, τοῦ παρέρχομαι, πάρεμι (παρὰ εἶμι), (ἐνῶ παροῦσα=παρὰ οὔσα, τοῦ παρὰ εἶμι). βουλομένου, μετοχ. τοῦ βούλομαι. πέμψαντος, μετοχ. ἄορσις. τοῦ πέμπω. ἐνέπρησε, ἄορ. τοῦ ἐν-πληρημι.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ὄθονον ἐνεποίει τῷ γεωργῶ=πρὸς τὸν πονηρὸν γεωργὸν ἐγέννα φθόνον. λήϊον=τὸ σπαρτὸν τοῦ ἀγροῦ. διαφθεῖρειν=γὰ καταστρέψῃ (ἐζήτει ὁ φθονερός). πόρους=τὸ προϊόν τῶν κόπων, ἦτοι τὸ σπαρτὸν. θηράσας=συλλαβῶν ζωντανήν. προσάψας=δέσας εἰς τὴν οὐρὰν δαλόν (δαυλόν)=ἀναμείνον ξύλον. ἀφίηδι=ἀφίηνει. ἀφείθη=τὴν ἀφίηκεν ὁ γεωργός. μὴ παριοῦσα=μὴ περῶσασα. βουλομένου τοῦ δαίμονος=ἐπειδὴ ἤθελεν ὁ θεός. ἐνέπρησεν=ἐνέκασεν, ἐνέβαλε πῦρ. τοῦ πέμψαντος=ἐκείνου ὅστις τὴν ἐξ-απέστειλε.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Τὰ σπαρτὰ ἦσαν πρὸς θερισμὸν ὥριμά, διὰ τοῦτο εὐκόλως ἐπυρπολήθησαν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ φθονερός ζητεῖ νὰ καταστρέψῃ τὸν γείτονά του, ἀλλὰ καταστρέφει τὸν ἑαυτὸν του ἐκ τῆς λύπης του.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ φθονερός φθίνει, διὰ τοῦτο πρέπει γὰ ἀποφεύγωμεν τὸν φθόνον ὡς μέγιστον κακόν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅποιος σκάπτει λάκκον διὰ τοὺς ἄλλους πίπτει ὁ ἴδιος εἰς αὐτόν».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Γεωργός, πονηρός, λήϊον, ἀφήμι, ἐμπίμορημι, Γεωργός ἐθήρευσεν ἀλώπεκα καὶ πέμπει ταύτην εἰς τὸ τοῦ γρίτονος λήϊον.

15. Ἀνθρακεὺς καὶ Γναφεύς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἀνθρακεὺς παρεκάλει γναφεά προσελθὼν αὐτῷ, ἰδὼν αὐτὸν παροικήσαντα αὐτῷ, λέγων (παρακάλει) ὡς (ὅτι) ἔσονται οἰκειότεροι ἀλλήλοις καὶ οἰκοῦντες ἐν μιᾷ οἰκίᾳ (ἔσονται) λυσιτελέστεροι (πρὸς ἀλλήλους). Καὶ ὁ γναφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτόν «Ἀλλὰ γὰρ δέδοικα μὴ σὺ πληροῖς ἀσβόλης ταῦτα ἅπερ ἐγὼ λευκαίνω».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἀνθρακεύς, οὐσ. κλισ. γ', ὡς καὶ τὸ γναφεύς. παρεκάλει, παρατ. τοῦ παρα-καλῶ. προσελθὼν, μετοχ. ἀορ. τοῦ προσ-έρχομαι αὐτῷ, ἀντωνυμ. ὄριστ. αὐτῷ, ἀντωνυμία αὐτοπαθής. ἰδὼν, μετοχ. ἀορ. β' τοῦ ὁρῶ. παροικῆδαντα, μετ. ἀορ. τοῦ παρᾶ-οικέω-ῶ. λέγων, μετοχ. ἔνεστ. ὡς, σύνδεσμ. εἰδικός. ἔδονται, ὄριστ. μέλλ. τοῦ εἰμί. οἰκειότεροι, ἐπίθ. συγκριτικὸν τοῦ οἰκέω. ἀλλήλοις, ἀντωνυμ. ἀλληλοπαθής. οἰκοῦντες, μετοχὴ ἔνεστ. τοῦ οἰκέω-ῶ. ἐν, πρόθεσ. ἔν, ἀριθμητικόν. μιᾷ, ἀριθμητ. ἀπόλυτον τοῦ εἰς, μία, ἐν. λυσιτελέστεροι, συγκριτ. τοῦ λυσιτελής. ὑπολαβὼν, μετ. ἀορ. τοῦ ὑπο-λαμβάνω. ἔφη, ἀορ. ἢ παρατατ. τοῦ φημί. πρὸς, πρόθεσις. Ἀλλὰ γὰρ, σύνδεσμ. δέδοικα. παρακάλει, μῆ, ἐπιρρ. οὐ, ἀντωνυμ. προσωπική. πληροῖς, ῥῆμα πληρῶ-ῶ. ἀσβόλης, οὐσ. γενική, ἢ ὄνομαστ. ἢ ἀσβόλη, ταῦτα, δεικτ. ἀντωνυμ. ἅπερ, ἀντωνυμ. ὄριστ. ὁ, -περ, ἡ-περ, ὅ-περ. λευκαίνω, ὄριστ. ἔνεστ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ ἀνθρακεὺς ἀγαμιγνύεται μὲ τοὺς ἀνθρακας καὶ ὁ γναφεὺς καταγίνεται εἰς τὴν λεύκανσιν τῶν ἐνδυμάτων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. παροικῆδαντα=ὄτε κατῴκησε πλησίον του ἔδονται=θὰ εἶνε, οἰκειότεροι=σχετικώτεροι, ἀλλήλοις=μεταξύ των, λυσιτελέστεροι=ὠφελιμώτεροι, δέδοικα=φοβοῦμαι, πληροῖς=γεμίεις, ἀσβόλης=καπνιάς, ἅπερ=ἐκεῖνα βεβαίως τὰ ὅποια.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ ἀνθρακεὺς ζητεῖ γὰρ συγκατοικίη μὲ τὸν γναφεά, ὅστις δὲν δέχεται.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Πρέπει τις γὰ ἀναστρέφεται μὲ τοὺς ὁμοίους του.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τὸν ὁμοί σου συμπέθερο, τὸν κάλλιό σου κουμπάρο».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἀνθρακεύς, γναφεύς, παροικῶ, λυσιτελής, ἀσβόλη.

16. Λέων καὶ ἄλώπηξ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Λέων ἐγνώ δεῖν πράξει τοῦτο (τροφὴν πορίζειν), γηρά-

σας και μή δυνάμενος ἐξελεθεῖν εἰς θήραν και πορίζειν τροφήν ἑαυτῷ. Καί δὴ προσεποιεῖτο τὸν κάμνοντα παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον και κατακλιθεὶς ἐνταῦθα, ἐκεῖ δὲ κατήσθιε συλλαμβάνων τὰ παραγενόμενα πρὸς ἐπίσκεψιν ζῶα. Ἄλωπτιξ δὲ ἐννοήσασα τὸ τέχνασμα αὐτοῦ παρεγένετο και σπᾶσιν ἄπωθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυθάνετο αὐτοῦ πῶς ἔχοι, καταναλωθέντων οὕτω πολλῶν θηρίων· τοῦ δὲ εἰπόντος (ἐπεὶ εἶπε) «κακῶς ἔχειν» και ἐρομένου τὴν αἰτίαν δι' ἣν αὕτη οὐκ εἰσέρχεται, οὗτος ἔφη ἄ' Ἄλλ' ἔγωγε εἰσῆλθον ἄν, εἰ μὴ ἐώρων (ἐγὼ) ἔχνη εἰσιόντων μὲν (ζῶων) πολλῶν, ἐξιόντος δὲ οὐδενός (τούτων).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. γηράδας, μετ. ἀορίστον τοῦ γηράσκω. δυνάμενος, μετ. ἀορ. τοῦ δύναμαι. ἐξελεθεῖν, ἀπαρεμφ. ἀορ. τοῦ ἐξέρχουμαι. πορίζειν, ἀπαρ. ἐνεστ. ἑαυτῷ, ἀντωνυμ. αὐτοπαθής. ἔγνω, ἀοριστ. τοῦ γινώσκω. δεῖν, ἀπρόσωπον ἀπαρεμφ. ἐνεστώτος τοῦ δεῖ. δι' = διά. πράξει, ἀοριστ. ἀπαρεμφ. τοῦ πράττω, ἐνῷ πράξει εὐκτική τοῦ ἰδίου. δὴ, σύνδ. συλλογιστικός, και δεῖ ῥημα. παραγενόμενος, μετοχ. ἀοριστ. β' τοῦ παραγίνομαι. εἰς, πρόθεσ. τι, ἀοριστ. ἀντωνυμία. κατακλιθεῖς, μετοχ. παθητ. ἀοριστ. τοῦ κατακλίνουμαι. κάμνοντα, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ κάμνω. προδεποιεῖτο, παρατ. τοῦ προσποιεῖμαι. συλλαμβάνων, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ συλλαμβάνω. κατήσθιε, παρατατικ. τοῦ καταεσθίω. πολλῶν, ἐπίθετ. πολλὸς, πολλή, πολύ. καταναλωθέντων, μετοχ. παθητ. ἀοριστ. τοῦ καταἀναλίσκω. ἐννοήσασα, μετοχ. ἀοριστ. τοῦ ἐννοῶ. δαῖδα, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἴσθημι. ἄπωθεν, ἐπίρρ. τόπου. ἐπυθάνετο, παρατατ. τοῦ πυθάνουμαι. πῶς, ἐπίρρ. τρόπου. ἔχοι, εὐκτική ἐνεστ. τοῦ ἔχω. εἰπόντος; μετοχ. ἀορ. τοῦ λέγω. κακῶς, ἐπίρρ. τρόπου. ἐρομένου, μετοχ. ἀοριστ. β' τοῦ ἐρωτάω-ῶ δι' = διά. ἦν, ἀντωνυμ. ἀναφορ. εἰσέρχεται, ὀριστ. ἐνεστώτος. Ἄλλ', σύνδεσμ. ἀντιθετ. ἔγωγε = ἐγὼ-γέ. εἰ, σύνδεσμ. ὑποθετ. μή, ἐπίρρ. ἀρνήσ. ἐώρων, ὀριστική παρατατ. τοῦ εἰδῶ-ῶ. εἰδιόντων, μετ. ἐνεστ. τοῦ εἶς-εἶμι, εἰσέρχουμαι. ἐξιόντος, τοῦ ἐξ-εἶμι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ λέων θεωρεῖται ὁ βασιλεὺς τῶν τετραπόδων, ἐνῷ ὁ ἀετὸς τῶν πτηνῶν. Ἡ ἀλώπτιξ πάντοτε παρίσταται ὡς πονηρὸν ζῷον. Ὁ λέων ὡς σαρκοφάγον τρέφεται διὰ τῆς σαρκὸς τῶν ἄλλων ζῶων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. γηράδας = ἐπειδὴ ἐγήρασε. θήραν = κνήμιον. ἐξελεθεῖν = νὰ ἐξέλθῃ. πορίζειν ἑαυτῷ = νὰ προμηθεύηται. ἐπινοίας = διὰ τεχνάσματος. παραγενόμενος = ἀφοῦ ἦλθεν. κάμνοντα = τὸν ἀσθενῆ. κατήσθιε = κατέσθην = μακρὰν. ἐπυθάνετο = ἤρωτα νὰ μάθῃ. πῶς ἔχοι; = εἰς ποῖαν κατάστασιν εὐρίσκειται. ἐρομένου = ἐπειδὴ ἤρωτα περὶ τῆς αἰτίας. ἔγωγε = ἐγὼ τοῦλάχιστον. εἰσῆλθον ἄν = θὰ εἰσρηχόμην. εἰμή = εἰάν δέν. ἐώρων = ἔβλεπον. ἔχνη = σημεῖα. εἰδιόντων = εἰσερχομένων. ἐξιόντος = ἐξερχομένου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ λέων ἐγήρασε και διὰ τοῦτο μὲ τέχνασμα προσεπάθει νὰ ἐξεύρῃ τὴν τροφήν του· τὰ λοιπὰ ζῶα προσερχόμενα νὰ τὸν ἐπισκεφθῶσι κατε-

σπαράσσοντο ὑπ' αὐτοῦ· μόνη δὲ ἡ ἀλώπηξ ἐνόησε τὸ τέχνασμα καὶ ἐστάθη ἔξω-
θεν τοῦ σπηλαίου.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ προφύλαξις πάντοτε εἶνε ἀναγκαία.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ ἐμπροσθινὸς γίνεται τοῦ πισινοῦ γεφύριον».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Κάμνω, ἐπινοία, πυρθάνομαι, ἡρόμη, ὄρω, ἔχνος, εἶσιμι, ἔξιμι.

17. Ὄνος ἄλας βαδτάζων.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ὄνος διέβαινε ποταμὸν βαστάζων ἄλας· κατέπεσε δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ὀλισθὼν· ἐξανέστη δὲ ἐκεῖθεν κουφότερος (ὡς πρότερον), τῶν ἀλῶν ἐκτακέντων. Ὑστερον δέποτε, ἐπειδὴ διέβαινε ποταμὸν ἐμπεφορτισμένος σπόγγους, ᾤθη, εὐφρανθεὶς ἐπὶ τούτῳ (τὸ ὅτι κουφότερος ἐξανέστη), ἐξαναστήσει-
σθαι κουφότερος, ἐὰν πάλιν πέσῃ, καὶ δὴ ὄλισθεν ἐκὼν. Συνέβη δ' αὐτῷ, οὐ δυναμένῳ ἐξανίστασθαι, ἐνταῦθα ἀποπνιγῆναι, ἀνασπασάντων (ἐπειδὴ ἀνέσπασαν) τῶν σπόγγων τὸ ὕδωρ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἄλας, (τὸ) οὔσ. κλισ. γ'. βαδτάζων, μετ. διέβαινε, παρ. τοῦ δια-βαίνω. ὀλισθὼν, μετοχ. ἄορ. τοῦ ὀλισθά(α)νω. κατέπεσε, ἄοριστ. ὄρ-
στικ. τοῦ κατα-πίπτω. ὕδωρ, οὐσιαστ. ἀνόμαλον, ὕδωρ-ὕδατος. ἐκεῖθεν, ἐπίορ.
τόπου. ἐκτακέντων, μετοχ. χρόνου παθητ. ἄοριστ. β' τοῦ ἐκ-τήκω. ἀλῶν, ὀνο-
μαστ. πληθυντ. οἱ ἄλες. κουφότερος, ἐπίθ. τὸ θεικόν=κοῦφος. ἐξενέστη,
ὄριστικὴ ἄορ. β' τοῦ ἐξ-ανα-ίστημι. εὐφρανθεὶς, μετ. παθητ. ἄοριστ. τοῦ εὐ-
φραίνομαι. τούτῳ, δεικτ. ἀντωνυμία. ἐμπεφορτισμένος, μετ. παθητ. παρα-
κειμ. τοῦ ἐν-φορτίζομαι (φόρτος). ᾤθη, παθητ. ἄοριστ. τοῦ οἶομαι. πέδη,
ὑποιακτ. ἄοριστ. τοῦ πίπτω. ἐξαναστήσασθαι, ἀπαρέμ. τοῦ ἐξ-ἀνά-ισταμαι.
δὴ, ἐπίορρημα χρόνου = ἤδη = τώρα. ἐκὼν, μετοχ. ἐκὼν, ἐκοῦσα, ἐκόν, τοῦ
ἔοικα. ὄλισθεν, ὀλισθαίνω. συνέβη, ὄριστ. ἄοριστ. β' τοῦ συν-βαίνει. ἀνα-
σπασάντων, μετ. ἄορ. τοῦ ἀνα-σπάω-ω. δυναμένῳ, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ δύ-
ναμαι. ἀποπνιγῆναι, ἀπαρέμφ. παθ. ἄοριστ. τοῦ ἀπο-πνίγομαι.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. βαδτάζων = ὅτε ἐβάσταζεν. ὀλισθὼν = γλιστρούσας.
ἐκτακέντων = ἐπειδὴ ἔλιωσαν. κουφότερος = ἐλαφρότερος ἢ τοῦ τώρα. ἐξαν-
έστη = ἐσηκώθη. ἐμπεφορτισμένος = φορτωμένος. ᾤθη = ἐνόμισεν. ἐκὼν
= θληματικῶς. τὸ ἐναντιον = ἄκων. ἀνασπασάντων = ἐπειδὴ ἀπερροφήσαν,
ἐνταῦθα = ἐδῶ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ κουτοπονηρία ἐγέννησεν εἰς τὸν ὄγον τὸν θάνατον.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Φεῦγε τὴν πονηρίαν ὡς ἐπιβλαβή.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου μαγειρεῦει ψέμματα ἡ κοιλία του τὸ βραίσκεν».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ἄλας, κοῦφος, τήκομαι, οἶομαι, ἐκὼν, ὄλισθε, ὁ σπόγγος ἀνασπᾶ τὸ ὕδωρ.

18. Κώνωψ καὶ βοῦς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Κώνωψ ἐκαθέζετο ἐπὶ κέρατος βοῦς καὶ ἤϊλει· ἐπυρθάν-

νετο δὲ τοῦ βοῦς, εἰ οὗτος βούλεται ἀπελθεῖν ἤδη αὐτὸν μέλλων ἀπαλλάξεσθαι· ὁ δὲ (βοῦς) ὑπολαβὼν ἔφη· «ἀλλ' (οὔτε) ἔγνω οὔτε ὅτε ἦλθες, οὔτε νοήσω σε, ἐὰν ἔτι μένης».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. κώνωψ-οπος, κέρας-ατος καὶ κέρασ-ως, καὶ βοῦς-βοός, ὅλα οὐσιασι. γ' κλίσι. **ἐκαθέζετο**, παρατ. τοῦ καθέζομαι. **πῦλει**, παρατατ. τοῦ αὐλέω-ῶ. **υἰέλλων**, μετοχ. ἔνεστ. τοῦ μέλλω. **ἀπαλλάξεσθαι**, ἀπαρεμφ. μέλλοντι. τοῦ ἀπαλλάσσομαι. **ἐπυνθάνετο**, παρατ. τοῦ πυνθάνομαι. **εἰ**, σύνδεσ. ὑποθετικός. **βούλεται**, βούλομαι. **ἀπελθεῖν**, ἀπαρεμφ. ἄορ. β' τοῦ ἀπειμι, ἀπέρχομαι. **οὔτε**=οὐ-τέ. **ὅτε**, ἐπίορ. χρόνου. **ἦλθες**, ὄριστ. ἄορ. β' τοῦ ἔρχομαι, ἦλθον. **ἔγνω**, ἄορισ. β' τοῦ γιγνώσκω-ἔγνω. **μένης**, ὑποτακτικὴ τοῦ μένω. **νοήσω**, ὄριστ. μέλλ. τοῦ νοέω-ῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ κώνωψ εἶναι ἐγτομον πολὺ μικρόν, ὁ βοῦς τετράποδον κερασφόρον πολὺ βαρῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἀπαλλάξεσθαι= γὰ ἀπομακρυνθῆ. ἐπυνθάνετο = ἠρώτα γὰ μάθη. εἰ βούλεται=ἐὰν ἐπιθυμῆ. υἰέλλων=ὅτε ἔμελλε. ἔγνω=ἐνόησα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οὐδεμίαν αἰσθησιν ἐγέννησεν εἰς τὸν βοῦν ἢ παρουσίᾳ τοῦ μικροῦ κώνωπος.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Τοὺς μικροὺς καὶ ἀσθενεῖς δὲν τοὺς λογαριάζει καλεῖς.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «κανεῖς δὲν ῥωτᾷ ἀπὸ τοῦ κρατεῖ ἢ σκοφία σου, ἀδύνατε».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. κέρας, γιγνώσκω, βούλομαι, ἀπέρχομαι, ἀπαλλάσσομαι=ἀπομακρύνομαι.

19. Ἴππος καὶ Ἴπποκόμος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἴπποκόμος ἔτριβε τὸν Ἴππον καὶ ἐκτένιζε (τοῦτον) πάσας ἡμέρας, κλέπτων (ἄμα) καὶ πωλῶν τὴν κριθὴν τοῦ Ἴππου· ὁ δὲ Ἴππος ἔφη· «μὴ πώλει τὴν κριθὴν, εἰ θέλεις ἀληθῶς εἶναι με καλόν».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἱπποκόμος=ἱππος-κομάω, οὐσ. β' κλ. **κλέπτων**, μετοχὴ τοῦ κλέπτω. **πωλῶν**, μετοχὴ τοῦ πωλέω-ῶ. **Ἴππον**, ὁ Ἴππος=ἄλογο, ἐν ᾧ ἡ ἱππος=ἡ φορβὰς ἢ τὸ ἱππικόν. **ἔτριβε**, παρατ. τοῦ τρίβω. **ἐκτένιζε**, παρατ. τοῦ κτερίζω. **πάσης**, τρικατάλ. ἐπίθετον ἢ ἀντωνυμ., πᾶς, πᾶσα, πᾶν. **ἔφη**, παρατατικὸς τοῦ φημί. **θέλεις**, ὄριστικ. ἐνεστώτος τοῦ θέλω ἢ ἐθέλω. **ἀληθῶς**, ἐπίορθημα τρόπον. **καλόν**, ἐπίθετον καλός, ἢ, ὄν' τὰ παραθετικά=καλλίων, οὐδ. κάλλιον, κάλλιστος. **εἶναι**, ἀπαρέμφατ. τοῦ εἶμι. **υἰέ**, ἀντωνυμία προσωπική. **τρέφουδαν**, μετοχὴ ἐνεστώτος τοῦ τρέφω. **υἷ**, ἐπίορθημα ἀπαγορευτικόν. **πώλει**, προστακτικὴ τοῦ πωλῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ Ἴππος εἶνε τετράποδον, φυτοφάγον, ζῶον χρησιμώτατον εἰς τὸν ἄνθρωπον· ὄχι μόνον τρέφει τοῦτον ἀλλὰ καὶ καθαρῶς καὶ περιποιεῖται τὸ σῶμα του ὁ ἱπποκόμος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. κλέπτων καὶ πωλῶν=ἐνῶ ἔκλεπτε καὶ ἐπώλει τὴν κριθὴν. ἔτριβε=ἐξέστριξε. καλὸν εἶναί με=γὰ εἶμαι εὖμορφος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ ἵπποκόμος ἔκλεπτε τὴν κριθὴν τοῦ ἵππου ἀλλ' ἐκτένιζεν αὐτὸν διὰ τὰ φαίγητα εὖμορφος εἰς τὸν κύριόν του.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ κατ' οὐλοῦν περιπόλις εἶνε ἡ ὠφέλιμος καὶ ὄχι ἡ φαινομενική. **ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ.** «Τὰ χάδια καὶ τὰ λόγια δὲν γεμίζουν τὴν κοιλιάν».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἴπποκόμος, τριβῶ, πωλῶ, καλός.

20. Ἀλέκτορες.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἀλέκτορες ἐμάχοντο συμπεσόντες ἀλλήλοις. Καὶ ὁ μὲν ἤττηθεις ἀπεκρύπτετο ὑποδὺς κλίην (ὑποκάτω), ὁ δὲ νενικηώς, ἄρθεις ἐπὶ στέγης, ἀνέκραγε μέγιστον, ἐργαζόμενος τὴν νίκην κατὰδῆλον ἐξ ᾠδῆς. Ἀλλὰ ἀετὸς καταπτὰς λαβὼν ἀρπάζει τοῦτον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἀλέκτορες, οὐσιαστικὸν κλίσι. γ' ἄλεκτωρ-ορος. **δυσπεδόντες**, μετοχὴ ἀορίστου τοῦ συμπλῖτω. **ἀλλήλοις**, ἀντωνυμία ἀλληλοπαθῆς, δὲν ἔχει ἐγκλόν. **ἐμάχοντο**, παρατατικὸς τοῦ μάχομαι. **ἤττηθεις**, μετοχὴ ἀορίστου παθητικ. τοῦ ἠττάομαι-ῶμαι, τὸ ἐνεργητικ. νικάω-ῶ. **ὑποδύς** (=ὑποδύς) ἀόριστ. β' τοῦ δέω-δέομαι. **ἀπεκρύπτετο**, παρατατ. τοῦ ἀπο-κρύπτομαι. **νενικηώς**, μετοχὴ ἐνεργητικῶ παρακλιμένον τοῦ νικῶ. **ἐπί**, πρόθεσις. **ἄρθεις**, μετοχ. παθητικῶ ἀορίστ. τοῦ ἀρῶ-αίρωμαι. **ἀνέκραγε**, ἀόριστος τοῦ ἀνα-κράζω. **μέγιστον**, ἐπίθετ. τοῦ μέγας, μελίων, μέγιστος (μέγας, μεγάλη, μέγα). **κατὰδῆλον**, ἐπίθετ. τρικατάληκτον (=κατὰ-δῆλος, δῆλος, δηλώω-ῶ). **ἐξ**, πρόθεσις, ἐνῶ ἐξ, ἀριθμητικόν. **ᾠδῆς**, οὐσιαστικ. = ἡ ᾠδή-ῆς. **ἐργαζόμενος**, μετοχ. τοῦ ἐργάζομαι. **καταπτὰς**, μετοχ. ἀορίστ. β' τοῦ κατὰ-ἵπταμαι καὶ πέτομαι, ἀόριστ. ἔπειν. **ἀρπάζει**, τοῦ ἀρπάζω. **λαβὼν**, μετοχ. ἀορίστ. β' (ἔλαβον) τοῦ λαμβάνω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Οἱ ἀλέκτορες εἶναι πτηνά, ζῶα κατοικίδια, οὗτοι μεταξὺ των συχναίς μάχονται διὰ τὰ ἐπικρατήσωσιν εἰς τὴν ομάδα τῶν ὀρνίθων ἢ πάλῃ τῶν ἀλεκτόρων γίγνεται σφοδρότατη, ἂν ἀλείψῃ τις τὸ ράμφος των μὲ σκόροδον. Ὁ ἀετὸς, θεωρεῖται ὁ βασιλεὺς τῶν ὀρνέων εἶναι πτηνὸν σαρκοφάγον καὶ διορατικώτατον, ζῆ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρέων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **δυσπεδόντες** = συμπλακέντες. **ἀλλήλοις** = μεταξὺ των. **ἤττηθεις** = νικηθεις. **κλίην ὑποδύς** = χωνθεις ὑποκάτω τῆς κλίνης. **ἄρθεις** = ἀναβάς. **ἀνέκραγε μέγιστον** = πολὺ δυνατὰ ἔκραξε. **κατὰδῆλον ἐργαζόμενος** = ἵνα φανερώσῃ παντοῦ τὴν νίκην του. **ἐξ ᾠδῆς** = μὲ τὸ λάλημα. **καταπτὰς** = πετάξας κάτω, ἐφορμήσας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ νικῆσας ἀλέκτωρ διαλαλεῖ τὴν νίκην, ἀλλ' ἐκεῖ εὐρίσκει τὸν θάνατον ἀπὸ τὸν ἀετὸν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Φεῦγε τὴν ὑπερηφανίαν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. α^ο Οπον 'περηφανεύεται, γρήγορα πομπεύεται'.
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἄλεκτορες, συμπίτω, ὑποδύομαι, κατάδηλος,
ἄδῃ, ἀρθεῖς, καταπίς.

21. Μύρμηξ καὶ Περιοτέρα.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Μύρμηξ ἀπεπνίγετο διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγὴν καὶ βουλόμενος πιεῖν· περιστερὰ δὲ εἶδεν αὐτὸν καθεζομένη ἐπὶ δένδρου καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν πηγὴν φύλλον κόψασα ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἐσώθη (δὲ) ὁ μύρμηξ, ἐπιβάς ἐφ' οὗ (ἐπὶ τοῦ φύλλου). Ἰξευτής τις δὲ ἰξεύων ἐβουλήθη συλλαβεῖν τὴν περιστερὰν· ὁ δὲ μύρμηξ ἰδὼν (τοῦτον) ἔδακε τὸν πόδα τοῦ ἰξευτοῦ· ὁ δὲ (ἰξευτής), ἀλγήσας, ἐποίησε φυγεῖν τὴν περιστερὰν βαλὼν τοὺς καλάμους τοὺς ἰξευτικούς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. διψήσας, μετοχὴ ἀορίστ. τοῦ διψῶ. κατελθὼν, μετοχ. ἀορίστ. β' τοῦ κατέρχομαι, κατ'—εἶμι. εἰς, πρόθεσις, ἐνῶ τὸ εἶς=ἀροθμητικόν. βουλόμενος, μετοχ. τοῦ βούλομαι. πιεῖν, ἀπαρέμφατ. ἀορίστ. β' τοῦ πίνω. ἀπεπνίγετο, παρατατ. τοῦ ἀπο-πνίγομαι. ἐπὶ, πρόθεσις. καθεζομένη, μετοχ. τοῦ καθέζομαι. εἶδεν, ὄριστ. ἀορίστ. β' τοῦ δρᾶω-ῶ. αὐτόν, ἀντωνυμία. κόψασα, μετοχ. ἀορίστ. τοῦ κόπτω. φύλλον, οὐσιαστ. β' κλίσεως, ἐνῶ φύλλον=φυλή, γένος. ἔρριψεν, ὄριστ. ἀορίστ. τοῦ ῥίπτω. ἐφ', πρόθεσις=ἐπί. οὗ, γενικὴ ἀρσενικ, ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, ὅς, ἡ, ὁ. ἐπιβάς, μετοχ. ἀορίστ. β' τοῦ ἐπι-βαίνω (ἐπέβην). ἐσώθη, ἀορίστ. τοῦ σῴζομαι. τις, ἀντωνυμ. ἀόριστος=τις, τι, λέξις ἐγκλινομένη. ἰξεύων, μετοχ. τοῦ ἰξεύω. συλλαβεῖν, ἀπαρέμφ. ἀορίστ. β' τοῦ συν-λαμβάνω (συν-έλαβε). ἐβουλήθη, παθητ. ἀορίστ. τοῦ βούλομαι. ἰδὼν, μετοχ. ἀορίστ. β' τοῦ δρᾶω-ῶ - εἶδον. ἔδακε, ἀόριστος α' τοῦ δάκνω. πόδα, οὐσιαστ. κλίσι. γ', ἡ ὄνομαστ.= ὁ πούς. ἀλγήσας, μετοχ. ἀορίστ. τοῦ ἀλγέω-ῶ. βαλὼν, μετοχ. ἀορίστ. τοῦ βάλλω. ἰξευτικούς, ἐπίθετον τρικατάληκτον. ἐποίησεν, ἀορίστ. τοῦ ποιῶ. φυγεῖν, ἀπαρέμφ. ἀορίστ. β' (ἔφυγον), τοῦ φεύγω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ μύρμηξ εἶναι ἔντομον, ἡ δὲ περιστερὰ πτηνόν. Ἰξὸς δὲ φυτὸν παράσιτον ἐκ τοῦ ὅπου συλλέγεται κολλητικὴ ὕλη τὴν ὅπου χρησιμοποιοῦσι πρὸς σύλληψιν τῶν πτηνῶν· οἱ μεταχειριζόμενοι πρὸς τοῦτο ταύτην λέγονται ἰξευταί. κοινῶς λέγονται ἔσόβεργα.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. πηγὴ=φρέαρ. βουλόμενος πιεῖν=θέλων νὰ πῆ. κόψασα=ἀφου ἔκοψε. ἐφ' οὗ=ἐπὶ τοῦ ὅπου. ἰξεύων=ἐνῶ ἔσταινε τὰ ἔσόβεργα. ἔδακε=ἐδάγκασε. ἀλγήσας=πονέσας. βαλὼν=ῥίψας. ἐποίησε φυγεῖν=ἔκαμνε νὰ φύγη ἡ περιστερὰ ἐκ τοῦ κρότου τῶν καλάμων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Τὸν μύρμηκα ἔωσεν ἡ περιστερὰ καὶ τὴν περιστερὰν ὁ μύρμηξ.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Νὰ εἶσαι εὐεργετικὸς.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Κάμε τὸ καλὸ καὶ οὐκ ἔρχ' το σὸ ἴγυαλό».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Πηγὴ, καθέξομαι, ἰξευτής, δάκνω, ἔδακον, βού-
λομαι.

22. Λύκος καὶ Ἐρωδιός.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Λύκος περιήγει ζητῶν τὸν ἰασόμενον, καταπιὼν ὄστουν.
Παρεκάλει δὲ (ὁ λύκος) ἔρωδιὸν ἐξελεῖν ἐπὶ μισθῷ τὸ ὄστουν τοῦτο, περιτυ-
χῶν ἐρωδιῷ· καὶ ἐκεῖνος ἐξέσπασε τὸ ὄστουν εἰσαγαγὼν τὴν κεφαλὴν ἑαυτοῦ
εἰς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ (τοῦ λύκου) καὶ ἐξήγει τὸν ἠμολογηθέντα μισθόν· ὁ δὲ
λύκος γελάσας καὶ δεῖξας (αὐτῷ) τοὺς ὀδόντας ἔφη «ἀρκεῖ σοι καὶ τὸ ἐξελεῖν
(σὲ) μόνον τὴν κεφαλὴν σφάν».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. καταπιὼν, μετοχ. ἀορίστ. β' τοῦ κατα-πίνω. ὄστουν,
οὐσιαστ. συνηρημένον β' κλίσι. = ὀστέον-οῦν. περιήγει, παρατατ. τοῦ περι-έρχο-
μαι (εἶμι). ζητῶν, μετοχ. τοῦ ζητῶ. ἰασόμενον, μετοχ. μέλλοντος τοῦ ἰάο-
μαι ὦμαι. περιτυχῶν, μετοχ. ἀορίστου β' τοῦ περι-τυγχάνω. παρεκάλει,
παρατατ. τοῦ παρα-καλέω-ῶ. ἐπὶ, πρόθεσις. ἐξελεῖν, ἀπαρέμφ. ἀορίστ. β',
τοῦ ἐξ-αιρέω-ῶ (ἐξέειλον). κἀκεῖνος = καὶ ἐκεῖνος (καῖσις). εἰσαγαγὼν, μετοχ.
ἀορίστ. β' τοῦ εἰσ-άγω.-εἰσήγαγον. ἑαυτοῦ, ἀντωνυμ. αὐτοπαθῆς, ἄνευ ὀνομα-
στικῆς. φάρυγγα, οὐσιαστ. γ' κλίσι. = ὁ φάρυγξ. αὐτοῦ, ἀντωνυμία ὀριστική.
ἐξέσπασε, ἀορίστ. τοῦ ἐκ-σπάω-ῶ. ἠμολογηθέντα, μετοχ. παθητικοῦ ἀο-
ρίστου τοῦ ἠμολογέω-ῶ. ἐξήγει, παρατατ. τοῦ ἐξ-αιτέω-ῶ. γελάσας, μετοχὴ
ἀορίστ. τοῦ γελῶ-ῶ. ὀδόντας, οὐσιαστ. γ' κλίσι. = ὁ ὀδούς. δεῖξας, μετοχὴ
ἀορίστ. τοῦ δείκνυμι. ἀρκεῖ, ὀριστικὴ τοῦ ἀρκέω-ῶ. σοι, δοτικὴ προσωπικῆς
ἀντωνυμ. (ἔγκλισις τόνου). σφάν, ἐπίθετον ἀνώμαλον εἰς-ος. ἐξελεῖν, ἀορίστ.
β', τοῦ ἐξ-αιρέω-ῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἐρωδιός = ὄρρεον, κοινῶς ῥωδιός ἢ «ψαροφάγος» (αγ-
δεα), ἔχει μακρὸν λαιμὸν καὶ διὰ τοῦτο ὁ λύκος τὸν ἐκάλεσε νὰ ἐξαγάγῃ τὸ
ὄστουν ἐκ τοῦ φάρυγγός του, δηλαδὴ τοῦ σωλήνος διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκ τοῦ στόμα-
τος κατέρχονται αἱ τροφαὶ εἰς τὸν στόμαχον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. περιήγει = περιήρχετο. ζητῶν = καὶ ἐζητεῖ. ἰασόμε-
νον = νὰ τὸν ἰατρεύσῃ. ἐπὶ μισθῷ = ἐπὶ πληρωμῇ. ἐξελεῖν = νὰ ἐξαγάγῃ.
ἠμολογηθέντα = τὴν συμφωνηθεῖσαν πληρωμὴν. ἀρκεῖ σοι = σοῦ εἶνε ἀρ-
κετόν, νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος. ἐξελεῖν = ὅτι ἐξήγαγες.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ λύκος ἰατρεύθη ἀπὸ τὸν ἐρωδιόν, ἀλλὰ διὲν τῷ ἐπλήρωσε
τὸν κόπον του· τῷ εἶπε δὲ νὰ εἶνε εὐχαριστημένος διότι ἔσωσε τὴν κεφαλὴν
του ἐκ τοῦ στόματός του.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ συνλλαγή μὲ τοὺς κακοὺς εἶνε ἐπικίνδυνον πρᾶγμα.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ἀπὸ κακοῦ χρεωφελέτη, καὶ σακκὶ ἄχρα».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ὄστουν, περιτυγχάνω, ἐξαιρῶ, φάρυγξ, ἰῶμαι,
ἠμολογῶ.

23. Γεωργός και Πελαργός.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Γεωργός ἔστησε παγίδας ἐν ἀγρῷ· συνέλαβε δὲ καὶ πελαργόν σὺν αὐτοῖς (γερανοῖς), θηρεύσας γερανοὺς τοὺς διαφθείροντας τὸν σπόρον· ὁ δὲ (πελαργός) χολεύων ἰκέτευεν αὐτὸν ἀπολύσαι λέγων· «οὐ γάρ εἰμι γερανός· εἰμί πελαργός, ζῶν εὐσεβέστατον, ὃς τιμῶ τὸν πατέρα καὶ θεραπεύω (τοῦτον). Ἴδὲ ὡς οὐχ ὁμοίον (ἔστι) τὸ χρῶμα»· ὁ δὲ εἶπεν· «οὐ γινώσκω τί λέγεις· ἐγὼ ἀποκτενῶ σέ μετὰ τούτων σὺν οἷς ἔλαβον (ἐγὼ) σέ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. παγίδας, οὐσιαστ. γ' κλιο. παγίς-ίδος. ἔδ-ηδε, ἀόριστ. τοῦ ἴστημι. θηρεύσας, μετοχ. ἀόριστ. τοῦ θηρεύω. διαφθείροντας, μετοχή ἔρεστ. τοῦ διαφθείρω. σὺν, πρόθεσις. συνέλαβε, ἀόριστ. β' τοῦ συν-λαμβάνω, (συνέλαβον). χολεύων, μετοχή ἔρεστ. τοῦ χολεύω. ἰκέτευεν, παρατ. τοῦ ἰκτετεύω. ἀπολύσαι, ἀπαρεμφάτ. ἀόριστος τοῦ ἀπο-λύω, ἐνῶ ἀπολύσαι εἶνε εὐκτική. λέγων, μετοχή τοῦ λέγω. εἰμί, ρῆμα ἐγκλιο. ὄριστ. τοῦ εἰμί. εὐσεβέστατον, ἐπίθει. ὑπερθεικτοῦ βαθμοῦ τοῦ δικαταλίκτου εὐσεβής, ὅς, ἀναφ. ἀντωνυμία ὅς, ἦ, ὅ. τιμῶ, ὄριστ. ἐνεστώτ. πατέρα, οὐσιαστ. γ' κλιο. ὁ πατήρ. θεραπεύω, ὄριστ. ἐνεστώτ. ἰδέ, ἐπίρρ. δείξεως. τὸ χρῶμα, οὐσιαστ. γ' κλιο. χρῶμα-ατος. ὡς, σύνδεσμ. εἰδικός. οὐχ, ἐπίρρημα ἀρνήσεως. (οὐ, οὐκ, οὐχ) ἄτονος λέξις. ὁμοίον, ἐπίθει. τρικατάληκτ. τί, ἀντωνυμ. ἀόριστ. ἐνῶ τί, ἐρωτηματική. ἐγὼ-ὄς, ἀντωνυμ. προσωπική. οἷς, ἀντωνυμ. ἀναφορ. δοτικῆς ἀρσεν. ἔλαβον, ὄριστ. ἀόριστ. β' τοῦ λαμβάνω-έλαβον. μετὰ, πρόθεσις. ἀποκτενῶ, ὄριστικ. μέλλοντος τοῦ ἀπο-κτείνω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ γεωργός καλλιεργεῖ τὴν γῆν· μερικὰ πτηνὰ τρώγουσι τοὺς σπόρους· τοιοῦτος εἶναι ὁ γερανός, ὅστις ἔχει λαίμον καὶ ράμφος μακρὸν (κορέλαι κοινῶς) καὶ εἶναι πτηνὸν ἀποδημικόν· ὡσαύτως καὶ ὁ πελαργός (λελέκι κοινῶς), ὅστις δὲν βλάπτει τοὺς ἀγρούς, καὶ εἶναι φιλόστοργον ζῶον καὶ ἄγρον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. παγίς, ὄργανον πρὸς σύλληψιν τῶν ἀγρίων ζώων. διαφθείροντας = βλάπτοντας. χολεύων = ἀφοῦ ἔγεινε χολὸς ἐκ τῆς παγίδος. ἰκέτευε = παρεκάλει. οὐκ εἰμί = δὲν εἰμαι. ὅς = ὁ ὁποῖος. θεραπεύω = περιποιῶμαι. οὐ γινώσκω = δὲν γνωρίζω. σὺν οἷς = μετὰ τούτων μετὰ τῶν ὁποίων. ἀποκτενῶ = θά φονεύσω.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Γεωργός μετὰ τῶν βλαβερῶν γεραῶν φονεύει καὶ τὸν εὐσεβῆ καὶ ἀβλαβῆ πελαργόν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Μὴ βλάπτε τοὺς ἀθῶους.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Κοιτὰ ἴστα ξηρά (ξύλα) καλοῦνται καὶ τὰ χλωρά».

ΑΤΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Γεραρός, πελαργός, χολεύω, εὐσεβής, ἀποκτείνω, σὺν οἷς.

24. Ἐ λ π ί ς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ζεὺς ἀφῆκε τὰ ἀγαθὰ πάντα παρ' ἀνθρώπῳ τινὶ συχελείσας πάντα ἐν πύθῳ. Ὁ ἄνθρωπος δὲ λίχνος (ᾧν) ἐκίνησε τὸ πῦμα θέλων

ειδέναι τί ἐστίν ἐν αὐτῷ (τοῦ πίθου), ἀπέπτῃ δὲ πάντα (τὰ ἀγαθὰ) (σύνταξις Ἀπτικῆ), πρὸς τοὺς θεοὺς ἔμεινε δὲ μόνη ἡ ἐλπίς, ἣν (ταύτην δὲ) κατέλαβε τὸ πῶμα (τοῦ πίθου) τεθὲν ἀθίς. Διὸ ἐλπίς μόνη σύνεστιν ἀνθρώποις, ὑπι-
σχοιουμένη δάσειν (αὐτοῖς) ἕκαστον τῶν ἀγαθῶν, τῶν πεφευγῶτων ἡμᾶς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἔλπις, οὐσιασ. γ' κλισ. -ίδος. τ' ἀγαθὰ = τὰ ἀγαθὰ (κράσις), ἀγαθός, ἀμείνων (συγκριτ.) ἄριστος (ὑπερθετ.). **δυναμειδίας**, μετοχ. ἄριστ. τοῦ συν-κλείω. **ἄφῃκε**, ἄριστ. τοῦ ἀφ (ἀπό)-ἴημι. **τινί**, ἀντωνυμία ἄριστ. τίς-τί. **λίχνος**, ἐπίθετ. καὶ **λύχνος**, οὐσ.ειδέναι, ἀπαρέμ. τοῦ οἶδα. **θέλων**, μετοχ. τοῦ θέλω καὶ ἐθέλω. **ἔστι**, γ' ἐνικ. τοῦ εἶμι, ἐνφ τοῦ εἶμι = εἶσι. **πῶμα**, οὐσ. γ' κλισ. **ἀπέπτῃ**, ὄριστ. ἄριστ. β' τοῦ ἀπό-ἵπταμαι. **ἔμεινε**, ἄριστ. τοῦ μένω. **ἦν**, αἰτιατικὴ θηλυκ. τῆς ἀντωνυμ. ὅς, ἧ, ὅ, ἐνφ τὸ ἦν παραιατ. τοῦ εἶμι. **κατέλαβε**, ἄριστος τοῦ καταλαμβάνω. **τεθὲν**, μετοχὴ παθητικ. ἄριστ. τοῦ τίθημι. **Διὸ**, σύνδεσμ. συμπερασματικὸς. **δύνεστιν**, = σύν-ἔστι. **ὑπιοχουμένη**, μετοχὴ τοῦ ὑπο-ισχνόμεαι-οῦμαι. **ἕκαστον**, ἀντωνυμία ἐπιμεριστικὴ. **πεφευγῶτων**, μετοχ. παρακειμ. τοῦ φεύγω-φέφευγα-πέφευγα. **δώσειν**, ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ δίδωμι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν καὶ θεῶν, ἔδωκε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἀγαθὰ κατέκει δὲ μὲν τὸν Οὐρανόν, δὲ δὲ τὸν Ὀλυμπον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **δυναμειδίας** = ἀφοῦ ἐνέκλεισε. **ἄφῃκε** = ἐπέτριψεν εἰς τινα ἄνθρωπον **λίχνος** = λιχοῖδης, λήξης, ἐνὸς **λύχνος** εἶναι τὸ λυχνάρι. **εἰδέναι** = να γνωρίση. **τί ἔστι** = τί ὑπάρχει. **πῶμα** = κάλυμμα, κούπωμα, ἐνφ **πόμα** εἶναι τὸ ποτόν. **ἀπέπτῃ** = ἐπέταξαν. **τεθὲν** = ἀφοῦ ἐτέθη. **δύνεστι** = συνυπάρχει. **ὑπιοχουμένη** = παρέχει τὴν ὑπόσχεσιν. **δώσειν** = ὅτι θὰ δώσῃ. **πεφευγῶτων** = ἅτινα ἔχουσι ξεφύγει.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ζεὺς ἔδωκεν ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἀνοησίας του τὰ ἔχασε καὶ τῷ ἔμεινε μόνον ἡ ἐλπίς. Καὶ ὁ θεὸς τῶν Χριστιανῶν ἔδωκε τὸν Παράδεισον ἐν ᾧ ὅλα τ' ἀγαθὰ, ἀλλ' οἱ Προτόπλαστοι διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῆς παρακοῆς ἀπόλεσαν αὐτὸν καὶ ὡς ἐλπίς ἔμεινε εἰς αὐτοὺς ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ «ὅτι τὸ σπέρμα τῆς γυναικὸς θὰ συντρίβῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως».

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ἄκρα φιλοπεριεργία εἶναι βλαβερώτατον.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Στὸ δύστηχο τὸν ἄνθρωπο γὰρ παρηγοριὰ ἀπόμεινε ἡ Ἐλπίδα». καὶ «πάντα πάνταιε καὶ δὲ χάνεις».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. λίχνος, λύχνος, πῶμα, πόμα, ἀπέπτῃ, σύνεστιν, ὑπιοχουμαι.

25. Α ἰ θ ἰ ο ψ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ὁνήσατό τις αἰθίοπα, δοκῶν εἶναι (τὸν αἰθίοπα) τοιοῦτον ἀμελεία (δι' ἀμελείαν) τοῦ ἔχοντος αὐτὸν πρότερον. Καὶ παραλαβὼν οὐκαδὲ προσῆγε μὲν αὐτῷ πάντα τὰ ρύμματα, ἐπειρᾶτο δὲ φαιδῶρειν αὐτόν

πᾶσι λουτροῖς. Καὶ οὐκ ἔσχε μὲν μεταβαλεῖν τὸ χρῶμα, παρεσκεύασε δὲ (αὐτῶ) νοσεῖν τῷ πονεῖν (διὰ τοῦ πόνου).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Αἰθίοψ, οὐσιαστ. κλίσ. γ'. ὠνήδατο, ἄοριστ. τοῦ ὠνόμασι-ομαι-έω(ὦ)νησάμην, ἀλλὰ καὶ ἐπριάμην. τοιοῦτον, συσχετική δεικτική ἀντωνυμία. εἶναι, ἀπαρέμφ. τοῦ εἶμι, ἐνῶ εἶναι τοῦ ἴημι. δοκῶν, μετοχή τοῦ δοκῶ καὶ δοκῆ. πρότερον, ἐπίρρημα χρόνου. ἔχοντος, μετοχ. τοῦ ἔχω. παραλαβῶν, μετοχή ἄοριστ. β' τοῦ παρα-λαμβάνω-ἔλαβον. οἴκαδε, ἐπίρρημα τόπου. πάντα, = πᾶς, πᾶσα, πᾶν. προδῆγε, παρατατ. τοῦ προσ-άγω. ρύμματα, οὐσιαστ. κλίσ. γ', ρύμμα-ατος. ἐπειράτο, παρατατ. τοῦ πειράομαι-ῶμαι. φαιδρύνειν, ἀπαρέμφ. τοῦ φαιδρύνω (φαιδρός). μεταβαλεῖν, ἀπαρέμφατον ἄοριστ. β' τοῦ μετα-βάλλω. ἔδχε, ἄοριστ. β' τοῦ ἔχω-ἔσχον. νοσεῖν, πονεῖν, ἀπαρέμφ. τοῦ νοσέω-ῶ καὶ πονέω-πονῶ. παρεσκεύαδεν, ἄοριστ. τοῦ παρο-σκευάζω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ Αἰθίοψ ἔχει ἀπὸ κατασκευῆς χρῶμα μέλαν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν φυλὴν κρυώτεροι φυλαὶ εἶναι λέγεται Κανκασία, Μογγολικὴ, Αἰθιοπικὴ, Ἀμερικανικὴ καὶ Μαλαϊκὴ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ὠνήδατο=ἠγόρασε. δοκῶν=ἐπειδὴ ἐνόμιζεν. ἄμελεια=δὲν ἀμέλειαν. οἴκαδε=κατ' οἶκον. προδῆγε τὰ ρύμματα=ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ καθαρίζοντα τὰς ἀκαθαρσίας (ρύπους) μέσα, ὡς π. χ. ὁ σάπων. ἐπειράτο=προσπάθει. φαιδρύνειν=καθαρίζειν. οὐκ ἔδχε=δὲν ἠδυνήθη. νοσεῖν=τὰ ἀσθενήση. τῷ πονεῖν=μὲ τοὺς ἐκ τῆς τριβῆς πόνους.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Τὸ χρῶμα τοῦ αἰθίοπος μὲ ὅλα τὰ μέσα δὲν μεταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια ἀπέβη ματαία.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἐίναι ἀδύνατον νὰ μεταβάλωμεν τὴν φύσιν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅσῳ θέλεις βροῦντα οἱοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα καὶ, «τὸν ἀράπη κ' ἂν λευκαίρης, τὸ σαποῦνι χάνεις».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ὠνοῦμαι, αἰθλοῦ, οἴκαδε, πειρῶμαι, φαιδρύνω, νοσῶ, πονῶ.

26. Λέων καὶ Βάτραχος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Λέων ἐπεστρόφη ποτὲ πρὸς τὴν φωνὴν βατράχου βοῶντος μέγα, οἰόμενος εἶναι ζῷον τι μέγα. Προσελθὼν δὲ (ὁ λέων) κατεπάτησεν αὐτὸν προσμείνας μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προσελθόντα τῆς λίμνης.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Λέων, οὐσιαστ. γ' κλίσ. ἀκούδας, μετοχή ἄοριστου τοῦ ἀκούω. ποτέ, ἐπίρρημα χρόνου. μέγα, ἐπίθετ. τρικατάλ. μέγας, μεγάλη, μέγα (συγκριτ. μείζων, ὑπερθετ. μέγιστος). βοῶντος, μετοχ. τοῦ βοῶω-ῶ. ἐπεδράβη, παθ. ἄοριστ. τοῦ ἐπι-στρέφομαι. οἰόμενος, μετοχ. τοῦ οἰομαι (ἀποθετικόν). τι, ἀντωνυμία ἄοριστ. εἶναι, ἀπαρέμφ. τοῦ εἶμι, εἶναι ἄοριστ. τοῦ ἴημι. προσμείνας, μετοχ. τοῦ προσμένω-ἔμεινα. μικρόν, ἐπίθετ. τρικατάλ.

παραθετικά ἐλάσσων, ἐλάχιστος. ὤς, ἐπίρρημα χρόνου. εἶδεν, ἀόριστος β' τοῦ δρᾶω-ῶ. προελθόντα, μετοχή ἀορίστ β' τοῦ ἔρχομαι, εἰμι. κατεπάτησε, ἀόριστ. τοῦ κατα-πατέω-ῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ λέων εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν τετραπόδων, σαρκοφάγον· ὁ βᾶτραχος, εἶναι ἐρπετὸν ἀμφίβιον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἀκούδας=ὄτε ἤκουσε. βοῶντος=ὄτι ἐκραύγαζε. ἐπε-στράφη=ἐγύρισε ἐπὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς. οἰόμενος=νομί-ζων. μικρὸν=ἐπ' ὀλίγον. ὤς=καθώς, ὅτε. προελθόντα=ὄτε προεχώρησεν ἔξω τῆς ληνῆς. προδελθὼν=πληριάσας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ φωνὴ τοῦ βατράχου ἐφόβισε τὸν λέοντα.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Αἱ φωναὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίαν, εἰ δὲν συνοδεύονται καὶ ὑπὸ τῶν ἔργων.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Θεωρεῖα Ἐπισκόπου καὶ καρδία μυλωνᾶ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ἐπιστρέφη, οἰόμενος, μικρὸν, βᾶτραχος, ὡς εἶδεν.

27. Ὄρνις χρυσοτόκος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἄνθρωπός τις εἶχεν ὄρνιν τίκτουσαν ὡς χρυσᾶ. Ἀπέ-κτεινεν οὖν ταύτην νομίσας εἶναι ὄγκον χρυσοῦ ἐνδον αὐτῆς, ἀλλ' εὗρεν ὁμοίαν ταῖς λοιπαῖς ὄρνισιν. Οὕτω δὲ ἐστερήθη καὶ τοῦ μικροῦ ἐλπίσας εὐρήσειν πλου-τόν ἄθρόον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. εἶχε, παρατατ. τοῦ ἔχω. ὄρνιν, οὐσιαστ. κλισ. γ', ὄρ-νις-ιδος. χρυσᾶ, ἐπίθετ. τρικατάληκτ. χρύσεος-χρυσῶς (χρυσός, χρυσόν=οὐ-σιαστικόν). τίκτουσαν, μετοχ. τοῦ τίκτω. νομίσας, μετοχ. ἀορ. τοῦ νομίζω. οὖν, σύνδεσμ. συλλογιστικός. ἐνδον, ἐπίρρημα τόπου. εἶναι, ἀπαρέμφατ' τοῦ εἰμι. ἀπέκτεινε, ἀόριστ. τοῦ ἀποκτείνω. ταύτην, ἀντωνυμ. δεικτική, = οὗ-τος, αὕτη, τοῦτο. ἀλλ' = ἀλλά, σύνδεσμ. ἀντιθετικός, ἐνῶ ἄλλ=ἄλλο. εὗρεν, ἀόριστ. β' τοῦ εὕρομαι. ὁμοίαν, ἐπίθετ. τρικατάληκτον. ὄρνιδι, ὀνομαστική ἢ ὄρνις. οὕτω, ἐπίρρημα τρόπου. ἐλπίδας, μετοχ. ἀορίστ. τοῦ ἐλπίζω. ἄθρόον, ἐπίθετον τρικατάληκτ. εὐρήσειν, ἀπαρέμφ. μέλλοντος τοῦ εὕρομαι. μικροῦ, ἐπίθετ. τρικατάλ. μικρός, ἁ, ὄν. ἐστερήθη, παθητ. ἀόριστ. τοῦ στεροῦμαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἡ ὄρνις εἶναι ζῶον οἰκόσιτον, φωτόκον, τὰ νεογνά του λέ-γονται νεοσσόι.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. τίκτουσαν=γενῶσαν. ἀπέκτεινεν=ἐφόγευσεν. ἐνδον=ἐντός. ἐλπίδας=ἐπειδὴ ἠλπισεν. ἄθρόον=συνηθροισμένον, ἄφθονον. μι-κροῦ=ὀλίγου. εὐρήσειν=ὄτι θὰ εὕρῃ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς πλεονεξίας του ἐφόγευσε τὴν χρυσοτόκον ὄρνιδα.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἀπόφειγε τὴν πλεονεξίαν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου γυρεύει τὰ πολλὰ, χάνει καὶ τὰ ἴγια».
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ὅρις, φόν, ἀποκτείνω, ἀθρόος, ἔνδον.

28. Μῦες καὶ Γαλαῖ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Πόλεμος ἦν μυσι καὶ γαλαῖς· οἱ μῦες δὲ ὑπέλαβον πάσχειν τοῦτο (τὸ ἠττάσθαι) δι' ἀναρχίαν ἠττώμενοι ἀεὶ διὸ εἴλοντό τινας ἑαυτῶν στρατηγούς· οἱ συνῆψαν ἑαυτοῖς κέρατα ποιήσαντες, βουλόμενοι εἶναι ἐπισημότεροι τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ μὴν οἱ μὲν ἄλλοι πάντες εἰσέδυνον ραδίως, τῆς μάχης γενομένης καὶ ἠττηθέντων τῶν μυῶν αὔθις, οἱ δὲ στρατηγοὶ αἰρούμενοι ὑπὸ τῶν γαλῶν κατηθίοντο, οὐ δυνάμενοι εἰσελθεῖν διὰ τὰ κέρατα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Μῦες, οὐσιαστ. γ' κλισ. ὁ μῦς. γαλαῖς, οὐσιαστ. κλισ. α', οὐνηρημένον. ἦν, παρατατ. τοῦ εἰμί. ἀεὶ, ἐπίρρημα χρόνου. ἠττώμενοι, μετοχ. τοῦ ἠττάομαι-ῶμαι, τὸ ἐνεργητικ. νικάω-ῶ. ὑπέλαβον, ἀόριστ, β' τοῦ ὑπολαμβάνω. δι' = διά, πρόσθεσις, ἐνῶ Δι' = Δία, δι' = δύο, δεῖ = πρέπει καὶ δὴ = βεβαίως. πάσχειν, ἀπαρεμφ. τοῦ πάσχω. αἰρούμενος, μετοχὴ τοῦ αἰρέομαι-οῦμαι. τινας, ἀντωνυμ. ἀόριστ. ἑαυτῶν, ἀντων. αὐτοπαθῆς. εἴλοντο, ἀόριστ. β' τοῦ αἰρούμαι. βουλόμενοι, μετοχὴ τοῦ ἀποθετικοῦ βούλομαι. ἐπισημότεροι, ἐπίθετ. συγκριτικ. ἄλλων, ἀντωνυμ. ἐπιμεριστ. ἀόριστ. κέρατα, οὐσιαστικ. γ' κλισ. κέρας-ατος, -ως, κέρα, ποιήσαντες, μετ. ἀορίστον τοῦ ποιῶ. ἑαυτοῖς, ἀντων. αὐτοπαθ. δυνῆψαν, ἀόριστ. τοῦ συνάπτω. γενομένης, μετοχὴ ἀορίστ. τοῦ γίγνομαι. ῥαδίως, ἐπίρρημα τρόπου. εἰσέδυνον, παρατατ. τοῦ εἰσ-δύνω καὶ δύω. οὐ, ἐπίρρ. ἀρνήσεως. δυνάμενοι, μετοχὴ τοῦ δύναμαι. εἰσελθεῖν, ἀπαρέμφατ. τοῦ ἀορίστ. τοῦ εἰσ-έρχομαι, εἰσ-εἶμι. κατηθίοντο, παρατατ. τοῦ κατ'-έσθλω.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. πόλεμος ἦν = ἐπολέμων. ἀεὶ = πάντοτε. μῦες = ποικίλοι. γαλαῖ = γάται. ἠττώμενοι = νικάμενοι. ὑπέλαβον = ἐνόμισαν. δι' ἀναρχίαν = δι' ἔλλειψιν ἀρχηγῶν. εἴλοντο = ἐξέλεξαν. ἐπισημότεροι = νὰ διακρίνωμεν. δυνῆψαν ἑαυτοῖς = προσέθηκαν εἰς τὸν ἑαυτῶν. αὔθις = πάλιν. ῥαδίως = ἐνκόλως. εἰσέδυνον = ἐτρέψωμεν. οὐ δυνάμενοι εἰσελθεῖν = ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσέλθωσι. κατηθίοντο = κατετρέγομεν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οἱ ἐκλεχθέντες στρατηγοὶ τῶν ποικίλων συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν γαλῶν διότι ἐξ ὑπερηφανίας ἔθηκαν οὗτοι εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν κέρατα.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Τὰ πρόσθετα πράγματα εἶναι ἐπικίνδυνα· ἀπόφευγε τὴν ὑπερηφανίαν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ἡ καλὴ φορεσιὰ θέλει καὶ ταυριασμένο μπόδι».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Μῦες, γαλῆ, ἀναρχία, αἰρούμαι, ἠττήθην, ῥαδίως, κατεθλώ, αὔθις.

29. Αἶξ καὶ Διπόλος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Διπόλος ἐπειράτο αἶγα ἀποστᾶσαν ἀγέλης ἐπανάγειν πρὸς

τὰς λοιπὰς. Ἐδεῖτο δὲ (οὗτος) αὐτῆς μὴ κατειπεῖν τῷ δεσπότη (τοῦτο), βαλὼν λίθον καὶ τυχῶν τοῦ κέρωσ, ὡς οὐδὲν μᾶλλον ἤνυε χρώμενος φωναῖς καὶ συριγμοῖς. Ἡ δὲ ἔφη «ὦ ἀνούστατε (τῶν) αἰπόλων κεκράζεται τὸ κέρας καὶ ἂν ἐγὼ σιωπήσω».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Αἶγα, κλισ. γ'. ἀποδοῦσαν, μετοχ. ἀορίστ. β' τοῦ ἀποδοῖμι. ἐπανάγειν, ἀπαρέμφατ. τοῦ ἐπι-ἀνά-ἄγω. ἐπειράτο, παρατατικὸς τοῦ πειράομαι-ῶμαι. πρὸς, πρόθεσις. ὡς, ἐπίρρημα χρόνου. φωναῖς, οὐσιαστικὸν κλισ. α'. χρώμενος, μετοχὴ τοῦ χράομαι-ῶμαι. μᾶλλον, ἐπίρρημα συγκριτικὸν μάλα, μᾶλλον, μάλιστα. ἤνυεν, παρατατ. τοῦ ἄνω. βαλὼν, μετοχ. ἀοριστου τοῦ βάλλω. κέρωσ, γενικ. τοῦ κέρας-ατος καὶ κέρας-ως. τυχῶν, μετοχὴ ἀορ. β' τοῦ τυγχάνω-ἔτυχον. ἐδεῖτο, παρατατ. τοῦ δέομαι. κατειπεῖν, ἀπαρέμφ. ἀορίστ. β' τοῦ κατα-ἀγορεύω (λέγω)-εἶπον. ἀνούστατε, ἐπίθετ. ὑπερθετικοῦ=ἄνους (ἄ-νοῦς), ἀνούστερος, ἀνούσιαιος. ἔφη, παρατατικ. τοῦ φημί. κεκράζεται, τετελεσμ. μέλλων τοῦ κράζω. ἐγὼ, προσωπ. ἄτων. διωπῆδω, μέλλ. τοῦ σιωπῶ. Αἰπόλος, οὐσιαστ. β' κλισ. (αἰξ-πολέω). καὶ ἂν=κἂν, ἐνφ. κἂν=καὶ ἐν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ἡ αἶξ εἶνε τετραπόδον κερασφόρον, χρήσιμον διὰ τὰς τρίχας, τὸ κέρας, τὸ γάλα καὶ τὸν τυρόν· ὁ δὲ αἰπόλος εἶναι ὁ βοσκὸς τῆς αἰγός.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. αἰπόλος (αἰξ-πολέω)=γιδβοσκός. ἀποδοῦσαν=ἦντις ἀπεμακρύνθη τῆς ἀγέλης. ἐπανάγειν=νά ἐπαναφέρῃ. ἐπειράτο=προσεπάθει. ὡς=ἐπειδή. χρώμενος=μεταχειριζόμενος. οὐδὲν μᾶλλον ἤνυεν=μ' ὅλα ταῦτα οὐδὲν κατώρθωνε. βαλὼν=οἶψας. λίθον=λιθάρι (ἢ λίθος=ἢ πολύτιμος πέτρα). τοῦ κέρωσ τυχῶν=ἀφοῦ ἐπέτυχεν αὐτὴν εἰς τὸ κέρατον καὶ τὸ ἔθραυσε. ἐδεῖτο=παρεκάλει. τῷ δεσπότη=πρὸς τὸν κύριον τῆς ἀγέλης. μὴ κατειπεῖν=νά μὴ τὸ καταγγεῖλη. ἀνούστατε=ἀνοητότατε. κεκράζεται=ἀφεύκτως θὰ φωνάξῃ. κἂν=καὶ ἐάν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ αἰπόλος θραύσας τὸ κέρας τῆς αἰγός, ζῆτεῖ νὰ κρούῃ τὸ πρῶγμα ἐνφ. εἶνε καταφανές.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ματαιοπονεῖ τις, ὅταν επιχειρῇ νὰ σκεπάσῃ τὰ κατάδηλα καὶ καθίσταται οὕτως ἀνόητος.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Δρόμος ποῦ φαίνεται κολαοῦξο (ὁδηγόν) δὲν χρειάζεται.»

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἀγέλη, αἰπόλος, πειρῶμαι, χρώμαι, κέρας, ἄνους, θεοπότης.

30. Κύων καὶ κρέας.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Κύων διέθεινε ποταμὸν ἔχουσα (ἐν τῷ στόματι) κρέας· ὑπέλαθε δὲ εἶναι ἑτέραν κύνα ἔχουσαν μεῖζον κρέας, θεασαμένη τὴν αὐτῆς σκιάν κατὰ τοῦ ὕδατος, διόπερ ὥρμησεν ὡς ἀφαιρησομένη τὸ ἐκεῖνης, ἀφείσα τὸ ἴδιον. Συνέβη δὲ αὐτῇ στερηθῆναι ἀμφοτέρων, μὴ ἐφικομένη τοῦ μέν, διότι μὴδὲ ἦν, τοῦ δὲ (στερηθεῖσα), ὅτι (διότι) παρεσύρη ὑπὸ τοῦ ὕδατος.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. κύων, οὐσιαστ. κλίσι. γ'. ὄνομ. κύων γεν. κυνός. ᾠέ-
 ρουδά, μετοχ. τοῦ φέρω. κρέας, γεν. κρέατος καὶ κρέως. διέβαινε, παρατ.
 τοῦ δια-βαίνω, διέβην. θεαδαμίνη, μετοχ. ἄοριστ. τῶν θεάομαι-ᾠμαι. ἔαν-
 τῆς, ἀντωνυμ. αὐτοπαθῆς. ὕδατος, ὕδωρ-ὑδατος. ὑπέλαβεν, ἄοριστ. β'
 τοῦ ὑπολαμβάνω. μεῖζον, ἐπίθετ. συγκριτικόν, μέγας, μεῖζων, μέγιστος. διό-
 περ, σύνδεσμ. συμπλεκτικός. ἀφείδα, μετοχ. ἄοριστ. β' τοῦ ἀφίημι (ἀπό-
 ἴημι). ἴδιον, ἐπίθετ. τὸ συγκριτικ. = ἰδιαίτερος καὶ ἰδιώτερος. ὄρμηδεν, ἄορ.
 τοῦ ὄρμω. ἀφαιρνομένην, μετοχ. μέλλοντος τοῦ ἀπό-αίρωμαι. συνέβη, ἄορ.
 β' τοῦ συν-βαίνει-συνέβη. ἀμφοτέρων, ἀντωνυμ. ἐπίθετον, δὲν ἔχει ἐπικόν.
 στερηθῆναι, παθ. ἄορ. τοῦ στεροῦμαι. ἐξικομένην, μετοχ. ἄοριστ. β' τοῦ
 ἐφικνέομαι-οῦμαι (ἐπι-ἐκνέομαι-οῦμαι). ἦν, παρατατ. τοῦ εἶμι. ὑπό, πρόθεσις.
 παρεῖρη, παθ. ἄοριστ. β' τοῦ παρὰ-σύρω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. κύων, ζῶον σαρκοφάγον, τετράποδον, πιστὸς φύλαξ τοῦ
 ποιμνίου καὶ τοῦ κυρίου του, διώκτης τῶν λαγῶν καὶ λύκων· τὸ θῆλυ εἶνε εὐ-
 φρέστερον τοῦ ἄρρενος· διαβόητοι ἦσαν αἱ Λακωνικαὶ κύνες.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. θεαδαμίνη = παρατήρησα. κατὰ = ἐπί. ὑπέλαβεν
 = ἐνόμισε. μεῖζον = μεγαλειότερον. ἀφείδα = παραιτήσα. ὡς = μὲ τὸν σκο-
 πόν. ἀμφοτέρων = καὶ τῶν δύο. καὶ ἐξικομένην = ἐπειδὴ δὲν ἔφρασε, δὲν
 ἐπέτυχε. παρεῖρη = παρεσύρθη.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. ἡ κύων ἀπατάται ἐκ τῆς οικίας τῆς καὶ χάνει τὸ κρέας.

ΔΙΔΑΓΜΑ. ἀπόφνεγε τὴν ἀπλησίαν ὡς ἴλαν ἐπικλιδνον.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τὸ πολὺ ταμάχι χαλάει τὸ στομάχι.»

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. θεῶμαι, πιρῶμαι (θέα, πείρα), ἀμφοτέρων, ἐφι-
 κνοῦμαι, ὄρμω.

31. Παιδίον καὶ λύκος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Παιδίον, νέμον πρόβατα, παλλάκις ἐπικαλούμενον τοὺς
 ἀγρότας ἔλεγε, «βοηθεῖτε δεῦρο, ἔρχεται λύκος». Οἱ ἀγρόται τρέχοντες εὐρι-
 σκον οὐκ ἀληθεῖον τοῦτο. Μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι τις ἐπίστευεν αὐτῶν προσδρα-
 μεῖν καὶ βοηθῆσαι, τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος· «δεῦτε,
 λύκος»· ὁ δὲ λύκος διέφθειρε πᾶσαν τὴν ποιμνὴν ραδίως, εὐρῶν ἄδειαν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. νέμον, μετοχ. τοῦ νέμω. ἀγρότας, οὐσιαστ. α' κλίσεως.
 παλλάκις, ἐπίρρημ. χρόνον. ἐπικαλούμενον, μετοχ. τοῦ ἐπι-καλέομαι-οῦ-
 μαι. ἔλεγε, παρατατ. τοῦ λέγω. βοηθεῖτε, προστακτ. τοῦ βοηθέω-ᾠ. δεῦρο,
 ἐπίρρημ. τόπον. ἔρχεται, ὀριστ. τοῦ ἔρχομαι. τρέχοντες, μετοχ. τοῦ τρέχω.
 εὐρισκον, παρατατ. τοῦ εὐρίσκω. οὐκ, ἐπίρρημ. ἀρνήσεως = οὐ, οὐκ, οὐχ.
 ἀληθεῖον, μετοχ. τοῦ ἀληθεύω (ἀληθής). προσελθόντος, μετοχ. τοῦ προσ-
 ἔρχομαι-προσηλθον. παιδός, οὐσιαστ. γενικ. κλίσι. γ'. = παῖς-παιδός-παιδων.
 βοῶντος, μετοχ. τοῦ βοῶω-ᾠ. δεῦτε, ἐπίρρημ. παρακελευσμ. οὐκ ἔτι, ἐπίρ-

ἀρνησέως (= οὐκ-ἔτι). **τις**, ἀπωνυμ. ἄοριστ. **τις-τι**. **ἐπιότνευε**, παρατατ. τοῦ πιστεύω. **προοδραμεῖν**, ἀπαρέμφ. τοῦ προσ-τρέχω, προσ-έδραμον. **εὐρών**, μετοχ. ἄοριστ. β' τοῦ εὐρίσκω. **ραδίως**, ἐπίρρημ. τρόπον=ραδίον, ῥᾶον, ῥᾶστα. **διέφθειρεν**, ὀριστ. ἄοριστ. τοῦ δια-φθείρω. **ἄδεια**, (-ἀ-δέος=φόβος).

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Τὸ παιδίον φυλάσσει τὰ πρόβατα, τὰ ὅποια ὁ λύκος πάντοτε ζητεῖ νὰ ἀρπάσῃ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **νέμω**=ἐνῶ ἔβροσκε τὰ πρόβατα. **ἀγρότας**=τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς κατοικοῦντας. **ἐπικαλούμενον**=καλοῦν εἰς βοήθειαν. **βοηθεῖτε**=τρέξατε εἰς βοήθειαν. **δεῦρο**=ἔδω. **οὐκ ἀλθνεῦον**=οἱ δὲν ἔλεγον ἀλήθειαν, ὅθεν=ἐψεύδετο. **δεῦτε**=ἔλθετε. **οὐκέτι**=ὄχι πλέον. **προοδραμεῖν**=νὰ τρέξῃ πρὸς βοήθειαν. **ἄδειαν**=ἀφοβίαν, εὐκολίαν. **ραδίως**=εὐκόλως. **ποιμνὴν**=τὸ ποίμνιον. **διέφθειρε**=κατέστρεψεν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Τὸ παιδίον, ὁ βοσκὸς ἠθέλησε νὰ ἐμπαλῆ τοὺς ἀγρότας, ἀλλ' ἔχασε τὰ πρόβατα ἅτινα ἔφαγεν ὁ λύκος.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Τὰ ψευδολογήματα φέρουν μεγάλας βλάβας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ ψεύστης καὶ ὁ κλέπτης μὲν φορὰ περνοῦν»

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. νέμω, δεῦρο, δεῦτε, ἀλητεύω, ψεύδομαι βοῶ, τρέχω, ἄδεια.

32. Παῖς καὶ Τύχη.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Παῖς τις ἔκοιμάτο ἐγγὺς φρέατος· ἡ τύχη δὲ στῦσα ἐπ' αὐτῷ (ἐπι-στῦσα) ἐβόα· «ἀνάστηθι καὶ ἀπελθε ἐντεῦθεν μήπως πέσης κάτω τοῦ φρέατος καὶ πάντες καταμήμεψωνται ἐμὲ τὴν Τύχην».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. **ἐγγύς**, ἐπίρρημ. τόπου=ἐγγύς, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, τὸ ἀντίθετον=πόρρω. **φρέατος**, ἀνώμαλ. ὀδισιαστ. γ' κλιθ. φρέαρ-φρέατος. **ἐκοιμάτο**, παρατατ. τοῦ κοιμάομαι-ῶμαι. **ἐπιότῃδα**, μετοχ. ἄοριστ. β' τοῦ ἐφίστημι (ἐπι-ῖστημι) ἐπέστην. **αὐτῷ**, δοτ. ἀπωνυμ.=αὐτός, ἡ, ὁ. **ἐβόα**, παρατατ. τοῦ βοᾶω-ῶ. **ἀνάστηθι**, προστακτ. ἄοριστ. β' τοῦ ἀνίστημι-ἀνέστην (ἀνὰ-ῖστημι). **ἀπελθε**, προστακτ. ἄοριστ. β' τοῦ ἀπέρχομαι (ἀπό-εἰμι-ἀπειμι) ἀπῆλθον. **ἐντεῦθεν**, ἐπίρρημ. τόπου. **κάτω**, ἐπίρρημ. τόκου, τὸ ἀντίθετον=ἄνω (κατὰ-κάτω, ἀνά-ἄνω). **πέσης**, ὑποτακτ. ἄοριστ. β' τοῦ πίπτω-ἔπεσον. **ἐμέ**, προσωπικ. ἀπωνυμ. **καταμήμεψωνται**, μέσος ἄοριστ. β' τοῦ καταμήμεφομαι, ἀποθετικόν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Οἱ Ἀρχαῖοι εἶχον προσωποποίησιν ὅλην τὴν φύσιν. Ὅθεν καὶ τὴν σύμπτωσιν. καλὴν ἢ κακὴν, τὴν ἀπέδιδον εἰς τὴν θεὰν Τύχην· παρίστανον δὴ αὐτὴν ὡς γυναῖκα μὲ πτέρυγας, κρατοῦσαν τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας καὶ πηδάλιον, ἰσταμένην δὲ ἐπὶ τροχοῦ ἢ σφαιράς στρογγύλης· διὰ τῶν συμβόλων τούτων ὑπερθύμιζον ὅτι ἡ τύχη παρέχει τὰ δῶρα εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅτι αὐτὴ εἶνε ἄστατος καὶ εὐμετάβλητος, ἐν Ρώμῃ δὲ ὑπῆρχε καὶ γὰρ τῆς Τύχης.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἐγγύς=πλησίον. ἐπιστάδα=ἀφου ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπάνω. ἀνάδοτη=σὴκω, ἐντεῦθεν=ἀπ' ἐδῶ. καταμείψωνται=μὲ κατηγορήσωσι, κακολογήσωσι.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὅλα τὰ καλὰ ἢ κακὰ οἱ ἄνθρωποι τὰ ἀποδίδουσι ἀβασανίστως εἰς τὴν δύναμιν τῆς τύχης, διὰ τοῦτο αὐτὴ ἐνταῦθα παραπονεῖται.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Δὲν γεννᾷ τὰ κακὰ ἡ τύχη, ἀλλ' ἄλλαι αἰτίαι.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου ὁ φτωχὸς καὶ ἡ τύχη του.»

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. φρέαρ, ἐγγύς, παῖς, ἀνάστηθι, ἐντεῦθεν, μέμφομαι, βοῶ.

33. Λύκος καὶ Λέων.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Λύκος ἐκόμιζέ ποτε πρόβατον εἰς κοίτην ἄρας αὐτὸ ἐκ ποιμνίου· λέων δὲ ἀφείλετο (αὐτὸν) τὸ πρόβατον συναντήσας αὐτῷ· ὁ δὲ (λύκος) στὰς πόρρωθεν εἶπεν «ἀφείλου (σὺ) τὸ ἐμὸν ἀδίκως· ὁ δὲ λέων γελάσας ἔφη «ἐδόθη γὰρ (τοῦτο) σοὶ ὑπὸ φίλου δικαίως.»

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ποτέ, ἐπίρρημ. χρόνου. ἄρας, μετοχ. ἄριστ. τοῦ αἰρω. ἐκ, πρόθεσις. ἐκόμιζε, παρατατ. τοῦ κομίζω. εἰς, πρόθεσις. συναντήσας, μετοχ. ἄριστ. τοῦ συν-αντάω-συναγῶ. ἀφείλετο, μέσ. ἄριστ. β' τοῦ ἀφαιροῦμαι (ἀπό-αίρεομαι-οῦμαι) ἀφειλόμην. πόρρωθεν, ἐπίρρημ. τόπου. στὰς, μετοχ. ἄριστ. β' τοῦ ἵστημι-ἔστην. εἶπεν, ἄριστ. β' τοῦ λέγω. ἀδίκως, ἐπίρρημ. τρόπον (ἀδικος-ἀ-δίκη) τὸ ἀντίθετον=δικαίως. ἀφείλου, =ἀπό-εἶλου (ἀφαιροῦμαι). ἐμὸν, ἄντωννμ. κτηνική. γελάσας, μετοχ. ἄριστ. τοῦ γελάω-ῶ. δοί, ἄντωννμ. προσωπική προσώπ. β'. φίλον, ἐπίθετ. τρικατάληκτ. τὰ παραθετικά=φίλτερος, φίλιτος. ἐδόθη, καθ. ἄριστ. τοῦ δίδωμι, δίδομαι, ἐδόθην.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ λύκος καὶ ὁ λέων εἶνε τετράποδα ἄρπακτικά, ἀλλ' ὁ λέων εἶνε ὀλιγώτερον αἰμοβόρος ἢ ὁ λύκος, ὁ ἐχθρὸς τῶν ποιμνίων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἄρας=ἄρπασας καὶ σηκώσας διὰ τῶν ὀδόντων. ἐκόμιζεν=ἔφερεν. εἰς κοίτην=εἰς τὴν φωλεάν του. ἀφείλετο=ἀφῆρεσε. πόρρωθεν στὰς=σταθεῖς μακρόθεν (ἐκ φόβου). δοί=εἰς σέ. γὰρ=τάχα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ λέων ἀφῆρεσεν ἀπὸ τοῦ λύκου τὸ πρόβατον τὸ ἄρπαγὲν ἐκ τοῦ ποιμνίου· ἦτοι ὁ λέων εἶνε ἄρπαξ καὶ ὁ λύκος κλέπτης.

ΔΙΔΑΓΜΑ. «Ὅσα τις ἀποκιτᾷ ἀδίκως καὶ ἀθεμίτως δὲν παραμένουσι εἰς αὐτὸν ἀλλὰ γίνονται εὐκόλως.»

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Δυὸ γαϊδάροια ἐμάλωναν σὲ ξένον ἀνθρώπου.»

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ἄρας, κοίτη, ἀφειλόμην, πόρρω, (καὶ τὸ ἀντίθετον)=ἐγγύς, ἀφαιροῦμαι· ὁ λέων ἀφαιρεῖται τὸν λύκον τὸ πρόβατον.

34. Ἀηδὼν καὶ Ἰέραξ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἀηδὼν, ἦδε κατὰ τὸ σύνθηρες καθημένη ἐφ' ὑψηλῆς δρυός· ἰέραξ δὲ συνέλαβεν αὐτὴν ἐπιπτάς, θεασάμενος αὐτήν, ὡς ἠπόρει τρο-

φῆς· ἡ δέ, μέλλουσα ἀναρῆσθαι ἔδειτο (αὐτοῦ) μεθεῖναι αὐτὴν λέγουσα ὡς οὐκ ἐστὶν ἱκανὴ αὐτὴ πληρῶσαι γαστέρα ἰέρακος· δεῖν δὲ αὐτὸν τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ μείζονα τῶν ὀρνέων, εἰ ἀπορεῖ τροφῆς. Καὶ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν· «ἀλλὰ ἐγὼ εἶην ἂν ἀπόπληκτος, εἰ διώκοιμι τὰ μηδέπω φαινόμενα, ἄφεις τὴν ἐν χερσὶν ἐτοίμην βοράν».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. ἐφ' πρόθεσις=ἐπί, ἐπ', ἐφ. ὑψηλῆς, ἐπιθ. τρικαταλ. δρυός οὐσιαστ. κλ. γ'. ἡ δρυς-δρυός. καθυμένη, μετοχ. τοῦ: κάθημαι. οὐνήθεσ, ἐπίθετ. δικατάληκτ. ὁ, ἡ συνήθης, τὸ οὐνήθης· ἦδεν, παρατ. τοῦ: ἔδω. ἰέραξ. οὐσιαστ. κλ. γ'. ἰέραξ-ακος θεαδόμενος, μετοχ. ἄορ. τοῦ: θεάομαι-ᾶμαι ὡς, συνδ. αἰτιολογ. ἠπόρει παρατ. τοῦ: ἀπορέω-ᾶ (ἀπορος-ἀπόρος) ἐπιπτάς, μετοχ. ἄορ. β' τοῦ: ἐπι-ίπταμαι. ἐφίπταμαι. καὶ ἐπί-πέτομαι. οὐνέλαβεν, ἄορ. β' τοῦ: συν-λαμβάνω-έλαβον. μέλλουσα, μετοχ. τοῦ: μέλλω. ἀναρῆσθαι, ἀπαρέμφ. τοῦ: ἀνα-αιρέομαι-οῦμαι. ἔδειτο, παρατ. τοῦ: δέομαι. μεθεῖναι, ἀπαρ. ἄορ. β'. τοῦ: μεθίημι (μετὰ-ἦμι). ὡς, συνδ. εἰδικός. ἔστιν, ὄριστ. ἐνεστώσ τοῦ εἰμί. γαστέρα, οὐσ. κλ. γ'. ἡ γαστήρ-έρος. πληρῶσαι, ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ: πληρῶω-ᾶ. (πλήρης). δεῖν, ἀπαρέμφ. τοῦ ἀπροσώπου: δεῖ. δ' σύνδεσ. ἀντιθετ. δὲ (ἐκθλιψίς). εἰ, σύνδ. ὑποθετικός. ἀπορεῖ, ὄριστ. τοῦ: ἀπορῶ (ἀπορος). ἐπί, πρόθεσ. μείζονα, ἐπιθ. δικατ. =ὁ, ἡ μείζων. συγκριτικός βαθμὸς τοῦ: μέγας, μείζων, μέγιστος. τρέπεσθαι, ἀπαρέμφ. τοῦ: τρέπω-τρέπομαι. ὅς, ἀντωνυμ. ἀναφορικ. ἀλλ' =ἀλλὰ ἐγώ γε =ἐγὼ-γέ. ἀπόπληκτος, ἐπίθ. δικαταλ. ἂν, σύνδεσμ. δυνητικός. εἶην, εὐκτικ. ἐνεστώτος τοῦ: εἰμί. εἰ σύνδεσμ. ὑποθετικ. ἐνφ, εἶ, ῥῆμα τοῦ: εἰμί. χερσὶν, οὐσιαστ. τοῦ: χεῖρ-χερός. ἄφεις, μειοχ. παθητ. ἄορ. τοῦ: ἀφίημι. (ἀπό-ἦμι). μηδέπω, =μηδέ-πω. φαινόμενα, μετοχ. τοῦ: φαίνω-φαίνομαι διώκοιμι, εὐκτικ. ἐνεστ. τοῦ: διώκω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. ἡ ἀνδῶν, εἶνε τὸ μικρὸν πτηρὸν τὸ γνωστὸν διὰ τὴν μελωδικὴν φωνὴν του· ὁ δὲ ἰέραξ (τὸ γεράκι) εἶνε πτηρὸν σαρκοφάγον, ἀρπακτικόν, τοῦτο τὸ μετεχειρίζοντο εἰς τὸ κνήγιον διὰ τὰ συλλαμβάνον ἄλλα πτηνά.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἐφ' ὑψηλῆς=επάνω εἰς ὑψηλὴν δρυὴν (βαλαυιδιάν, δένδρον). ἦδεν, =ετραγουδοῦσε, θεαδόμενος, =παρατηρήσας. ὡς ἠπόρει, =διότι ἔστερεῖτο. ἐπιπτάς, =πετάξας πρὸς αὐτήν. ἀναρῆσθαι=τὰ φαγομένη. ἔδειτο, =παρεκάλει. μεθεῖναι, =τὰ τὴν ἀφήση. πληρῶσαι, =τὰ γεμίση. δεῖν, =δοῦν ἔπρεπεν αὐτός. μείζονα τῶν ὀρνέων, =τὰ μεγαλύτερα τῶν πτηνῶν. Καὶ ὅς, =καὶ οὗτος. ἀπόπληκτος ἂν εἶην, =ἀνόητος θὰ ἦμην. βοράν, =τροφὴν. ἄφεις, =ἀφήσας. τὰ μηδέπω φαινόμενα, =ἐκείνα ἅτινα ἀκόμη δὲν εἶνε φανερά.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. ὁ ἰέραξ συνέλαβε τὴν ἀνδῶνα καὶ δὲν τὴν ἐλυπήθη διὰ τὴν σμικρότητα της ἀλλὰ τὴν ἔφαγεν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. τὸ κέρδος, καὶ μικρὸν ἂν εἶνε, δὲν πρέπει νὰ περιφρονηται, διότι ἐκ τῶν πολλῶν μικρῶν γίνονται τὰ μεγάλα.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «κάλλιο πέντε καὶ στὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρι».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. δρῦς, ἕιδω, δέομαι τινος, γαστήρ, βορά, θεῶμαι, δεῖ.

Γέρων καὶ Θάνατος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Γέρων ποτὲ ἐβάδιζεν πολλήν ὁδόν, κόψας ξύλα, φέρων ταῦτα. Ἐπεκολεῖτο δὲ τὸν θάνατον διὰ τὸν κόπον τῆς ὁδοῦ ἀποθέμενος τὸ φορτίον. Φανέντος δὲ τοῦ θανάτου καὶ πυθόμενου τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐκάλει αὐτόν, ἔφη ὁ γέρων «ἵνα ἄρης (σὺ) τὸ φορτίον μου (ἐκάλεσά σε)».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. γέρων-οντος οὐσ. κλισ. γ'. ποτὲ ἐπίρρημ. χρόνον, κόψας, μετοχ. ἄορ. τοῦ: κόπτω. ταῦτα, ἄντωνυμ. δεικτικ. φέρων, μετοχ. τοῦ: φέρω. πολλήν, ἐπιθ. ἀνόμαλον=πολύς. πολλή, πολλή παραθετικ.=πλείων—πλείον, πλείστος. διὰ, πρόθεσ. ἀποθέμενος, μετοχ. μέσ. ἄορ. β'. τοῦ: ἀπο-τίθημι, τίθεμαι. ἐπεκαλεῖτο, παρατ. τοῦ: ἐπικαλοῦμαι. φανέντος, μετοχ. παθητ. ἄορ. τοῦ: φαίνομαι. καί, σύνδ. συμπλεκτικός. πυθόμενου, μετοχ. μέσ. ἄορ. β'. τοῦ: πυθάνομαι—ἐπυθόμην. δέ, πρόθεσ. ἦν, ἄντωνυμ. ἀγαφορική. ἵνα, σύνδ. τελικός. μοῦ, ἄντωνυμ. προσωπικ. ἄνευ τόνου διότι ἔπαθε ἔγκλιση τόνου. ἄρης, ἔποτακτ. ἄορ. β'. τοῦ: αἶρω—ἦρα.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. τὸν θάνατον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον προσωποποίησιν καθὼς καὶ ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς Φύσεως· ὁ Θάνατος ἦτο τέκνον τῆς Νυκτὸς καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ὕπνου, παριστάνετο δὲ ὡς νέος ἢ ἀγὴρ εὖρωστος μὲ μεγάλα περὶ ἀράζων τὰς ψυχὰς· τὸ γῆρας εἶνε ὁ πρόδρομος τοῦ τέλους τῆς ζωῆς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. κόψας,=ἀφου ἔκοψε. κόπτω, κυρίως=κτυπῶ. φέρων,=βαστάζων. τῆς ὁδοῦ,=τῆς ὁδοιπορίας. ἀποθέμενος,=καταβιβάζων τὸ φορτίον. ἐπεκαλεῖτο,=ἐκάλει εἰς βοήθειαν. φανέντος,=ἀφου παρουσιάσθη. πυθόμενου,=ἐξήτει νὰ μάθῃ. δι' ἦν,=διὰ τὴν ὁποίαν. ἄρης,=σηκώσης.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. ὁ ἄνθρωπος ὅσῳ καὶ ἂν γηράσῃ ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Δὲν πρέπει νὰ ζητῶμέν τι ἀπερισκέπτως.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Καὶ μὲ τὰ χίλια βάσανα παλ' ἢ ζωὴ γλυκεῖά εἶνε».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. γέρων, ἀποτίθημαι, πυθάνομαι αἶρω, ἐπικαλοῦμαι.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

1. Κρόνος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Κρόνος κατέπινε τὰ γεννώμενα ἐκ τῆς γυναικὸς Ρέας, ἐπειδὴ ἔθεσπιφῶδον αὐτῷ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς λέγοντες ἀφαιρεθήσεσθαι τὴν ἀρχὴν ὑπὸ ἰδίου παιδός· Ρέα δὲ ὀργισθεῖσα ἐπὶ τούτοις (διὰ ταῦτα) παραγίγνεται μὲν εἰς Κρήτην, γεννᾷ δὲ Δία ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης. Αἱ Νύμφαι οὖν ἔστρεφον τούτον, ὄντα παῖδα, τῷ γάλακτι τῆς Ἀμαλθείας· οἱ δὲ Κουρήτες ἐν τῷ ἄντρῳ φυλάσσοντες τὸ βρέφος ἔνοπλοι συνέκρουον τὰς ἀσπίδας τοῖς δόρασι, ἵνα μὴ ὁ Κρόνος ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τοῦ παιδός.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Γῆ, οὐσιαστ. συνηρημένον α' κλίσι. ἔλλειπτικόν. τε, καὶ, σύνδεσμ. συμπλεκτικοί. ἔθεσπιφῶδον, παρατατ. τοῦ θεσπιφῶδω, ὦ. παιδός, οὐσιαστ. κλίσι γ' ὁ παῖς-παιδός-παιδων. ἰδίου, ἐπίθεται. τρικ. παραθετ. ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος. ἀφαιρεθήσεσθαι, ἀπαρεμφ. μέλλ. τοῦ ἀπο-αἰροῦμαι. κατέπινε, παρατατ. τοῦ κατα-πίνω. γυναικός, οὐσιαστ. κλίσι. γ' ἡ γυνή, ὡ γύναι. γεννώμενα, μετοχ. τοῦ γεννάομαι γεννῶμαι. ὀργισθεῖσα, μετοχ. παθ. ἄοριστ. τοῦ ὀργίζομαι. τούτοις, ἄντωνυμ. δεικτική. παραγίγνεται, ὄριστ. τοῦ παραγίγνομαι. Δία, κίριον τῆς γ' κλίσι. ἀνώμαλον, ὁ Ζεὺς-Διός. ὄντα, μετοχ. τοῦ εἶμι=ῶν, ὄσα, ὄν. ἔστρεφον, παρατατ. τοῦ τρέφω, μέλλ. θρέψω. γάλακτι, οὐσιαστ. τὸ γάλα-γάλακτος. ἔνοπλοι, ἐπίθεται. δικατάλ. (ἐν-ὄπλοις ἔνοπλοι). βρέφος, οὐσιαστ. κλίσι. γ'. -ος-ους. φυλάσσοντες, μετοχ. τοῦ φυλάσσω. δόρασι, οὐσιαστ. κλίσι. γ'. ἀνώμαλον, τὸ δόρον-δόρατος. ἀσπίδας, κλίσι. γ' ἀσπίς. συνέκρουον, παρατ. τοῦ συν-κρούω. ἵνα, σύνδεσμ. τελικ. μὴ ἐπίρ. ἀκούσῃ, ὑποτάκτ. ἄοριστ. τοῦ ἀκούω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Οἱ μῦθοι τῶν ἀρχαίων εἶχον σχέσιν μὲ τὰ φαινόμενα τῆς φύσεως π. χ. ὁ Ἀπόλλων ἦτο ὁ ἥλιος, ὁ Ζεὺς ἦτο ὁ αἰθήρ, ἡ Ἥρα ἦτο ἡ ὑγρότης κ.λ.π. ὁ Κρόνος, ἦτο ὁ εἶδς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Ρέα, σύζυγος τοῦ Κρόνου ἐκ τούτων ἐγεννήθησαν ἡ Ἑστία, Ἥρα, Δημήτηρ, Ζεὺς, Πλούτων, Ποσειδῶν. Δίκτη, ὄρος τῆς Κρήτης, τὸ σημερινὸν Λασιθί. Ἀμαλθεία, Νύμφη ἢ αἰξ. ταύτης τὸ κέρας ἐπροόκισε ὁ Ζεὺς μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ νὰ γεμῆξῃ ἀπὸ ὄ,τι

ἤθελεν ἐπιθυμήσῃ τις. **δόρυ καὶ ἄσπις**, εἶνε δπλα τὸ μὲν ἐπιθετικόν, τὸ δὲ ἀμυντικόν· αἱ ἄσπιδες ἦσαν συνήθως ἐκ δέρματος ξηροῦ διὰ τοῦτο καὶ ἐκρότου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐθεσπιώδουν = προσεφίητον (θεσπις-ιος = θεόπνευστος). τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆδεσθαι. = ἐτι θὰ ἀφαιρεθῆ παρ' αὐτοῦ ἢ ἐξουσία. **ἰδίον** = ἰδικοῦ του. **παραγίγνεται** = ἐρχεται, φθάνει. **ἄντρον** = σπήλαιον. **τῷ γάλακτι** = μὲ τὸ γάλα. **ἔνοπλοι** = ὀπλισμένοι καὶ οὐχὶ ἄοπλοι. **ἵνα μὴ** = διὰ τὰ μὴν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Γενεαλογία τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ στοργὴ τῆς μητρὸς πρὸς τὰ τέκνα εἶνε ἔμφυτος, διὸ θυσιάζει πολάκις τὸν ἑαυτὸν τῆς χάριν ἐκείνων.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «φυλάξον μὲν ἅστις στιγμή γὰ τὰ ξῆς γὰ πάντα».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Θεσπιωδῶ, ἀφαιρεῖσθαι, κατέπειν, ἄντρον, ἔνοπλος, παῖς, γάλα, δόρυ, ἄσπις.

2. Ζεὺς καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ζεὺς λαμβάνει τὴν Μῆτιν (θυγατέρα) τοῦ ὠκεανοῦ συνεργὸν γενόμενος τέλειος· καὶ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ἐκεῖνος δὲ ἀναγκασθεὶς ὑφ' οὗ (ὑπὸ τούτου) ἐξεμεῖ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπει, μεθ' ὧν (παίδων) δὲ Ζεὺς ἐξήγαγε πόλεμον πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας. Κύκλωπες δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ δίδασσι Διὶ μὲν βροντήν καὶ ἀστραπήν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, τρίαῖναν δὲ (διδάσσι) Ποσειδῶν· Οἱ δὲ (οὗτοι δὲ) κρατοῦσι Τιτάνων ὀπλισθέντες τούτοις καὶ, αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ καθεῖρξαντες, καθίστασι μὲν φύλακας τοὺς ἐκατόγχειρας, αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ Ζεὺς μὲν λαγχάνει τὴν δυναστείαν ἐν Οὐρανῷ, Ποσειδῶν δὲ τὴν (δυναστείαν) ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἅδου.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. **τέλειος**, ἐπιθ. τρικλ. **γενόμενος**, μετ. ἄορ. β' τοῦ: γίγνομαι. **λαμβάνει**, ἐνεστ. τοῦ: λαμβάνω. **συνεργόν**, ἐπιθ. δικλ. ἦ, ἀντωνυμ. ἀναφορ. **δίδωσι**, ὄριστ. ἐνεστ. τοῦ δίδωμι (δί-δο-μι). **καταπιεῖν**, ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ: κατα-πίνω-κατέπιον. **ὑφ'** προθ = ὑπο-ὑπ'-ὑφ'. **οὗ**, ἀντωνυμ. ἀναφορ. ὅς, ἧ, ὅ. **ἐκεῖνος**, ἀντωνυμ. δεικτ. **ἀναγκασθεὶς**, παθητ. ἄορ. τοῦ: ἀναγκάζομαι. **ἐξεμεῖ**, ὄριστ. τοῦ: ἐξ-εμέω-ῶ. **ὧν**, γεν. πληθ. τοῦ: ὅς, ἧ, ὅ. ἐνφ: ὧν = μετοχ. τοῦ: εἰμί. **Ζεὺς**, κύριον γενικὴ Διός. **ἐξήνεγκεν**, ὄριστ. ἄορ. β' τοῦ: ἐκ-φέρω-ἐξήνεγκον. **Διί**, ἡ ὄνομα = ὁ Ζεὺς. **μὲν**, σύνδεσμ. ἀντιθετικ. **διδόασι**, τοῦ: δίδωμι. **κυνέην**, οὐσιαστ. ἀσυναίρετον τῆς α' κλισ. = ἡ κυνέη (κύων). **ὀπλισθέντες**, μετοχ. παθ. ἄορ. τοῦ: ὀπλίζομαι. **κρατοῦσι**, ὄριστ. τοῦ: κρατέω-ῶ. **καθεῖρξαντες**, μετοχ. ἄορ. καθ', κατά, εἰσργνημι καὶ εἰργω. **καθίστασι**, ὄριστ. τοῦ καθίστημι (κατά-ἵστη-μι). **Ἐκατόγχειρας**, κύρι. τῆς γ' (ἐκατόν-χείρ). **διακληροῦνται**, ὄριστικὴ τοῦ διακληροῦμαι. **περὶ**, πρόθεσ. **λαγχάνει**, ὄριστ. τοῦ λαγχάνω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν καὶ Θεῶν. **Μῆτιν**, κυρίως εἶνε ἡ σύγχεσις. **Κρόνος**, εἶνε σύμβολον τοῦ χρόνου. **Τιτᾶνες**, εἶνε αἱ ἐχθρικοὶ τοῦ Διὸς Δυνάμεις. οἱ **Κύκλωπες**, παρίσταντο ὡς ἐχόντες ἕνα μόνον εἰς τὸ μέτωπον ὀφθαλμόν· κυνήη, τρῖαινα, βρογχή, ἀστραπή καὶ κεραυνός ἀπειτέλουσιν τὸν ὄπλισμόν τῶν τριῶν Θεῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **Συνεργόν** = συμβοηθόν· φάρμακον ἐνταῦθα σημαίνει τὸ δηλητήριον, ἄλλοτε δὲ τὸ ἰατρικόν, ὄθεν καὶ φαρμακεῖον. **ὑφ' οὗ** = ἕνεκα τοῦ ὀποίου. **ἔξεμεῖ** = ἐκβάλλει ἐκ τοῦ στόματος. **μεθ' ὧν** = μετὰ τῶν ὀποίων. **ἔξηνεγκε πόλεμον** = ἐπολέμησε. **διδόασι** = δίδουσι, **τρῖαινα**, ὄπλον τοῦ Ποσειδῶνος, ἦτοι δόρυ μακρόν ἔχον εἰς τὸ ἄκρον αἰχμὴν μὲ τρεῖς ὀδόντας. **κυνέν**, κατεσκευασμένη ἐκ δερμάτος κυνός. **τούτοις** = μετὰ ταῦτα. **κρατοῦσι** = ἡγνοῦνται κύριοι. **καθειρίζαντες** = ἀφοῦ ἐνέκλεισαν. **διακληροῦνται** = μοιράζονται διὰ κλήρου. **λαγχάνει** = λαμβάνει διὰ κλήρου, κληροῦται. **δυναστείαν** = κυριαρχίαν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Κρόνος καταστρέφεται καὶ τὸ κράτος τοῦ κόσμου μοιράζονται οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Πλούτων.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Διὰ τὰ ὑπάρχη μεταξὺ τῶν συγγενῶν ὁμόνοια καὶ ἀγάπη πρέπει νὰ διαχωρίζονται δικαίως τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Μὲ τὸν ἴδικό σου φάγε, πιέ, ἀλλὰ ληποδοσίας μὴν ἔχης».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. **Συνεργός**, κατέπλε, ἔξεμεῖ, ἐκφέρει, δίδωμι, βρογχή, ἀστραπή, κεραυνός, τρῖαινα, κυνήη, διακληροῦμαι, λαγχάνω.

3. Τέκνα τοῦ Διός.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. φασι (οἱ ἄνθρωποι) γενέσθαι τοὺς ἐκγόνους Διὸς θεὰς μὲν Ἀφροδίτην, Χάριτας, Εἰλειθυίαν, Ἄρτεμιν, Ὀρας, Εὐνομίαν, Δίκην, Εἰρήνην, Ἀθηναίαν καὶ Μούσας, θεοὺς δὲ (φασι γενέσθαι ἐκγόνους) Ἡφαιστον, Ἄρην, Ἀπόλλωνα Ἑρμῆν, Διόνυσον, καὶ Ἡρακλέα. Μυθολογοῦσι δὲ τὸν Δία ἀπονεῖμαι ἐκάστῳ τούτων (τῶν θεῶν) τὰς ἐπιστήμας καὶ τιμὰς τῆς εὐρέσεως τῶν εὐρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων, βουλόμενον (ἐπειδὴ ἐβούλετο) περιποιεῖσαι αὐτοῖς μνήμην αἰώνιον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. **φάσι**, ὄριστ. τοῦ : φημί. **Ἄρτεμιν**, κυρίων κλίσ. γ'. ἐκάδω, ἀντωνυμ. ἐπιμεριστ. **μυθολογοῦσι**, ὄριστ. τοῦ : μυθολογέω-ῶ (μῦθον-λέγω). **εὐρεθέντων**, μετοχ. παθητ. ἄορ. τοῦ : εὐρισκω-εὔρεθην. **ὑπ'** = ὑπό. **συντελουμένων**, μετοχ. τοῦ : συν-τελέω-ῶ. **εὐρέδεως**, οὐσ. κλ. γ'. ις-εως. **ἀπονεῖμαι**, ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ : ἀπο-νέμω. **βουλόμενον**, μετοχ. τοῦ : βούλωμαι. **αἰώνιον**, ἐπιθετ. **περιποιῦσθαι**, ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ : περι-ποιέομαι-οῦμαι, ἐνῶ τὸ : **περιποιῶσθαι**, εἶναι προστακ. μέσ. ἀορίστοτ. **πᾶσι**, δοτ. πληθ. τοῦ : πᾶς, πᾶσα πᾶν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. ἕκαστον φυσικὸν φαινόμενον, ἐκάστη ἐπιστήμη καὶ τέχνη, εἰς τοὺς ἀρχαίους εἶχεν θεοποιηθῆ. ὁ Ζεὺς διαγέμει εἰς τοὺς ἐγγόνους τοῦ τὰ χαρίσματα ἅτινα εἶνε αἰῶνια.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **φαδί,** = λέγονοι, λέγεται, ἐγγονοί = οἱ ἐκ τούτου καταγόμενοι. **ἀπονεύμαι,** = ὅτι ἀπένευμε, ἐχάρισεν. **δυντελουμένων,** = ἐκείνων ἅτινα ἐξετέλει. **βουλόμενον** = ἐπειδὴ ἤθελε. **αἰῶνιον,** = παντοτινὴν. **παρὰ παῖδιν,** = εἰς ὄλους καὶ οὐχὶ εἰς μερικοὺς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. οἱ ἀλόγοι τοῦ Διὸς καὶ τὰ χαρίσματα τῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. φυσικοὶ προστάται εἶνε οἱ συγγενεῖς.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «ὅταν διψᾷ ἡ ἀλήθεια, μὴ χύνης ἔξω τὸ νερό».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. φημί, μυθολογῶ, ἐπιστῆμαι, εὐρεῖς, ἀπονέμω, αἰῶνιος.

4. Ἀθηνᾶ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. προσάπτουσι (οἱ ἄνθρωποι) τῇ Ἀθηνᾷ τὴν ἡμέρωσιν τῶν ἑλαίων, καὶ φυτεῖαν καὶ τὴν τοῦ καρποῦ κατεργασίαν παραδοῦναι (τὴν Ἀθηνᾶν) τοῖς ἀνθρώποις. Πρὸς δὲ τούτοις (προσαπτουσι τῇ Ἀθηνᾷ) τὴν κατασκευὴν τῆς ἐσθῆτος καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ (προσαπτουσι) εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις, εὐρεῖν δὲ (τὴν Ἀθηνᾶν) καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν αὐλῶν καὶ τὴν μουσικὴν, τὴν συντελουμένην διὰ τούτων, καί, τὸ σύνολον, εὐρεῖν (αὐτήν) πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, (λέγεται) προσαγορεύεσθαι δὲ αὐτὴν Ἐργάνην ἀφ' ὧν (= ἀπὸ τούτων).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. προσάπτουσι. ὄριστ. τοῦ προδ-άπτω. ἑλαίων = ἡ ἐλαία, ἐλαίων, = τὸ ἐλαιον. φυτεῖαν, ἐκ τοῦ φυτεῖω. παραδοῦναι, ἀπαρέμφ. ὄριστ. β'. τοῦ παρα-δίδωμι. ἐσθῆτος, οὐσ. κλλο. γ'. ἡ ἐσθῆς. τεκτονικὴν οὐσ. ἐκ τοῦ τρικ. τέκτων. ἔτι, ἐπιρ. χρόνον, ἐνῶ ἔτι, οὐσιασ. τὸ ἔτος. ἄλλαις, ἀπωνυμ. ἐπιμεριστ. εἰδηγῆσάσθαι, ἀπαρέμφ. μέσ. ὄρ. τοῦ εἰσηγέομε-σῆμαι. εὐρεῖν, ἀπαρέμφ. τοῦ εὐροσκο-εὔρον. αὐλῶν, οὐστ. ὁ αὐλός, (αὐλῶν-ἡ αὐλή-ῆς) τούτων, ἀπωνυμ. δεικτ. δυντελουμένων, μετοχ. τοῦ συν-τελέω-ω. φιλοτέχνων, ἐπίθετ. δικαταλ. εἰς-ος, (φιλῶν τέχνην), ἀδ' = ἀπό. ὧν, ἀπωνυμ. ἀνοφορικ. προσαγορεύεσθαι, ἀπαρέμφ. μέσ. ὄρ. τοῦ προσ-αγορεύομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἀθηνᾶ, θεὰ τῆς σοφίας ἐξεληθούσα ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς. ἐλαία, εἶνε ὁ καρπὸς καὶ τὸ δένδρον τῆς εἰρηῆς ἣν δὲ εἰς θερμὰ κλίματα ἐσθῆτες, εἰς τὴν ἀρχαιότητα τὰ ἐνδύματα κατεσκεύαζον αἱ οἰκοδόμοι καὶ θεράπαινοι καὶ οὐχὶ τὰ ἐργοστάσια ὡς σήμερον συμβαίνει. τεκτονικὴ, εἶναι ἡ τέχνη ἣτις ἀσχολεῖται περὶ τὰς οἰκοδομὰς. αὐλοὶ καὶ μουσικὴ, οἱ ἀρχαῖοι μεγάλως εἶχον προοδεύσῃ εἰς τὴν Μουσικὴν. ἡ Ἀθηνᾶ εἶχε καὶ ἄλλα ἐπίθετα ἄλλὰ διὰ τὴν προστασίαν πρὸς τὰς τέχνας ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα Ἐργάνη (ἔργον). ὁ αὐλός = ἡ φλογέρα.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **προδάπτουσι**, = ἀποδίδουσι. **ἡμέρωδις καὶ φυτεία** **ἐλαιῶν**, = τὸ γὰ ἐξημερώγη τις καὶ φυτεύη τὰς ἐλαίας. **κατεργασία** = ἡ ἐκδι-
ψις τοῦ ἐλαίου. **ἐδόθητος**, = τῆς ἐνδυμασίας. **εὐρεῖν**, = δι εὖρε διὰ τούτων.
τὸ **δύνολον** = ἐν γένει δέ. **προδαγορευέσθαι**, = ὀνομάζεται, καλεῖται αὐτή.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. ἡ Ἀθηναῖα εἶνε προστάτρια τῶν τεχνῶν, ἐπιστημῶν καὶ τῆς
Μουσικῆς, ὅθεν ὀνομάζεται καὶ Ἐργάνη.

ΔΙΔΑΓΜΑ. τὰ πάντα εἰς τὸν ἄνθρωπον προσέρχονται ἐκ τῆς θείας προνοίας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «σ' ὅλα τὰ καλὰ ὁ θεὸς εἶνε μέσα».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ἡμέρωσις, προσάπτονσι, κατεργασία, τεκτονική, αὐ-
λός, φιλότεχνος.

5. Ἡφαίστος καὶ Ἄρης.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. λέγουσιν (οἱ ἄνθρωποι) γενέσθαι Ἡφαιστον εὐρετὴν
τῆς ἐργασίας περὶ τὸν σίδηρον καὶ ἀπάσης τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσοῦν
καὶ ἄργυρον καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἐπιδέχεται τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν· προσ-
εξευρεῖν δὲ (λέγεται) καὶ τὰς χρεῖας τοῦ πυρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας καὶ παρα-
δοῦναι (τὸν Ἡφαιστον) τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἄλλοις ἄπυσι καὶ τοῖς ἐργαζομέ-
νοις τὰς τέχνας. Μυθολογοῦσι δὲ πρῶτον Ἄρην κατασκευάσαι πανοπλίαν καὶ
καθοπλίσει στρατιώτας καὶ εἰσηγήσασθαι τὴν ἐναγώνιον ἐνέργειαν ἐν ταῖς
μάχαις φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς Θεοῖς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. **λέγουσι**, ὄριστ. τοῦ λέγω. **γενέσθαι**, ἀπαρ. μέσ. ἄορ.
β' τοῦ γίγνομαι-ἐγενόμην. **εὐρετὴν**, οὐσ. α' κλίσι. (εὐρέσκω). **χαλκόν, χρυδόν,**
ἄργυρον, οὐσιαστ. ἐκ τούτων ἐπίθετα = χαλκοῦς, χρυσοῦς, ἄργυροῦς. **ὄδα**, ἀντι-
ωνυμ. ἀναφορ. **πυρὸς**, οὐσ. ὄνομ. τὸ πῦρ. **προδεξευρεῖν**, ἀπαρμεμφ. ἄορ. β' τοῦ
πρὸς-εξ-εὐρέσκω. **παραδοῦναι**, ἀπαρμεμφ. ἄορ. β' τοῦ παραδίδωμι. **ἐργαζομέ-
νοις**, μετοχ. τοῦ ἐργάζομαι. **Ἄρην, κύρ.** γ'. κλ. **Ἄρης-κλιτ.** **Ἄρης**, πρῶ-
τον, ἀριθμητ. τακτ. **πρῶτος καθοπλίδαι**, ἀπαρμεμφ. ἄοριστ. τοῦ κατὰ-ὀπλίζω
(ὄπλον). **ἐναγώνιον**, ἐπιθ. δικατ. (ἐν-ἀγών) εἰς-ος. **εἰδηγῆσθαι**, ἀπαρμεμφ.
μεσ. ἄορ. τοῦ εἰς-ἠγγέμοι-οῦμαι **φονεύοντα**, μετοχ. τοῦ φονεύω (συνώνυμ. τὰ
κτείνω, καὶ καίνω). **ἀπειθοῦντας**, μετοχ. τοῦ ἀπειθέω-ᾶ (ἀπειθῆς-ἀ-πεῖθω).

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἡφαιστος, θεὸς τοῦ πυρὸς, Ἄρης, θεὸς τοῦ πολέμου· τὸ
πῦρ ὑπῆρξε τὸ πρῶτον δῶρον ἐκ τῶν θεῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· οἱ πόλεμοι καὶ
αἱ μάχαι ἐγγίνοντο καὶ μεταξὺ τῶν θεῶν, ὡς γίνονται καὶ μεταξὺ τῶν στοι-
χείων τῆς Φύσεως, ἅτινα οἱ θεοὶ συμβολικῶς παριστάσι.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **εὐρετὴν τῆς ἐργασίας**, = δι εὐερε τὴν ἐπεξεργασίαν
τοῦ σιδήρου. **ἐπιδέχεται**, = εἶνε ἐπιδεκτικόν. **προδεξευρεῖν** = δι προσέτι ἐπε-
νόησε. **χρεῖας** = τὰς ἀνάγκας καὶ χρησιμότητας. **τοῖς ἐργαζομένοις**, = οἷτινες
καταγίνονται, ἐνασχολοῦνται. **πανοπλίαν**, = πλήρη ὀπλισμόν. **εἰδηγῆσα-**

ἄθαι, = ὅτι αὐτὸς ὠδήγησε τοὺτους εἰς τὴν. **ἐναγώνιον**, = τὴν περὶ τοὺς ἀγῶ-
νας. **τοὺς ἀπειθοῦντας**, = τοὺς μὴ ἀπακούοντας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἀπαριθμοῦνται τὰ φιλόδηρα δῶρα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
τοῦ Ἑφαιστου καὶ τοῦ Ἄρεως.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Οἱ θεοὶ παρέχουσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ ἀγαθὰ ἀλλὰ διὰ τῆς
συνεργασίας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. « Ὅλα τὰ καλὰ τὰ γενῆ ἢ δουλεία ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Εὐρείης. πῦρ, σίδηρος, χρεῖα, τέχναι, πανοπλία,
ἀπειθοῦντες, προσεξευρίστω.

6. Ἀπόλλων—Ἀοκλιπιός

ΛΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἀναγορεύουσιν (οἱ ἄνθρωποι) Ἀπόλλωνα εὐρετὴν τῆς
κιθάρας καὶ τῆς μουσικῆς τῆς κατ' αὐτὴν. ἔτι δὲ (ἀναγορεύουσι) ἐξεγεγκεῖν
τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τὴν γιγνομένην διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης, δι' ἧς
συνέβαινε τυγχάνειν θεραπείας τοὺς ἀρρωστούοντας τὸ παλαιόν: διδάξει δὲ
(ἀναγορεύουσι) τὸν Ἀπόλλωνα, γενόμενον εὐρετὴν καὶ τοῦ τόξου, τοὺς ἐγ-
χωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν. Λέγεται δὲ Ἀσκληπιόν, γεννηθέντα Ἀπόλλω-
νος καὶ Κορωνίδος καὶ μαθόντα παρὰ πατρὸς πολλὰ τῶν εἰς ἰατρικὴν τέχνην,
προσεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν καὶ τὰς σκευασίας τῶν φαρμάκων καὶ δυνά-
μεως ῥιζῶν, καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τιμᾶσθαι
ὡς ἀρχηγὸν καὶ κτίστην αὐτῆς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἀπόλλωνα, κύριον κλ. γ' = ὤν-ορος. ἀναγορεύουσι,
δριστ. τοῦ ἀνά-ἀγορεύω. κατ' = κατά. ἐξεγεγκεῖν, ἀπαρέμφ. ἄορ β' τοῦ: ἐκ-
φέρω-ἐξήνεγκον. γιγνομένων, μετοχ. τοῦ γίγνομαι (γεν-γι-γεν-γίγνομαι).
δι' = διὰ. ἧς, ἀντωνυμ. ἀναφορικ. παλαιόν, ἐπίρρημ. ἐκ τοῦ παλαιός, πα-
λαιότερος, παλαιότερος. συνέβαινε, παρατ. τοῦ συν-βαίνει. τυγχάνει, ἀπαρέμφ.
ἐνεστ. τοῦ τυγχάνω. ἀρρωστούοντας, μετοχ. τοῦ ἀρρωστέω-ῶ (ἄρρωστος-ἀ-
ρρωστός). διδάξει, ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ διδάσκω. ἐγχορίους, ἐπίθ. δικατ.
(ἐν-χώριος). τοξείαν, οὐσ. ἐκ τοῦ τοξεύω (τόξον). γεννηθέντα, μετοχ. παθ.
ἄορ. τοῦ γεννάω-ῶ. πολλὰ, ἐπίθ. συγκριτ. = πλείονα-ω, ὑπερθετ. = πλείονα-
ω. μαθόντα, μετοχ. ἄορ. β' τοῦ μαθάνω, τὸ ἐνεργητικ. διδάσκω. προσεξευ-
ρεῖν, ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ προσ-εξ-εὑρίσκω-εὑρον. ῥιζῶν, γεν. πληθ. τοῦ
ἢ ῥίζα. δυνάμεως, οὐσ. ὀνομαστικῆ ἢ δύναμις. καθόλου, ἐπίθ. τρόπον. προ-
βιβάσαι, ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ προ-βιβάζω. ὡς, ἐπίρρ. τρόπον. κτίστην, οὐσ.
ἐκ τοῦ κτίζω. τιμᾶσθαι, ἀπαρέμφ. μέσ. ἐνεστώτος τοῦ τιμάω-ῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἀπόλλων θεὸς τοῦ φωτός καὶ τῆς μουσικῆς. κιθάρα,
μουσικὸν ὄργανον ἔγχορον. Ἡ ἰατρικὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐκαλλιε-
ρεῖτο. τόξον, ὄπλον ἐπιθετικὸν χειριζόμενον ὑπὸ τῶν ἐλαφρῶς ὄπλισμένων
στρατιωτῶν. Ἀοκλιπιός, παῖς τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς χειρουργίας· αἱ ῥίζαι

καὶ αἱ βοτάναι εἰς ὄλους τοὺς λαοὺς χρησιμεύουσιν ὡς φάρμακα. Πολλάκις ἐξή-
τουν τὴν θεραπείαν εἰς τὴν βοήθειαν τῶν Θεῶν διὰ μεσολαβήσεως τῶν ἱερέων
καὶ μάντεων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἄναγορεύουσι, = ἀνακηρύττουσι. κατ' αὐτὴν, =
τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν μουσικὴν. γιγνομένου, = ὅτι ἐγγίγντο. παλαιόν,
= παλαιά. τυγχάνειν, = ἵνα εὐρίσκωσι θεραπείαν. ἐγχωρίοις, = ἐντοπίοις.
τοξείαν = ἡ τέχνη τοῦ τοξεύειν. Ἀπόλλωνος, = ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος. μα-
θόντα, = ὅτι ἔμαθε. προσεξευρεῖν, = ὅτι προσέτι ἐφευρε. οὐκεναδίας, = τὴν
κατασκευὴν. προιδάδαί, = ὅτι προήγαγε. καθόλου, = ἐν γένει. τιμᾶσθαι,
= ἵνα ἀπολαύη τιμῆς ὡς. . .

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς θεωροῦνται ὡς εὐεργεταί
τῆς ἀνθρωπότητος διότι ἐδώρησαν εἰς αὐτὴν τὴν ἱατρικὴν τέχνην, ὃ δὲ Ἀπόλ-
λων καὶ τὴν Μουσικὴν καὶ μαντικὴν τέχνην.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Εὐεργετῆται τὸν πληθὸν σου ὅσον δύνασαι.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ Θεὸς ἔδωκε τῆς ἀρρώσταις ἅ μὴ ἔδωκε καὶ τὰ γλα-
τοικᾶν».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Εὐρετής, μουσική, ἱατρική, μαντική, ἐκφέρω,
ἀναγορεύω, θεραπεία, χειρουργία, τιμῶμαι.

7. Ὀρφεύς

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ὀρφεύς ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίαν ἐγένετο Καλλιόπης καὶ
Ἀπόλλωνος' προσέθη δὲ (οὗτος) τῇ δόξῃ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε δοκεῖν (τοῖς ἀν-
θρώποις) θέλγειν τὰ θηρία καὶ κινεῖν τὰ δένδρα καὶ τοὺς λίθους τῇ μελωδίᾳ.
Κατῆλθε δὲ εἰς Ἄδου θέλων ἰγαγεῖν αὐτὴν (τὴν γυναῖκα) καὶ ἔπεισε Πλού-
τωνα ἀναπέμψαι (αὐτήν), τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εὐρυδίκης ἀποθανούσης (ἐπεὶ
ἀπέθανε), δηχθείσης ὑπὸ ὄφρα· ὃ δὲ (Πλούτων) ὑπέσχετο ποιήσειν τοῦτο,
ἂν μὴ Ὀρφεύς ἐπιστραφῇ, πρὶν παραγενέσθαι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· ὃ δὲ
(Ὀρφεύς) ἐθέασατο τὴν γυναῖκα ἐπιστραφεῖς, ἀπιστῶν (διότι) ἡ δὲ (γυνὴ)
ὑπέστρεψε πάλιν εἰς Ἄδου (τόπον).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἐγένετο, ἀορ. β' τοῦ γίγνομαι-ἐγενόμην. Ἀπόλλωνος,
κύρ. κλίσι. γ' Ἀπόλλων-ονος. Ὀρφεύς, κύρ. κλίσι. γ' Ὀρφεύς-έως. ἀδίκη-
δας, μετοχ. ἐνεργ. α' τοῦ ἀσκέω-ῶ. προσέθη, ἀορ. β' τοῦ προ-βαίνω-ἔβην.
ἔπεισε, σύνδεσμ. συμπαρασματ. = ὡς τε = ὥστε. δοκεῖν, ἀπαρ. τοῦ δοκεῖ. θέλ-
γειν, ἀπαρμεμφ. τοῦ θέλω. τε, σύνδεσμ. συμπλεκτικ. ἔμαθε ἐγκλισιν τόνου.
λίθους, οὐσ. κλίσι. β', ὁ λίθος, ἐνῶ ἡ λίθος = πολῖτιμος πέτρα. κινεῖν, ἀπαρ.
τοῦ κινέω-ῶ. ἀποθανούσης, μετοχ. ἀορ. β' τοῦ ἀποθνήσκω-ἀπέθανον. γυ-
ναικός, οὐσ. κλίσι. γ' ἡ γυνή-γυναικός. αὐτοῦ, ἀντωνυμ. δευσιτικῆ = ὅς, ἡ, ὁ.
δηχθείσης, μετοχ. παθητ. ἀορ. τοῦ δάκνω-ἐδήχθην, ἐμφ. δειχθείσης, μετοχ.
τοῦ δεικνύμαι-ἐδείχθην. ὑπό, προθ. ὄφρα, οὐσ. κλίσι. γ' ὁ ὄφρα-εως. κατῆλ-

θεν, ἄορ. β' τοῦ κατὰ-ἐρχομαι-κατῆλθον, εἰς, πρόθεσ. θέλων, μετοχ. τοῦ θέλω καὶ ἐθέλω. ἀγαγεῖν, ἀπαρεμφ. ἄορ β' τοῦ ἄγω-ἤγαγον. Πλούτωνα, κύρ. κλισ. γ' ὁ Πλούτων. ἔπειδεν, ἄορ. α' τοῦ πείθω-ἔπεισε. ἀναπέμψας, ἀπαρεμφ. ἄορ. α' τοῦ ἀνα-πέμπω-ἔπεμψα. δέ, σύνδ. ἀντιθετ. ὑπέδραστο, ἄοριστ. β' τοῦ ὑπισχοῦμαι-ὑπεσχόμην. τοῦτο, ἀντωνυμ. δεικτ. οὗτος, αὐτη, τοῦτο. ποιῆσειν, ἀπαρέμφ. μέλλοντ. α' τοῦ ποίω-ῶ. ἄν, σύνδ. ὑποθετ. μή, ἐπιρρημ. ἀρνήσεως. πορευόμενος, μετοχ. τοῦ πορεύομαι. ἐπιστραφῆ, ὑποτακτ. ἄορ. παθητ. τοῦ ἐπι-στρέφομαι-ἐπεστράφην. πρίν, ἐπίρρ. χρόνου. αὐτοῦ, ἀντωνυμ. αὐτοπαθῆς παραγενέσθαι, ἀπαρεμφ. ἄορ. β' τοῦ παραγινομαι-παραγενόμην. ἀπιστῶν, μετοχ. τοῦ ἀπιστέω-ῶ. ἐπιστραφεῖς, μετοχ. τοῦ ἐπιστρέφομαι. θεάδατο, μεσ. ἄορ. τοῦ θεάομαι-ῶμαι. πάλιν, ἐπίρρ. τόπου. ὑπέδραψε, ἄορ. α' τοῦ ὑπο-στρέφω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Καλλιόπη, μία τῶν 9 Μουσῶν. Ἀπόλλων θεὸς τοῦ φωτός. Ὀρφεύς, διάσημος κθαρωδός. Πλούτων, θεὸς τοῦ Ἄδου. Εἰς τὸν Ἄδην ἐπιστεύετο ὅτι κατέβαινον οἱ νεκροὶ διὰ τοῦ Ταινάρου τῆς Λακωνικῆς ἢ διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης ἐν Ἡερίῳ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐπὶ τοδοῦτο προέβη=τόσην φήμην ἀπέκτισεν. θέλ-γειν=ὅτι ἔτερε. δηχθείδης=διε τὴν ἐδάγκασε ὄφιν. κατῆλθε=κατέβη. ἀγαγεῖν=να τὴν ἐπιναφέρῃ. τοῦτο ποιῆσαι=να κάμῃ τὴν παράκλησίν του. ἄν μή ἐπιστραφῆ=ἄν μή κατὰ τὴν πορείαν στρέψῃ καὶ ἰδῇ τὴν γυναῖκα. ἀπιστῶν=μὴ πιστεύων. θεάδατο=παρετήρησε. πάλιν=ἄλλοτε.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ὀρφεύς κατῆλθεν εἰς τὸν Ἄδην διὰ τὴν ἐπιναφέρειν τὴν οὐζυγόν του Εὐρυδίην, ἣτις ἤρχετο ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ ἠγαγκάσθη γὰρ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Ἄδην διότι οὗτος παρήκουσε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ παρακοὴ πρὸς τὸν Θεὸν φέρει καταστροφάς.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ἐφεντικὴ προσταγή καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Μελωδία, δόξα, γυνή, ὄφιν, δάκνω, πείθω, θεῶμαι, ἄγω, θέλω, ἀγαγεῖν, ὑπισχοῦμαι.

8. Ἐρμῆς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Προσάπτουσι (οἱ ἄνθρωποι) τῷ Ἐρμῇ τὰς ἐπικηρυκείας. τὰς γιγνομένας ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδὰς καὶ τὸ κηρύκειον, τὸ σήσσιμον τούτων, ὃ (κηρύκειον), εἰώθασιν οἱ ποιούμενοι τοὺς λόγους περὶ τῶν τούτων φορεῖν καὶ (οἱ) τυγχάνοντες ἀσφαλείας παρὰ τοῖς πολεμίοις διὰ τούτου. Φασὶ δὲ (οἱ ἄνθρωποι) ἐπινοῆσαι πρῶτον αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ τὰ κέρδη, τὰ διὰ τῆς ἐμπορίας, καὶ σφετερίζεσθαι τὰ τῶν ἄλλων λάβρα· αὐτὸν δὲ (φασὶ) παραδεῖσθαι καὶ κήρυκα τῶν θεῶν εἶ: δὲ (παραδεῖσθαι) ἄγγελον ἄριστον διὰ τὸ ἐρμηνεύειν αὐτὸν (τὸν Ἐρμῆν) σαφῶς ἕκαστα τῶν δοθέντων (αὐτῷ) εἰς ἐντολὴν γενέσθαι δὲ (λέγεται) αὐτὸν καὶ εἰσηγητὴν παλαίστρας καὶ ἐπινοῆσαι τὴν λύραν τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης (γιγνομένην).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἐροῦν, συνηρ α' κλίσι. προδάπτουδι, (πρός-ἄπτω). γιγνουμένας, μετοχ. τοῦ γίγνομαι (γέν-γι-γεν). ἐπικηρυκείας, διαλλαγάς, ὀπονδάς, οὐσ. α' κλίσι. τούτων, δεικτικῆ ἀντων. δύσδημον, ἐπίθ. δικτλ. (=συν-σῆμα). ὄ, ἀντων. ἀναφορ. ἐνφ. ὄ, ἀρθρον. ὄρεϊν, ἀπαρ. τοῦ φορῶ. εἰώθαδιν, ὑπερουνι. τοῦ εἶθω. τυγχάνοντος, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ τυγχάνω (τύχ, τευχ). ἀσφάλειας, οὐσιαστ. α' κλίσι. Φασί, ρῆμ. φημί. ὄ, οὐνδ. ἀντιθ. = ὄε, (ἐκθλιμῖς). σταθμά, οὐσ. β' κλίσι. ἀνώμαλον : ὁ σταθμός-οἱ σταθμοί-τά σταθμά. κέρδη, οὐσ. γ' κλίσι. = τὸ κέρδος. πρῶτον, ἀριθ. τακτικόν. ἐπινοῦσαι, ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ἐπινοῶ. λάθρα, ἐπίρρ. τρόπον. ἄλλων, ἀντων. ὄφτεριζέσθαι, ἀπαρ. τοῦ σφτερίζομαι (σφτερος). παραδεδόσθαι, ἀπαρ. παρακ. τοῦ παραδίδομαι. ἄριδτον, ἐπίθ. ὑπερ. τοῦ ἀγαθός. σαφῶς, ἐπίρρ. τρόπον. ἕκαστα, ἀντωνυμ. εἰς, πρόθεσις. δοθέντων, μετοχ. ἄορ. τοῦ δίδωμι. ἐρμηνεύειν, μετοχ. τοῦ ἐρμηνεύω (Ἐρμῆς). εἰδνητην, οὐσ. γ' κλίσι. (εἰς ἡγοῦμαι). ἐπινοῦσαι, ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ἐπινοῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἐρμῆς ἄγγελος καὶ ἐξηγητῆς τῆς θελήσεως τῶν θεῶν. ἐπικηρυκεία, ἐν καιρῷ πολέμου, ὅτε μάλιστα ἐσκόπον νὰ διακόψωσι τὰς ἐχθροπραξίας, ἀπέστειλλον κήρυκας' οὗτοι ἔφερον σύμβολον ἀναγνωρίσεως ὡς π.χ. τὸ κηρύκιον, καὶ ἐθεωροῦντο ἱεροὶ καὶ ἀπαραβλαστοὶ καὶ ἦσαν ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῶν θεῶν. ὀπονδαί, αὗται ἐγγιγοντο διὰ γαντίματος ἐν ταῖς θυσίαις εἰς βεβαίωσιν τῶν συμφωνηθέντων. μέτρα καὶ σταθμά, εἰς τοὺς ἀρχαίους συστήματα καταμετροῦσῶς διάφορα ὑπῆρχον εἰς τὰς διαφόρους πόλεις. κελώνη, τὸ γνωστὸν ἐρεπτόν ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ τῇ θαλάσῃ. Ἐκ τοῦ ὀστράκου ταύτης (τὸ χέλυον) κατεσκεύαζον τὴν λύραν, τὸ γνωστὸν μουσικὸν ὄργανον. παλαίετρα, πολλὰ ἦσαν τὰ ἀγνώσιμα εἰς τοὺς ἀρχαίους, τὰ δὲ κυριώτερα ἦσαν ἡ πάλη, ὁ δρόμος, τὸ ἄλμα καὶ ἡ πυγμῆ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Προδάπτουδι = ἀποδίδουσι. διαλλαγάς = συμφιλιώσεις. δύσδημον = τὸ χρησιμεῖον ὡς σύμβολον τούτων. εἰώθαδι = συνειθίζουσι. ἐπινοῦσαι = εἰ ἐπενόησε. λάθρα = κρυφῶς. ὄφτεριζέσθαι = νὰ οἰκαιοποιῆται τὰ ξένα. ἐρμηνεύειν = ἐξηγεῖν. εἰδνητην γενέσθαι = εἰσήγαγε τὸ ἀγνώσιμα τῆς πάλης.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἐροῦ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ αἱ ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ εὐεργέτης τῶν ἄλλων μνημονεύεται αἰωνίως.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅσο θέλεις δούλευε, κ' ὅσα θέλει ὁ θεὸς θὰ σοῦ δώσῃ».

ΑΠΟΜΝΗΜΝΕΥΣΙΣ. Σπορδαί, λόγον ποιῶμαι (=λέγω), λάθρα, παλαίετρα, ἐρμηνεύειν, ἄγγελος (ἀγγελιοφόρος) Ἐρμῆς, ἐρμηνεύει τὰς βουλὰς τῶν θεῶν.

9. Φαέθων

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Φασί πολλοὶ τῶν ποιητῶν τὸν Φαέθοντα, τὸν υἱὸν μὲν Ἥλιου, ὄντα δὲ παῖδα τὴν ἡλικίαν, πείσαι τὸν πατέρα παραχωρῆσαι ἑαυτῷ

εἰς τέσσαρα μέρη, παῖς μέχρι τοῦ 12 ἔτους, ἔφηβος μέχρι τοῦ 20, ἀνήρ μέχρι τοῦ 50 καὶ ἐκείθεν προσηβύτης, **τέθριππον**, ἄρμα συρόμενον ὑπὸ τεσσάρων ἵππων· οἱ ἀρχαῖοι ἐφαντάζοντο ὅτι ὁ ἥλιος ἦτο ἄρμα πύρινον, τέθριππον, τὸ ὁποῖον διηύθυνεν ὁ Θεὸς Ἥλιος διὰ τοῦ διαστήματος τοῦ οὐρανοῦ θόλου, τὴν ἡμέραν, διότι τὴν νύκτα ἐβυθίζετο εἰς τὸν Ὠκεανόν. **κεραυνῶσαι**, τὸ ἰσχυρότερον ὄπλον τοῦ Διὸς ἦτο ὁ κεραυγός. **Γαλαξίας**, εἶνε σωρεία ἀπειράριθμος ἀστέρων, ὁ κοινῶς λεγόμενος Ἰορδάνης ποταμός. **Πάδος**, εἶνε ποταμὸς τῆς ἀνω Ἰταλίας καὶ χύνεται εἰς τὸ Ἀδριατικόν πέλαγος, παλαιὰ ὠνομάζετο Ἡριδανός. αἰγίριος, εἶνε δένδρον, ἡ λέυκη, ἄκαρπον. ἀλλὰ χρησιμώτατον διὰ τὴν ξυλείαν. Αἱ ἐκβολαὶ τοῦ ποταμοῦ ἀντιτίθενται πρὸς τὰς πηγάς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Πείθοι=ὅτι ἐπεισε. **ὀυγχωρηθέντος**=ὅτε δὲ ἐπετροπή εἰς αὐτὸν τοῦτο. **ἐλαύνοντα**=ὀδηγοῦντα καὶ διευθύνοντα. **ἠνιῶν**=τῶν χαλινῶν. **ἐξενεχθῆναι**=ἐξετροχιάσθησαν. **ἐκπυρῶσαι**=ἐκαυσαν διὰ τοῦ πυρός. **ἐπὶ τοῖς γεγεννημένοις**=διὰ τὰ συμβάντα. **προαγορευομένου**=καλουμένου. **τελευτή**=θάνατος. **μεταθξνηματιδθῆναι τὴν φύδιον**=μετεμορφώθησαν. **Ἔρα**=ἡ ἐποχή. **κατ' ἑνιαυτόν**=κατ' ἔτος.

ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΙΚΑ. Ἡ θεία τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ κατονική κίνησις τῶν οὐραρανίων σωμάτων αἰωνίως εἶνε ἀξιοθαύμαστα καὶ δηλοῦσι ἀνώτερον δημιουργόν, τὸν Θεόν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἄπειρα κακὰ ἐγεννήθησαν διότι ὁ Φαέθων δι' ἀπειρίαν δὲν διηύθυνε καλῶς τὸ ἄρμα τοῦ Ἥλιου.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Μὴ ζῆτει πράγματα ἀνώτερα τῶν δυνάμεών σου.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Μικροὶ δουλέψουν, μεγάλοι πεινάσουν».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Τέθριππον, ἡρία, κατακαίω, κεραυνῶσαι, ἐκβολάς, τελευτή, αἰγίριος, καλούμενος, αἱ αἰγίριοι κατ' ἑνιαυτόν ἀφιᾶσι δάκρυον, δ ἀποτελεῖ τὸν ἡλεκτρον.

10. Διόνυδος

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Μυθολογοῦσιν (οἱ ἄνθρωποι) γενέσθαι Διόνυσον εὔρετὴν τῆς τε ἄμπελου (=εὐρεῖν τὴν ἄμπελον) καὶ τῆς ἐργασίας τῆς περὶ τούτων, ἔτι δὲ (γενέσθαι εὔρετὴν) οἰνοποιίας καὶ τοῦ ἀποθησαυρίζεσθαι πολλοὺς τῶν καρπῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καὶ παρέχεσθαι (αὐτόν) τοῖς ἀνθρώποις τὰς χρεῖας καὶ τὰς τροφὰς ἐπὶ πολὺν χρόνον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Μυθολογοῦδι, ὄημ. μυθολογῶ (μυθολόγος-μῦθος λέγω), εὔρετήν, οὐσ. α' κλίσ. (εὐρίσκω). τ', =τὲ. ἔτι, ἐπίρρ. χρόνον. ἔτη, οὐσ. τὸ ἔτος. πολλοὺς, ἐπίθ. πολὺς, πολλή, πολὺ. ἐκ. πρόθεσις. ἀποθησαυρίζεσθαι, ἀπαρέμφ. τοῦ ἀποθησαυρίζομαι (θησαυρός). παρέχεσθαι, ἀπαρ. τοῦ παρὰ ἔχομαι. ἀνθρώπους, οὐσ. β' κλίσ. ἐπί, πρόθ, οἰνοποιίας, οὐσ. κλίσ. α'.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἄμπελος, τόπος ἐν ᾧ φυτεύονται τὰ κλήματα ἐξ ὧν γίνονται αἱ σταφυλαὶ καὶ ἐκ τούτων παράγεται ὁ οἶνος. **ὀπώρας**, οἱ καρποὶ τῶν δένδρων, ἢ πρώτη τροφή τοῦ ἀνθρώπου, παράγονται κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ἔχουσι διάφορα σχήματα καὶ χρώματα ἢ λαορεία τοῦ Διονύσου εἰσέχθη βραδύτερον τῆς τῶν ἄλλων θεῶν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐργαδίας=κατασκευής. **χρείας**=ἀνάγκας. ἀποθη-
δανυρίζεσθαι=ἀποταμιεύειν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Αἱ εὐεργεσίαι τοῦ θεοῦ Διονύσου πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ ἀνθρώπος παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ εἶνε προνοητικός.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Πίνε τὸ κρασί ἀλλὰ νὰ μὴ σὲ πίνῃ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Μυθολογοῦσιν, οἰνοποιίας, πολλοὶ καρποὶ, ἀποθησαυρίζομέν τι, αἱ χρεῖαι.

11. Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Πλούτων ἤρπασε κρύφα τὴν (κόρην) Διὸς καὶ Δήμητρος. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων περιήει κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα (αὐτὴν) νυκτός καὶ ἡμέρας. ἀπέλιπε δὲ οὐρανὸν ὀργιζομένη Θεοῖς, μαθοῦσα (ἐπεὶ ἔμαθε) ὅτι ἤρπασεν αὐτὴν Πλούτων ἤκε δὲ εἰς Ἐλευσίνα εἰκασθεῖσα γυναικί, καὶ πρῶτον μὲν ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν κληθεῖσαν ἀπ' αὐτῆς Ἀγέλαστον παρὰ τὸ φρέαρ τὸ καλούμενον Καλλίχωρον, ἔπειτα δὲ ἐλθοῦσα πρὸς Κελεόν, τὸν τότε βασιλεύοντα Ἐλευσινίων, κατεσκεύασε δίφρον, δρακόντων πτηνῶν, τῷ παιδί αὐτοῦ καὶ ἔδωκε πυρόν, φ (δι' οὗ) κατέσπειρεν (οὗτος) τὴν ὅλην οἰκουμένην αἰρόμενος δι' Οὐρανοῦ. Διὸς δὲ κελεύσαντος (ἐπεὶ ἐκέλευσεν) Πλούτωνα ἀναπέμψαι τὴν Κόρην, ὁ Πλούτων ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον ῥοιᾶς ἵνα μὴ αὐτὴ καταμείνῃ παρὰ τῆ μητρὶ πολὺν χρόνον, ἢ δὲ (Κόρη) κατηνάλωσεν αὐτὸν οὐ προειδυῖα τὸ συμβησόμενον Ἀσκαλάφου δὲ τοῦ (υἱοῦ τοῦ) Ἀχέροντος καὶ τῆς Γοργύρας καταμαρτυρήσαντος αὐτῆς (τῆς Κόρης) τοῦτο (ὡς ἔφαγε), ἢ μὲν Δημήτηρ ἐπέθηκε τοῦτω (τῷ Ἀσκαλάφῳ) πέτραν βαρεῖαν ἐν Ἄδου, Περσεφόνη δὲ ἠναγκάσθη μένειν μετὰ Πλούτωνος τὸ τρίτον καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, τὸ δὲ λοιπὸν (τρία τέταρτα μένειν) παρὰ τοῖς Θεοῖς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Διός, κύριον Ζεὺς γεν. τοῦ Διός. Δημήτηρ, Δημήτηρ γεν. Δημήτηρος. ἤρπασε, ἄορ. τοῦ ἀρπάζω (ἀρπαγή). κρύφα, ἐπίορ. τροπον. μετὰ, πρόθεσις. λαμπάδων, οὐσ. γ' ἄσ-ἄδος. νυκτός, οὐσ. γ' νύξ-νυκτός. τε, σύνδ. συμπλ. πᾶσαν, ἐπίθ. ζητοῦσα, μετ. τοῦ ζητῶ. περιήει, παρατ. τοῦ περι-εἶμι. μαθοῦσα, μεθ. ἄορ. τοῦ μανθάνω-ἔμαθον. ὀργιζομένη, μετ. τοῦ ὀργίζομαι (ὀργή). ἀπέλιπεν, ἄορ. τοῦ ἀπό-λείπω. εἰκασθεῖσα, μετοχ. ἄορ. παθητ. τοῦ εἰκάω. ἤκεν, παρατ. τοῦ ἤκω=ἔρχομαι. εἰς, πρόθ. ἐνῶ, εἰς, ἀριθ. Ἐλευσίνα, ὄνομ. γ' κλίσι. -οῖς-ἴγος πρῶτον. ἀριθμ. τακτικόν. ἐπί, πρόθ.

ἐκείνης, ἀντωνυμ. δεικτ. κληθεῖσα, μετοχ. ἄορ. τοῦ καλῶ (κλησίς). ἐκάθισε, ἄορ. τοῦ καθίζω (κατά-ἕζω). παρά, προθ. καλούμενον, μετ. τοῦ καλοῦμαι. ἔπειτα, ἐπίορμ. χρόνου. ἔλθοῦσα, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἔρχομαι. βασιλεύοντα, μετοχ. τοῦ βασιλεύω. τότε, ἐπίορμ. χρόν. παιδί, οὐο. γ' κλισ. παῖς-παιδός. κατεδκεύαδε, ἄορ. τοῦ κατα-σκευάζω (σκευός). δρακόντων, οὐο. γ'. ἔδωκεν, ἄορ. τοῦ δίδωμι. ᾤ, ἀντωνυμ. ἀναφ. ὅς, ἧ, ὅ. αἰρούμενος, μετοχ. τοῦ αἵρομαι. κατέδπειρε, ἄορ. τοῦ κατα-σπείρω. ἀναπέμψας, ἀπαρσμ. τοῦ ἀναπέμψω. κελεύδαντος, μετοχ. τοῦ κελεύω. μή, ἐπίορμ. ἄρηγ. πολύν, ἐπίθ. πολύς, πολλή, πολύ. μητρί, οὐο. γ' μήτηρ-μητρός. καταμείνη, τοῦ κατὰ μένω. ᾄγαγεῖν, ἄορ. β' τοῦ ἐσθίω. οὐ, ἐπίορμ. ἄρηγ. προειδιῖα, μετοχ. τοῦ πρό-οἶδα. δυμηνδόμενον, μετοχ. τοῦ συν-βαίνω. κατηνάλωδε, ἄορ. τοῦ κατα-γλίσκω. καταμαρτυρήσαντος, ἄορ. μετοχ. τοῦ κατα-μαρτυρέω-ῶ. βαρξίαν, ἐπίθ. βαρῆς-εἰα-ύ. ἐπέθηκε, ἄορ. τοῦ ἐπι-τίθημι. ἕκαστον, ἀντων. ἐπιμερ. ἵναγκάσθη, ἄορ. τοῦ ἀναγκάζομαι (ἀνάγκη) γένειν, ἀπαρ. τοῦ μένω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ μῦθος τῆς Περσεφόνης καὶ τῆς Δήμητρος, παριστώσῃ συμβολικῶς τὸν σπόρον καὶ τὴν βλάστησιν τῆς γῆς, τὴν φθίσιν καὶ τὴν ἀναγέννησιν τῆς φύσεως. ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς Δήμητρος ὀνομάζονται Δημητριακοὶ καρποὶ τὰ σιτηρά. λαυπάδων, οἱ ἀρχαῖοι πρὸς φωτισμὸν μετεχειρίζοντο τὰς δάδας καὶ ρητήρη, ἔλαιον, πρὸς τοῦτοις δέσμας ξηρῶν ξύλων καὶ φρυγάνων. Πλούτων, εἶπε ὁ θεὸς τοῦ Ἄδου. Ἐλευσίνα, χώρα ἀνήκουσά εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἐν ταύτῃ ἐτελοῦντο τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια καὶ ὑπῆρχεν μέγιστος ναὸς πρὸς τιμὴν τῆς Δήμητρος. δράκοντες, κατὰ τὴν φαντασίαν τῶν ἀρχαίων οἱ δράκοντες ἦσαν τέρατα, ὄφεις πτερωτοί. ἡ Περσεφόνη, θανμάζεται καὶ καλεῖται κατ' ἐξοχὴν Κόρη. ῥοιάς, ἡ ῥοιά εἶπε δένδρον ἢ κοινῶς λεγομένη ροδιά, καρποφόρον. Ἀχέροντος, οὗτος ἦτο μυθολογικὸς ποταμὸς χρησιμεύων ὡς μέσον νὰ κατέρχωνται αἱ ψυχαὶ εἰς τὸν Ἄδην.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Περιήγει=περιήραχτο πρὸς ἀναζήτησιν. ἀπέλιπε=ἔφυγεν ἐκεῖθεν. εἰκασθεῖσα=ἔγεινεν ὁμοία πρὸς γυναῖκα θνητήν. κληθεῖσαν=ὀνομασθεῖσαν. πτωπῶν=πειτώντων εἰς τὸν ἀέρα. πυρὸν=σίτον. αἰρούμενος=ὑφρούμενος. δι' οὐρανοῦ=διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ θόλου. ἀναπέμψαι=νὰ στείλῃ εἰς τὴν γῆν. ᾄγαγεῖν=νὰ φάγῃ ἡ Περσεφόνη. προειδιῖα=ἐπειδὴ δὲν ἐγγώριζεν ἐκ τῶν προτέρων. κατηνάλωδεν=ἐδαπάνησεν ὀλόκληρον. τοῦτω (τῶ Ἀσκαλάφῳ). τὸ λοιπὸν=τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἔτους ἦτοι τὰ 3)4.

ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΙΚΑ. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς φαντασίας, διὰ τοῦ νοῦ, παράγει προῖοντα ὄφραϊάτα καὶ ὠφελιμώτατα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ βιογραφία τῆς Περσεφόνης, τῆς Κόρης.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ φιλοσοφία τῆς μητρὸς εἶπε ἀκατάβλητος.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «*Ἄν τᾶχης τὰ κατὰ παιδιὰ, τὰ ῥοῦχα τί τὰ θέλεις ; καὶ ἂν τᾶχης τὰ παιδιὰ κακὰ, πάλιν τὰ ῥοῦχα τί τὰ θέλεις* ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. *Δαμιάδες, νύξ, ἀρπάξω, ἀπολείπω, καλοῦμαι, πνρός, ροιά, ἐνιαυτός. Περσεφόνη τὸ τρίτον τοῦ ἔτους μένει μετὰ Πλούτωνος. αἴρωμαι δι' οὐρανοῦ.*

12. Δευκαλίων

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Δευκαλίων δὲ ἐγένετο παῖς Προμηθέως. Οὗτος (ὁ Δευκαλίων) λαμβάνει γυναῖκα Πύρραν, τὴν (κόρη) Ἐπιμηθέως, καὶ Πανδώρας, ἣν οἱ Θεοὶ ἐπλασαν πρώτην γυναῖκα, βασιλεύων (ὅτε ἐβασίλευε) τῶν τόπων τῶν περὶ Φθίαν. Δευκαλίων δὲ μετὰ Πύρρος εἰσέβη εἰς λάρνακα ἐνθήμενος καὶ τὰ ἐπιτήδεια εἰς ταύτην (ἣν) ἔτεκτῆνατο, ὑποθεμένου Προμηθέως, ἐπεὶ Ζεὺς ἠθέλησε ἀφανίσει τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ζεὺς δὲ κατέκλυσε τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος χέας ἀπ' οὐρανοῦ ὑετόν, ὥστε πάντας ἀνθρώπους διαφραρῆναι, χωρὶς ὀλίγων, οἱ εἰς τὰ πλησίον ὄρη συνέφυγον. Τότε δὲ καὶ τὰ ὄρη, τὰ κατὰ Θεσσαλίαν διέστη (διέστησαν) καὶ συνεχύθη (συνεχύθησαν) πάντα τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου Δευκαλίων δέ, φερόμενος διὰ τῆς θαλάσσης ἐν τῇ λάρνακι ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας καὶ νύκτας τὰς ἕσας, προσίσχει Παρνασσῶ, καὶ ἐκεῖ θύει Διὶ Φυξίῳ ἐκβάς, τῶν ὕμβρων λαβόντων παῦλον. Ζεὺς δὲ ἐπέτρεψεν (αὐτῶ) αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλεται πέμψας πρὸς αὐτὸν Ἐρμῆν, ὁ δὲ αἰρεῖται αὐτῶ γενέσθαι ἀνθρώπους. Καὶ αἶρων λίθους ἔβαλεν αὐτοὺς ὑπὲρ κεφαλῆς, εἰπόντος Διός· καὶ ἐγένοντο μὲν ἄνδρες, οὓς ἔβαλε Δευκαλίων, γυναῖκες δὲ οὓς (ἔβαλε) Πύρρα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Παῖς, οὖο. παῖς, παιδός. ἐγένοντο, ἀοριστ. τοῦ γίγνομαι. οὗτος, ἀντων. δεικτ. βασιλεύων, μετ. τοῦ βασιλεύω. περὶ, προθ. = περὶ εἰς. γυναῖκα, οὖο. γ'. κλισ. γυνή-γυναικός. λαμβάνει, ρημ. τοῦ λαμβάνω. ἦν, ἀντων. ἀναφ. ἔπλασαν, ἀορ. τοῦ πλάσσω (πλάσσω). πρώτην, ἐπίθ. τακτ. ἀορθ. ἐπεὶ, ἐπίρρ. χρόν. ἀφανίσει, ἀπαρ. τοῦ ἀφανίζω. ἀνθρώπινον, ἐπίθ. ἀνθρώπινος, η, ον, καὶ δικατάλ. ἠθέλησε, ἀορ. τοῦ ἐθέλω. γένος, (τὸ) οὖο. κλισ. γ'. ὑποθεμένου, μετ. ἀορ. τοῦ ὑπό-τίθεμαι-ὑπεθηκάμην. ἔτεκτῆνατο, ἀορ. τοῦ τεκταίνωμαι = μηχανῶμαι. λάρνακα, οὖο. γ'. κλισ. λάρναξ-ακος. ἐπιτήδεια, (τὰ) οὖο. ἐνθήμενος, μετ. τοῦ ἐν-τίθημι. ταύτην, ἀντ. δεικτ. εἰδένθ, ἀορ. τοῦ εἰς-βαίνω. πολύν, ἐπίθ. πολὺς, πολλή, πολὺ. ὑετόν, οὖο. β'. κλισ. ἐκ τοῦ ὕω. ἀπ' = ἀπό, προθ. χέας, μετοχ. ἀοριστ. τοῦ χέω (χύνει, οἰνοχόος). πλεῖστα, ἐπίρρ. ποσοτικόν. κατέκλυσαν, ἀορ. τοῦ κατα-κλύω (κατακλυμός). ὥστε, ἐπίρρ. τροπ. διαφραρῆναι, ἀπαρ. τοῦ διά-φθειρω (φθορά). πάντας, ἐπίθ. πᾶς, πᾶσα, πᾶν. χωρὶς, ἐπίρρ. ποσοτ. οἷ, ἀντ. ἀναφ. ἐνφ, οἱ, ἄρθρον. συνέφυγον, ἀορ. τοῦ συν-φεύγω (φυγή). πλησίον, ἐπίρρ. τοπικ. ὑψηλά, ἐπίθ. ὑψηλός, ἡ, ὄν. τότε, ἐπίρρ. χρόν. κατά, προθ. διέστη = διεχωρίσθησαν τοῦ διά-ίσταμαι. ἐκτὸς, ἐπίρρ. τοπικ. συνεχύθη = συνανεμίχθησαν ἐκ τοῦ συν-

χέομαι (σύγχυσις). ἐν, πρόθ. = ἐντός. διά, πρόθ. = διὰ μέσου. φερόμενος, μετ. τοῦ φέρομαι. ἐδ', πρόθ. ἀντί. ἐπί. ἐννέα, ἀριθμητικόν. προοιόχει (= πιάγει), ῥῆμα τοῦ πρὸς-ίσχω. κακεῖ = καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ. τοπικ. ὕβρων, οὖσ. γ'. κλισ. παῦλαν, οὖσ. α'. κλισ. (ἐκ τοῦ παύω). λαβόντων, μετ. ἀόρ. τοῦ λαμβάνω. ἐκβάς, μετ. ἀοριστ. τοῦ ἐκ-βαίω. θύει, τοῦ ῥήματος θύω (θύσια). φυξίφ, ἐπίθ. δικατ. πέμψας, μετ. τοῦ πέμπω (πομπή), ἐπέτρειψεν, ἀόρ. τοῦ ἐπι-τρέπω (ἐπιτροπή). αἰρεῖσθαι, ἀπαρ. τοῦ αἰροῦμαι. βούλεται, ῥῆμα βούλομαι. γενέσθαι, ἀπαρ. τοῦ γίγνομαι. εἰπόντος, μετ. ἀόρ. τοῦ λέγω (εἶπον). ὑτέρω, πρόθ. = ὑπεράνω. αἴρων, μετ. τοῦ αἶρω. ἔβαλεν, ἀοριστ. τοῦ βάλλω = ὄλιπω. οὖς, ἀντων. ἀναφ. ἐγένοντο, ἀόρ. τοῦ γίγνομαι.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Πρώτη γυνή πλάσμα Θεῶν εἶνε ἡ Πύρρα, ἐνῶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶνε ἡ Εὐά. ὑετός, τὰς βροχάς, τὰ νέφη, τοὺς κεραυνοὺς διενθῆγει ὁ Ζεὺς. Φθία, εἶνε ἡ ἀρχαία Θεσσαλία. Ἑλλάς, κατ' ἀρχάς ἦτο μικρὰ πόλις τῆς Θεσσαλίας. Ἰδομός, εἶνε ὁ χωρίζων τὴν Πελοπόννησον, σιενὸς λαμῶς γῆς, σήμερον ἐγένετο ἐν αὐτῷ διῶρυξ. Παργαστός, τὸ ὑψηλότερον καὶ ἰερὸν ὄρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Φυξίφ, οἱ ἀρχαῖοι Θεοὶ πολλὰ ἐπώνυμα εἶχον. ἐννέα, οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον εἰς τινὰς ἀριθμοὺς ἰδιαιτέραν σημασίαν ἢ πρόληψις αὕτη ἐπικρατεῖ καὶ σήμερον καὶ ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα εἰς μαγανείας. παράβαλε τὰ περὶ Νῶε καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἦν = ἦν ὅποια. ἀφανίσει = γὰ ἐξαλείψωσιν. ὑποθεμένου = κατὰ συμβουλήν. ἐτεκτίνατο λάρνακα = κατεσκεύασε κιβωτόν. ἐπιτήδεια = τὰς ζωοτροφίας. ἐνθέμενος = ἀφοῦ ἔθηκεν ἐν αὐτῷ. εἰδέβη = εἰσῆλθεν. ὑετός καὶ ὕβρος = βροχή. κατέκλυσεν = ἐπλημύθησεν. ὀλίγων χωρῖς = ἐκτὸς ὀλίγων. διέδθη τὰ ὄρη = διεχωρίσθησαν ἐκ τῆς ὁμῆς τῶν ὑδάτων. ὀνεχύθη = ἐγειραν ἄνω-κάτω. προοιόχει = πιάγει, ἀράζει, παῦλαν λαβόντων = ἀφοῦ ἐκόπασαν. ἐκβάς = ἐξελεθών. θύει = κάμνει θύσας. αἰρεῖσθαι = γὰ προτιμήσῃ. ὁ, τι βούλεται = ὁ, τι θέλει. αἴρων = σηκῶν. ἔβαλε = ἔρριπεν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Πῶς ἐπλάσθησαν καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ Θεὸς πάντοτε δεικνύει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὴν εὐσπλαγχνίαν του.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅσφ θέλεις δούλευε καὶ ὅσφ θέλει ὁ Θεὸς θά σοῦ δώσῃ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΙΣ. Βασιλεύων, γυνή, πλάσας, ἀφανίζει ὑετός, λάρναξ, τὰ ἐπιτήδεια, αἶρει τοὺς λίθους ὑπὲρ κεφαλὴν.

13. Προμηθεὺς

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Προμηθεὺς, λάρνα Διὸς κρύψας ἐν νάρθηκι πῦρ ἔδωκεν αὐτοῖς (ἀνθρώποις) πλάσας ἀνθρώπους ἐξ ὕδατος καὶ γῆς. Ζεὺς δὲ ὡς ἤθετο (τοῦτο) ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ προσηλῶσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ τῷ ὄρει Καυκάσῳ.

Προμηθεὺς δὲ ἐδέδετο πολλὰ ἔτη προσηλωθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἀετὸς δὲ ἐφιπτάμενος αὐτῷ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐνέμετο τοὺς λοβοὺς τοῦ ἥπατος αὐξανομένου (ὅπερ ἠβξάνετο) διὰ νυκτός.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἐξ, *πρόθ.* ἀντὶ ἐκ. ὕδατος, οὐο. γ' κλισ. ὕδωρ, ὕδατος. πλάδας, *μετ.* τοῦ πλάτιω. ἔδωκεν, *ἀόρ.* τοῦ δίδωμι. πῦρ, οὐο. γ' πῦρ-πυρός. λάθρα, *ἐπίρ.* τρόπον. κρύψας, *μετοχ.* τοῦ κρύπτω. ἤθετο, *ἀόρ.* τοῦ αἰσθάνομαι (αἰσθῆσις). ἐπέταξεν, *ἀόρ.* τοῦ ἐπιτάσσω. προσηλωδαί, *ἀπαρέμ.* τοῦ προσηλῶ=καρφώνω (ἦλος). ἐπί, *πρόθ.* ἔτη, οὐο. γ' ἔτος· εἶους. ἐδέδετο, *ἀόρ.* τοῦ δέδεμαι. (δέω-δένω). ἐκάστην, *ἀντων.* ἐπιμερ. ἀετός, οὐο. β'. ἐξιδάμενος, *μετ.* τοῦ ἐφίσταμαι σύνθετον ἐπί-ίσταμαι. ἐνέμετο, *ἀόρ.* τοῦ νέμομαι. αὐξανομένου, *μετοχ.* τοῦ αὐξάνω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὁ Προμηθεὺς ἦτο τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ· οἱ δὲ Τιτᾶνες ἦσαν παῖδες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. ὕδατος καὶ γῆς, ἡ γνώμη αὐτῆ τῶν ἀρχαίων περὶ δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὴν Ἐγίαν Γραφήν. νάρθηξ, εἶνε φυτόν καλαμῶδες. Ἡραϊότος, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, χαλκεὺς τῶν Θεῶν καὶ ἐπιμελητὴς τοῦ πυρός. Καίκαθος, ὄρος τῆς ἀρχαίας Σκυθίας, σημερινῆς Ρωσσίας. ἀετός, ὁ βασιλεὺς τῶν πτηνῶν, σαρκοφάγον. ἥπατος, τὸ ἥπαρ εἶνε ἐν τῶν σπλάγγων τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος καὶ ἔχει δύο λοβοὺς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Λάθρα=κρυφῶς. ὡς ἤθετο=ὡς ἐνόησε ὁ Ζεὺς. ἐπέταξε=ἐκέλευσεν ἐπιτακτικῶς. προσηλωδαί=να καρφώσῃ. ἐδέδετο=εἶνε δεθῆ. ἐξιδάμενος=ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἰσιάμενος. ἐνέμετο=ἐτρογε. ἐξιδέν=ἐλύτρωσεν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου κάμνει καλὸ, καλὸ δὲν ἔχει ἀλλὰ πανταίχει (περιμένει)».

ΔΙΔΑΓΜΑ. Οἱ μεγάλοι εὐεργεταὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοθυσιάζονται.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ὑδωρ. νάρθηξ, προσηλοῦμαι, λοβός, ἥπαρ.

14. Παῖδες Δευκαλιώως.

ΛΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Παῖδες γίνονται ἐκ Πύρας Ἕλληνα μὲν πρῶτος, Ἀμφικτύων δὲ δεύτερος, Πρωτογένεια δὲ θυγάτηρ, Δῶρος δὲ Εὐσθιος, Αἴολος (γίνονται παῖδες) Ἕλληνας καὶ νύμφης Ὀρσηίδος· Προσηγόρευσε μὲν οὖν αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ Ἕλληνας τοὺς καλουμένους Γραικοὺς, ἐμέρισεν δὲ τὴν χώραν τοῖς παισὶ. Καὶ ἐγέννησε Εὐσθιον μὲν ἐκ Κρεούσης τῆς κόρης Ἐρεχθέως, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, Ἀχαιοὺν καὶ Ἴωνα. ἀφ' ὧν (ἀπὸ τούτων) καλοῦνται Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες, Δῶρος δὲ ἐκάλεσεν ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς τοὺς κατοικοῦς, λαβὼν τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν, Αἴολος δὲ προσηγόρευσεν Αἰολεῖς τοὺς ἐνοικοῦντας τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων βασιλεύων.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Γίνονται, *ρῆμα* τοῦ γίγνομαι. δέ, *ἀντιθετ.* σύνθεσμ. παῖ-

δες, οὐσ. γ'. κλίσι. παῖς-παιδός. **πρῶτος**—**δεύτερος**, ἀριθ. τακτικά. **θυγάτηρ**, οὐσ. γ'. κλίσι. θυγάτηρ-τρός. **νύμφης**, οὐσ. γ' κλίσι. **αὐτός**, ἀντωνυμ. ὄριστ. **οὖν**, σύνδ. συλλογιστ. **ἄφ'**, πρόθεσις. **καλουμένους**, μετ. τοῦ καλοῦμαι (κλήσις, κλητήρ). **προδηγόρευθεν**, ἀορ. τοῦ προς-ἀγορεύω (ἀγόρευσις). **ἐξέριθεν**, ἀορ. τοῦ μερίζω. **λαβών**, μετοχ. ἀορ. τοῦ λαμβάνω. **ἐγέννηδε**, ἀορ. τοῦ γεννάω-ῶ. **ἄφ'**, πρόθ. ἀντι ἀπό. **ὧν**, ἀντων. ἀναφορ. ἐνφ ὧν, μετοχ. τοῦ εἶμι. **καλοῦνται**, τοῦ καλοῦμαι. **πέραν**, ἐπίρρ. τοπικ. **χώραν**, οὐσ. α'. κλίσι. **κατοίκους**, οὐσ. β'. κλίσεως. **ἑαυτοῦ**, ἀντων. αὐτοπαθής. **βασιλεύων**, μετοχ. τοῦ βασιλεύω (βασιλεύς). **περί**, πρόθ. **τόπων**, οὐσ. β'. κλίσι. **ἐνοικοῦντας**, μετ. τοῦ ἐν-οἰκῶ (οἶκος). **προδηγόρευθεν**, ἀορ. τοῦ προς-ἀγορεύω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. **Νύμφης**, οἱ ἀρχαῖοι ἐκτὸς τῶν πολλῶν μεγάλων Θεῶν ἐπίστεον καὶ εἰς ἄλλας μικροτέρας Θεότητας κατοικοῦσας εἰς λίμνας, ποταμούς, ὄρη, δρυμοὺς κ.λ.π. αὗται εἶχον διάφορα ὀνόματα π. χ. **νύμφαι**, **νηρηίδες**, **γαῖδες** κ.λ.π. Οἱ Ἕλληνες δηροῦντο εἰς φυλάς, ἀλλ' εἶχον τὴν αὐτὴν καταγωγὴν, τὴν ἰδίαν θρησκείαν καὶ γλώσσαν καὶ πάντας τοὺς μὴ Ἕλληνας ὀνόμαζον βαρβάρους.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **Γίνονται**—γεννῶνται εἰς τὸν Δευκαλίωνα. **προδηγόρευθεν**—ὀνόμασαν. **ἄφ' ἑαυτοῦ**, ἀπὸ τοῦ ὀνόματός του.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Καταγωγὴ καὶ ὀνομασία τῶν Ἑλληνικῶν φυλῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑ Ὅσο ὑψηλοτέραν καταγωγὴν ἔχει τις, τόσο μεγαλειέτερας ὑποχρεώσεις ἀναλαμβάνει.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Πάρε σκύλλο ἀπὸ μανδρὶ καὶ ἄνθρωπο ἀπὸ σοί».

15. Θησεύς καὶ Ἀριάδνη.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Θησεύς ὁ (υἱὸς) Αἰγέως πλεῖ εἰς Κρήτην παρατεθησόμενος τῷ Μινωταύρῳ πρὸς ἀνάρετον, λαχὼν μετὰ τῶν ἡϊθέων. ἡ τοῦ Μίνως δὲ θυγάτηρ Ἀριάδνη, διατεθεῖσα πρὸς αὐτὸν εὐμενῶς, ἀφικομένου (ὅτε ἀφίκετο οὗτος) αὐτοῦ, δίδωσιν (αὐτῷ) ἀγαθίδα μίτον, λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου τοῦ τέκτονος, καὶ διδάσκει αὐτὴ (αὐτὸν τὸν Θησεά) τῆς ἀγαθίδας τὴν ἀρχὴν ἐκδῆσαι περὶ τὸν ζυγὸν τῆς ἄνω θύρας, ἐπειδὴν εἰσέλθῃ (ἵνα) εἴσω ἀνελίσσοντα, μέχρις ἂν ἀφίκηται εἰς τὸν μυχόν, θῆσαι δὲ τῷ Ποσειδῶνι αὐτὸν (τὸν Μινώταυρον), ἐὰν ἀρόψῃ (ὁ Θησεύς) αὐτὸν καθεύδοντα, κρατήσαντα τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀπιέναι ὀπίσω ἀνελίσσοντα τὴν ἀγαθίδα· ὁ Θησεύς δὲ πάντα κατὰ νοῦν πράξας (ἐπεὶ ἔπραξε), λαβὼν τὴν Ἀριάδνην ἐμβάλλεται εἰς τὴν ναῦν (ταχύτην) καὶ τοὺς ἡϊθέους καὶ παρθένους, φθάνοντας οὐδέπω παρατεθῆναι τῷ Μινωταύρῳ. Καὶ ἀποπλεῖ νυκτὸς μέσης, ποιήσας ταῦτα. Κατακοιμᾶται δὲ ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ἐκβάς, προσορμίσας (ἐπεὶ) τῇ νήσῳ Δία. Καὶ ἡ Ἀθηναῖα παραστᾶσα αὐτῷ κλεῦει ἐὰν τὴν Ἀριάδνην καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Λήγνας. Τοῦτο δὲ ποιεῖ συντόμως. Ἐπιφανείσα δὲ ἡ Ἀφρο-

δίτη, τῆς Ἀριάδνης κατολοφυρομένης, παραινεί θαρρεῖν ἔσεσθαι γάρ (ἔφη ἡ Ἀφροδίτη) αὐτὴν γυναῖκα Διονύσου καὶ γενήσεσθαι εὐκλεῖ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. **Θησεύς**, ὄγ. κύρ. γ'. κλισ. **λαχών**, μετ. τοῦ λαχάω (λαχρός). **ἠιθέων**, ὀνομαστικ. ὁ ἠΐθεος-ον. **πλεῖ**, ὀριστ. τοῦ πλέω (πλοῦς). **παρτεθιδόμενος**, μετ. τοῦ παρτιθεμαι. **ἀφικνουμένον**, μετοχ. τοῦ ἀφικνέομαι-οῦμαι—ἀφικνοῦμαι (ἄφιξις). **εὐμενῶς**, ἐπίρρ. τρόπον. **διατεθειῖσα**, μετ. τοῦ δια-τιθεμαι. **θυγάτηρ**, οὖσ. γ'. κλισ. **θυγάτηρ-τρῶς**. **διδωδίν**, τοῦ δίδωμι. **ἀγαθίδα**, οὖσ. γ'. κλισ. **ις-ιδος**. **μίτος**, οὖσ. β'. κλισ. **λαβουῖσα**, μετ. τοῦ λαμβάνω. **τέκτονος**, οὖσ. γ'. κλισ. **διδάσκει**, ἐκ τοῦ διδάσκω. **ἐπειδάν**, ἐπίρρ. χρόνον. **εἰδέλθη**, τοῦ εἶδ-ἐρχομαι. **ἐκδῆσαι**, ἀπαρ. ἀορ. τοῦ ἐκ-δέω=δένω (δεσμός, δέσις). **ζυγόν**, οὖσ. β'. κλισ. **ἄνω**, ἐπίρρ. τοπικόν. **ἀνελιδόοντα**, μετ. τοῦ ἀνὰ-ἐλλίτω. **ἰέναι**, ἀπαρμφ. τοῦ εἶμι=πορεύομαι. **μέχρις**, ἐπίρρ. χρόνον **ἀφικνεται**, ὕποτακτ. ὀριστ. τοῦ ἀφικνοῦμαι. **μυχόν**, οὖσ. β'. κλισ. **καθεύδοντα**, μετ. τοῦ καθεύδω (κατὰ-εὔδω). **μάρπη**, ἀορ. τοῦ μάρπω. **κρατήσαντα**, μετοχ. τοῦ κρατῶ. **τριχῶν**, οὖσ. γ'. κλισ. **θρίξ**, τριχός. **θῦσαι**, ἀπαρ. τοῦ θύω. **ἀπιέναι**, ἀπαρ. τοῦ ἄπειμι, ἀπὸ-εἶμι. **ὀπίδω**, ἐπίρρ. τοπικόν. **πράξας**, μετ. τοῦ πράττω (πράγμα). **πάντα**, ἐπίθ. πᾶς, πᾶσα, πᾶν. **νοῦν**, οὖσ. γ'. κλισ. **νοῦς-νοῦ**. **λαβών**, μετ. τοῦ λαμβάνω. **ναῦν**, οὖσ. γ'. κλισ. **ναῦς**. **ἐμβάλλεται**, ρῆμ. τοῦ ἐμβάλλομαι. **παρθένους**, οὖσ. β'. κλισ. **οὐδέπω**, ἐπίρρ. χρόν. **ὀθάδαντας**, μετ. τοῦ φθάγω. **παρτεθῆναι**, ἀπαρ. τοῦ παρὰ-τιθεμαι. **ποιήσας**, μετ. τοῦ ποιέω-ῶ (ποίησις). **νυκτός**, οὖσ. γ'. κλισ. **ἀποπλεῖ**, ἀπὸ-πλέω (ἀπόπλους). **προδορυίδας**. μετοχ. τοῦ πρὸς-δρυμίζω. **νήφω**, οὖσ. β'. κλισ. **ἐκβάς**, μετ. τοῦ ἐκ-βαίνω. **ἐπί**, προθ.—ἐπάγω. **κατακοιμᾶται**, τοῦ κατα-κοιμῶμαι (κοίμησις) **παραδοῦσα**, μετ. τοῦ παρὰ ἴσταμαι. **κελεύει**, τοῦ κελεύω (κέλευσις). **ἔαν**, ἀπαρμφ. τοῦ εἰάω-ῶ. **ἀφικνεῖσθαι**, ἀπαρ. τοῦ ἀφικνέομαι-οῦμαι. **δυντόμως**, ἐπίρρ. χρόν. **διαναστάς**, μετοχ. τοῦ δια-ανά-ῖστημι **ποιεῖ**, τοῦ ποιέω-ῶ. **κατολοφύρομένης**, μετ. τοῦ κατὰ-όλοφύρομαι. **ἐπιφανεῖσα**, μετ. τοῦ ἐπι-φαίνομαι (ἐπιφανής). **θαρρεῖν**, ἀπαρ. τοῦ θαρρῶ (θάρρος). **παραινεῖ**, τοῦ παραινῶ. **γάρ**, σύνθ. αἰτιολ. **ἔδεσθαι**, μέλλ. τοῦ εἶμι. **ἐνκλεῖ**, ἐπίθ. δικαταλ. εἰς ἧς. **γενέσθαι**, ἀπαρμφ. ἀορ. τοῦ γίγνομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. **Μινωταύρω**, οὖσιος ἦτο τέρας ζῶν ἐν Κρήτῃ ἐντὸς σπηλαίου τοῦ Λαβυρίνθου. **Δαιδάλου**, ὁ Δαίδαλος ἦτο ἄριστος καλλιτέχνης πᾶν ἔξοχον προῖον τῆς τέχνης λέγεται «ἔργον Δαιδάλιον». **Ποσειδῶν**, θεὸς τῆς θαλάσσης. **Δία**, νῆσος μικρὰ πλησίον τῆς Κρήτης· ἄλλοι δὲ νομίζουσιν οὖ αὐτὴ εἶνε ἡ σημερινὴ Νάξος. **Ἀθηνῶ**, κῆρη ἐξεληνοῦσα ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἀνόπλος· θεὰ τῆς σοφίας καὶ τῆς συνετής ἀνδρείας. **Ἀφροδίτη**, θεὰ τοῦ κάλλους. **Διονύδος**, θεὸς τοῦ οἴνου καὶ προσιότης τῆς ἀμπέλου· φέρει καὶ τὸ ἐπώνυμον Βάκχος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **λαχών**=ἀφοῦ ἔλαβε διὰ κλήρον. ὁ Μίνως, βασιλεὺς.

τῆς Κρήτης υπεχρέωσε, μετὰ πόλεμον, τοὺς Ἀθηναίους ν' ἀποστέλλωσι κατ' ἔτος ἐπὶ νέους καὶ ἐπὶ νέας ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς τροφή τοῦ τέρατος Μινωϊαύρου. ἡΐθεος, = νέος, παληκάρι. παρατεθιτόμενος = νὰ παρατεθῆ ὡς τροφή. εὐμενῶς = φιλικῶς. ἀγαθίδα = κουβάρι. τὴν ἀρχὴν = τὴν ἀκραν. ἐκδῆσαι = νὰ δέσῃ. ζυγὸν = μοχλόν. ἀνελιδδοντα = ἀφοδ' ξετυλλεῖ. ἰέναι = νὰ προχωρῆ. μυχόν = τὸ ἄκρον τοῦ βάρους. μάριση = καταλάβη, εὐρη. ἀπιέναι = νὰ ἀπέροχεται. ἐμβάλλεται = εἰσβαίνει. οὐδέπω θθάδαντας = δὲν ἐπρόλαβαν. προδορμιδας = προσεγγίσις. ἡΐθνος = ἐπὶ τῆς ἀμμώδους ἀκτῆς. εἶν = νὰ παραιτήσῃ. διαναστάς = ἐξεγερθεὶς. κατολοφουρομένης = κοπιομένης καὶ θρηνοῦσης. παραινεί = προτρέπει. ἔδεσθαι = θὰ γείρη. εὐκλεᾶ = ἐνδοξος. θαρρεῖν = νὰ ἔχη θάρρος.

ΠΕΡΙΑΛΗΨΙΣ. Ὁ Θηοὺς σφίζεται διὰ τῆς βοήθειάς τῆς Ἀριάδνης καὶ ἀπαλλάσσει τὴν πατρίδα του ἐκ τοῦ αἵματηροῦ φόρου.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Βοήθει τῇ πατρίδι πάντοτε καὶ ἔσο εὐγνώμων πρὸς τοὺς εὐεργέτας σου.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁπ' ἔχει μοῖρα ἄς περπατῆ καὶ ριζικό, ἄς τρέχῃ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Λαγχάω, εὐμενῶς, ἀγαθίς, ἀνελλίσσω, μυχός, ἰέναι, καὶ ἀπιέναι, παραιθεμαι, ἡΐθων, εἶω, ὀλοφύρομαι, εὐκλεῆς.

16. Τάνταλος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Τάνταλος ἦν μὲν υἱὸς Διός, κατόκει δὲ περὶ τὴν τῆς Ἀσίας νῦν ὀνομαζομένην Παφλαγονίαν διαφέρων πλούτῳ καὶ δόξῃ. Ἐγένετο ὄλλος τῶν Θεῶν ἐπὶ πλέον, ὡς φασιν (οἱ ἄθροωποι), διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ πατρός· ὕστερον δὲ ἀπήγγειλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἀπόρρητα τὰ παρὰ τοῖς Ἀθαύτοις, οὐ φέρων τὴν εὐτυχίαν ἀνθρωπίνως καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης πρρησίας. Δι' ἦν (διὰ ταύτην) αἰτίαν ἐκολάσθη καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας (μετὰ τὴν τελευτήν) ἤξιώθη αἰωνίου τιμωρίας εἰς τοὺς ἀσεβεῖς καταταχθεῖς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Διός, Ζεὺς, Διός. ἦν, παρατατ. τοῦ εἰμί. υἱός, οὖσ. κλίσ. β'. καὶ γ'. υἱὸς καὶ νέος. διαφέρων, μετοχ. τοῦ δια-φέρω. κατόκει, τοῦ ὄημι. κατ-οίκῳ (οἶκος). νῦν, ἐπίρρ. χρόν. ὀνομαζομένων, μετ. τοῦ ὀνομάζομαι (ὄνομα). πατρός, γ'. κλίσ. εὐγένειαν, α'. κλίσ. φασί, τοῦ φημί. ἐγένετο, παρατατ. τοῦ γίνομαι. πλέον, ἐπίρρ. ποσότη. ὕστερον, ἐπίρρ. χρόν. οὐ, ἐπίρρ. ἰρρητ. φέρων, μετοχ. τοῦ φέρω. πάσης, ἐπίθι. παρρησίας, οὖσ. α'. κλίσ. ἀπήγγειλε, ἀόρ. τοῦ ἀπ'-ἀγγέλω (ἄγγελος). ἀπόρρητα, δικατ. ἐπίθι. ζῶν, οὖσ. α'. κλίσ. ἐκ-ολάσθη, παθ. ἀόριστ. τοῦ κολάζομαι. τελευτήσας, μετοχ. τοῦ τελευτῶ. τιμωρίας, οὖσ. α'. κλίσ. ἤξιώθη, παθ. ἀόρ. τοῦ ἀξιόθαι. καταταχθεῖς, μετ. τοῦ κατατάσσομαι. ἠδεβεῖς, ἐπίθιτον δικατάληκτ. εἰς-ἦς.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Παφλαγονία, ἐπαρχία τῆς Ἀολίας κειμένη μετὰ τὸ Πόντον

Φρυγίας και Βιθυνίας. **Φίλος** ἐγένετο, οἱ ἄνθρωποι πολλάκις συνάπτουσι σχέσεις πρὸς τοὺς Θεοὺς και πολλάκις προκαλοῦσι τὴν εὐμένειαν ἢ δυσμένειαν αὐτῶν. **ἄσεβεῖς**, ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐπιστεύετο ὅτι μετὰ θάνατον οἱ μὲν ἄσεβεῖς ἐκολάζοντο διὰ μυθῶν βασιάνων οἱ δὲ εὐσεβεῖς ἀπῆλθον μακαριότητος εἰς τὰς νῆσους τῶν Μακάρων· τὰς αὐτὰς ἰδέας ἔχει και ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἦν=ἦτο, τὴν νῦν=ἰωρινήν. εὐγένειαν=καταγωγὴν ἐκ γένους θεῖαν. ἐπὶ πλέον (τῶν ἄλλων)=περισσότερον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. μεταδῶν=λαβῶν μέρος. παρηγορίας=ἐλευθεροστομίας. ἀπόρητα=τὰ μυστικά. τελευτήσας=μετὰ θάνατον. καταταχθεῖς=λαβῶν θέσει.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Κόλασις τοῦ Ταντάλου και ἡ διὰ ταύτην αἰτία.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τήρει θέσειν ἀξιοπρεπῆ. ὁ ἀκριτόμυθος πάντοτε τιμωρεῖται.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τὰ μυστικά σου φήλιγε και κλείει τὴν καρδιά σου».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Υἱός, διαφέρω, εὐγένεια, μετέσχε, ἀπόρητα, ἀσεβής, εὐσεβής. οἱ ἀσεβεῖς ἀξιοῦνται αἰώνιον κολάσεως.

17. Ν 166 n.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Νιόβη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου και ἀδελφὴ τοῦ Πέλοπος ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτὰ και ἴσας θυγατέρας διαφερούσας εὐπρεπείᾳ· πλεονάκις δὲ ἐκαυχῶτο μέγα φρουαττομένη ἐπὶ τῷ πλήθει τῶν τέκνων και ἀπεφαίνετο ἑαυτὴν εὐτεκνοτέραν τῆς Λητούς. Εἶθ' ἡ μὲν Λητώ χολωσαμένη προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δὲ Ἀρτεμίδι (προσέταξε κατατοξεῦσαι) τὰς θυγατέρας. Συνέβη δὲ ταύτην (τὴν Νιόβην) γενέσθαι εὐτεκνον ἅμα και ἄτεκνον ὀξέως ὕφ' ἓνα καιρόν, ὑπακουσάντων (ἐπεὶ ὑπήκουσαν Ἀπόλλων και Ἀρτεμις), τῇ μητρὶ και κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν· Νιόβη δὲ ἀπολιποῦσα Θήβας ἦκε πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον εἰς Σίπυλόν και ἐκεῖ μετέβαλε τὴν μορφὴν εἰς λίθον, εὐξαμένη Διί, και χεῖται δάκρυα τοῦ λίθου νύκτωρ και μεθ' ἡμέραν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Θυγάτηρ, οὖσ. γ'. κλίσ. ἀδελφή, οὖσ. α'. κλίσ. ἐγένυνθε, ἀόρ. τοῦ γενῶν-ῶ (γέννησις, γέννημα). υἱοὺς, οὖσ. β'. και γ'. κλίσ. γεν. υἱοῦ και υἱέος. ἑπτὰ, ἀριθμ. ἐπίθει. ἀπόλυτον. ἴσας, ἐπίθ. τρικ. εὐπρεπεία, οὖσ. α'. κλίσ. διαφερούσας, μετ. τοῦ διαφέρω. πλήθει, (τὸ) οὖσ. γ'. κλίσ. μέγα, ἐπιταῖθα ἐπίρρ. ποσοτ. ἐκ τοῦ: μέγας, μεγάλη, μέγα, ἐπίθ. φρουαττομένη, μετοχ. τοῦ φρουάττομαι. πλεονάκις, ἐπίρρ. ποσοτ. ἐκαυχῶτο, τοῦ κενχῶμαι. ἑαυτήν, ἀντωνυμ. αὐτοπαθής. εὐτεκνοτέραν, ἐπίθ. συγκριτ. χολωσαμένη, μετ. τοῦ χολδομαι-ομαι. προσέταξε, ἀόρ. τοῦ προ-στιάτω. κατατοξεῦσαι, τοῦ κατα-τοξεύω. τούτων, ἀντ. δεικτ. ὑπακουσάντων, μετ. ἀόρ. τοῦ ὑπ-ἀκούω. καιρόν, οὖσ. β'. κλίσ. συνέβη, ἀόρ. τοῦ συμβαίνω (συν-βαίνω). ὕφ', ἀντι ὑπό. ὀξέως, ἐπίθ. ἅμα, ἐπίρρ. χρόνον. εὐτεκνον=

«ἄ-τέκνον. ἄτεκνον=ἄ (στερητικόν)-τέκνον. γενέσθαι, ἄπαρ ἄορ τοῦ γίγνομαι.
ἀπολιποῦσα, μετ. τοῦ ἀπο-λείπω. πατέρα, οὐσ. γ'. κλισ. ἦκεν, ἄορ. τοῦ
ἦκω κάκει, ἀντι τοῦ, καί ἐκεῖ εὐξαμένη, μετ. τοῦ εὐχομαι. μετέβαλε, ἄορ.
τοῦ μετα-βάλλω. χεῖται, τοῦ χέω. νύκτωρ, ἐπίορ. μεθ', ἀντι, μετά. λίθου,
οὐσ. β'. κλίσεως.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἐπία, ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἦτο εἰς ὑπόληψιν εἰς τὴν ἀρχαιό-
τητα. Ἀπώ, μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀριέμιδος. Θύβας, πόλις τῆς
Βοιωτίας καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ ἔφερον τὸ ὄνομα Θῆβαι. Σίτυ-
λον, ὄρος μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας ἐν Ἀσίᾳ. λίθου, οἱ γεωγράφοι βεβαι-
οῦν ὅτι ὄντως ἐκεῖ μακρόθεν φαίνεται τὸ ὄρος ὡς ἀπολιθωμένη γυνὴ κλαίουσα.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Τὰς ἰδας=επία. εὐπρεπεία=κατὰ τὴν εὐμορφίαν.
φρονάττουμένη=ὑπερηφανευομένη. εὐτεκνοτέραν=ἔχουσαν περισσότερα καὶ
ὠραιότερα τέκνα. ἀπεφαίνετο=ἐδείκνυε. χολωθαμένη=ὀργισθεῖσα. κατα-
τοξεῦσαι=να φονεύσῃ διὰ τῶν βελῶν τοῦ τόξου. ὑφ' ἓνα καιρὸν=κατὰ τὴν
ἰδίαν ἐποχὴν. ἀπολιποῦσα=ἀφήρασα. ἦκεν=εἶχεν ἔλθῃ. χεῖται=χίνει.
νύκτωρ=κατὰ τὴν νύκτα. λίθου=ἐκ τοῦ λίθου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Εὐτεκνία τῆς Νιόβης καὶ τιμωρία αὐτῆς διὰ τὴν ὑπερηφά-
νιάν της.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ὑπερηφάνια τιμωρεῖται.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Μὲ τὸ μεγαλύτερό σου σκόρδα μὴ φυτεύῃς».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Εὐπρέπεια, εὐτεκνία, ἀτεκνία, φρονάττουμαι, κατα-
τοξεύω, χέω, ἐκ τοῦ λίθου δάκρυα χεῖται.

18. Κέκροψ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Κέκροψ ἐβασίλευσε πρῶτος τῆς Ἀττικῆς αὐτόχθων ἔχων
σῶμα συμφυῆς ἀνδρὸς καὶ δράκοντος καὶ ὠνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν τὴν
γῆν τὴν λεγομένην πρότερον Ἀκτὴν. Ἔδοξε δὲ τοῖς θεοῖς, φασί, ἐπὶ τούτου
(ὅτε ἐβασίλευε) καταλαβέσθαι πόλεις ἐν οἷς ἕκαστος ἐμελλον ἔχειν τιμὰς
ἰδίας. Πρῶτος οὖν Ποσειδῶν ἦκεν Ἀττικὴν καὶ ἀνέφηνε θάλασσαν τῇ τρι-
αίνῃ (διὰ τῆς τριαίνης πλήξας κατὰ μέσον τὴν Ἀκρόπολιν, ἣν νῦν καλοῦσιν
Ἐρεχθίδα. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν (εἰς Ἀττικὴν) Ἀθηναῖα καὶ ἐφύτευσεν
ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδρσεΐῳ δείκνυται, ποιησαμένη Κέκροπα μάρτυρα
τῆς καταλήψεως. Ζεὺς δὲ ἔδωκε κριτὰς τοὺς δώδεκα θεοὺς, οὐχὶ Κέκροπα
καὶ Κρανῶν οὐδὲ Ἐρυσίχθονα, ὡς εἶπόν τινες, διαλύσας Ἀθηναῖν καὶ Ποσει-
δῶνα περὶ τῆς χώρας ἔριδος ἀμοιβῶν γενομένης. Τούτων δὲ (τῶν Θεῶν) δικα-
ζόντων ἡ χώρα ἐκρίθη τῆς Ἀθηναῖας, μαρτυροῦσάντος Κέκροπος ὅτι πρῶτον τὴν
ἐλαίαν ἐφύτευσεν Ἀθηναῖα μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς ἐκάλεσε τὴν πόλιν Ἀθήνας,
Ποσειδῶν δὲ ὀργισθεὶς θυμῷ ἐπέκλυσε τὸ Θριάσιον πεδῖον καὶ ἐποίησε τὴν
Ἀττικὴν ὕψλον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Κέκροψ καὶ αὐτόχθων, οὐσ. γ'. κλισ. **ὄνυμφες**, ὄνομ. ἐπίθ. ἐκ τοῦ συν-φύω. ἔχων, μετοχ. τοῦ ἔχω. **ὄδωμ** καὶ **ἀνδρός**, οὐσ. γ'. κλισ. **δράκοντος**, οὐσ. γ'. κλισ. **ἐθαδίλευσε**, ἄορ. τοῦ βασιλεύω. **πρῶτος**, ἀριθ. τακτ. **πρότερον**, ἐπίορ. χρόνον, **λεγομένην**, μετ. τοῦ λέγω ἄφ' ἀπό. ἑαυτοῦ, ἄντων. αὐτοπαθ. **ὀνόμασεν**, ἄορ. τοῦ ὀνομάζω (ὄνομα). **ἐπί**, πρόθ. **τούτου**, ἄντων. δεικτ. **ῥαδίν**, τοῦ φημί. **ἔδοξε**, τοῦ δοκεῖ. **πόλις**, οὐσ. γ'. κλισ. **καταλαβέσθαι**, ἀπαρ. τοῦ καταλαμβάνω. **αἴς**, ἄντων. ἀναφορ. **ἔμελλον**, παρατ. τοῦ μέλλω. ἔχων, ἀπορέμφ. τοῦ ἔχω. **τιμᾶς**, οὐσαστ. α'. κλισ. **ἑκάστος**, ἄντων. ἐπιμεριστ. ἦεν, παρατ. τοῦ ἦκω. **οὖν**, σίνδ. συλλογιστικός. **πρῶτος**, ἀριθμ. τακτ. **πλήζας**, μετοχ. τοῦ πληίτω. **τριάινη**, οὐσ. α'. κλισ. **ἀνέφηνε**, ἄορ. τοῦ ἀνα-φαίνω. ἦν, ἀντ. ἀναφ. **νῦν**, ἐπίορ. χρόν. **καλοῦδι**, τοῦ καλῶ. **μετά**, πρόθ. **τούτου**, ἄντων. δεικτ. **ποιουμένην**, μετοχ. ἄορ. τοῦ ποιῶμαι. **καταλήψεως**, οὐσ. γ'. κλισ. ἐκ' τοῦ καταλαμβάνω. **μάρτυρα**, οὐσ. γ'. κλισ. **ἐφύτευθεν**, ἄορ. τοῦ φυτεύω. ἦ, ἄντων. ἀναφ. **νῦν**, ἐπίορ. **δεικνυται**, ὄριστ. τοῦ δεῖκνυμαι. **γενομένην**, μετοχ. ἄορ. τοῦ γίγνομαι. **ἔριδος**, οὐσ. γ'. κλισ. **ἔρις-ἔριδος**. **ἀμφοῖν**, ἀριθμητ. τοῦ ἄμφω. **διαλύσας**, μετ. ἄορ. τοῦ δια-λύω. **κριτάς**, οὐσ. α'. κλισ. **ἔδωκεν**, ἄορ. τοῦ δίδωμι. **οὐχ**, ἀρηγη-τικός. **εἶπον**, ἄορ. τοῦ λέγω. **δώδεκα**, ἀριθμ. ἀπόλυτον. **τούτων**, ἄντων. δεικτ. **δικαζόντων**, μετ. τοῦ δικάζω. **ἐκρίθη**, παθ. ἄορ. τοῦ κρίνομαι. **μαρτυρήδαντος**, μετοχ. ἄορ. τοῦ μαρτυρῶ (μάρτυς). **πρῶτον**, ἀριθ. τακτ. **ἑαυτῆς**, ἄντων. αὐτοπαθῆς. **ἐκάλεσεν**, ἄορ. τοῦ καλῶ. **θυγῶς**, οὐσ. κλισ. β'. **ὀργισθεῖν**, μετοχ. παθ. ἄορ. τοῦ ὀργίζομαι (ὀργή). **πεδίον**—πεδιάς ἐνῶν παιδίον—παιδί. **ἐπέκλυσε**, ἄορ. τοῦ ἐπι-κλύω. **ὑψάλον**, ἐπίθ. τρικ. **ἐποίησεν**, ἄορ. τοῦ ποιέω-ῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἀττική, χώρα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος με πρωτεύουσαν τὰς Ἀθήνας, λεγομένη καὶ Ἀκτὴ ἢ Κεκροπία. **δράκων**, τέρας ἔχων μορφήν ὄφως περρωτῆ, ὁ κοινῶς Δράκοντας. **ιδίας τιμᾶς**, ἐκάστη πόλις εἶχε καὶ ἑα ἐκ τῶν Θεῶν προσατήν. τὸν πολιοῦχον' τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ σήμερον με τοὺς Ἄγγλους. **Ποσειδῶν**, θεὸς τῆς θαλάσσης κρατῶν τὴν **τρίαιναν** ἢ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ἔνδοξος διὰ τὰ ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντα μνημεῖα τῆς καλλιτεχνίας, Παρθενῶνα, Ἐρεχθίδιον, Προπίλαια κ.λ.π. **ἐλαία**, ἢ ἐλάτα ἐθεωρεῖτο τὸ σύμβολον τῆς εἰρήνης, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἱκέται ἔφερον ἀπὸ χειρᾶς κλάδον ἐλάτας. **Θεοὺς τοὺς δώδεκα**, τοιοῦτοι ἦσαν Ζεὺς, Ἥρα, Ἄρης, Ἀθηνᾶ, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Ἡρακλειτος, Ἀφροδίτη, Ἐρμῆς, Ποσειδῶν, Δημήτηρ, καὶ Διώνυσος (ἢ Διώνη καὶ Θέμις, ἢ ἡ Ἀητὴ καὶ Ἑστία). **Θριάδιον πεδίον**, πεδιάς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ἐλευσίως καὶ Φαλήρου. **τὸ Πανδρόσειον**, ἦτο γὰρ ἐν τῇ Ἀκροπόλει πρὸς τιμὴν τῆς Πανδρόσου, θυγατρὸς τοῦ Κέκροπος· φαίνεται δεῖν τὸ ὄνομα πολὺ σχετίζεται μετὰ τὴν δρόσον τοῦ ἐκεῖ φεράτος.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **Αὐτόχθων**—ὁ ἐπὶ τῆς ἰδίας γῆς, οὐχὲ φερός. **ὄνυμφες**—γεννηθὲν σύγαμα ἐν μορφῇ ἀνδρὸς καὶ δράκοντος. **ἄφ'** ἑαυτοῦ—ἀπὸ τοῦ

ονόματός του. καταλαβέσθαι = γὰ καταλάβωσι. ἐν αἷς = εἰς τὰς ὁποίας πόλεις. πλῆξας = κτυπήσας. τῇ τριαινῇ = διὰ τῆς τριαινῆς. ἀνέδυνε = ἀνέδειξε. καταλήψεως = ὅτι κατέλαβε. ἀμφοῖν = εἰς τοὺς δύο, Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηναίαν. διαλύδας = διαχωρίσας καὶ συμβιβάσας. ἐκρίθη = δι' ἀποφάσεως ὁρίσθη. ἐπέκλυσε = ἔκαμε ἐν αὐτῷ κατακλυσμόν. ὕψαλον = ὑπὸ τὴν θάλασσαν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Πῶς ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ἡ Ἀττικὴ καὶ πῶσον εἶχε πολιοῦχον.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Χοεὸς ἔχμεν γὰ ἐπερβαίνωμεν ἵνα συμβιβάσῃμεν τοὺς ἐριζοντας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅταν ἔχῃς θεῷ. ἔχεις καὶ χαμοθεῷ (= προστάτη)».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Συμφυές, πλήτω, τριαινα. καλῶ, ἄμφω, ἀφ' ἑαυτῆς, πεδίον, ὕψαλος, ἐπικλύω τὴν γῆν.

19. Διόσκουροι.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμαγῆν, τῶν (αὐτῶν) παιδῶν τῶν γενομένων ἐκ Λήδας, ἀμφοτέροι ἐκλήθησαν Διόσκουροι διὰ τὴν ἀνδρείαν· ἔγημαν δὲ πὰς Δευκίππου θυγατέρας ἐκ Μεσσήνης, βουλόμενοι γῆμαι. Καὶ γίνονται μὲν Μησιλίως Πολυδεύκους καὶ Φοιβῆς (υἱός), Ἀνάγων δὲ Κάστωρος καὶ Ἰλαείρας (υἱός). Ἐπιτρέπουσι δὲ Ἴδα διελεῖν λείαν βοῶν ἐλάσαντες (αὐτὴν) ἐκ τῆς Ἀρκαδίας μετὰ τῶν παιδῶν Ἀφρῶος ὅ δὲ (Ἴδας) βοῦν τεμῶν εἰς μέρη τέσσαρα ἔφη τὸ ἥμισυ τῆς λείας ἔσθθαι τοῦ πρώτου καταφρόντος καὶ τὸ λοιπὸν (ἔσθθαι) τοῦ δευτέρου. Καὶ φθάζει Ἴδα: κατηνάλωσε πρώτος τὸ μέρος τὸ ἴδιον καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ ἤλασε μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην· οἱ Διόσκουροι δὲ στρατεύσαντες ἐπὶ Μεσσήνην συναυνοῦσι τὴν τε λείαν ἐκείνων καὶ ἄλλην πολλήν. Ἐλόχων δὲ καὶ τὸν Ἴδαν καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκῆος δὲ Κάστορα ἰδὼν ἐμήνυσε (τοῦτο) Ἴδα, καὶ ἐκεῖνος ἀποκτείνει αὐτὸν τῷ δόρατι, διώκων δὲ τὸν Ἴδαν πίπτει ὑπ' ἐκείνου βληθεὶς πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς σκοτωθεὶς. Καὶ Ζεὺς Κεραυνοὶ Ἴδαν, ἀνάγει δὲ εἰς Οὐρανὸν Πολυδεύκην. Ἐδωκε δὲ (ὁ Ζεὺς) εἶναι ἀμφοτέρους καὶ ἐν Θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις παρ' ἡμέραν, μὴ δεχομένου (ἐπειδὴ δὲν ἐδέχετο) Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, Κάστορος ὄντος (ἐπειδὴ ἦν) νεκροῦ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Γενομένων, μετ. τοῦ γίγνομαι. παιδῶν, οὐσ. γ' κλισ. παῖς, παιδός. ἦσκει, ἀορ. τοῦ ἄσκει-ῶ (ἄσκησις). κατὰ, προθ. πυγμαγῆν, οὐσ. α'. κλισ. ἐκλήθησαν, παθ. ἀορ. τοῦ καλοῦμαι. ἀμφοτέροι, ἀντωνυμ. βουλόμενοι, μετοχ. τοῦ βούλομαι. γῆμαι, ἀπαρ. ἀορ. τοῦ ἔγημα. ἀρπάσαντες, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀρπάξω (ἄρπαξ). γίνονται, τοῦ γίγνομαι. Πολυδεύκους, ὄν. κύρ. γ'. κλισ. ἡς-ους. Κάστωρος, γ'. κλισ. ἐλάσαντες, μετοχ. τοῦ ἐλαύνω. βοῶν, βοῆς γεν. βοός. μετὰ, προθ. ἐπιτρέπουσιν, ρῆμ. τοῦ ἐπιτρέπω. διελεῖν, ἀπαρ. ἀορ. τῷ διὰ-αἰρῶ. τεμῶν, μετοχ. ἀορ. τοῦ τέμνω. μέρη, οὐσ. γ'. κλισ. τέσσαρα, ἀριθμ. ἀπόλυτον. πρώτου, ἀριθ. τακτ. καταφρόντος, μετοχ. ἀορ.

τοῦ κατα-τρῶγω. ἢ ἐσθίω εἶπε, ἀορ. τοῦ λέγω. ἡμιόν, ἐπίθ. ὁ ἡμιον, ἢ ἡμισία, τὸ ἡμιον. ἔδεσθαι, μέλλ. τοῦ εἶμι. λοιπόν, ἐπίθ. τρικ. ᾠθάδας, μετοχ. ἀορ. τοῦ φθάω. κατηνάλωσε, ἀορ. τοῦ καταναλώω ᾠ. καὶ ἀγαλίσκω. τὸ μέγος, οὖσ. γ'. κλισ. τὸ ἴδιον, ἐπίθ. τρικ. ἐκείνου. ἀντων. δεικτ. ἤλασε, ἀορ. τοῦ εἰλάω. στρατεύαντος, μετοχ. ἀορ. τοῦ στρατεύω. πολλήν, ἐπίθ. πολὺς, πολλή, πολὺ, ὀυνελαύνουσι, ρῆμ. τοῦ ουν-ελαύνω. ἐλόχων, παρατ. τοῦ λοχάω. ἰδῶν, μετ. ἀορ. τοῦ ὀράω-ᾠ, ἐμύνησεν, ἀορ. τοῦ μῆνύω, ἐνφ μῆνίω=ὀργίζομαι. κάκεινος, ἀντι καὶ ἐκείνος. ἀποκτείνει, τοῦ ἀποκτείνω. δόρατι, οὖσ. γ'. κλισ. τὸ δόρου-ατος. διώκων, μετ. τοῦ διώκω. βληθείς, μετοχ. ἀορ. τοῦ βάλλομαι. πέτρα, οὖσ. α'. κλισ. πίπτει, τοῦ πίπτω (πῶσις). ὀκοτωθείς, μετοχ. παθητ. ἀοριστου. τοῦ σκοτώω-ᾠ. Διός, οὖσ. ὄνομ. ὁ Ζεὺς-Διός. κεραυνοῖ, τοῦ κεραυνῶ (κεραυνός). ἀνάγει, τοῦ ἀνά-ἄγω. μῆ, μόρ. ἀρητικ. δεχομένου, μετοχ. τοῦ δέχομαι. ὄντος, μετοχ. τοῦ εἶμι. νεκροῦ, οὖσ. β'. κλισ. εἶναι, ἀπαρ. τοῦ εἶμι ἐνφ εἶναι ἀπαρεμφ. ἀοριστ. β'. τοῦ: ἔημι. θνητοῖς, ἐπίθετον τρικατάλ. ἔδωκεν, ἀορ. τοῦ δίδωμι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Αἰθρα, οὗζυγος τοῦ Τυνδάρεω καὶ μήτηρ τῆς Ἑλένης τῆς τοῦ Μενελάου οὗζύγου. πυγμαῖν, ἢ πυγμαχία ἦτο ἐν τῶν μεγάλων ἀγωνισμάτων. Διόσκουροι, συγνάκις οἱ ἀρχαῖοι θεοὶ συνήπτον στενὰς σχέσεις πρὸς τοὺς θνητοὺς· ἀλλ' αὐτὰ αἱ σχέσεις συμβολικῶς παριστώσι τὰ διάφορα φαινόμενα τῆς φύσεως. Μεσόβην, χώρα πρὸς δυσμὰς τῆς Λακωνικῆς ἐν Πελοποννήσῳ. Ἀρκαδία, χώρα ἐν Πελοποννήσῳ Β. Δ. τῆς Σπάρτης. Λυγκεύς, ἦρος διάσημος διὰ τὴν ὀξυδερκεῖάν του. Διόδοκοι, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· οὗτοι ἐγεννήθησαν διδυμοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρυσοῦ φῶς τῆς Αἰθρας καὶ τοῦ κύκνου. τὸ δόρου, ἦτο ὄπλον ἐπιθετικὸν καὶ οὐχὶ ἀμυντικὸν ὡς π. χ. ἢ περικεφαλαία.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον=κατεργέται εἰς τὰ πολεμικά. πυγμαῖν=πυγμαχίαν. Διόδοκοι=ὡς υἱοὶ τοῦ Διός. γῆμαι=να νυμφευθῶσιν. καὶ γίγνεται=γεννᾶται. ἐλάδαντες λείαν βοῶν=ὀδηγήσαντας δὲ ἀγέλην βοῶν ὡς λάφυρα. ἐπιτρέπουσι=παραχωροῦσι. διελεῖν, να διαμοιράσῃ. τὸ λοιπόν=τὸ ὑπόλοιπον. τὸ ἡμιόν ἔδεσθαι τοῦ πρώτου=τὸ ἡμιον θὰ εἶναι τοῦ πρώτου καταπραγόντος. κατηνάλωσε=ἐδαπάνησε. ἤλασε=ὀδήγησε. ἐλόχων=ἔσταινον ἐνέδραν, παρεμόνονον. ἐμύνησε=ἀνήγγειλεν. τῷ δόρατι=διὰ τοῦ δόρατος. βληθείς=κτυπηθείς. πέτρα=διὰ πέτρας. ὀκοτωθείς=ὑπὸ σκότου (σκοτούρας) καταληφθείς. ἐν θεοῖς=μεταξὺ τῶν θεῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Γενεαλογία καὶ ἀνδραγαθήματα τῶν Διοσκούρων· ἀθανασία αὐτῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ἀδικία ποτὲ δὲν συγχωρεῖται.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τῆς ἀδικίας τὸ γέννημα σὲ ποιημένο μύλο».

ΑΤΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἀσκῶ, ελαίνω, λεία, κατηγάλωσε, αποκτείνει, μὴ-
νύω, κεραυνῶ, ἀθαλασία, ἀμφοτέροι ἦσαν ἐν θεοῖς καὶ ἐν θνητοῖς.

20. Οἱ Ἀργοναῦται—Φινεύς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἰάσων κατεσκεύασε ναῦν πεντηκόντορον, τὴν καλου-
μένην Ἀργῶ, πεμπόμενος ὑπὸ Πελλίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰωλκοῦ ἐπὶ τὸ χρυ-
σόμαλον δέσμα· ὁ θεὸς δὲ αὐτῷ (τῷ Ἰάσωνι) ἐρωτῶντι ἐπέτρεψε πλεῖν ἄθροί-
σαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος, ἐπεὶ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη. Οὗτοι δέ, οἱ
καλούμενοι Ἀργοναῦται ἐλαύνουσιν εἰς τὴν Μυσίαν ἀναγόμενοι. ἀπὸ δὲ τῆς
Μυσίας ἤλθον εἰς τὴν Θράκην, ἔνθα ᾤκει Φινεύς, (ὄν τοῦτον) φασὶ (οἱ ἄν-
θρωποι) τυφλωθῆναι ὑπὸ θεῶν ὅτι (διότι) προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα,
οἱ θεοὶ δὲ ἐπεμψαν αὐτῷ (κατ' αὐτοῦ) καὶ τὰς Ἀρπυίας. Αὗται δὲ ἀνήρπα-
ζόν τὴν τροφήν καταπετόμεναι ἐξ οὐρανοῦ, ἐπειδὴ παρετίθετο αὐτῷ τράπεζα.
Ζήτητος δὲ καὶ Κλάτης, οἱ Βορέου παῖδες, ἐδίωκον (αὐτὰς) δι' ἄερος, ὄντες πετε-
ρωτοί, σπασάμενου τὰ ξίφη, (αὐτὰς) θεασάμενοι (ἐπεὶ ἐθεάσαντο).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἐπί, πρόθεσις δέσμα, οὖο. γ'. κλισ. πεμπόμενος,
μετοχ. τοῦ πέμπομαι (πομπή). Ἰάσων-ωνος. βασιλέως, οὖο. γ'. κλισ. πεντη-
κόντορον, ἐπίθετ. ἡ ἔχουσα 50 κώπας (ναῦς), κατεσκεύασε, ἀόριστ. τοῦ
κατὰ-σκευάζω. καλουμένην, μετοχ. τοῦ καλοῦμαι (κλήσις). ἐπεὶ, σύνθ. αἰτιολ.
ναῦς, οὖο. γ'. κλισ. ναῦς-νεός. κατεσκευάσθη, παθ. ἀόρ. τοῦ κατασκευάζομαι.
ἐρωτῶντι, μετοχ. τοῦ ἐρωτῶ. αὐτῷ, ἀντωνυμ. δεικτ. πλεῖν, ἀπαρ. τοῦ πλέω.
ἐπέτρεψε, ἀόρ. τοῦ ἐπιτρέπω. ἄθροίσας, μετ. τοῦ ἀθροίζω. ἀρίστους, ἐπίθ.
ὑπερθ. τοῦ ἀγαθός, οὔτοι, ἀντων. δεικτ. καλούμενοι, μετ. τοῦ καλοῦμαι.
ἀναγόμεναι, μετ. τοῦ ἀγά-ἄγομαι. ἐλαύνουσιν, τοῦ ελαίνω. ἤλθον, ἀόρ.
τοῦ ἔρχομαι. ἔνθα, ἐπίθρ. τοπικόν. ᾤκει, παρατ. τοῦ οἰκέω-ᾶ=κατοικῶ.
μάντις, οὖο. γ'. κλισ. μάντις-εως. ὄν, ἀντωνυμ. ἀναφορ. τυφλωθῆναι,
ἀπαρ. παθ. ἀόρ. τοῦ τυφλώ-ᾶ. φασὶ, τοῦ φημί (φήμη). ὅτι=διότι. προὔ-
λεγε, ἀντι προσέλεγε πρό-λέγω. μέλλοντα, μετοχ. τοῦ μέλλω. ἐπεμψαν, ἀόρ.
τοῦ πέμπω. αὗται, ἀντων. δεικτ. ἐπειδὴ, σύνθ. αἰτιολ. παρετίθετο, ἀόρ. τοῦ
παρὰ-τίθημι. καταπετόμεναι, μετ. τοῦ καταπέτομαι. ἀνήρπαζον, παρατ. τοῦ
ἀγά-αρπάζω. θεασάμενοι, μετοχ. τοῦ θεάομαι (θεῶμαι). ὄντες, μετοχ. τοῦ
εἶμι. σπασάμενοι, μετοχ. τοῦ σπῶμαι, ἄερος, ὁ ἀήρ-ἔρος οὖο. γ' κλισ. ἐδί-
ωκον, παρατ. τοῦ διώκω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἰωλκός, πόλις τῆς Θεσσαλίας, ὁ σημερινὸς Βόλος. πεντη-
κόντορον, πλοίων ἔχον πενήκοντα κωπηλάτας· τὰ πλοῖα τῶν ἀρχαίων ἐκι-
νοῦντο διὰ κωπῶν καὶ ιστίων. ὁ θεός, ὁ Ἀπόλλων· πρὸ πάσης ἐπιχειρήσεως
ἐθεωρεῖτο ἀναγκαῖον γὰ ἐρωτηθῆναι ὁ θεός. Μυσία, χώρα ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.
Θράκη, χώρα ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ. μάντις, οἱ μάντις ἐνομίζοντο ὅτι
ἦσαν ἐξηγηταὶ τῆς θελήσεως τῶν Θεῶν· εἰς τὰς ἐκστρατείας ἦσαν ἀπαραίτητοι.

Ἄρπυιαι, πτηνὰ μικρά, ὁ Βορέας ἄνεμος ὡς τοιοῦτος σφοδρὸς εἶχε καὶ τέκνα πτερωτά.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. πλεῖν = γὰ πλείη. ἄθροισασι = ἀφοῦ συναΐξη. ἄρι-
στους = ἀνδρειοτάτους. ἀναγόμενοι = πλείοντες εἰς πέλαγος. ἔλαινουοῖ =
φθάνουοι. ἔνθα = ὅπου. ᾤκει = κατόκει. τυφλωθῆναι = δι' ἐτυφλώθη. ἐπειδὴ
= ὅτε. θεαδόμενοι = παρατηρήσαντες. σπαδάμενοι = σφραγιστες.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ἰάσων μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐπισκέπτονται τὸν μάντιν
Φινέα τὸν ὁποῖον ἀπαλλάττουσιν ἀπὸ τὰς Ἀρπυίας.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ ἀκριτόμυθος τιμωρεῖται.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅταν ἔχῃς κοιλὰ ἀμπάρι, κανεῖς δὲν θὰ σὲ πάρη χαμ-
πάρι».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. πενηκόντορος, πλέω, ἀνάγομαι, ἔνθα, ᾤκει, πα-
ρατίθεται τράπεζα, καταπέτομαι, ἐσπάσατο τὸ ξίφος.

21. Περσέυς—Μέδουσα.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Πολυδέκτης ἐπέταξε τῷ Περσεῖ (τῷ υἱῷ) τῷ Διὸς καὶ
Δανάης κομίζειν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἣ τῶν Γοργόνων μόνη ἦν θνητῆ.
Αἱ Γοργόνες δὲ εἶχον κεφαλὰς μὲν περιπεπλεγμένας δράκουσιν, ὀδόντας δὲ με-
γάλους ὡς συῶν καὶ χεῖρας γαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, ἐποίουν δὲ λίθους
τοὺς ἰδόντας αὐτάς. Περσεὺς δὲ ἦχε παρὰ τὰς Γοργόνας καὶ κατέλαβε αὐτάς κοι-
μωμένας, λαβὼν (ἐπεὶ) παρὰ τῶν Γραιῶν τὴν κυνῆν, ἣν ἐπιθέμενος ἔβλεπεν
οὗς αὐτὸς ἤθελεν οὐχ ἑώρατο δὲ ὑπ' ἄλλων. Ἐπιστάς οὖν, ἀπέτεμε τὴν κε-
φαλὴν τῆς Γοργούς καὶ ἀπεχώρει λαβὼν, ἣν βλέπων (ἐπέταξε) εἰς τὴν χαλ-
κὴν ἀσπίδα δι' ἣς ἔβλεπε τὴν εἰκόνα τῆς Γοργούς. Αἱ δὲ Γοργόνες ἐδίωκον
τὸν Περσεῖ ἀναστᾶσαι· καὶ οὐκ ἠδύνατο (αὐταὶ) ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὴν κυνῆν·
ἀπεκρύπτετο γὰρ οὗτος ὑπ' αὐτῆς· ὁ Περσεὺς δὲ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης
ἀπέδωκε τῇ Ἀθηνᾷ· ἣ δὲ (Ἀθηνᾷ) ἔθηκε ταύτην ἐν μέσῳ τῇ ἀσπίδι.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Περσέυς, γεν. Περσέως. ἐπέταξε, ἀορ. τοῦ ἐπιτάττω
καὶ σοω. κομίζων, ἀπαρ. τοῦ κομίζω. ἦν, ἀντων. ἀναφ. ἐνῶ, ἦ, ἄρθρον.
μόνη, ἐπίθ. ἦν, παραι. τοῦ εἰμί, θνητῆ, ἐπίθ. τρικατ. εἶχον, παραι. τοῦ
ἔχω, Γοργόνες, κύριον, κλίσι. γ' Γοργώ-όνος. περιπεπλεγμένας, μετοχ. τοῦ
περιπλέω. δράκουσιν, οὐσ. γ' κλίσι. δοτ. πληθ. δράκων-κοιτος, ὀδόντες,
οὐσ. γ' κλίσι. ὀδοὺς-όντος. μεγάλους, ἐπίθετον, συῶν, οὐσ. γ' κλίσι. οὐσ-
ονός, χεῖρας, οὐσ. γ' κλίσι. γαλκᾶς, χρυσαῖς, ἐπίθετ. τρικατάλ. συνηρομ.
πτέρυγας, οὐσ. γ' κλίσι. πτέρυξ, πτέρυγος· ἰδόντας, μετοχ. ἀορ. τοῦ ὀράω-ῶ.
ἐποίουν, παραι. τοῦ ποιέω-ῶ λαβὼν, μετοχ. τοῦ λαμβάνω-ἔλαβον, ἦν, ἀντων.
ἀναφ. ἐπιθέμενος, μετοχ. τοῦ ἐπιτίθημι. οὗς, ἀντ. ἀναφ. ἐνῶ τὸ οὗς· οὐσιαστικ.
ἠθέλεν, παραι. τοῦ ἐθέλω, ἔβλεπεν, παραι. τοῦ βλέπω, ὑπ' = ὑπὸ οὐχ.
ἑώρα. ἑώρατο, παραι. τοῦ ὀράομαι-ῶμαι, ἦκε, ἀορ. τοῦ ἦκω, παρὰ, πρόθεσ.

κατέλαβε, ἄορ. τοῦ καταλαμβάνω, κοιμωμένας, μετ. τοῦ κοιμῶμαι. ἐπι-
 δτὰς μετοχ. ἄορ. τοῦ ἐπι-ἵσταμαι. οὖν, σύνδ. συλλογιστικός, βλέπων, μετοχ.
 τοῦ βλέπω. ἀσπίδα, οὖσ. γ' κλίσι. εἰκόνα, οὖσ. γ' κλίσι. ἀπέτεμε, ἄορ. τοῦ
 ἀποτέμνω. ἦν, ἀναφ. ἄντων. λαβών, μετοχ. τοῦ λαμβάνω ἀπεχώρει, παρατ.
 τοῦ ἀποχωρῶ. ἀναστᾶσαι, μετοχ. τοῦ ἀνίστημι. ἐδίωκον, παρατ. τοῦ διώκω.
 ἴδειν, ἀπαρ. τοῦ ὄρω. ἐδύναντο, παρατ. τοῦ δύναμαι, ἀπεκρύπτετο, ἄορ.
 τοῦ ἀπο-κρύπτομαι. γάρ, σύνδ. αἰτιολ. αὐτῆς, ἄντων. δεικτ. ἀπέδωκε, ἄορ.
 τοῦ ἀπο-δίδωμι, ἔθηκεν, ἄορ. τοῦ τίθημι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Πολυδέκτης, βασιλεὺς τῆς νήσου Σερίφου. Αἱ Γοργόνες
 ἦσαν τρεῖς εἰς τὴν φαντασίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ σήμερον ἀκόμη ἢ ὅρισ τῶν
 Γοργόνων παρίσταται ὡς τερατώδης καὶ τρομακτικῆ. λίθους, εἰς τοὺς ἀρχαίους
 μία ἐκ τῶν δεινῶν ποιῶν ἦτο καὶ ἡ ἀπολίθωσις, παρόμοιον ἔπαθε καὶ ἡ γυνὴ τοῦ
 Λάτ ἐν τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ. Γραῖται, ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων καὶ ἀπὸ γεν-
 νήσεώς των γραῖται. κυνῆ, τὰ δέρματα τῶν ζώων ἐχρησίζετο ὡς μέσον ὀπλισμοῦ.
 οὐχ ἐωρᾶτο, τὰ δυσκολώτερα ζητήματα ἢ ἀμάθεια τῶν ἀνθρώπων τὰ λύει διὰ
 τοῦ θαύματος. ἐν μέσῳ τῇ ἀσπίδι, αὐτὸ ἦτο τὸ περιφρημον Γοργόνειον τὸ
 ὅποιον ἀπετέλει τὸ φοβερώτερον μέρος εἰς τὸν ὀπλισμὸν τῆς Ἀθηνᾶς· πολλὰ
 ἀρχαῖα καλλιτεχνήματα μᾶς βεβαιόσι περὶ τοῦτου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἐπέταξε=διέταξε. κομίζειν=γὰ φέρη. ἦν=ἦτο. ὡς
 οὐδῶν=ὡς ἀροχοχορών. κυνῆν=περικεφαλαίαν, κεκαλυμμένην μὲ δέρμα κυ-
 νός. ἦν=τὴν ὀποιαν. ἐπιθέμενος=φορέσας. οὐχ ἐωρᾶτο=δὲν ἐβλέπετο.
 δι' ἧς=διὰ τῆς ὀποιας. ἀπέτεμε=ἀπέκοψε. ἀπεχώρει=ἀπήχητο. ἀναστᾶ-
 σαι=ἀφου ἐξηγέρθησαν. ἐπέδωκε=παρέδωκε. ἐν μέσῳ τῇ ἀσπίδι=εἰς τὸ
 μέσον τῆς ἀσπίδος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Περσεὺς διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς τέχνης ἀποκόπτει τὴν
 φοβερὰν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης Μεδούσης.

ΔΙΔΑΓΜΑ. ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ σύνεσις ὅταν ἐνωθῶσιν ἀρρήκτως εἶνε ἀκατα-
 μάχητοι.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «ὅπου δὲν φθάνει τὸ χέρι, ἐκεῖ συντρέχει ἡ γνώση».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. κομίζει, δράκον, ὀδοὺς, κυνῆ, ὄρω, ἀπέτεμε,
 διώκει, ἡ Ἀθηνᾶ ἐν μέσῳ τῇ ἀσπίδι τὴνκεφαλὴν τῆς Μεδούσης ἔθηκεν.

22. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Περσεὺς εὔρε παρακειμένην θαλασσίω κήτει βορὰν τὴν
 Ἀνδρομέδαν θυγατέρα τούτου (τοῦ Κηφέως), παραγενόμενος εἰς Αἰθιοπίαν,
 ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς. Ἡ Κηφεύς γὰρ γυνὴ Κασσιόπεια ἤρισε Νηρηΐσι περὶ
 κάλλους καὶ ἡύχησεν εἶναι κρείστων πασῶν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν
 (αὐτῇ) καὶ Ποσειδῶν ἔπεμψεν ἐπὶ τὴν χώραν πλῆμμυράν τε καὶ κῆτος συνορ-
 γισθεὶς αὐταῖς· ὁ Κηφεύς δὲ ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰθιόπων προσέδησε τὴν

θυγατέρα πέτρα καὶ ἔπραξε τοῦτο, ἤχρησαντος (ἐπεὶ ἔχρησεν) Ἄμμωνος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς (ἐκ τῆς) συμφορᾶς ἐὰν προταθῆ βορὰ τῷ κῆτει ἢ Ἄνδρομέδα ἢ θυγάτηρ Κασσιόπείας. Περσεὺς δὲ θεασάμενος ταύτην (τὴν Ἄνδρομέδα) ὑπέσχετο Κηφεῖ ἀναιρήσειν τὸ κῆτος, εἰ μέλλει (Κηφεὺς) δώσειν αὐτῷ γυναῖκα αὐτὴν σωθεῖσαν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. παραγενόμενος, μετ. ἄορ. τοῦ παραγίνομαι, παρὰ-ἐγενόμεν. ἦς, ἄντων. ἀναφ. ἔβαδίζε, ἄορ. τοῦ βασιλεύω. κηφεὺς-έως. ὄν. γ' κλισ. εἴρε, ἄορ. τοῦ εὐρίσκω. θυγατέρα, οὖο. γ' κλισ. θυγάτηρ-θυγατρός. παρακειμένην, μετοχ. τοῦ παράκειμαι. βορὰν, οὖο. α' κλισ. κῆτει, οὖο. γ' κλισ. τὸ κῆτος-κῆτους. γὰρ, σύνδ. αἰτιολ. γυνή, οὖο. γ' κλισ. ἦριδε, ἄορ. τοῦ εἰρίζω. περὶ, πρόθ. κάλλους, οὖο. γ' κλισ. τὸ κάλλος. παδῶν, ἐπίθ. εἶναι, ἀπαρ. τοῦ εἶμι. κρείδων, ἐπίθ. συγκριτ. τοῦ ἀγαθός. πύχιδεν, ἄορ. ἀνχέω-ῶ. ὄθεν, ἐπίρ. τόπον. Νηρηίδες, κύρ. γ' κλισ. -ης-ίδος ἐμῆνιδαν, ἄορ. τοῦ μῆνιω. αὐταῖς, ἄντων. δεικτ. ὀνομαζόμενοι, παθ. ἄορ. τῆς μετοχ. τοῦ σὺν-ορ-γίνομαι, ὠργισθην. πλήμυθραν, οὖο. α' κλισ. τε, σύνδ. συμπλεκτ. ἔπειψε, ἄορ. τοῦ πέμπω. χρύδαντος, μετ. ἄορ. τοῦ χράω, ἄορ. ὄριστ. ἔχρησα. ἀπαλλαγὴν, οὖο. α' κλισ. συμφορᾶς, οὖο. α' κλισ. ἐάν, σύνδ. ὑποθ. προτεθῆ, ὑποθ. παθητικ. ἄορ. τοῦ προτιθεμαι πρό-ἐτέθη. ἀναγκάσεις, μετοχ. παθ. ἄορ. τοῦ ἀναγκάζομαι, ἠραγκάσθη. ἔπραξε, ἄορ. τοῦ πράττω. προδέδωκε, ἄορ. τοῦ προσ-δέω (=δέγω). πέτρα, οὖο. α' κλισ. θεασάμενος, μετοχ. ἄορ. τοῦ θεῶμαι, ἄορ. ἐθεασάμην (θέαμα). ἀναιρήσειν, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ ἀνά-αἰρῶ. ὑπέσχετο, ἄορ. τοῦ ὑπ-ισχνούμαι. εὐρίσκεται πάντοτε σύνθετον. εἰ, σύνδ. ὑποθ. μέλλει τοῦ μέλλω. ὀνομαζόμενοι, μετοχ. ἄορ. τοῦ σφίζομαι, ἄορ. ἐσώθη. δώσειν, ἀπαρ. ἄορ. τοῦ δίδωμι, ἄορ. ἔδωκα. γενομένην, μετ. τοῦ γίνομαι, ἄορ. ὄριστ. ἐγενόμεν. ὑποδράς, μετοχ. ἄορ. τοῦ ὑπό-ἵσταμαι, ἄορ. ὄριστ. ὄρ. ὑπέστην ἔκτεινε, ἄορ. τοῦ κτείνω. ἔλυεν. ἄορ. τοῦ λύω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Περσεὺς, εἰς ἐκ τῶν διασήμεων ἡρώων. Αἰθιοπίαν. χώρα κειμένη πρὸς νότον τῆς Αἰγύπτου. Νηρηίδιν, θαλάσσια νύμφαι, θυγατέρες τοῦ Νηρέως, (θαλασσοῦ θεοῦ) καὶ τῆς κόρης τοῦ Ὠκεανοῦ Δωρίδος. κοινῶς. Νηράδες, νομιζόμεναι ὡς ἐξόχον ὠραιότητος ὄντα. κῆτος, βεβαιούται ὅτι εἰς τὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν τὰ θαλάσσια ζῶα εἶνε πολὺ μεγαλείτερα τῶν ἐν τῇ γῇ. Ἄμμωνος, ὁ Ζεὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἔφερε τὸ ἐπώνυμον Ἄμμων· ἐκεῖ ὑπῆρχε τὸ περίφημον μαντεῖον ὃ ἐπεσκέφη καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος· τὸ ἀνδραγάθημα τοῦ Περσεὺς πρὸς τὴν Ἄνδρομέδα ὑπερθυμῆζει τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου σώσαντος τὴν βασιλοπούλαν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Παραγενόμενος=ἐλθὼν. παρακειμένην βορὰν=ὅτι εἶχε τοποθετηθῆ ἐκεῖ διὰ τὰ γένη τροφῆ τοῦ κῆτους. ἦριδε=ἦλθεν εἰς φιλονικίαν. πύχιδεν=ἐκαυχῆθη. ἐμῆνιδαν=ὠργισθῆσαν καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ὁ Ποσειδῶν (συνοργισθεῖς). χρύδαντος=χρησιμοποίησαντος. ἀπαλλαγὴν τῆς

δυσφόρᾳς=διὸ θὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς δυστυχίας. τοῦτο=δηλαδή γὰ ἐκθέσει τὴν κώρην του πρὸς βορᾶν. προοέδιδε πέτρα=ἔδωκεν αὐτὴν εἰς βράχον. ἀναιρή-
δεν τὸ κῆτος=γὰ φονεύει τὸ θηρίον. ὠθεῖσθαι=ἔαν σωθῆ ἔκ τοῦ κή-
τους. ὑποτόξ=ἀντιπαχθεῖς εἰς τὸ κῆτος ἐφόρνευς τοῦτο καὶ ἐλύτρωσε (ἔλυσε)
τὴν Ἀνδρομέδαν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ Ἀνδρομέδα διὰ τὰ ἁμαρτήματα τῆς μητρός της, ἐμείλλε
γὰ κατασπαραχθῆ ὑπὸ θαλάσσιον τέρατος ταύτην ἔκ τούτου ἐλύτρωσεν ὁ ἥρωσ
Περσεύς.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Πολλὰκις ἔ ἀνθρώπος πάσχει ἐξ ἁμαρτιῶν τῶν γονέων.

ΣΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Οἱ γονεῖς τρώνε τὰ ξυὰ καὶ τὰ παιδιὰ μουνδιάζου».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. παραγερόμενος, βορά, κῆτος, ἐρίξω, προτίθεμαι
βορά τῷ κῆτει ὁ Κηφεύς προέδωσε τὴν θυγατέρα πέτρα, ὁ Περσεύς ταύτην
ἔλυσε.

23. Φοῖξος καὶ Ἑλλν.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Μυθολογοῦσι φυγεῖν ἔκ τῆς Ἑλλάδος Φοῖξον τὸν (υἷόν)
Ἀθάμαντος ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἑλλην διὰ τὰς ἐπιβουλάς ἀπὸ τῆς μη-
τριῆς. Ἐκ τῆς Εὐρώπης δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν περαιουμένων αὐτῶν (Φοῖξου καὶ
Ἑλλης) κατὰ τινα πρόνοιαν θεῶν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, (μυθολογοῦσιν) ἀπο-
πεσεῖν μὲν τὴν παρθένον εἰς τὴν θάλατταν, ἣν λέγεται ὀνομασθῆναι ἀπ' ἐκεί-
νης Ἑλλήσποντον, τὸν δὲ Φοῖξον πορευθέντα εἰς τὸν Πόντον καταχθῆναι μὲν
πρὸς τὴν Κολχίδα θύσαντα δὲ τὸν κριὸν κατὰ τι λόγιον ἀναθεῖναι τὸ δέρας
εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἄρεως. Μετὰ δὲ ταῦτα Αἰήτη βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος
ἐκπεσεῖν χρησμὸν ὅτι τότε τὸν βίον καταστρέψει, ὅταν ἀπενέγκωσι τὸ χρυ-
σόμαλλον δέρας καταπλεύσαντες ξένοι. Καταδειξά: δὲ (λέγεται) θύειν τοὺς
ξένους διὰ ταύτας τὰς αἰτίας καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὠμότητα, ἵνα μηδεὶς τῶν ξέ-
νων τολμήσῃ ἐπιβῆναι τῆς χώρας τῶν Κόλχων, διαδοθείσης τῆς φήμης περι-
τῆς ἀγριότητος τῶν Κόλχων εἰς ἅπαντα τόπον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Φοῖξον, κῆρ. β' κλίσ. μυθολογοῦσι, τοῦ μυθολογῶ.
διὰ-ἀπό, προθέσ. μητριῆς οὐσ. α' κλίσ. ἐπιβουλᾶς, οὐσ. α' κλίσ. ἀνα-
λαβόντα, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἀναλαμβάνω, ἄορ. ἀνέλαβον, φυγεῖν, ἀπαρ. τοῦ
φύγω. περαιουμένου, μετοχ. τοῦ περαιοῦμαι. κατὰ, προθ. πρόνοια οὐσ.
β' κλίσ. κριοῦ, οὐσιαστ. β' κλίσ. χρυσόμαλλον, οὐσ. β' κλίσ. ἀποπεδεῖν,
ἀπαρ. τοῦ ἀποπείτω. ἦν, ἀντων. ἀναφ. ἀπ'—ἀπό. ἐκείνης, ἀντων. δεικτ. ὀνο-
μασθῆναι, ἀπαρ. ἄορ. τοῦ ὀνομάζομαι. ἄορ. ὀνομάσθην. πορευθέντα, μετοχ.
ἄορ. τοῦ πορεύομαι, ἄορ. ἐπορεύθην. (πορεία). καταχθῆναι, ἀπαρ. ἄορ. τοῦ
κατάγομαι, ἄορ. κατὰ-ἤχθην. θύσαντα, μετοχ. ἄορ. τοῦ θύω. ἄορ. ὄριστ. ἔθυσα.
ἀναθεῖναι, ἀπαρ. τοῦ ἀνατίθημι. δέρας-ατος, οὐσ. γ' κλίσ. ἱερόν, οὐσ. β'
κλίσ. ἔκ τοῦ ἐπιθέτου ἱερός. α. ὄγ. βασιλεύοντι, μετ. τοῦ βασιλεύω. χρυ-

βαρην ἢ μουσική καὶ ἡ σωμαστικά, τὸ δὲ ἕτερον ἢ διάπλασις τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας διὰ τῶν γνώσεων· οἱ ἄδικοι ἄνθρωποι καὶ τὰ ἄγρια θηρία εἶνε ἐξ ἴσου ἐπιβλαβὴ ζῶα. ἡ λάμψις τοῦ ὀφθαλμοῦ εἶνε σημεῖον πνευματικῆς ὑπεροχῆς (αἶγλαν). ἀθανάτου τιμῆς, ἡ εὐεργεσία πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα φέρει τὴν ἀθανασία ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀνθρώπων. τὰ ἄρματα ἦσαν μικρότερα ἀπὸ τὰ κοινὰς ἀμάξας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ὁκταμυνιαίου=ὀκτώ μηνῶν. ὑπερμεγέθης=πολὺ μεγάλος. εὐνὴν=κοίτην. ἐπιβοωμένης=ἐπειδὴ ἐκάλεε εἰς βοήθειαν. ἄγχων=σφίγγων ἵνα πνέξῃ. ἄρματαλατεῖν=γὰ ὁδηγῆ τὰ ἄρματα, τὰς πολεμικὰς ἀμάξας. καθαρωδεῖν=γὰ παίξῃ τὴν κινῶσαν καὶ γὰ ἰβάλλῃ. τετραπηχυαῖον=τεσσάρων πήχεων. αἶγλαν=αστραπήν, λάμψιν. οὐκ ἠστόχει=δὲν ἀπετύχασε. ρώμη=σωματικὴ δύναμις. διενεγκῶν=ἔχων διαφορὰν. ἀναιρῶν=φονεύων. ἀοικητον=ἀκατοίκητον. περιποτιόδας=χορηγῆσας. ἄτρωτος=ἀτραυματίστος. τιμῆς = ὑπολήψεως. τυχεῖν=ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις, οἱ ἄνθρωποι τὸν ἐμνημόνεον πρὸς τιμὴν τοῦ αἰωνίου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Πῶς ἐξεπαιδεύθη παιδιόθεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ διὰ τῆς ρώμης καὶ εὐεργετικῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δράσεως ἀπέκτησε τὴν ἀθανασία.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὅταν τις καθίσταται μέγας, μεγαλῶνει καὶ πᾶν τὸ περὶ αὐτόν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ἡ καλὴ ἡμέρα φαίνεται ἀπὸ τὸ προῖ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Παις, ὑπερμεγέθης, ἐπιβοῶ, ἦρχε, ἄρματαλατεῖν, αἶγλα, ἀστοχῶ, ἀοικητος, Ἡρακλῆς ἀήτητος καὶ ἄτρωτος γενόμενος ἔτυχε τιμῆς ἀθανάτου.

28. Ἡρακλέους πρῶτος ἄθλος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Εὐρυσθεὺς οὖν ἐπέταξεν Ἡρακλεῖ πρῶτον μὲν κομίζειν τὸ δέρμα τοῦ Νεμειοῦ λέοντος. Ἡρακλῆς δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Νεμέαν καὶ μαστεύσας τὸν λέοντα πρῶτον ἐτόξευσεν· ὡς δὲ ἔμαθεν ὄντα αὐτὸν ἄτρωτον ἐδίωκεν αὐτὸν ἀνατεινόμενος τὸ ρόπαλον· τοῦ λέοντος δὲ φυγόντος (ἐπεὶ ἔφυγεν) εἰς σπήλαιον εἰσῆλθε (ὁ Ἡρακλῆς εἰς τοῦτο) καὶ περὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ θηρίου θείς τὴν χεῖρα κατέσχε (αὐτὸ) ἄγχων ἕως ἔπνιξε καὶ ἐπὶ πῶν ὤμων θέμενος ἐκόμιζεν εἰς Μυκήνας. Εὐρυσθεὺς δὲ ἀπίεπεν αὐτῷ μὴ εἰσέναι τὸ λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν αἰσθόμενος τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ, (εἶπε) δὲ δεικνύναι τοὺς ἄθλους πρὸ τῶν πυλῶν. Λέγουσι δὲ (οἱ ἄνθρωποι) ὅτι κατεσκεύασεν ἑαυτῷ (δι' ἑαυτὸν) καὶ πῖθον χαλκοῦν ὑπὸ γῆς δείσας (ἐπειδὴ ἔδεισε) ὡς κρύψων ἑαυτὸν καὶ ἐπέτασσε τοὺς ἄθλους πέμπων κήρυκα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Πρῶτον, ἀριθ. τακτικόν, οὖν, συνδ. οὐλλογιστ. ἐπέταξεν αὐτῷ, ἀντων. δεικτ. λέοντος, οὐσ. γ' κλισ. κομίζειν, ἀπαρ. τοῦ κομίζω. ἀφικόμενος, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀφ' -ἰκνέομαι -οῦμαι (ἀφίξις), ἀορ. ὀριστ. ἀφικόμην, μαστεύσας, μετοχ. ἀορ. τοῦ μαστεύω. ἐτόξευδε, ἀορ. τοῦ τοξέω. ὡς, σύνδ. αἰτιολ. ἔμαθον, ἀορ. τοῦ μανθάνω. ἄτρωτος, ἐπιθ. δικατάλ.

ἄντα, μετοχ. τοῦ εἶμι. **ἀνατεινόμενος**, μετ. ἄορ. τοῦ ἀνατείνω, μέσ. ἄορ. ἀνατεινόμεν. **ρόπαλον**, οὐσ. β' κλισ. **ἔδιώκε**, ἄορ. τοῦ διώκω, **φυγόντος**, μετοχ. ἄορ. τοῦ φεύγω, ἄορ. ὄριστ. **ἔφυγον**, **ὀπύλαιον**, οὐσ. β' κλισ. **εἰδῆλθεν**, ἄορ. τοῦ εἰσ-ἔρχομαι. **περιθεις**, μετ. ἄορ. β' τοῦ περι-τίθημι, ἄορ. ὄριστ. **ἔθηκα**. **χεῖρα**, οὐσ. γ' κλισ. **χείρ-χειρός**, **κατέδρχεν**, ἄορ. τοῦ κατ-ἔχω. **ἄγχων**, μετ. τοῦ ἄγχω. **ἔως**, σύνδ. χρόν. **ἔπνιξε**, ἄορ. τοῦ πνίγω. **θέμενος**, μετοχ. ἄορ. τοῦ τίθεμαι, ἄορ. ἔθήμεν. **ὤμων**, οὐσ. β' κλισ. **ἐκόμιζεν**, παρατ. τοῦ κομίζω. **αἰσθόμενος**, μετοχ. ἄορ. αἰσθάνομαι, ἄορ. ἡσθόμεν **ἕπειπε**, ἄορ. τοῦ ἀπο-λέγω, ἀπαγορεύω. **τό λοιπόν**, ἐπίθ. χρόν. **πόλιν**, οὐσ. γ' κλισ. **ἤν**, μόριον ἄρητ. **εἰδέναι**, ἀπαρ. τοῦ εἰσ-εἶμι. εἶμι. **δεικνύναι**, ἀπαρ. τοῦ δείκνυμι. **πυλῶν**, οὐσ. α' κλισ. **ἐκέλευσε**, ἄορ. τοῦ κελεύω. **ἄθλους**, οὐσ. β' κλισ. **λέγονοι**, τοῦ λέγω, **δειδας**, μετ. ἄορ. τοῦ δείδω, δέδοικα. **πίθον**, οὐσ. β' κλισ. **ἑαυτῷ**, ἄντων. αὐτοπ. **χαλκοῦν**, ἐπίθ. τρίκατ. συνηρημένον, **κατεδκεύαδεν**, ἄορ. τοῦ κατασκευάζω. **κρύψων**, μετοχ. ἄορ. τοῦ κρύπτω, ἄορ. ὄριστ. **ἔκρυψα**, **πέμπων**, μετ. τοῦ πέμπω. **ἔπέτασθε**, παρατατ. τοῦ ἐπί-τάσσω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Εὐρουσθεὺς, βασιλεὺς τῆς Ἀργείας, τὸν εἰς Ἡρακλέα ἐπέβαλεν νὰ τελέσῃ 12 διαφόρους ἄθλους μὲ τὴν ἐλπίδα οὖι κατὰ τὴν τέλεισιν τούτων θὰ ἐφορευέτο. **Νεμεαίου**, ἐκ τῆς Νεμέας, χώρας μεταξὺ Ἀργεὺς καὶ Κορινθοῦ ἐν Πελοποννήσῳ. **ρόπαλον**, ἦτο δῦλον ἐπιθεικὸν ἐλέγετο καὶ κορύνη. συνήθως τὰ ἄγρια θηρία κατοικοῦσιν ἐντὸς σηληαίων εἰς τὰ ὁποῖα ἀρχικῶς κατοίκει ὁ ἄνθρωπος. **Μυκῆναι**, πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τοῦ Εὐρουσθέως ἐν τῇ Ἀργείᾳ. **πίθον χρυδοῦν**, ἐκ τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν Μυκῆναις ἦλθον εἰς φῶς πλείστα καλλιτεχνήματα μαρτυροῦντα τὴν ἀλήθειαν τῶν διὰ τῆς Μυθολογίας παραδοθέντων εἰς ἡμᾶς γεγονότων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐπέταξε = διὰ διαταγῆς παρῆγγεἰλ. δόρα = δέσμα. **μαστρεύσας** = ζητήσας. **ἐτόξευσε** = βέλος κατ' αὐτοῦ ἔρριψε. **ἄτροπον** = ἀδύνατον νὰ πληρωθῇ, **ἀνατεινόμενος** = ἐνώσας, **περιθεις** = θέσας τὴν χεῖρα περὶ τὸν τράχηλον. **κατέδρχε** = ἐκράτει. **ἄγχων** = προσπαθῶν νὰ πνίξῃ. **ἕπειπε** = ἀπηγόρευσε. **εἰδέναι** = νὰ εἰσέρχεται. **δειδας** = φοβηθεὶς. **ἑαυτῷ** = διὰ τὸν ἑαυτὸν του. ὡς **κρύψων** = ἵνα κρύψῃ τὸν ἑαυτὸν του. **ὑπὸ γῆς** = ἐντὸς τῆς γῆς. **χαλκοῦς** = ἐκ χαλκοῦ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡρακλῆς κατὰ διαταγὴν τοῦ Εὐρουσθέως φέρει φονευμένον εἰς Μυκῆνας τὸν Νεμαῖον λέοντα τρωάζει ἐκ τούτου ὁ Εὐρουσθεὺς καὶ διατάσσει νὰ μὴ εἰσέρχεται ὁ Ἡρακλῆς εἰς τὰς Μυκῆνας πλέον.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὅταν ἡ ἀνδρεία συνοδύηται ὑπὸ τῆς ἀρετῆς εἶνε ἀκαταμάχητος καὶ λίαν εὐεργετική. Εἰς τοὺς τυράννους πᾶν θαυμαστὸν ἐμπνέει τρόμον.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἐπιτάσσω, μαστεύσας, ρόπαλον, τιθέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων κομίζω, δεῖσας, πίθος χαλκοῦς, πέμπει κήρυκα.

26. Ἡρακλέους δεῦτερος ἄθλος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἐπέταξεν αὐτῷ (Εὐρυσθεὺς) δεύτερον ἄθλον, ἀποκτείνειν τὴν λερναίαν Ὕδραν. Αὕτη δὲ ἐκτραφεῖσα ἐν τῷ ἔλει τῆς Λέρνης ἐξέβαι-
 νεν εἰς τὸ πεδίον καὶ διέφθειρε τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν. ἢ Ὕδρα δὲ
 εἶχε κεφαλὰς ἑννέα, θνητὰς μὲν ἑκτῶ, ἀθάνατον δὲ τὴν μέσσην. Ἀφίκετο δὲ
 Ἡρακλῆς εἰς τὴν Λέρνην ἐπιβάς ἄρματος, ἡνιοχοῦντος Ἰολάου τοῦ Ἴφι-
 κλέους, καὶ ἔστησε μὲν τοὺς ἵππους, εὐρών δὲ τὴν Ὕδραν οὐδὲν ἠδύνατο
 ἀνύειν κόπτων τῷ ροπάλῳ τὰς κεφαλὰς· δύο γὰρ κεφαλαὶ ἀνεφύοντο κοπτομέ-
 νης μιᾶς. Δι' ὃ ἐπεκαλέσατο τὸν Ἰόλαον βοθητόν, ὃς (Ἰόλαος) ἐκώλυεν ἐκ-
 φύειν τὰς κεφαλὰς ἐπικαίων τοῖς δαυλοῖς, ἐμπρόσθε μέρος τι τῆς ἐγγύς ἕλης.
 Περιγενόμενος δὲ τῶν ἀναφουμένων κεφαλῶν τοῦτον τὸν τρόπον, κατώρυξεν
 ἀποκόψας τὴν ἀθάνατον καὶ ἐπέθηκε πέτραν βαρεῖαν. Ἀνασχίσας δὲ τὸ σῶμα
 τῆς Ὕδρας ἔθαψε τοὺς οἰστούς ἐν τῇ χολῇ. Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη οὐ δεῖν ἀριθμη-
 σαι τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δώδεκα. Οὐ γὰρ περιεγέμετο (Ἡρακλῆς) μόνος τῆς
 Ὕδρας ἀλλὰ μετὰ Ἰολάου.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Δεύτερον, ἀριθ. τακτικ. ἄθλον, οὐο. β' κλισ. ἐπέτα-
 ξεν, ἀόρ. τοῦ ἐπιτάσσω. Λερναίαν καὶ Ὕδραν, οὐο. α' κλισ. ἀποκτείνειν,
 ἀπαρ. τοῦ ἀποκτείνω. αὕτη, ἀντ. δεικ. ἔλει, οὐο. γ' κλισ. τὸ ἔλος-ουο.
 ἐκτραφεῖσα, μετ. παθ. ἀόρ. τοῦ ἐκ-τρέφομαι, ἀόρ. ἐξ-ἐτράφη. ἐξέβαινεν,
 ἀόρ. τοῦ ἐκ-βαίνω. πεδίον, οὐο. β' κλισ. βοσκήματα, οὐο. γ' κλισ. διέφθει-
 ρεν, ἀόρ. τοῦ δια-φθείρω, εἶχε, παρατ. τοῦ ἔχω. ἑννέα, ἀριθ. ἀπόλυτον.
 ἑκτῶ, ἀριθ. ἀπόλ. θνητὰς, ἐπίθ. ἀθάνατον, ἐπίθ. δικατ. ἐπιβάς, μετοχ.
 ἀόρ. τοῦ ἐπι-βαίνω, ἀόρ. ὁρ. ἐπι-ἔβην. ἄρματος, οὐο. γ' κλισ. ἄρμα-τος.
 ἡνιοχοῦντος, μετοχ. τοῦ ἡνιοχῶ. ἀφίκετο, μέσ ἀόρ. τοῦ ἀφ(ἀπὸ)-ίγνου-
 μαι. ἔστησε, ἀόρ. α' τοῦ ἵστημι. εὐρών, μετ. ἀόρ. τοῦ εὐρίσκω, ἀόρ. εὐρον.
 κόπτων, μετοχ. τοῦ κόπτω. ἀνύειν, ἀπαρ. τοῦ ἀνύω, ἐδύνατο, παρατ.
 τοῦ δύναμαι, γάρ, σύνδ. αἰτ. κοπτομένης, μετ. τοῦ κόπτομαι. ἀνεφύοντο,
 τοῦ ἀναφύομαι, ἐπεκαλέσατο, μέσ ἀόρ. τοῦ ἐπικαλοῦμαι, ὃς, ἀντων. ἀναφ.
 ἐμπρόσθε, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἐν-πλήρωμι. ἀόρ. ὀριστ. ἐπέθησα. ἐγγύς, ἐπὶ ὁρ-
 τοπ. ἕλης, οὐο. α' κλισ. δαυλοῖς, οὐο. β' κλισ. ἐπικαίων, μετοχ. τοῦ
 ἐπικαίω ἐκώλυεν, παρατ. τοῦ κολύω. ἀναφύειν, ἀπαρ. τοῦ ἀνα-φύω.
 ἀναφουμένων, μετ. τοῦ ἀνα-φύομαι. περιγενόμενος, ἀόρ. τῆς μετ. τοῦ
 περι-γίγνομαι, ἀόρ. ἐγενόμην, ἀποκόψας, μετ. ἀόρ. τοῦ ἀπο-κόπτω κατώρυξε,
 ἀόρ. τοῦ κατὰ-ορύττω. βαρεῖαν, ἐπίθ. βαρῆς, εἴα, ῥύ, ἐπέθηκε, ἀόρ. τοῦ
 ἐπιτίθημι. ἀνασχίσας, μετ. ἀόρ. τοῦ ἀνα-σχίζω, ἀόρ. ἀνα-ἔσχισα. οἰ-
 στούς, οὐο. β' κλισ. ἔθαψεν, ἀόρ. τοῦ βάπτω, δεῖν, ἀπαρ. τοῦ δεῖ. ἔφη,
 παρατ. τοῦ φημί. ἀριθμηθῆσαι, ἀπαρ. τοῦ ἀριθμῶ-ω. δώδεκα, ἀριθ. ἀπόλ.
 γάρ, σύνδ. αἰτ. μόνος, η, ον. ἀλλά, σύνδ. ἀντιθ. περιεγέμετο, ἀόρ. τοῦ
 περιγίγνομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Λερναία, λίμνη ἐν Ἀργολίδι πλησίον τοῦ Ἄργου, σήμερον Μύλοι. ἡ Λερναία ὕδρα πιστεύεται σήμερον ὅτι συμβολικῶς παρίστα τὰ ἔλη τῆς λίμνης καὶ τὰ ἐκ τούτων προκύπτοντα κακὰ καὶ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς, ὡς ὁ Ἕλιος, διὰ τῶν ἀκρίων του ἀπεξήραγεν αὐτήν. τοῦτο δὲ ὑπαινίσσεται καὶ δαυλὸς καὶ τὸ πῦρ ἅτινα μετεχειρίσθη ὁ Ἡρακλῆς. **ΧΩΛῆ.** ἡ χολή εἶνε πικρά· πολλῶν δὲ ζώων καὶ μέχρι σήμερον νομίζεται ἡ χολή ὡς δηλητήριον ἢ ἄλλοτε ὡς φάρμακον· οὐ δεῖν ἀριθμῆσαι, ἡ στρεφодиκία τοῦ Εὐρυσθέως φανερώσει τὸ τυραννικὸν καὶ φθονερὸν αὐτοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. ἀποκτεῖναι=ἀ φονεύω. ἔλοι, τὸ ἔλος εἶνε ἔδαφος λασπῶδες. ἐξέβαιεν=ἐξήρατο. πεδίον=πεδιάς, κάμπος. βοδκήματα=τὰ βόσκηνα ἐκεῖ ζῆα. ἡνιοχοῦντος, εἰς τὸ ὅποιον ἡνίοχος ἦτο ὁ Ἴολαος. ἔδοσε=ἔσταμάτησε. τῷ ἱοπάλῳ=διὰ τοῦ ἱοπάλου. κόπτων=κτυπῶν. ἀνύειν=γὰ κατορθώω. ἀνεφύοντο=ἀνεφύτταναν. ἐμπρόδας=πῦρ ἐμβάλων. ἔλως=τοῦ δάσους. δαυλοῖς=διὰ τῶν δαυλῶν. ἐκώλυεν=ἠμώδιζεν· περιγενόμενος=γενόμενος κύριος, νικήσας. κατώρυξε=ἔκωσεν ἐπὶ τὸς λάκκου. ἐπέθηκε=ἐπ' αὐτῆς ἔθεσε. οἰδοῦς=τὰ βέλη. ἔβαψεν=ἔβουήξε· οὐ δεῖν=οὐ δὲν πρέπει. ἀριθμῆσαι=γὰ μετρήσῃ. μετ' Ἴολάου=μετὸν Ἴολαον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ἡρακλῆς τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἡνίοχου Ἴολάου καὶ τοῦ πυρὸς καταβάλλει τὸ τέρας, τὴν πολυκέφαλον Ὑδραν, ἀλλ' ὁ Εὐρυσθένης στρεφодиκῆ.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Δὲν προσβάλλεται ὁ ἐγαῖτος ὅταν εἰς δειγὰς περιστάσεις προσλαμβάνῃ τις ὡς συμβοηθοὺς τοὺς κατωτέρους του.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Κάποιος δὲν εἶχεν ἄλλον βοηθὸν καὶ ἔπεργε ῥώτημα ἀπὸ τῆ μαγκούρα του».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἀποκτείνω, ἔλος, πεδίον, βόσκημα, ἡνιοχῶ, ἐπι-καίω, κατορύσσω, βάπτω, περιγίγνομαι τινος, ἐν τῇ χολῇ ἔβαψε τοὺς οἰδοῦς.

27. Δωδέκατος ἄθλος—Κέρβερος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἐπέταξε δὲ (Εὐρυσθέως) αὐτῷ (Ἡρακλεῖ) δωδέκατον ἄθλον κομίζειν Κέρβερον ἐξ Ἄδου. Εἶχε δὲ οὗτος (ὁ Κέρβερος) τρεῖς μὲν κεφαλὰς κοινὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, παντοίας δὲ κεφαλὰς ὄφειον εἶχε κατὰ τοῦ νότου. Ἐπὶ οὖν τῆς Λακωνικῆς παραγενόμενος Ταίναρον, οὗ τὸ στόμιον τῆς καταβάσεως εἰς Ἄδου ἐστὶ, εἰσῆει διὰ τούτου. Αὐτοῦ δὲ αἰτοῦντος τὸν Κέρβερον Πλούτωνα, ἐπέταξεν αὐτῷ ὁ Πλούτων ἄγειν, ἐὰν κρατήσῃ αὐτοῦ χωρὶς ὀπλων ὧν (ἄ) εἶχεν. Ὁ δὲ (Ἡρακλῆς) εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας κρατῶν καὶ ἄγχων τὸ θηρίον οὐκ ἀνῆκε καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ δράκοντος τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν καὶ ἔπεισε (ὑπακούσαι), συμπεφραγμένος τῷ θώρακι καὶ συσκευασθεὶς τῇ λεοντῇ. Συλλαβῶν οὖν αὐτὸν ἤχε ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν διὰ Τροίξινος. Ἐχώμισε δὲ πάλιν τὸν Κέρβερον εἰς Ἄδου δεῖξας (τοῦτον) Εὐρυσθεῖ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Δωδέκατον, ἀριθ. τακ. ἐπέταξεν, ἀόρ. τοῦ ἐπιτάσσω ἐξ, προθ. ἐνφ̄ ἐξ ἀριθμητικ. Ἄιδου, ἀντί Ἄδου. εἶχε, παρατ. τοῦ ἔχω. οὔτος, ἀντ. δακτ. τρεῖς, ἀριθ. ἀπόλυτ. κοινάς, ἐπιθ. οὐράν, οὐσ. α' κλισ. νῶτον, οὐσ. β' κλισ. εἶχεν, παρατ. τοῦ ἔχω. ὄφρων, οὐσ. γ' κλισ. ὄφρις-εως παραγενόμενος, μέσ. ἀόρ. τοῦ παρα-γίγνομαι, ἀόρ. παρ-εγενόμην, οἶν, σύνδ. συλλογιστ. οὔ, ἀντ. ἀναφ. καταβάσεως, οὐσ. γ' κλισ. ὁτόμιον, οὐσ. β' κλισ. ὁτόμιον, οὐσ. β' κλισ. ἐδοτι, τοῦ εἰμί. εἶδῃαι, παρατ. τοῦ εἶδ-εἶμι ἔρχομαι. αἰτοῦντος, μετ. τοῦ αἰτῶ ἐπέταξεν, ἀόρ. τοῦ ἐπιτάσσω. ἄγειν, ἀπαρμφ. τοῦ ἄγω. χωρίς, ἐπιθ. τροπ. ὄν, ἀντ ἀναφ. εἶχεν, παρατ. τοῦ ἔχω. ὀπλων. οὐσ. β' κλισ. ἐάν, σύνδ. ὑποθ. κρατήδη, ὑποθ. ἀορίστ. τοῦ κρατέω-ῶ. Ἀχέροντος, γ' κλισ. θώρακι, οὐσ. γ' κλισ. δυσπεφραγμένους, μετ. παρακ. τοῦ συμ-φράττομαι. λεοντῆ, οὐσ. α' κλισ. οὐδὲκεπαθεις, μετ. παθ. ἀόρ. τοῦ συν-σκηπάω. περιβαλών, μετ. ἀόρ. τοῦ περιβάλλω. ἀόρ. περι-έβαλον. χεῖρας, οὐσ. γ' κλισ. οὐκ. ἀντ. ἀνῆκε, ὄριστ. τοῦ ἀνα-ἔημι. κρατῶν, μετ. τοῦ κρατῶ. ἄγχων, μετ. τοῦ ἄγχω. καιπερ, σύνδ. ἀντιθ. δακνόμενος, μετ. τοῦ δάκνομαι. κατά, προθ. Συλλαβών, μετ. ἀόρ. τοῦ συλ-λαμβάνω, ἀόρ. συνέλαβον. ἦκε, πασατ. τοῦ ἦκω. ποιούμενος, μετ. ἀόρ. τοῦ ποιῶμαι, ἀόρ. ὄριστ. ἐποησάμην. Τροιζῆνος, κύρ. γ' κλισ. = ἦν ἦνος. ἀνάβαδιν, οὐσ. γ' κλισ. δεΐξας, μετ. ἀόρ. τοῦ δείκνυμι, ἀόρ. ὄριστ. ἔδειξα. πάλιν, ἐπιθ. τροπ. ἐκομίδεν, ἀόρ. τοῦ κομίζω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Κέρβερος, φύλαξ τοῦ Ἄδου. Ταίναρον, τὸ μεσημβρι-νότερον ἀκρωτήριον τῆς Εὐρώπης, κείμενον ἐν τῇ Λακωνικῇ· καὶ σήμερον ἐκεῖ δεικνύνται ἀπότομοι καὶ φοβεραὶ χαράδραι· ἡ δὲ παράδοσις διέσωσε τὴν ἰδέαν ὅτι ἐκεῖθεν ἦτο ἡ εἰς τὸν Ἄδην κατάβασις. θώρακι, ὄπλον ἀμυντικὸν τοῦ στήθους. λεοντῆ, εἶπε τὸ δέρμα τοῦ ἐν Νεμέα λέοντος, οἱ παλαιότατοι ἄν-θρωποι. καὶ σήμερον οἱ τῶν βορείων κλιμάτων καὶ οἱ ἄγριοι ἐνδύονται μὲ δέρ-ματα· εἰς τὰ εὐθερένια πολλαχοῦ ἀγάλματα ὁ Ἑρακλῆς παρίσταται κρατῶν τὸ ῥόπαλον καὶ φορῶν τὴν λεοντῆν. Τροιζῆν, χώρα ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος, σή-μερον Δαμαλᾶς· πλησίον τῆς ἰήσου Πόρου. Ἀχέρον, ποταμὸς τοῦ Ἄδου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. κομίζειν=γὰ φέρη. κυνὸς=σκύλλον. νῶτον=κατὰ τὰς ὀμοπλάτας. ὁτόμιον=ἡ εἴσοδος. εἶδῃαι=εἰσῆρχετο αἰτοῦντος αὐτοῦ =ἐπειδὴ αὐτὸς (ὁ Ἑρακλῆς) ἐξῆιτε τὸν Κέρβερον ἀπὸ τὸν Πλούτωνα. χωρίς ὄν εἶχε=ἄνευ τῶν ἐπιθετικῶν ὄπλων του. κρατήδη=γένηη κύριος. δυσπε-φραγμένους=προφυλατιζόμενος διὰ τοῦ θώρακος. οὐκ ἀνῆκε=δὲν ἐχαλάρωσε. δακνόμενος=ἐνφ̄ ἔδαγκάετο. δεΐξας=ἀφου ἔδειξε τοῦτον πρὸς τὸν Εὐροσθέα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ἑρακλῆς συνθηκολογήσας πρὸς τὸν Πλούτωνα, γίγνεται κύριος τοῦ Κερβέρου διὰ τῆς ἀνδρείας του καὶ τῶν ἀμυντικῶν ὄπλων.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐπιμονὴ τὰ πάντα καθιστᾷ ὑποχρεῖα.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. « Ἡ πέτρα τοῦ πηγαδιοῦ, μόνο τὴν τοιχὰ λομιάζει ».

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. στρατιάν=στρατόν, ἐνῶ στρατεία=ἐκστρατεία. τιμω-
 ρήσασθαι=γὰ ἐκδικήσῃ. αἰρεῖ=κνριεύει. ἄγει=ὀδηγεῖ. Ουσίαν ποιεί-
 σθαι=γὰ θυσίασῃ. ἐδοῖτα=ἐνδυμα. οἶδοντα=γὰ φέσῃ. πυθουμένῃ=πλη-
 ροφορηθεῖσα. τῇ ἀληθείᾳ=ἀληθῶς. ὄλιτρον=δολιαστικόν φάρμακον ἔχρῳδε
 =ἤλειψε μὲ τοῦτο (τοῦτω). ἐνδῆς=ἐνδυθεῖς. ἰδς=δηλητήριον. τὸν χρῶτα
 =τὸ δέρμα μὲ τὰς σάρκας. ἔδῳπε=ἐσάπιε. προδπαθῦκῶτα=ὁ ὁποῖος εἶχε
 κολλήσῃ. ὄνυαπεδῶντο=ἀπενόπιτοτο συγχορῶς καὶ αἱ σάρκες. ἐπὶ νεῶς
 =ἐπὶ πλοῖον. ἀνήστῶδεν ἑαυτὴν=ἀπηχοῖσθη. πυρὰν ποιῶσας=σωρεῦ-
 σας ἔυλα πρὸς πυρὰν. ἐπιβάντος=ἀφου ἀνέβῃ ἐπὶ τοῦ σωροῦ τῶν ἔύλων.
 ὑφάπτειν=γὰ ἀνάπτωσι. τοῦτο=τὸ γὰ ἀνάπτωσι. παριῶν=διερχόμενοι.
 τούτων=πρὸ τούτου. ὑποστάν=σταθῆν κάτωθεν αὐτοῦ. ἀνενεγκεῖν=ὄτι
 ἀνεβίβασεν αὐτόν. ἐκίϋ=ἐν οὐρανῷ. διαλλαγεῖς=συμφιλιωθεῖς μὲ τὴν κατα-
 διώκουσαν αὐτὸν Ἦρα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Τὸ τέλος τοῦ Ἡρακλέους ὑπῆρξεν οἰκτῶν διότι παρεξε-
 τραπή τῆς εὐθείας ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ προσέκλεισε τὴν ἀντιζηλιαν τῆς συζύγου
 του· ἄλλ' οἱ Θεοὶ ἐπὶ τέλους ἠλέησαν αὐτόν καὶ ἀντήμειραν τὰς ἀγαθοεργίας του.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Περὶ τῶν ἐγαρεῖων ἀνθρώπων ἡ θεία πρόνοια εἶπε ἰδιάζουσα.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Στροβὰ πηγαῖεις, κάβουρα, γὰ ἰδῶ τὴν καταγία σου»
 «Οἱ γαιδάροι θταν γερνᾶνε, τότε τοακίζου» τὰ σαμορια».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. στρατιά, ἀποκτείνω, αἰρεῖ, θνοίαν ποιοῦμαι, οἶσω,
 φιλτρον, χροῖω, πυρὰ, ὑφάπτω, νέφος μετὰ βρονηῖς, τοῦτον ἀνήνεγκον.

28. Πυγμαῖοι.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Μυθολογοῦνται Πυγμαῖοι γενέσθαι ἔθνος γεωργικὸν ἀν-
 θρώπων μικρῶν κατοικούντων τὰ ἀνώτερα μέρη τῆς Λιγυπτικῆς γῆς πλη-
 σίον τοῦ Ὀκεανοῦ, ὅπερ (φασί) πολεμεῖν ταῖς γεράνοῖς βλαπτούσκι τὰ σπέρ-
 ματα αὐτῶν καὶ ποιούσαις τῇ χώρᾳ λιμὸν. Ἰστοροῦνται δὲ οὗτοι ὄτι παρα-
 τίθενται κέρατα καὶ ψοφοῦσι κρόταλα ἐν σχήματι κριῶν καὶ οὕτω ἀμύνονται
 τὰς πυγμαῖοιμικῶς γεράνοῦς καταφρονούσας ἄλλως τοῦ μήκουσ αὐτῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Πυγμαῖοι, ἐθνικ. μυθολογοῦνται, τοῦ μυθολογοῦμαι.
 γενέσθαι, ἀπαρμφ. τοῦ γίγνομαι χρόν μέσ., ἀόρ. ὄριστ. ἐγίνομην. ἔθνος,
 οἶσ. γ'-ος, -ους. γεωργικόν, ἐπίθ. κατοικούντων, μετοχ. τοῦ κατοικῶ ἀνώ-
 τερα, ἐπίρ. τοπικ. πλῆσιον, ἐπίρ. τοπικ. ὅπερ ἄντων. ἀναφ. πολεμεῖν,
 ἀπαρμφ. τοῦ πολεμῶ. (πόλεμος) γεράνοῖς, οἶσ. β' κλισ. ὄφαι, τοῦ φημί.
 βλαπτούσαις, μετοχ. τοῦ βλάπτω. αὐτῶν, ἄντων. δεικτ. ὄπερματα, οἶσ. γ'
 κλισ. λιμὸν, οἶσ. β' κλισ. (λείπω)' ποιούσαις, μετ. τοῦ ποίω-ῶ. χώρα,
 οἶσ. α' κλισ. ἰστορεῖται, ὄριστ. τοῦ ἰστοροῦμαι ὄτι, σύνδ. εἰδικός, ἐνῶ
 ὄπι, ἀναφορ. κέρατα, οἶσ. γ' κλισ. κέρας-ατος. παρατίθενται, τοῦ παρὰ-τί-
 θεμαι. δχήματι, οἶσ. γ' κλισ. -α-τος. κρόταλα, οἶσ. β' κλισ. ψοφοῦδι.
 τοῦ ψοφῶ. οὕτω, ἐπίρρ. τροπ. πυγμαῖομάχου, ἐπίθ. δικατ. ἀμύνον-
 ται, ὄριστ. τοῦ ἀμύνομαι καταφρονοῦσας, μετοχ. τοῦ καταφρονέω-ῶ. ἄλ-
 λως, ἐπίρρ. μῆκουσ, οἶσ. γ' κλισ. μῆκος-μῆκουσ, καθεύδοντι, μετοχ.
 τοῦ κατα-εὔδω. ἐπιτίθενται, ρημ. τοῦ ἐπιτίθεμαι, ἐγερθεῖς, μετοχ. παθ.
 ἀόρ. τοῦ ἐγεγρομαι. γελαῖ, ρημ. τοῦ γελῶ. ὄνλλαξάμενος, μετοχ. ἀόρ. τοῦ
 συλλέγομαι λεοντήν, οἶσ. α' κλισ. συνηρημ -ῆ-ῆς. ἐντίθεται, ἐν-τίθεμαι. ὄε-
 ρει, ρῆμ. τοῦ φέρω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Πυγμαῖοι, ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀνασιήματος αὐτῶν ὄνο-

μάσθησαν πυγμαῖοι (πυγμή)· ὁ Ὅμηρος λέγει ὅτι οἱοι κατόκουον πλησίον τῶν ὄχθων τοῦ Ὀκεανοῦ, δηλαδὴ τῶν μεγίστων ποταμῶν, ὅστις περιέριξε τὴν γῆν. **γεράνουσ,** οἱ γέρανοι εἶνε ἀπειδημητικὰ πτηνὰ φηιοφάγα μάλλον· κοινῶσ κο-ρέλλαισ, ἰῶωσ, διότι, κατὰ τὴν διάβασιν αὐτῶν, βαίρουσιν ἐν σειρῇ, στρατηγικῶ τῶ τρώπῳ. **κέρατα,** τοιαυτὰ μετεχειρίζοντο πρὸσ ἐπίσχνουν τοῦ ἤχου τῆσ φωνῆσ. **κρίός,** εἶνε πολιορκητικὸν ὄργανον ὀνομασθῆν τοιουτοτρόπωσ ὡσ ἐκ τοῦ σῆματοσ, ὀμῶωσ ὡσ καὶ τὰ· χελώνη καὶ γεροχελώνη. **Λιβύη,** χώρα τῆσ Ἀφρικῆσ· τὸν μῦθον τοῦτον τοῦ Ἡρακλέουσ παριστᾷ ἀνάγλυφον τοῦ Σελινούργουσ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. γενέσθαι=ὄτι ἐγένοντο. ἔθνοσ=λαόσ. ὄππορ=ὄσ ὀποίοσ λαόσ. ἑαδὶ πολεμεῖν=λέγουσιν διὲ ἐπολέμει. βλαπτούσαισ=αἰτινεσ ἐβλαπτον λιμὸν=πείναν. παρσιθῆναι=μεταχειρίζονται. κρόταλα ἐν ὀχῆματι κριῶν=κρόταλα ἔχοντα σῆμα κριῶν. ψοφοῦδὲ=κροτοῦδὲ. ἄλλωσ==μάλλοσ. μῆκοσ=τοῦ μικροῦ ἀνασῆματοσ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οἱ Πυγμαῖοι διὰ τὴν ἀδυναμίαν των δὲν δύνανται καὶ αὐτὰ τὰ πτηνὰ, τὰ φθῆρονα τοῦσ καρποῦσ αὐτῶν, νὰ καταγικήωσιν ὀλόκληρον τὸ ἔθνοσ τοῦτο τὸ κωμικὸν ἐχώρησεν ἐν τῇ λεοντῇ τοῦ Ἡρακλέουσ!

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ ἀδύνατοσ γίγνεται τὸ δρειδοσ πάντων.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. Ἀδύνατοι δὲν δύναται, τὰ ὄδοντα του τὰ τρώξει.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἐθνοσ, φασί, γέρανοι, κρο ὄσ, ψοφῶ κρόταλα, ἐν-τίθεμαι.

29. Ἡρακλέουσ θάνατοσ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἡρακλῆσ ἤθροίξε στρατιάν ἐπὶ Οἰγαλίαν ἀφικόμενοσ εἰσ Τραχίνα ἐθέλων τιμωρῆσασθαι τὸν Εὐρύτου. Καὶ αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ ἀγει οἰχμάλωτον τὴν Ἰόλην ἀποκτείνασ αὐτὸν μετὰ τῶν παιδῶν. Καὶ ἰδρύσαστο βωμὸν Διόσ ἐπ' ἀκρωτηρίῳ καταγαγόμενοσ εἰσ Εὐβοίαν. Μέλλων δὲ ποιεῖσθαι θυσίαν ἐπεμψε Λίγαν τὸν κήρυκα εἰσ Τραχίνα εἰσόνοντα ἐσήητα λαμπράν. Δηιάνειρα δὲ πυθομένη παρὰ τούτων τὰ περὶ τὴν Ἰόλην, καὶ δείσασα μὴ ἀγαπήσῃ μάλλον ἐκείνην, νομίσασα δὲ εἶναι τὸ αἶμα Νέσου σίλτρον τῇ ἀληθείᾳ, ἔχρισε τὴν χιτῶνα τούτῳ (=τῶ αἵματι). Ἡρακλῆσ δὲ ἐνδὺσ τοῦτον (τὸν χιτῶνα) ἔθουεν. Ὡσ δὲ ὁ ἰόσ τῆσ Ὑδρας ἔσῃπε τὸν χρωτὰ, θερμανθέντοσ τοῦ χιτῶνοσ, ἀπέσπα μὲν (Ἡρακλῆσ) τὸν χιτῶνα προσπεφυκότα τῶ σῶματι, συναπεσπῶντο δὲ αὐτῶ αἱ σάρκασ· καταληφθεῖσ δὲ ὑπὸ τοιαυτῆσ συμφορῆσ κομίζεται εἰσ Τραχίνα ἐπὶ νεώσ, ἥ δὲ Δηιάνειρα ἀνήρῃτησεν ἐαυτὴν αἰσθόμενη τῇ γεγονόσ. Ἡρακλῆσ δὲ παραγενόμενοσ εἰσ Οἶτην ὄρωσ ἐκεῖ ποιήσασ πυρὰν ἐκέλευεν ὄσπτειν αὐτοῦ ἐπιθάντοσ. Φιλοκῆτησ δὲ παρῶν ὄσφησε οὐδενὸσ ἐθέλοντοσ πρῶστειν τοῦτο. Ἡρακλῆσ δὲ ἐδωρῆσαστο τούτῳ καὶ τὰ τόσσα. Λέγεται δὲ ἀνενεγκεῖν αὐτὸν εἰσ οὐρανὸν νέφοσ ὑπαστῶν μετὰ βροντῆσ, κατομένησ (ὄτε ἐκατέτο) τῆσ πυρῆσ. Τυχῶν δὲ ἐκεῖ ἀθανασίασ καὶ διαλλαγῆσ Ἡρακλῆσ ἔλαβε γυναῖκα Ἠβῆν τὴν θυγατέρα ἐκείνησ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἀφικόμενοσ, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἀφ' (ἀπὸ) ἐκνοῦμαι ἄορ. ἀφικόμην, ἤθροίξε, παρατ. τοῦ ἀθροίξω. τιμωρῆσασθαι, ἀπαρμφ. τοῦ τιμωροῦμαι, χροῦν. μεσ. ἄορ. ἐθέλων, μετοχ. τοῦ ἐθέλω. ἀποκτείνασ, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἀποκτείνω. παιδῶν, ὄσο. γ' κλίσ. αἰρεῖ, τοῦ αἰρέω ὄ. πόλιν, ὄσο γ' κλίσ. ἀγει, τοῦ ἀγο. αἰχμάλωτον, ἐπίθ. δικατάλ. καταγαγόμενοσ, μετ. τοῦ κατὰ-ἀγομαι. ἀκρωτηρίῳ, ὄσο. β' κλίσ. Διόσ, Ζεὺσ, γεν. Διόσ. βωμὸν, ὄσο. β' κλίσ. ἰδρύσαστο, μεσ. ἄορ. τοῦ ἰδρύω. μέλλων, μετοχ. τοῦ μέλλω. ποιεῖσθαι, ἀπαρμφ. τοῦ ποιεῖμαι, κήρυκα, ὄσο. γ' κλίσ. ἔσῃψε, ἄορ. τοῦ ἐσῃπω.

ἰδοῦντα, οὐσ. γ' κλίσι. ἡς-ἦτος. **οἶδοντα**, μέλλ. τοῦ φέρω. **περί**, πρόθ. **πυθουμένην**, μετ. τοῦ πυθάνομαι. **δειδάδα**, μετοχ. ἄορ. τοῦ παρακειμένον δέδοικα, ὅστις ἔχει σημασίαν ἔνεστ. ἄορ. ὄριστ. = ἔδειξα. **ἐκείνῃν**, ἄντων. **δεικτ.** **υἰάδλων**, ἐπίορ. συγκριτ. τὸ θετικὸν μάλα, καὶ ὑπερθετ. **μάλιστα**. **ἀγαπήθη**, τοῦ ἀγαπῶ. **νομιδάδα**, μετοχ. ἄορ. τοῦ νομίζω. **εἶναι**, ἀπαρμφ. τοῦ εἶμι. **αἶμα**, ατος οὐσ. γ' κλίσι. **τούτῳ**, ἄντ. **δεικτ.** **χιτώνα**, οὐσ. γ' κλίσι. -ὠν-ῶνος. **ἔχουδεν**, ἄορ. τοῦ χεῖω. **ἐνδύς**, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἐν-δύω, ἄορ. ὄριστ. ἐν-ἔδυν. **ἔθιεν**, ἄορ. τοῦ θύω. **ὤς**, οἰνδ. αἰτιολογ. **θερμαίνοντος**, μετοχ. παθ. ἄορ. τοῦ θερμαίνομαι, ἄορ. ὄριστ. **ἐθερμάνθη**, ἴος, οὐσ. β' κλίσι. **ἔδηπε**, ἄορ. τοῦ σήπω. **χρῶτα**, οὐσ. χρῶς, γεν. χρωτός, **ἀπέδπα**, παρατ. τοῦ ἀπό-σπῶ **προῦ**. **πεφικτότα**, παρακ. τῆς μετοχ. τοῦ προσ-φύομαι, παρακ. ὄριστ. προσπέ-(φε)-φυκα. **δυναπεδῶντο**, τοῦ συναποσπῶμαι. **δάγκες**, σάξ, γεν. σαρκός, **καταληθθεῖς**, μετοχ. παθ. ἄορ. τοῦ καταλαμβάνομαι, ἄορ. ὄριστ. **κατὰ-ἐλήφθη** **νεός**, ναῦς, **κομίζεται**, τοῦ κομίζομαι. **αἰδοθουμένην**, μετ. παθ. ἄορ. τοῦ αἰσθάνομαι. **ἑαυτὴν**, ἄντων. αὐτοπ. **ἀνήρτηδεν**, ἄορ. τοῦ ἀν-ἀρτάω-ῶ. **παραγε-νόμενος**, μετοχ. ἄορ. τοῦ παρα-γίνομαι. **ῥοος**, οὐσ. γ' κλίσι. **ἐκεῖ**, ἐπίορ. **τοπικ.** **ποιήσας**, μετοχ. ἄορ. τοῦ ποιεῖν ὡς ἐκέλευεν, παρατ. τοῦ κελύω. **ἐπι-δάντος**, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἐπιβαλῶ, **ὑφάπτειν**, ἀπαρμφ. τοῦ ὑφ(ὑπό)-ἄπτω. **πράττειν**, ἀπαρμφ. τοῦ πράττω. **ἐθέλοντος**, μετοχ. τοῦ ἐθέλω. **παριών**, μετοχ. τοῦ παρὰ-εἶμι. **ὑψήψε**, ἄορ. τοῦ ὑπὸ-ἄπτω = ὑφάπτω. **ἔδωρήδατο**, μέσ. ἄορ. τοῦ δωροῦμαι. **καιομένης**, μετ. τοῦ καίομαι, **λέγεται**, τοῦ λέγομαι. **ὑποστάν**, μετοχ. ἄορ. β' τοῦ ὑπό-ἵστημι = ὑφίστημι. **ἀνενεγκεῖν**, ἀπαρμφ. τοῦ ἀνὰ-φέρω, χρόνον ἄορ. **ἐκεῖ**, ἐπίορ. **τοπικ.** **διαλλαγείς**, μετοχ. παθ. ἄορ. τοῦ διαλλάσσομαι. **ἔλαθεν**, ἄορ. τοῦ λαμβάνω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. **Τραχίνα**, χώρα καὶ πόλις μεταξὺ τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου. **Εὐρυτος**, βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας ἔχων πρωτεύουσαν τὴν Οὐχάλαν. **Ἰόδω**, θυγάτηρ τοῦ Εὐρύτου. **Εὐβοία**, ἡ γνωστὴ μεγάλη νῆσος χωριζομένη τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐβοίου. **Λίχας**, ἐκ τοῦτου ὀνομάσθησαν τρεῖς μικραὶ νῆσοι τοῦ Εἰβοικοῦ κόλπου **Λιχάδες**. **Φιλότρον**, φάρμακον διεγερτικὸν τοῦ ἔρωτος. **χιτώνα**, ἡ ἐνδυμασία τῶν ἀρχαίων ἦτο λιτὴ καὶ ἀπκριτός, κυριώτερα ἦσαν χιτῶν ποδήρης, τρίβων, ἐξωμίδες, καὶ πῖλος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀλλ' οὐτος οὐχὶ πάντοτε. **Ἰῶρα**, τὸ Λεογαῖον τέρας. **Φιλοκτείτης**, υἱὸς τοῦ Πολύτατος, ἐκστρατεύσας εἰς Τροίαν καὶ διειχθεὶς ἐπὶ ὄψεως ἐγκατελείφθη εἰς τὴν νῆσον Λήμνον βασιανδόμενος ἐκεῖ ἐπὶ δωδεκαεταίαν ἀλλὰ κατέχων τὰ περίφημα τόξα τοῦ Ἡρακλέους. **νέφος μετὰ βροντῆς**, ὁ Ἡρακλεὺς ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὅμοιον σκηνογραφίαν ἔχουσαν ἐν τῇ Ἀγία Γραφῇ περὶ τοῦ Προφήτου Ἠλιού. **Ἡβη**, ἡ Ἡβη καὶ ὁ Γανυμήδης ἦσαν οἱ οἰνοχόοι τῶν Θεῶν· αἰωνίως ἐφηβοὶ διατηροῦσι τὴν θελκτικὴν καλλονὴν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

30. Σφίγξ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Συμφορὰ οὐ μικρὰ κατέσχε Ἐθήβας βασιλεύοντος (ὄτ^ε ἐβασίλευε) Κρέοντος ἐν Ἐθήβαις. Ἦρα γὰρ ἔπεμψε Σφίγγα, ἣ εἶχε πρόσωπον μὲν γυναικὸς, λέοντος δὲ στήθος καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Ἐκαθέζετο δὲ ἐπὶ τὸ Φίκιον ὄρος καὶ προὔτεινε Ἐθηβαίους αἰνίγμα μαθοῦσα τοῦτο παρὰ Μουσῶν. Το δὲ αἰνίγμα ἦν «ὃ μίαν ἔχον φωνὴν γίγνεται τετραπόδιον καὶ τρίπον καὶ τρίπον ἐστὶ τί;» Συνιόντες δὲ (Ἐθηβαῖοι) εἰς ταῦτο πολλαχῆς ἐζήτουν τί τὸ λεγόμενόν ἐστι, ὑπάρχοντος Ἐθηβαίους χρησμοῦ ἀπαλ-

λαγήσονται (ὅτι ἀπαλλαγῆσονται) τῆς Σφιγγός τῆνικαῦτα ἢ νίκα λύσασιν ἂν τὸ αἰνίγμα, ἐπεὶ δὲ οὐχ εὗρισκον, ἢ Σφιγξ κατεβίβρωσκεν ἀρπάσασα ἕνα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Κρέοντος, Κρέων, γεν. Κρέοντος. βασιλεύοντος, μετοχ. τοῦ βασιλεύω. οὐ, μόρ. ἀρηγ. **συμφορά**, οὐσ. α' κλισ. **κατέοχε**, ἀόρ. τοῦ κατὰ-έχω. **ἔπειψε**, ἀόρ. τοῦ πέμπω. **γάρ**, σύνδ. αἰτιολ. **δδίσγγα**, σφιγξ. γεν. σφιγγός, ἦ, ἐντων. ἀραφ. **ἐνώ**, ἦ, ἀρθρον. **εἶχε**, παρατ. τοῦ ἔχω. **γυναικός**, οὐσ. γ' κλισ. **ὄπῃθος**, -ους, οὐσ. γ' κλισ. **βάσιν**, γ' κλισ. οὐσ. -ις-εως. **λέοντος**, λέων, γεν. λέοντος. **πέτρυνγας**, πέτρυνξ, γεν. πέτρυνος. **ὄρνιθος**, ὄρνις, γεν. ὄρνιθος. **μαθοῦδα**, μετοχ. ἀόρ. τοῦ μαθάνω. ἀόρ. ὄρ. ἔμαθον. **αἰνίγμα**, οὐσ. γ' κλισ. **ὄρος**, -ους, οὐσ. γ' κλισ. **ἐκαθίζετο**, παρατ. τοῦ καθέζομαι, **προὔτεινε**, ἀόρ. τοῦ προτείνω. ἦν, παρατ. τοῦ εἰμί. **ἔστιν**, τοῦ εἰμί ὄ, ἄντων. ἀραφ. **μίαν**, ἀριθμ. ἁ ὄλιον. **εἰς**, μία, ἐν. **ἔχον**, μετοχ. τοῦ ἔχω. **τετράπουν**, δίπουν, **καὶ τρίπουν**, ἐπίθει. δικατολ. **εἰς** οἰς. **γίγνεται**, ὀθμ. τοῦ γίγνομαι. **χρηθμοῦ**, οὐσ. α' κλισ. **ὑπάρχοντος**, μετοχ. τοῦ ὑπάρχω. **τῆνικαῦτα**, ἐπίρ. **ἀπαλλαγῆσθαι**, ἀραφ. παθητ. μέλι. τοῦ ἀπό-ἄλλασσομαι, ἢ ὄριστ. ἀπαλλαγῆσομαι. **νίκα**, ἐπίρ. **χρον**. **..λύσασιν**, ὑποτακ. τοῦ λύω. **δυνιόντες**, μετ. τοῦ συν-εἰμι. **ποδλάκις**, ἐπίρ. **ἐξήπουν**, παρατ. τοῦ ζήτω. **λεγόμενον**, μετ. τοῦ λέγωμαι. **ἔστιν**, τοῦ εἰμί. **ἔπει**, σύνδ. **χρον**. **εἴριδκον**, παρατ. τοῦ εὔρισκω ἄρπάσασα, μετοχ. τοῦ ἀρπάσσω, **χρόν**. ἀόρ. **ἕνα**, ἀριθμ. **κατεβίβρωκεν**, ἀόρ. τοῦ καταβιβρώσκω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Κρέων βασιλεὺς τῶν Θηβῶν διαδεχθεὶς τὸν Λαῖον. **Θῆβαι**, πόλις τῆς Βοιωτίας ἔχουσα ἀκρόπολιν τὴν Καμείαν· **αἰνίγμα**, εἶνε πρότασις εἰς ἣν τὸ κύριον νόημα εἶνε κεκαλυμμένον ὑπὸ τὴν διάφορον σημασίαν τῶν λέξεων ἢ Σφιγξ ἦτο τέρας ἀνθρωποφάγον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **Βασιλεύοντος**—ὅτι ἐβασίλευε. **κατέοχε** = κατέλαβε. **ὄρνιθος**—πτηνοῦ **τοῦτο**—τὸ αἰνίγμα. **ὄ**—ἰδὲ ὀλοῖον. **τῆνικαῦτα**—πάραιτα τότε. **νίκα**—ὄπισταν. **δυνιόντες** εἰς ταῦτό—συνελθόντες οἱ Θηβαῖοι. **τὸ λεγόμενον**—τὶ ἐνηοεῖ τὸ αἰνίγμα. **κατεβίβρωσκεν**—κατέτρωγεν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Τὸ αἰνίγμα τῆς Σφιγγός, τὸ δύσλυτον αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκ τούτου συμφορά τῶν Θηβαίων

ΔΙΔΑΓΜΑ. Τὰ δεινὰ ἔρχονται παρὰ τῶν θεῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ διαφόρους μορφάς.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅταν σ' οἴρηθ ἕνα κακό, λέγε «μὴ χειρότερα».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Βασιλεύων, πρόσωπον, ὄρνις, αἰνίγμα, δίπουν, τρίπουν, καταβιβρώσκει.

31. Οἰδίπους καὶ Σφιγξ.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Κρέων κηρύσσει πῶλύσαντι τὸ αἰνίγμα δώσειν γυναῖκα τὴν Λαῖου καὶ τὴν βασιλείαν (τῶν Θηβῶν), ἀπολομένω (ἐπεὶ ἀπόλωντο) πολλῶν οὕτως καὶ τὸ τελευταῖον καὶ τῷ Αἴμονος τοῦ (υἱοῦ) τοῦ Κρέοντος. Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ταῦτα ἔλυσε (τὸ αἰνίγμα) εἰπὼν εἶναι ἀνθρώπον τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγός λεγόμενον γίγνεσθαι (γὰρ ἔφη) τοῦτον τετράπουν, βρέφοι ὄντα, ὄχομενον ὅλωις τοῖς τέταρσι, δίπουν δὲ (γίγνεσθαι) τελειούμενον προσλαμβάνειν δὲ τὸ βῆκτρον βῆσιν τρίτην γηράντα. Ἡ μὲν οὖν Σφιγξ ἔροιψεν ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, Οἰδίπους δὲ παρέλοβε καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μητέρα (Ἰοκάστην) ἀγνοῶν ἔγημε καὶ ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς παῖδας Πολυεῖχην καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Τῶν δὲ

λανθανόντων (πραγμάτων) ὕστερον φανέντων, Ἰοκάστη μὲν ἀνήρτησεν ἑαυτήν ἐξ ἀγρόνης, Οἰδίπους δὲ τυφλώσας τὰς ὄψεις ἤλαύνετο ἐν Θήβαις ἐπαρασάμενος τοῖς παισὶ οἳ οὐκ ἐπήμυναν θεωροῦντες αὐτὸν ἐκβαλλόμενον τῆς πόλεως. Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἄνιγόνῃ εἰς Κολωνὸν τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα ἔστιν ἱερὸν τῶν Ευμενίδων, καθίζει ἰκέτης ὑπὸ Θησέως προσδεχθεὶς καὶ ἀπέθανε μετ' οὐ πολλὸν χρόνον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Πολλῶν, ἐπιθ. ἀπολογμένων, μετοχ. ἄορ. β' τοῦ ἀπ-
 ἄλλυμι τελευταῖον, ἐπιθ. Αἴμονος Κρόντος, γ' κλισ. εἰς-ων. κηρύσσει,
 ὄρισ. τοῦ κηρύσσω. αἰνιγμα, οὐσ. γ' κλισ. λύδαντι, μετοχ. ἄορ. τοῦ λύω, ἄορ.
 ἔλτσα δώσειν, ἀπαρ. τοῦ δίδωμι. γυναῖκα, οὐσ. γ' κλισ. Οἰδίπους, γεν.
 Οἰδίποδος. ἀκούδας, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἀκούω. ἔλυσε, ἄορ. τοῦ λύω. εἰπὼν,
 μετ. ἄορ. τοῦ λέγω, ἄορ. ὄρισ. εἶπον. λεγόμενον, μετοχ. τοῦ λέγω, εἶναι,
 ἀπαρ. τοῦ εἶμι. γίγνεσθαι, ἀπαρ. τοῦ γίγνομαι. γὰρ, σύνδ. αιτιολ. τε-
 τράποι, ἐπιθ. τετράπους γεν. τετράποδος. βρέφος, οὐσ. γ'. κλισ. ὄντα,
 μετοχ. τοῦ εἶμι. τέταρτον, ἀριθ. ἀπόλυτ. ὀχοῦμενον, μετοχ. τοῦ ὀχοῦμαι.
 τελειοῦμενον, μετοχ. τοῦ τελειοῦμαι. δῖπουν, ἐπιθ. γ' κλισ. γηρῶντα, μετοχ.
 τοῦ γηράω-ω (γῆρας) τρίτην, ἀριθ. τακτ. προσδευθάνει, τοῦ προσ-λαμ-
 βάνω. βάδι, βάσις, γεν. βάσεως. βᾶκτρον, οὐσ. β' κλισ. ἔν, σύνδ. ἄντων.
 οὐν, σύνδ. σὺλλογ. ἀκροπόλεως, οὐσ. γ' κλισ. ἑαυτήν, ἄντων. αὐτοπαθῆς.
 ἔρριψεν, ἄορ. τοῦ ἔριπτο. βασιλείαν, οὐσ. α' κλισ. παρελάβε, ἄορ. τοῦ
 παρᾶ-λαμβάνω. ὑπέτρα, οὐσ. γ' κλισ. ἀγνοῶν, μετοχ. τοῦ ἀγνοῶ (ἄγνοια).
 ἐτέκνωσε, ἄορ. τοῦ τεκνώω. αὐτῆς, ἄντ. δεικτ. θυγατέρας, οὐσ. γ' κλισ.
 Ἰσμήνην, Ἀντιγόνην, κῆρ. α' κλισ. Φανέντων, μετοχ. καθ. ἄορ. τοῦ
 φαίνομαι ἄορ. ἐφάνη. ὕστερον, ἐπιρ. χρόν. λανθανόντων, μετοχ. τοῦ λαγ-
 θάνω. ἀγρόνης, οὐσ. α' κλισ. ἀνήρτησεν, ἄορ. τοῦ ἀνὰ-ἀρτάω ὄψεις, οὐσ.
 γ' κλισ. εἰς-εις τυφλώσας, μετοχ. τοῦ τυφλώω-ω. ἤλαύνετο. παρ. τοῦ ἐλαύνο-
 μαι. ἐπαρασάμενος, μετοχ. μέλ. τοῦ ἀπὸ ἀράσσαι, μέλ. ὄρισ. ἀπ-ἀράσσομαι. οἶ,
 ἄντων. ἀναφ. πόλεως, οὐσ. γ' κλισ. ἐκβαλλόμενον, μετοχ. τοῦ ἐκβάλλομαι.
 θεωροῦντες, μετοχ. τοῦ θεωρῶ. οὐκ, ἀρρητ. ἐπήμυναν, ἄορ. τοῦ ἐπι-ἀμύνω.
 παραγενόμενος, μετοχ. ἄορ. τοῦ παραγίγνομαι. σὺν, προθ. ἔνθα, ἐπιρ. το-
 πικόν. ἔστιν, τοῦ εἶμι. ἱερὸν, οὐσ. β' κλισ. καθίζει, τοῦ καθίζω (κατὰ-ἴζω).
 ἰκέτης, οὐσ. α' κλισ. προσδεχθεὶς, μετοχ. ἄορ. τοῦ προς-δέχομαι, ἄορ. ὄρισ.
 ἀχρηστος. ἀπέθανεν, ἄορ. τοῦ ἀποθνήσκω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Λαῖον γυναῖκα, αὕτη ἐλέγετο Ἰοκάστη. Οἰδίπους,
 ἀνομάσθη οὕτως ἐπὶ κηρόθησαν οἱ πόδες του, ὅτε ὁ δούλος λαβὼν ἐκ τοῦ πα-
 τρός του τὸν ἐκρέμασεν ἐκ τινος δένδρου δέσας αὐτὸν ἐκ τῶν σφυρῶν τῶν ποδῶν,
 ὅθεν Οἰδίπους=περοχοποδόρατος. βᾶκτρον, ἐν τῇ ἀρχαίῳτι μόνον οἱ γέροντες
 καὶ οἱ ὀδοιπόροι ἔφερον βακτηρίαν οὐχὶ δὲ καὶ οἱ νέοι. ὡς συμβάλει σήμερον. ὑπ-
 τέτρα ἔγνηε, οἱ θεοὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ γάμου μεταξὺ στενῶν συγγενῶν ἢ το
 σημείον πολιτισμοῦ. Ἀντιγόνη, κόρη τοῦ Οἰδίποδος. Κολωνόν, χωρίον τῆς
 Ἀττικῆς. Ευμενίδων, οἱ Ἐρινύες, ἢ τοἱ οἱ δαίμονες, οἱ διώκοντες τοὺς
 ἀμαρτωλοὺς, κατ' εὐφημισμὸν ἀνομάζοντο Ευμενίδες. τέμενος, χώρος ἱερὸς
 δασώδης, μετὰ ραοῦ σνήθως, ἀπρωμένος εἰς θεὸν τινα. ἰκέτης, οἱ ἰκέται
 ἦσαν ὑπὸ τῆν σκέτην τοῦ Διὸς καὶ διὰ τοῦτο ἀνομάζοντο ἱεροὶ καὶ ἀπαραβλαστοί.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἀπολογμένων=ἐνφ πολλοὶ ἐχάθησαν ἐκ τῆς Σφίγγος.
 τφ λύδαντι=εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε λύση. δώσειν=ὅτι θὰ δώση. ἄ-θρω-
 πον εἶναι=ὅτι εἰς ὁ ἄνθρωπος. ὄντα=διαν εἶνε. ὀχοῦμενον=βαδίζοντα,

φερόμενον. κώλοισι=τὰ τέσσαρα ἄκρα (πόδες καὶ χεῖρες). τελευτούμενον=διαγ γελῆη τέλειος ἀνὴρ. βάδιον=πόδα. βάκτρον=βακτηρία. ἐγνημεν=ἐνυμφύθη. ἐτέκνωδε=ἐγέννησε τέκνον. τῶν λαθρανόντων= ὅσα ἦσαν κεκοιμημένα, ἀφανῆ. ἀνήρησαν=ἐκέρμασαν. ὄψεις=τοὺς ὀφθαλμούς. ἠλαύνετο=ἐξεδιώκετο. ἐπαραδάμενος=καταρώμενος. θεωροῦντες= παρατηροῦντες. οὐκ ἐπίμυναν=δὲν ἐβοήθησαν. προσδεχθεῖς=δεκτὸς γενόμενος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Λύσις τοῦ ἀνίγματος τῆς Σφίγγος ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος ὅστις ὑποπεσὼν εἰς ἀκούσια ἀγοσιουρήματα ἔλαβε τέλος οἰκτρὸν καὶ ἀπέθανεν ἐν Ἀττικῇ.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Πολλάκις ἡ φαινόμενη εὐτυχία κρύπτει φοβερὰν δυστυχίαν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τῶν εὐτυχούντων πάντες φίλοι, τῶν δὲ δυστυχούντων οὐδὲ αὐτὸς ὁ γεννήτωρ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Λύσις, ὀχοῦμαι, ῥίπτω ἔμαντον, ἀγροῶ, λαθάνω, ἀγγόνῃ, ἱερόν, Οἰδίπους καθεσθεις ἰκέτης. ἐν Ἀττικῇ ἀπέθανεν.

32. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης ὠμολόγησαν περὶ τῆς βασιλείας πρὸς ἀλλήλους ἄρχειν (νὰ ἄρχῃ) τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτόν. Γίνεται δὲ ἕρις αὐτοῖς μετ' ὀλίγον, ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς οὐ παρέδωκε τὴν βασιλείαν ἄρξας. Πολυνεΐκης οὖν ἐκ Θηβῶν φυγαδευθεὶς ἦκεν εἰς Ἄργος οὗ (ἔνθα) Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ (βασι)λευν. Καὶ ὁ Πολυνεΐκης προσπελάζει νύκτωρ τοῖς βασιλείοις τούτου καὶ συνάπτει μάχην Τυδεΐ τῷ (υἱῷ) Οἰνέως φεύγοντι ἐκ Καλυδῶνος. Ἄδραστος δὲ ἀκούσας τῆς βοῆς παραγίγνεται πάρῳ α καὶ διαλύει αὐτοὺς καὶ αἰρεῖται ἀμφοτέρους νυμφίους μνημονεύων μάντεώς τινας λέγοντας αὐτῷ συζεῖσθαι (ὅτι θὰ συζεύξῃ) τὰς θυγατέρας κάπρω καὶ λέοντι. Εἶγον γὰρ (οὔτοι) ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν προτομήν κάπρου ὁ δὲ λέοντος. Λαμβάνει δὲ ὁ μὲν Τυδεὺς γυναῖκα τὴν Δηϊπύλην, ὁ δὲ Πολυνεΐκης τὴν Ἀργείην. Ἄδραστος δὲ ὑπέσχετο κατὰξιν εἰς τὰς πατρίδας τούτους ἀμφοτέρους. Εἶτα δὲ ἀφροίσας στρατὸν ἔσπευδε σὺν ἡγεμόσιν ἐπὶ τὰς πολεμῖν Θήβας. Καὶ ὁ Ἐτεοκλῆς δὲ καθώπλισε Θηβαίους καὶ ἔμαντεύετο πῶς (τίνι τρόπῳ) περιγένοιτο ἂν τῶν πολεμίων. Γενομένης δὲ μάχης γίνεται τροπὴ τῶν Ἀργείων καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης μονομαχοῦντες.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἐτεοκλῆς, κτῆρ. γ' κλισ. Πολυνεΐκης, γ' κλισ. βασιλείας, οὐσ. α' κλισ. ὠμολόγησαν, ἀορ. τοῦ ὁμολογῶ. ἀλλήλους, ἀντων. ἀλληλοπαθῆς. ἔτερον, ἀντων. δεικτικὴ ἐνιαυτόν, = ἔτος. ἄρχειν, ἀπαρ. τοῦ ἄρχω, (ἀρχή). μετ', πρόθ. ὀλίγον, ἐπίθετ. ἕρις, γεν. ἕριδος, (ἐρίω). γίγνεται, τοῦ γίγνομαι. αὐτοῖς, ἀντων. δεικτ. ἐπεὶ, σύνδ. αἰτιολ. ἄρξας, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἄρχω. ἀορ. ἦξα. οὐ, ἀρηγτ. παρέδωκε, ἀορ. τοῦ παρὰ-δίδομι. φυγαδευθεὶς, μετοχ. παθ. ἀορ. τοῦ φυγαδεύομαι, ἀορ. ἐφυγαδεύθη, ἦκεν, παρατ. τοῦ ἦκω. οὐ, ἀντων. ἀναφ. ἐνῶ, οὐ, ἀρηγτ. μόρ. ἐβασιλεύων, παρατ. τοῦ βασιλεύω. νύκτωρ, ἐπίρ. χρόν. προσπελάζει, ρημ. τοῦ προσπελάζω. συνάπτει, τοῦ συν-ἄπτω. μάχην, οὐσ. α' κλισ. φεύγοντι, μετοχ. τοῦ φεύγω. ἀκούσας, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀκούω. παραυτίκα, ἐπίρ. χρόν. παραγίγνεται, ρημ. τοῦ παραγίγνομαι. διαλύει τοῦ διαλύω, μάντεως, οὐσ. γ. κλισ. ἰς-εως. μνημονεύων, μετοχ. τοῦ μνημονεύω. λέγοντας, μετοχ. τοῦ λέγω. κάπρω, οὐσ. β' κλισ. λέοντι, οὐσ. λέων, γεν. λέοντος. συζεῖσθαι, ἀπαρ. τοῦ συν-ζεύγνυμι. θυγατέρας, οὐσ. γ' κλισ. ἀμφοτέρους, ἀντων. ἀορ. αἰρεῖται, τοῦ αἰρέομαι. οὐραμ νυμ-

φίους, οὖο. β' κλλο. εἶχον, παρατ. τοῦ ἔχω. γάρ, σύνδ. αἰτιολ. ἀσπίδων, οὖο. γ' κλλο. προτομῖν, οὖο. α' κλλο. λαμβάνει, ρῆμ. τοῦ λαμβάνω τούτους, ἄντων. δεικτ. πατριδας, πατρις, γεν. πατρίδος, ὑπέδχετο, μέσ.ἀόρ. τοῦ ὑπι-σχυομαι, (ὑπόσχεσις) κατάζειν, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ κατά-άγω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ἐτεροκλῆς καὶ Πολυνείκης, τέκνα τοῦ Οἰδίποδος. Ἄργος, πόλις τῆς Ἀργολίδος. Καλυδώνος, πόλις τῆς Αἰτωλίας παρὰ τὸν Εὐηρον ποταμὸν περίφημος ἐκ τῆς θήρας τοῦ Καλυδωνίου κάπρου· ὁ Τυδεὺς διέπραξε φόνον ἐν τῇ πατρίδι του καὶ φεύγων ἐνεκα τούτου ἦλθεν εἰς Ἄργος. ὁ κάπρος καὶ ὁ λέων εἶνε φουικοί ἐχθροί. προτομῖν, ἡ καλλιτεχνία ἦτο πολὺ ἀνεπτυγμένη διὸ καὶ τὰ ὄπλα τῶν πολεμιστῶν κοσμοῦνται μὲ εἰκόνας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ὁμολόγησαν=συνεφώνησαν. ἄρχειν=γὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν. ἤκεν=εἶγεν ἔλθῃ. οὐ=ἐνθα. βασιλείους=ἀνακτόροις. προδπε-λάζει = πλησιάζει. μνημονεύων=ἐνθυμούμενος. διζεῦξαι=δι τὰ συ-ζεῦξῃ τὰς θυγατέρας. αἰρεῖται=ἐκλέγει. προτομῖν=εἰκὼν παριστάνοσα τὸ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι τοῦ στήθους μέρος. κατάζειν=γὰ ἐπαναφέρει. πῶς ἂν περιγένοιτο=τίνι τρόπῳ θὰ ἠδύνατο γὰ κατισχύσῃ. τροπὴ γίγνεται=τρέ-πεται εἰς φυγὴν. ἐκτείνουσιν ἀλλήλους=φρονέονται μεταξὺ των.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἐρις τῶν δύο ἀδελφῶν περὶ τῆς ἐξουσίας· προσφυγὴ τοῦ Πολυνείκου εἰς Ἄργος ὁπόθεν τῇ συνδρομῇ τοῦ πενθεροῦ Ἀδραστοῦ ἐρχεται μετὰ στρατοῦ Ἀργείων κατὰ τῶν Θηβῶν. μονομαχία καὶ θάνατος τῶν δύο ἀδελφῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἀπόφευγε τὸ ἄδικον διότι πάντοτε τ' ἀποικέσματα τούτου εἶνε ὀλέθρια.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τῆς ἀδικίας τὸ γέννημα. σὲ ποντισμένο μύλο»

ΑΠΟΜΝΗΜΗΝΕΥΣΙΣ. Ὁμολογῶ, ἐνιαυτός, νίκτωρ, προσπελάζω, μνη-μονεύω, προτομή, περιγίγνομαι τινος, γίγνεται τροπὴ καὶ κτείνουσι ἀλλήλους.

33. Κρέων, Ἄδραστος καὶ Ἀντιγόνη.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Κρέων παραλαβὸν τὴν βασιλείαν ἔριψε τοὺς νεκροὺς τῶν Ἀργείων ἀτάφους καὶ παρέστησε κήρυκας κηρύξας μηδένα θάπτειν. Ἀν-τιγόνη δ' ἔθαψε τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφοῦ Πολυνείκου κρύφα κλέψασα καὶ ἐνεκρύ-φθη ζῶσα τῷ τάφῳ αὐτῆς φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος. Ἄδραστος δὲ ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας κατέφυγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ ἑλέου καὶ ἡξίου θάπτειν τοὺς νε-κροὺς θεῖς ἱκετηρίαν· οἱ Ἀθηναῖοι δὲ αἰροῦσι Θήβας στρατεύσαντες μετὰ Θη-σκέως καὶ διδάσαι τοῖς οἰκείοις τοὺς νεκροὺς θάψαι. Εὐαδὸν δὲ ἡ γυνὴ μὲν Κα-πανεώς θυγάτηρ δὲ Ἴριος, ἐμβάλουσα ἑαυτὴν (τῇ πυρᾷ) συγκατεκαίετο, τῆς πυρὸς τοῦ Καпанεώς καιομένης.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Κρέων, γεν. Κρέοντος. βασιλείαν, οὖο. ἀ'. κλλο πα-ραλαβὼν, μετοχ. ἀπαρ. τοῦ παρὰ-λαμβάνω. νεκροὺς, β'. κλλο. ἔριψεν, ἀόρ. τοῦ ἔριπτο. ἀτάφους, ἐπιθ. δικατάλ. εἰς-ος. κηρύξας, μετοχ. ἀορ. τοῦ κη-ρύξω (κηρύξῃ) ὑπδένα, ἄντων. ἀόρ. θάπτειν, ἀπαρ. τοῦ θάπτω. παρέδωκεν, ἀόρ. τοῦ παρὰ-τίσθημι. κρύφα, ἐπιθ. τροπ. σῶμα, γεν. σώματος. κλέψασα, μετοχ. τοῦ κλέπτο (κλοπῇ). ἔθαψε, ἀόρ. τοῦ θάπτω. φωραθεῖσα, μετοχ. φω-ραθῶ, ζῶσα, μετοχ. τοῦ ζῶ. ἐνεκρύφθη, παθ. ἀορ. τοῦ κρύπτομαι. ἀφικό-μενος, μετοχ. ἀόρ. β'. τοῦ ἀφ-ίκομαι-οῦμαι. κατέφυγε, ἀόρ. τοῦ κατα-φεύγω. ἱκετηρίαν, οὖο. ἀ'. κλλο. θεῖς, μετοχ. ἀορ. τοῦ τίθημι. ἡξίου, παρατ. τοῦ ἄξιω. ὀστρατεύσαντος, μετοχ. ἀορ. τοῦ στρατεύω. αἰροῦσι, τοῦ αἰρόω.

οἰκείους, ἐπίθ. *τριζ. διδῶσθαι, ῥημ. τοῦ δίδωμι, θάψαι, ἀπαρ. ἀορ. τοῦ θάπτω. καιομένης, μετοχ. τοῦ καιομαι. πυρά, οὐσ. α'. κλισ. γυνή, γεν. γυναικός. θυγάτηρ, γεν. θυγατρός. ἐαυτήν, ἀντων. οὐτοπαθ. ἐμβαλοῦσα, μετοχ. τοῦ ἐμβάλλω. ὄνγκατεκαίετο, πορ. τοῦ ονγ-κατα-καίομαι.*

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Κρόων, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν. Ἀντιγόνη, εὐσεβὴς κόρη, θυγάτηρ τοῦ Οἰδίποδος. νεκρούς, οἱ Ἀρχαῖοι ὡς ἐν τῶν σπουδαιότερων καθηκόντων ἐθεώρουν τὴν μέριμναν περὶ τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν· διότι ἐπίστευον ὅτι, ἂν δὲν ταφῇ τὸ σῶμα, ἡ ψυχὴ τλαιπωρεῖται περιπλανωμένη. Ἄδραστος, ὁ πενθερὸς τοῦ Πολυνεῖκους Ἀργείων βασιλεὺς. Θιδεύς, βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων, ἦρωσ ἐφάμιλος τοῦ Ἡρακλέους. Καπανεὺς, εἰς τῶν ἐπὶ σιραιτηγῶν τῶν συνεκρατευσάντων μετὰ τοῦ Ἀδράστου κατὰ τῶν Θηβῶν· τοῦτον ἀνερχόμενον εἰς τὰ τεῖχη τῶν Θηβῶν ἐκεραύνωσεν ὁ Ζεὺς. ὄνγκατεκαίετο, εἰς πολλοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας ἐθεωρεῖτο ὑποχρεωτικὸν γὰρ πλῆτη ζωντανῇ ἢ χθρᾷ ἐπὶ τῆς πυρᾶς τοῦ συζύγου καὶ γὰρ δλοκαυτοῦται μετ' αὐτοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. μηδένα θάπτειν—γὰρ μὴ τοὺς θάπτῃ καίεις. ὄρα-θειῶσα—οὐλληφθεῖσα ἐπάνω εἰς τὴν προᾶξιν. τῷ τάφῳ—εἰς τὸν τάφον. ἵκετηρίαν θείς—θέσας ἐπὶ τὸν βωμὸν ῥάβδον ἱερός. ἤξιον—ἐξήτει. αἰροῦσίν—κυριεύουσι. ὄνγκατεκαίετο—ἐκαίετο καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ σώματος τοῦ ἀνδρός.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Κρόων ἀπαγορεύει γὰρ θάπτωσι τοὺς νεκροὺς τῶν ἐχθρῶν ἢ Ἀντιγόνη τολμᾷ γὰρ θάψῃ τὸν Πολυνεῖκην καὶ ἐνταφιάζεται ὑπὸ τοῦ Κρόωντος ζῶσα· ὁ Ἀδραστος ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν Ἀθηναίων καὶ διὰ τούτων ἐπιτυχάνει τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Μὴ περιφρόνει τὸν νεκρὸν εἰς οἰανδήποτε θέσιν καὶ ἂν ἀνήκῃ οὗτος.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Μὴ περιφρόνει τὸν πτωχόν, διότι ἔχε κ' ἔργονα τὸ Θεόν».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Παραλαμβάνω, κήρυκες, φαρῶμαι, βιωμός, αἰρῶ, αἰροῦμαι.

34. Ἀχιλλεύς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Θετίς, ὡς ἐγέννησεν ἐκ Πηλέως βρέφος, ἐγκρύψασα εἰς τὸ πῦρ ἐσθειοεν ὁ (ὁ,τι) ἦν αὐτῷ πατρῶον ἡγητὸν νυκτὸς (ἐν καιρῷ νυκτός), ἔχρει δὲ ἀμβροσίᾳ μεθ' ἡμέραν κρύψα Πηλέως ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο (τὸ βρέφος) ἀθάνατον. Πηλεὺς δὲ ἀνεβόησεν ἐπιτηρήσας καὶ ἰδὼν τὸν παῖδα ἀσπείροντα ἐπὶ τοῦ πυρός, Θετίς δὲ ὄχετο πρὸς Νηρηίδας ἀπολιποῦσα τὸν παῖδα νήπιον, κωλυθεῖσα (ἐπειδὴ ἐκωλύθη) διαπράξασθαι τὴν προαίρεσιν. Πηλεὺς δὲ κομίζει τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα· ὁ δὲ (Χείρων) λαθὼν αὐτὸν ἔτρεφε λεόντων σπλάγγνοις καὶ μυελοῖς συῶν ἀγρίων καὶ ἀρκτων καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα. Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἑναέτης ἔτρεφετο παρὰ Λυκομήδει εἰς Σκύρον, Κάλχαντος λέγοντος (ἐπεὶ ἔλεγεν) οὐ δύνασθαι ἐκ πολιορκηθῆναι Τροίαν χωρὶς αὐτοῦ (Ἀχιλλεύς), Θετίς προγιγνώσκουσα ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀποθανεῖν στρατευόμενον ἐπεμψεν εἰς Σκύρον ὡς παρθένον κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα. Ὀδυσσεὺς δὲ εὔσε ζητῶν τοῦτον μηνυθέντα ὑπὸ Λυκομήδους χρησάμενος σάλπιγγι. Καὶ ἦλθεν Ἀχιλλεύς εἰς Τροίαν τοῦτον τὸν τρόπον. Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος βασιλεὺς Δολόπων καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἄε, σύνδ. χρον. βρέφος, οὐσ. γ'. κλισ. Θετίς, γεν. Θετίδος. ἀθάνατον, ἐπίθ. δικατῆ. ἐθέλουσα, μετοχ. τοῦ ἐθέλω. ποιῆσαι, ἀπαρ. τοῦ ποιῶ. τοῦτο, ἀντων. δεικτ. κρύφα, ἐπίρρ. τροπ. πῦρ, γεν. πυ-

ρός. ἐγκρούσασα, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐγ-κρούπω. τῆς νυκτός, γεν. τοῦ χρόνου, νύξ, γεν. νυκτός. εἰθαιρεν, ἀορ. τοῦ φθείρω (φθορά). ὄ, ἀντων. ἀναφ. ἦν, παρατ. τοῦ εἰμί. θνητόν, ἐπιθ. τρικ. παρῶν, ἐπιθ. τρικ. ἔχριον, παρατ. τοῦ χρίω, ἀλείφω. ἀμβροσία, οὐσ. α'. κλισ. Πηλεΐς, γεν. Πηλέως. ἐπιτηρῆδας, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐπι τηρῶ (ἐπι τήρησις). ἀδπαίροντα, μετοχ. τοῦ ἀσπαίρω. παῖδα, οὐσ. γ'. κλισ. ἰδών, μετοχ. ἀορ. τοῦ ὁράω-ω, ἀορ. ὄριστ. εἶδον. ἀνεβόσθε, ἀορ. τοῦ ἀνα-βοῶ (βοή). κωλυθεῖσα, μετοχ. ἀορ. τοῦ κωλύομαι. προαίρειν, οὐσ. γ'. κλισ. διαπράξασθαι, ἀπαρ. τοῦ δια-πράττομαι (πράγμα). νύπιον, οὐσ. β'. κλισ. παῖδα, γ'. κλισ. ἀπολιπούσα, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀπο-λείπω. Νηρηΐδας, Νηρηΐς, γεν. Νηρηΐδος. ὄχετο, παρατ. τοῦ ὀχρμαι=ἀγαθῶν. κομίζει, τοῦ κομίζω. Χείρωνα, γ' κλισ. ὠν-ωνος. Πηλεΐς, γεν. ἕως. λαβών, μετοχ. ἀορ. τοῦ λαμβάνω ἔτρεθε, παρατ. τοῦ τρέφω. ὀπλάγγνοις, δοτ. οὐσ. τὸ σπλάγγνον. λεόντων, λέων, γεν. λέοντος. οὐδών, οὐσ. γ'. κλισ. σῆς-σός. ὠνόμασεν, ἀορ. τοῦ ὀνομάζω. Ἀχιλλεία, Ἀχιλλεύς, γεν. ἕως. ἐπαί, σύνθ. χρόν. ἐγένετο, ἀορ. τοῦ γίγνομαι. ἔναατης, ἐπιθ. διατ. εἰς -ης. Κάλχας, γεν. Κάλχαντος. λέγοντος, μετοχ. τοῦ λέγω. οὐ, ἀορητ. δύνασθαι, ἀπαρ. τοῦ δύναμαι. χωρίς, ἐπιθ. τρόπ. ἐκπολιορκηθῆναι, ἀπαρ. τοῦ ἐκπολιορκοῦμαι. προγιγνώσκουσα, μετοχ. τοῦ προγιγνώσκω, ὄτι, σύνθ. εἰδικός ἐνφ. ὄ,τι, ἀντων. ἀναφ. δεῖ, ἐνεστ. τοῦ δέω. στρατεύομενον, μετοχ. τοῦ στρατεύομαι. ἀποθανεῖν, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ ἀποθνήσκω, μέλλ. ὄριστ. ἀποθάνομαι. κρούσασα, μετοχ. ἀορ. τοῦ κρούπω. εἰθῆτι, γ' κλισ. ἡ ἐσθῆς-ῆτος. ἔπειψεν, ἀορ. τοῦ πέμπω. κάκει, ἐπιθ. τόπ. ἔτρεφετο, παρατ. τοῦ τρέφομαι. Ὀδυσσεύς, γεν. σέως. ζητῶν, μετοχ. τοῦ ζητῶ. μνηθέντα, μετοχ. τοῦ μνηΐω, κρηδόμενος, μετοχ. ἀορ. τοῦ κρηδῶμαι. εὔρω, ἀορ. τοῦ εὐροῖομαι. δυνεΐπετο, παρατ. τοῦ συν-ἐπομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Θέτις, Νηρηΐς, μήτηρ τοῦ Ἀχιλλεύς. Πηλεΐς, βασιλεὺς τῆς Φθίας, πατήρ τοῦ Ἀχιλλεύς. ἀμβροσία, θεῖον μῆρον, τροφή τῶν θεῶν, γλυκυστάτη τὴν γεῦσιν παρέχουσα ἀθανάσιαν. Χείρων, εἰς τῶν Κενταύρων, περιβόητος διὰ τὰς ἰατρικὰς καὶ μαντικὰς γνώσεις του. Κάλχας, περίφημος ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ μάντις γνωρίζων τὰ παρελθόντα παρόντα καὶ μέλλοντα. Σκῦρον, νῆσος πρὸς ἀνατολὰς τῆς Εὐβοίας. Αὐκομήτης, βασιλεὺς τῆς Σκύρον. Δολόπων, οἱ Δόλοπες ἦσαν ἰσχυρὰ φυλὴ ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὸν ποταμὸν Ἐγρεπὰ καὶ τὰς ὑπωρεῖας τοῦ Πίνδου. Πάτροκλος, ὁ πεφιλημένος φίλος τοῦ Ἀχιλλεύς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ὡς=ὄτε. ἀθάνατον ποιῆσαι=εὐὰ τὸ καταστήσῃ ἀθάνατον ἐπειδὴ ἐκ πατρὸς ἦτο θνητόν. ὃ ἦν=ὄ,τι ἦτο εἰς αὐτὸ πατρόθεν θνητόν. ἔχριεν=ἤλειφεν. ἐπιτηρῆδας=καιροφυλακτῆρας. ἀδπαίροντα=διὲ ἐσπαιράρις. κωλυθεῖσα=ἐμποδισθείσα. τὴν προαίρειν=τὸν σκοπόν. ὄχετο=ἐν σποנדῇ ἀπῆλθε. οὐδών=χοίρων. χωρίς αὐτοῦ=ἄνευ αὐτοῦ. δεῖ ἀποθανεῖν=διὲ προώρισται εὐὰ φονεῦσθαι. εἰθῆτι=εἰς ἐνδυμα. μνηθέντα=καταγγελθέντα. κρηδόμενος = μεταχειρισθείς. δυνεΐπετο=συνηκολούθει.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἀνατροφή τοῦ Ἀχιλλεύς καὶ ἀνείρεσις αὐτοῦ ἐν Σκύρῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ στοργὴ τῆς μητρὸς πρὸς τὰ τέκνα εἶνε ὑπερτέρα τῆς τοῦ ἀνδρός.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅσοι θέλεις φώναζε τὴ μοῖρα δὲν θὰ τὴν γελᾷς».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. πατροφος, ἀμβροσία, χοίω, ἀσπαίρω, δεῖ, ἀποθα-
νεῖν, μηνύω, συνέπομαι, Πάτροκλος συνέπειτο Ἀχιλλεῖ.

38. Κάλχας—Ἰφιγένεια.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Δράκων ὄρμησεν ἐκ τοῦ βωμοῦ παρὰ τὴν πλησίον πλά-
τανον, νεοτιᾶς ἐν αὐτῷ οὔσης καὶ καταναλώσας τοῦ: ὁκτώ στρουθοῦς ἐν αὐτῷ
σὺν τῇ μητρὶ ἐνάτη, ἐγένετο λίθος, τοῦ στρατεύματος τῶν στρατευομένων
εἰς Τροίαν ὄντος (ὅτε ἦτο) ἐν Αὐλίδι, γενομένης θυσίας τῷ Ἀπόλλωνι Κάλ-
χας δέ, ὁ μάντις ἔφη δεῖν ἀλῶναι Τροίαν δεκαετηίᾳ χρόνῳ, τεκμηραμένους ἐκ
τῶν γεγονότων, εἰπὼν γεγονέναι αὐτοῖς τὸ σημεῖον τοῦτο κατὰ βούλησιν
Διός. Καὶ παρασκευάζοντο πλεῖν ἐπὶ Τροίαν. Ἡγεμῶν σὺν τοῦ σύμπαντος
στρατοῦ ἦ Ἀγαμέμνων. Ἀχιλλεὺς δὲ πινυκαίδεκαέτης τυγχάνων ἐνανάρχει.
Ἄπλοια κατεῖχε τὸν στόλον. Κάλχας δὲ ἔφη οὐ δύνασθαι αὐτοὺς πλεῖν
ἄλλως, ἐὰν μὴ παραστή σφάγιον τῇ Ἀρτέμιδι ἢ κρατιστεύουσα τῶν θυγατέ-
ρων τοῦ Ἀγαμέμνονος. Ἔλεγε γὰρ (ὁ Κάλχας) μηνῆσαι τὴν Θεὸν Ἀγαμέ-
μνονι, ἐπεὶ (Ἀγαμέμνον·) βαλὼν ἔλασον κατὰ θήραν εἶπεν οὐ δύνασθαι αὐ-
τὴν (τὴν ἔλασον) τυχεῖν σωτηρίας οὐδὲ Ἀρτέμιδος θελούσης. Ἀγαμέμνων
δὲ πέμψας πρὸς Κλυταίμῃστριν Ὀδυσσεά καὶ Ταλθύβιον ἤπει Ἰφιγένειαν,
λέγων ὑπεσχῆσθαι (αὐτὸν) δῶσειν αὐτὴν Ἀχιλλεῖ γυναῖκα, μισθὸν τῆς στρα-
τείας, γενομένου τοῦ χρησιμοῦ τούτου. Ἐμελλε δὲ Ἀγαμέμνων σφάζειν πα-
ραστήσας τῷ βωμῷ, πεμψάσης (ἐπεὶ ἔπεμψε) ἐκεῖνης Ἰφιγένειαν Ἀρτεμῖς δὲ
ἀρπάσασα αὐτὴν κατέστησεν Ἰέρειαν ἑαυτῆς εἰς Ταύρους, παραστήσασα τῷ
βωμῷ ἔλασον ἀντ' αὐτῆς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ὄντος, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ εἰμί. στρατεύματος, γ' κλιθ. στρα-
τευομένων, μετοχ. τοῦ στρατεύομαι. θυσίας, οὐσ. α' κλιθ. γενομένης, με-
τοχ. ἄορ. τοῦ γίγνομαι Ἀπόλλων, Ἀπόλλωνος. ὄρμηδε, ἄορ. τοῦ ὀρμᾶν-ω
(ὀρμή). δράκων, γενικ. δράκοντος. παρά, προθ. πλῆσιον, ἐπίορ. τοπικόν.
πλάτανον. οὐσ. β' κλιθ. οὔσης, μετοχ. τοῦ εἰμί, νεοτιᾶς, οὐσ. α' κλιθ.
καταναλώσας, μετοχ. τοῦ καταναλίσκω, στρουθοῦς, οὐσ. β' κλιθ. ὁκτώ,
ἀριθ. ἀπόλ. σὺν, προθ. ὑπὸ, γεν. μητρὸς ἐνάτη ἀριθ. τακτ. λίθος, οὐσ.
β' κλιθ. ἐγένετο, ἄορ. τοῦ γίγνομαι. Κάλχας, γεν. Κάλχαιος, εἰπὼν, με-
τοχ. ἄορ. τοῦ λέγω. ἄορ. ὄριστ. εἶπον. Διός, Ζεὺς, γεν. Διός. βοῦλῆσιν,
οὐσ. γ' κλιθ. εἰς-εἰς-εως. γεγονέναι, ἅπαρ παρακμ. τοῦ γίγνομαι. ὀρμηῖον,
οὐσ. β' κλιθ. τοῦτο, ἄντων. δεικτ. τεκμηραμένους, μετοχ. ἄορ. τοῦ τεκμηρα-
μαι. γεγονότων, μετοχ. παρακμ. τοῦ γίγνομαι. ἔφη, παρατ. τοῦ φημί, δε-
καέτη, ἐπιθ. δικ. εἰς ης. δεῖν, ἅπαρ. τοῦ ἀποσθ. δεῖ. ἀλῶναι, ἅπαρ. ἄορ.
τοῦ ἀλλοκομαι, ἄορ. ὄριστ. ἔλασον. πλεῖν, ἅπαρ. τοῦ πλέω. παρεσκευάζοντο,
παρατ. τοῦ παρεσκευάζομαι, σὺν, σύνδ. συλλογ. ἡγεμῶν, σύμπαντος, οὐσ.
γ' κλιθ. ἦν, παρατ. τοῦ εἰμί. ἐνανάρχει, παρατ. τοῦ ναυαρχῶ. τυγχάνων,
μετοχ. τοῦ τυχάνω. Ἀπλοια, οὐσ. α' κλιθ. κατεῖχε, παρατ. τοῦ κατέ-εχω.
Κάλχας-ντος, ἔφη, παρατ. τοῦ φημί. οὐκ, ἄορ. ἄλλως, ἐπίορ. ἐνῶ
ἄλλως, ἄντων. δύνασθαι, ἅπαρ. τοῦ δύναμαι, πλεῖν, ἅπαρ. τοῦ πλέω. ἔαν,
σύνδ. ὑποθετ. ὑπὸ, ἄορ. μόρ. θυγατέρων, γ' κλιθ. κρατιστεύουσα, μετοχ.
τοῦ κρατιστεύω. κάλλει, οὐσ. γ' κλιθ. σφάγιον, β' κλιθ. Ἀρτέμιδι, Ἀρ-
τεμῖς, γεν. Ἀρτέμιδος παραδότη, ὑποτ. ἄορ. τοῦ παρα ἴσθημι. ἔλεγε, παρατ.
τοῦ λέγω. γὰρ, σύνδ. αιτιολ. μηνῆσαι, ἅπαρ. τοῦ μηνῆω. Ἀγαμέμνων,
γεν. Ἀγαμέμνονος. θήραν, οὐσ. α' κλιθ. κνήριον, ἐνῶ θύρα, ἅπαρ. βα-

λῶν, μετοχ. τοῦ βάλλω, ἀόρ. ὀριστ. ἔβαλον, εἶπεν, ἀόρ. τοῦ λέγω, δύνασθαι. ἀπαρμ. τοῦ δύναμαι, τυχεῖν, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ τυγχάνω, ἀόρ. ἔτυχον. θελού-
 οντες, μετοχ. τοῦ (ἐ)θέλω, χρησέμευ, οὐς, β' κλίσι. γενομένου, μετοχ. ἀόρ. τοῦ
 γίνομαι, πέμψας, μετοχ. ἀόρ. τοῦ πέμπω. Ὀδυσσεύς, γεν. Ὀδυσσεώς, ἦται,
 παρ. τοῦ αἰτῶ. λέγων, μετοχ. τοῦ λέγω ὑπερχῆσθαι, ἀπαρ. παρ. παθητ.
 τοῦ ὑποχρῆσθαι, ἀόρ. ὑπερχόμεν δῶδεν, ἀπαρ. τοῦ δίδωμι. αὐτήν, ἄντων,
 δεικτ. γυναῖκα, γυνή, γεν. γυναικός. στρατείας, οὐς, α' κλίσι. πεμφάσας,
 μετοχ. ἀόρ. τοῦ πέμπω. ἐκείνης, ἄντων. δεικτ. βωμῶ, οὐς, β' κλίσι. παραδῆ-
 σάς, μετ. ἀόρ. τοῦ παρά-ἵσθημι. ἐμελλε, παρ. τοῦ μέλλω. σφάζειν, ἀπαρ.
 τοῦ σφάζω. ἦ-τιω. ἀρπάσασα, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀρπάζω. ἰέρειαν, οὐς, α' κλίσι.
 ἑαυτῆς, ἄντων. αἰτοπεθ. κατέστησεν, ἀόρ. τοῦ κατά-ἵσθημι. παραδῆσασα,
 μετοχ. ἀόρ. τοῦ παρῶμαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Αὐλῖς, χωρίον τῆς Βοιωτίας ἐν τῷ Εὐβοϊκῷ κόλπῳ, σή-
 μερον «Βαθύ». νεοττιάς, τὰ πιητά, ἐκτὸς ὀλίγων, τὰς φωλεῖς τῶν κατασκευ-
 ἀζουσιν εἰς τοὺς κλάδους τῶν δένδρων. Τροίαν, παρῶλιος χώρα τῆς Μικρᾶς
 Ἀσίας, μὲ πρωτεύουσαν τὸ Ἴλιον, λέγεται καὶ Τρωάς. Ἄπλοια, δι' ἄλλειριν
 ἀνέμον ὁ στόλος δὲν ἐξέπλεε, διότι ἔνευε τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως δὲν ἦτο εὐκό-
 λος ἢ κίηρος διὰ τῶν κωπῶν Κλυταιμῆστρα, ἀσζυγος τοῦ Ἀγαμέμνονος
 μένουσα ἐν Ἀργεῖ. Ἰφιγένεια, κόρη τῆς Κλυταιμῆστρας. βωμῶ, οἱ ἀρχαῖοι
 ἐν ταῖς στρατείαις εἶχον βωμοὺς κηνητοῦς. Ταύροις, Ταῦροι καὶ Ταυροί, εἶνε
 χώρα τῆς Σκυθίας, σημερινῆς Ρωσσίας. Ἰέρειαν, ἐκτὸς τῶν ἱερέων ὑπῆρχον
 καὶ ἱέρεια ὑπηρετοῦσι τοὺς θεοὺς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Νεοττιάς=φωλεῖς μικρῶν πιητῶν καταναλώσας=
 καταφαγῶν. τεκμηριώμενος=συμπεράνας. δεῖν ἀλῶναι=δει προέπει νὰ κυ-
 ριενθῆ. ἄπλοια=ἀδυναμία πρὸς πλοῦν. οὐκ ἄλλως=οὐκ κατ' ἄλλον τρόπον.
 κρατιστεύουσα=οὐσα κρατίστη. κάλλει=κατὰ τὴν ὠραιότητα. σφάγιον
 =θύμα. γυνῖδα=θυ ὀργισθῆ. οὐδ' Ἀρτέμιδος=καὶ ἡ Ἀρτεμις, ὡς
 προστάτρια τῶν θηραμάτων, καὶ ἂν τὸ θέλῃ, ὑπερχῆσθαι=δει ἔχει ὑποχρεθῆ.
 παραδῆσας=τοποθετήσας πλησόν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Μάντευμα τοῦ Κάλχαντος ἐν Αὐλίδι ἄπλοια τοῦ στόλου.
 θυσία τῆς Ἰφιγενείας.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐντολὴς εἶνε ἀπαραίτητος.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου μαγερεύει ψέμματα ἢ κοιλὰ του τὸ ξεῖρεϊ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἀράκων, νεοττία, τεκμηριώμαι, ἄλλως, σφάγιον,
 τυχεῖν, στρατεία, ἰέρεια, ἔλαφος. Ἰφιγένεια παρέστη τῷ βωμῷ τῆς Ἀρτέμιδος.

36. Κίρκη καὶ Ὀδυσσεύς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ὀδυσσεὺς προσίσχει νήσῳ Διάτῃ ἐν τῷ πόντῳ πλανώ-
 μενος, ἐν ἣ (νήσῳ) κατόκει Κίρκη οὐσα ἔμπειρος πάντων φαρμάκων. Αὐτῇ
 μετεμόρφωσεν εἰς χοίρους πάντας τοὺς ἐταίρους (τοῦ Ὀδυσσεύος) πλὴν Εὐρύ-
 λόχου. Εἶτα δὲ ἐπονήγαγεν εἰς τὴν ποσειδῶν μούσῳν χαρίζομένη Ὀδυσσεῖ.
 Ἐνταῦθα μείνας ἐνιαυτὸν κατήλθεν εἰς Ἄδου οἶκον πυσόμενος Τειρεσίαν
 περὶ τῆς οἰκάδος ἐπανόδου ὑποθεμένης Κίρκῃ. Ἐντεῦθεν ἀναγκῆς παρῆλθε
 τὴν νῆτον τῶν Σεργῶν, ὧν ἡ μὲν ἐκιδόριζεν, ἡ δὲ ἦδεν ἡ δὲ τῷ εἰ καὶ ἐπει-
 θον διὰ τούτων καταμείνειν τοὺς παραπλέοντας. Ὀδυσσεὺς δὲ ἔβυσε κρηῶ τὰ
 ὕδατα τῶν ἐταίρων, ἐκέλευσε δὲ προσδεθῆναι ἐαυτὸν τῷ ἴσῳ ὑποθεμένη Κίρ-
 κῃ, βουλόμενος ὑπακοῦσαι τῆς φῶδῃς· ἡξίου δὲ λυθῆναι πειθόμενος ὑπὸ τῶν

Σειρήνων καταμένειν, οἱ δὲ (ἑταῖροι) ἐδέσμευον αὐτὸν μᾶλλον καὶ οὕτω πα-
ρέπλει.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ὀδυσσεύς, γεν. Ὀδυσσεώς. **πλανώμενοι**, μετοχ. τοῦ
πλανῶμαι (πλάγη). **νήδω**, οὐσ. β'. κλισ. **προδίδχει**, τοῦ πρόσ-ἴσχω. ἦ,
ἀντων. ἀραφ. **κατάφκει**, παρατ. τοῦ κατοικῶ. **πάντων**, ἐπιθ. πᾶς. πᾶσα, πᾶν.
ἔμπειρος, ἐπιθ. οὐδα, μετ. τοῦ εἰμί. **φαρμάκων**, οὐσ. β'. κλισ. **αὐτη**,
ἀντων. **δεικτ.** **ἑταῖροις**, ἐπιθ. **πλῆν**, ἐπίρρ. **μετεμύροφωθεν**, ἀόρ. τοῦ μετα-
μορφῶ. **χοίρους**, οὐσ. β'. κλισ. **χαρίζομένη**, μετοχ. τοῦ χαρίζομαι. **εἶτα**,
ἐπίρρ. χρόν. **προτέραν**, ἐπιθ. **ἐπανήγαγεν**, ἀόρ. β'. τοῦ ἐπι-ἀγάγω. **ἐν-
ταῖθα**, ἐπίρρ. τοπ. **ἐνιαυτόν**, οὐσ. β'. κλισ. **μείνας**, μετοχ. ἀόρ. τοῦ μένω
ὑποθεμένως, μετοχ. ἀόρ. β'. τοῦ ὑποτίθεμαι, ἀόρ. ὄριστ. ὑπό-ἐθέμην. **κατ-
ἦλθεν**, ἀόρ. τοῦ κατὰ-ἔρχομαι. **Ἄιδον**, ἀντι Ἄδου. **πενθόμενος**, μετοχ.
μέλλ. τοῦ πνυθάνομαι, μέλλ. πένθομαι. **οἰκάδε**, ἐπίρρ. τόπ. **ἐπανόδου**, οὐσ.
β'. κλισ. **ἐντεῦθεν**, ἐπίρρ. τόπ. **ἀναχθείς**, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀνά-ἄγωμαι, ἀόρ.
ἀνὰ-ἤχθην. **παρέπλει**, παρατ. τοῦ παρα-πλέω. **Σειρήνων**, Σειρήν, γεν. **Σει-
ρήνος**, ὄν, ἀντων. ἀραφ. **ἐκιδάριζεν**, παρατ. τοῦ κιδάριζω. **ἦδεν**, παρατ. τοῦ
ἦδω (ἦσμα). **νύλκει**, παρατ. τοῦ αἰλῶ. **ἔπειθον**, παρατ. τοῦ πείθω. **παρα-
πλέοντας**, μετοχ. τοῦ παρα-πλέω. **καταμένειν**, ἀπαρ. τοῦ καταμένω. **βουλό-
μενος**, μετοχ. τοῦ βούλομαι. **φῶδης**, οὐσ. α'. κλισ. **ὑπακοῦσαι**, ἀπαρ. ἀόρ.
τοῦ ὑπό-ἀκούω. **ὑποθεμένως**, μετοχ. ἀόρ. β'. τοῦ ὑπο-τίθεμαι. **ῶτα**, οὐσ. γ'.
κλισ. οὐς, γεν. ὄτως. **ἔβυθεν**, ἀόρ. τοῦ βίω. **κηυῶ**, οὐσ. β'. κλισ. **ἐαυτόν**,
ἀντ. αὐτοπ. **ἰδῶ**, οὐσ. β'. κλισ. **προδεδῆναι**, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ πρὸς-δέω, παθ.
ἀόρ. ὄριστ. πρὸς-εδέθην. **ἐκέλευσε**, ἀόρ. τοῦ κελεύω. **Πειθόμενος**, μετοχ. τοῦ
πέθωμαι. **καταμένειν**, ἀπαρ. τοῦ καταμένω. **ἠξίου**, παρατ. τοῦ ἄξιω. **λυ-
θῆναι**, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ λύομαι. **μᾶλλον**, ἐπίρρ. **ἐδέδεμενον**, παρατ. τοῦ
δεσμεύω. **οὕτω**, ἐπίρρ. τροπ. **παρέπλει**, παρατ. τοῦ παρα-πλέω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. **Κίρκη**, θυγάτηρ τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Πέρσης, Νύμφη,
ἔμπειρος τῆς μαγείας. **Τειρεσίας**, Θηβαῖος μάντις τεφλωνδεὶς ὑπὸ τῆς Ἥρας
ἔλαβε παρὰ τοῦ Διὸς ὡς δῶρον τὴν μαγικὴν καὶ τὴν μακροβιότητα ἐπὶ ἐγγέα
γενεὺς ἀνθρώπων. **Σειρήνες**, παρθένοι μυθολογικαὶ κατοικοῦσαι μεταξὺ νή-
σων Αἰαλῆς καὶ τοῦ σκοπέλου τῆς Σκύλλης, κατ' ἄλλους εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν
παραλιάν τῆς Ἰταλίας, μαγεύουσαι διὰ τῆς θελκτικωτάτης φωνῆς, 2 ἢ 4 τὸν
ἀρωμὸν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **Προδίδχει**=ἀράζει, πιάνει. **φαρμάκων**=δηλητηρίων,
μαγευτικῶς. **μετεμύροφωθεν**=μετέβαλε τὴν μορφήν. **ὑποθεμένως**=κατὰ
συμβολήν. **πενθόμενος**=γὰ πληροπορηθῆ. **ἀναχθείς**=ἀποπλεύσας. **παρέ-
πλει**=ἔπλεε πλησίον. **νύλκει**=ἐπαιξε τὸν ἀδλόν. **τῆς φῶδης**=τοῦ τραγονιδίου.
ἔβυθεν=ἐβούλωσε μὲ κηρόν. **προδεδῆναι**=γὰ δεδῆ εἰς τὸν ἰστόν. **ἠξίου**
λυθῆναι=ἔζητει ἀπὸ τῶν συντρόφων του γὰ τὸν λύσασιν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Διάβασις τοῦ Ὀδυσσεώς, καταβάντος καὶ εἰς τὸν Ἄδην, καὶ
τῶν συντρόφων του διὰ τῆς Κίρκης καὶ τῶν Σειρήνων.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Αἱ ὑπέμετροι ἡδοναὶ φέρουσι προσωρινῶς ἔρσην ἀλλ' ἔπειτα
ἀφροσύνην πικρίας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ἡ Ἄνοιξι γεννάει τὰ φρούτα καὶ τὸ καλοκαίρι τὰ
ζουμάζει».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Πρόσιχω, ἔμπειρος, ἐπανήγαγε, ἀγάγωμαι, παρα-
πλέω, ἠέλει Ὁ Ὀδυσσεὺς ἐβούλετο τῆς φῶδης ὑπακοῦσαι. ἐπύθετο, ἐπέθετο.

37. Καλυψώ καὶ Ναυτικά.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Καλυψώ, θυγάτηρ Ἀτλαντος ἀποδέχεται Ὀδυσσεά ἐν νήσῳ Ὠγυγία, παρ' ἧ ἔμεινεν ἑπτὰ ἔνιαυτούς, μεθ' οὓς ἀποπλεῖ ποιήσας σχεδίαν. ἐξῆλθε δὲ γυμνὸς πρὸς Φαίακας διαλυθείσης ταύτης (τῆς σχεδίας) ἐν τῷ πελάγει, ὀργῇ Ποσειδῶνος. Ναυσικά δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἀλκινόου πλύνουσα σὺν ταῖς θεραπαινίδι τὰ ἱμάτια ἄγει αὐτὸν ἱκετεύσαντα πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, ὃς ξενίζει αὐτὸν καὶ ἐξέπεμψεν εἰς τὴν πατρίδα μετὰ πομπῆς δοῦς οὐτῶ καὶ δῶρα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἐν, πρόθ. Ὀδυσσεύς, γεν. Ὀδυσσοῦς. ἀποδέχεται, τοῦ ἀπο-δέχομαι. Καλυψώ, γεν. Καλυψοῦς. θυγάτηρ, γεν. θυγατρός. Ἀτλας, γεν. Ἀτλαντος ἢ, ἀντ. ἀναφ. ἔμεινεν, ἀορ. τοῦ μένω. ἑπτὰ, ἀριθ. ἀπόλ. οὓς, ἀντων. ἀναφ. ποιήσας, μετοχ. ἀορ. τοῦ ποίω. ἀποπλεῖ, τοῦ ἀποπλέω. διαλυθείσης, μετοχ. ἀορ. τοῦ δια-λύω. Ποσειδῶνος, γ'. κλισ. ἐξῆλθεν, ἀορ. τοῦ ἐξ-ἔρχομαι. βαδίλωος, γ'. κλισ. πλύνουσα, μετοχ. τοῦ πλύνω. ἱμάτια, οὐσ. β'. κλισ. οὖν, πρόθ. θεραπαινίδιν, δοτ. πληθ. θεραπαινίδος, γεν. θεραπαινίδος. ἱκετεύοντα, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἱκετεύω. ἄγει, τοῦ ἄγω. ὃς, ἀντων. ἀναφ. ξενίζει, τοῦ ξενίζω. δῶρα, οὐσ. β'. κλισ. δοῦς, μετοχ. ἀορ. τοῦ δίδωμι. πατρίδα, οὐσ. γ'. κλισ. ἐξέπεμψεν, ἀορ. τοῦ ἐκ-πέμπω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὠγυγία, νῆσος μυθικὴ κατοικία τῆς νύμφης Καλυψοῦς, φιλονικεῖται ἢ ἀκριβῆς τοποθεσία τῆς πηγαῖν μετὰ Διὸς καὶ Ἀτλαντος. σχεδία = πλοῖον μονόξυλον. Ναυσικά = θυγάτηρ Ἀλκινόου βασιλέως τῆς νήσου τῶν Φαίακων Σχερίας ἴσως ἡ σημερινὴ Κέρκυρα. ξενίζει, ἡ φιλοξενία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἢ το ὀνομαστή.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἀποδέχεται = δέχεται εὐμενῶς. διαλυθείσης = ἐπειδὴ διεσκορπίσθη. ἱμάτια = ἐργάματα. ἱκετεύοντα = ὡς ἱκέτην προσελθόντα. ἐξέπεμψεν = ἀπέστειλεν ἐκεῖθεν. μετὰ πομπῆς = ἐν συνοδείᾳ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ὀδυσσεὺς τυγχάνει ξένος ἐν τῇ νήσῳ τῶν Φαίακων τῇ προστάσει τῆς Ναυσικῆς.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ φιλοξενία εἶναι ἀρετὴ.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ κάλπικος παρᾶς (νόμισμα κίβδηλον) ποτὲ δὲν χάνεται».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Νῆσος, ἐνιαυτός, ἐξέρχεται εἰς τὸ πέλαγος, ἱμάτια, πομπή, ξενίζω.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

1. Ἀττικά ἰσχάδες.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Φασὶν (οἱ ἄνθρωποι) ἐρωτῆσαι τὸν βασιλεῦ, ποδαπαὶ εἰσὶν (αἱ ἰσχάδες), τινὸς τῶν θεραπόντων εἰσενέγκαντός ποτε τῷ Ξέρξῃ ἰσχάδας Ἀττικάς ἐν τοῖς λοιποῖς τραγήμασιν. Ἐπει δὲ (ὁ βασιλεὺς) ἐπόθετο ἐξ Ἀθηναίων (εἶναι τούτας), ἐκέλευε τοῖς ἀγορασταῖς ὠνεῖσθαι, ἕως ἂν γένηται αὐτῷ ἐξουσία λαμβάνειν, ὅταν θέλῃ, καὶ μὴ ἀγοράζειν. Λέγεται δὲ ποιῆσαι τὸν θεράποντα τούτο ἐπίτηδες, ἵνα ὑπομνήσῃ αὐτὸν τῆς στρατείας ἐπὶ τὰς Ἀθήνας.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Εἰσενέγκαντος, μετοχ. ἀόρ. τοῦ εἰσ-φέρω, ἀόρ. ὄριστ. εἰσ-ήνεγκα. ποτέ, ἐπίρ. χρον. θεραπόντων, οὐο. γ' κλλο. τινός, ἀντ. ἀόρ. ἐνφ. τίνος, ἀντων. ἐρωτημ. λοιποῖς, ἐπίθ. τραγήμασιν, οὐο. γ' κλ. ἰσχάδας, ἰσχάς, γεν. ἰσχάδος=σῦκα ξηρά ἐρωτῆσαι, ἀπαρ. τοῦ ἐρωτῶ. φασί, τοῦ φημί. (φήμη) βασιλέα, γ' κλλο. ποδαπαί, ἀντωνμ. ἐρωτ. εἶεν, εὐκτ. τοῦ εἶμι. ἐπει, σύνδ. αἰτιολ. ἐπίθετο, μέσο. ἀόρ. τοῦ πυνθάνομαι. ἀγορασταῖς, οὐο. α' κλλο. ἐκέλευεν, πορατ. τοῦ κελεύω. ὠνεῖσθαι, ἀπαρ. τοῦ ὠνεῖμαι. ἕως, σύνδ. χρον. γένηται, ὑποτακ. τοῦ γίγνομαι, λαμβάνειν, ἀπαρ. τοῦ λαμβάνω. ὅταν, σύνδ. χρον. ἐθέλη, ὑποτ. τοῦ ἐθέλω. μή, μόρ. ἀορ. ἀγοράζειν, ἀπαρ. τοῦ ἀγοράζω. λέγεται, τοῦ λέγομαι. θεράποντα, οὐο. γ' κλλο. ἐπίτηδες, ἐπίρ. τροπ. τούτο, ἀντων. δεικτ. ποιῆσαι, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ποίω ὦ ἵνα, σύνδ. τελικ. ὑπομνήσῃ, ὑποτ. ἀόρ. τοῦ ὑπό-μιμνήσκω. στρατείας, οὐο. α' κλλο.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ξέρξης, βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐπιστρατεύσας κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἠττηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι τραγήματα=τὰ τραγώμενα μετὰ τὸ νυκτῶς φαγητόν. ἰσχάδες=ξηρὰ σῦκα. θεράποντα, ὁ μέγας βασιλεὺς, ὃς καὶ πάντες οἱ τύραννοι, εἶχεν ἀπειθαρχίμους δι' ἐκάστην ὑπηρεσίαν δούλων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Εἰσενέγκαντος=ἀφ' οὗ τις τῶν δούλων ἐπαρουσίασεν. ἐρωτῆσαι=δὲν τι ἠρώτησε. ποδαπαί=ἀπὸ ποῖον τόπον. ἐπίθετο=ἐπληροφόρηθη. ὠνεῖσθαι=να ἀγοράζωσιν ἐξουσία γένηται=ἕως ὅτου ἤθελεν ἐξουσίασῃ καὶ τὴν Ἀττικὴν. ὑπομνήσῃ=ὑπεθυμύσῃ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ξέρξης λέγεται ὅτι ἐξεστράτευσεν κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἰσχάδας τῶν Ἀθηναίων.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ἀλαστονὴ τιμωρεῖται.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅταν ὁ Θεὸς θέλῃ νὰ ἀφανίσῃ τὸν μύρομηκα, τοῦ δίδει φρεσὶ καὶ χάριτα»

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Εἰσήνεγκαν, θεράπων, τραγήμα, ἰσχάδες, ποδαπός, πυνθάνομαι.

2. Φωκίωνος μεγαλοψυχία.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Φωκίων ὁ Φώκου (υἱός), στρατηγῆσας πολλάκις, θανάτου κατεγνώσθη καὶ ἦν ἐν τῷ δεσποτηρίῳ καὶ ἔμελλε πείσθαι τὸ κώνειον. Ἦροντο δὲ αὐτὸν οἱ προσήκοντες εἰ λέγοι τι πρὸς τὸν υἱόν, ἐπειδὴ (ὅτε) ὁ δῆμιος ὤρεξε τὴν κύλικα· ὁ δὲ εἶπεν «ἐπισκήπτω αὐτῷ (τῷ υἱῷ) μὴδὲν μνησικακῆν Ἐθνηαῖος ὑπὲρ τῆς φιλοτισίας ἣν πίνω νῦν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Φωκίων, γεν. Φωκίονος. Φώκου, β' κλισ. πολλακίς, ἐπίρρ. χρόν. στρατηγῆσας, μετοχ. ἀόρ. τοῦ στρατηγῶ. κατεγνώσθη, παθ. ἀόρ. τοῦ κατὰ-γνώσκω ἦν, πορατ. τοῦ εἰμί. δεσποτηρίῳ, οὐσ. β' κλισ. ἔμελλε, πορατ. τοῦ μέλλω. πείσθαι, μέλλ. ἀπαρ. τοῦ πίνω, ἐπεὶ, σύνθ. αἰτιολ. ὤρεξεν, ἀόρ. τοῦ ὀρέγω=ἐκτείνω. κύλικα, οὐσ. γ' κλισ. προδύκοντες, μετοχ. τοῦ πρόσ-ἦκα ἦροντο, ἀόρ. τοῦ ἔρωτώ. εἶ, σύνθ. ὑποθ. τί, ἄντων. ἀόρ. λέγοι, εὐκτ. τοῦ λέγω. εἶπεν, ἀόρ. τοῦ λέγω. μὴδὲν, ἄντων. ἀόρ. μνησικακῆν, ἀπαρ. τοῦ μνησικακῶ. φιλοτισίας, οὐσ. α' κλισ. ἦν, ἄντων. ἀναρ. νῦν, ἐπίρρ. χροσικόν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Φωκίων, Ἀθηναῖος στρατηγός, αἰγύριοις Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου γειόμενος στρατηγός 45 φορές. κίαν ἐνάρετος. κώνειον, δηλητήριον ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν, σύνθηες ἐν Ἀθήναις πρὸς χρῆσιν τῶν καταδικαζομένων εἰς θάνατον. Δῆμιος, ὁ δημόσιος δηρῆτης χρησιμῶν ὡς ἐπιτελοῦς τῆς θανατικῆς ποιηῆς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Κατεγνώσθη θανάτου = κατεδικάσθη εἰς θάνατον. πείσθαι = γὰ πῆρ. ὤρεξεν = ἔπεινε πρὸς αὐτὸν τὴν κύλικα = τὸ ποτήριον ἐν ᾧ περιέχεται δηλητήριον. οἱ προδύκοντες = οἱ συγγενεῖς. ἦροντο = ἠρώτησαν. εἶτι = ἐὰν λέγῃ τι. ἐπισκήπτω = παραγγέλλω. μνησικακῆν = γὰ ἐνθυμῆται τὸ κακόν. φιλοτιμία = τὸ φιλοδώρημα, τραταμέτο' ταῦτα λέγει εἰρωνικῶς περὶ τοῦ κωνείου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Φωκίων ἐνάρετος ὢν, καίτοι κατεδικάσθη εἰς θάνατον δὲν ἔχει μνησικακίαν κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἦτοι τῆς Πατρίδος του. ὑψίστη φιλοπατία

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ Πατρίς, καὶ ἂν μᾶς ἀδικήσῃ, δὲν πρέπει γὰ εἶνε εἰς ἡμᾶς μισητή.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου κατηγορεῖ τὸ σπῆτι του, πέφτει καὶ τὸν πλακόνει».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Στρατηγός, δεσποτήριον, κώνειον, κύλιξ, ἐπισκήπτω, μνησικακῶ, φιλοτιμία, πίνω φιλοτισίαν ὑπὲρ τῶν προσηκόντων.

3. Ἴβυκος καὶ γέρανοι.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἴβυκος ὁ ποιητῆς ἐκ Ρηγίου ἔμελλεν ἀναρεθῆσθαι ὑπὸ ληστῶν ποτε συλληφθεὶς· ἔφη δὲ «ὑμεῖς, ὦ γέρανοι, τιμωρήσασθέ μοι τὸν φόνον» θεωρήσας πετομένους γεράνους, ἐπεὶ οὐ εὐ μύμοσμον εἶχε οὔτε μάστιγα τῆς ἐπιβουλῆς. Γέρανοι δὲ διέπτυσαν, θεατροῦ τελουμένου καὶ τοῦ δήμου καθεζομένου, ζητούσης τῆς πόλεως τοῖς φανεύσαντας (Ἴβυκον) καὶ μὴ δυναμένης εὐρεῖν. Οἱ ἐν τῷ θεάτρῳ δὲ φονεῖς ὄντες, θεασάμενοι αὐτὰς ἐγέλασαν καὶ εἶπον «ἰδοὺ αἱ τιμωροὶ τοῦ Ἴβυκου». Ἀκούσας δὲ τις τῶν πλησίον καθήμενων ἀπήγγειλε ταῖς ἀρχὰς καὶ οὗτοι ὁμολόγησαν τὸν φόνον συλληφθέντες.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἴβυκος, ὄνομ. β' κλισ. ποιητῆς, α' κλισ. διπλαζθεῖς, μετοχ. ἀόρ. τοῦ σιλ-λομβάνομαι, ἀόρ. παθητ. σιλ-ελήφθη, ποτέ, ἐπίρρ. χρόν.

ληπτῶν, οὐσ. α' κλίσι. ἔμελλε, παρατ. τοῦ μέλλω. ἀναιρεθῆσθεθαι, ἀπαρ. μέλλ. παθ. τοῦ ἀνά-αἰροῦμαι. ἐπεὶ, συνθ. αἰτιολ. οὔτε, συνθ. συμπλεκτ. μάτ-
 τυρα, μάρτυς, γεν. μάρτυρος ἐπιβουλής, οὐσ. α' κλίσι. εἶχε, παρατ. τοῦ εἶχω.
 θεωρήδας, μετοχ. ἄορ. τοῦ θεωρῶ. γεράνους, οὐσ. β' κλίσι. πετομένης, μετοχ.
 ἔρεστ. τοῦ πέτομαι ὑμεῖς, ἀντων. προσωπ. τὰ τρία πρόσ.—ἐγώ, σὺ, αὐτός, ἔφη,
 παρατ. τοῦ φημί, τιμωρήδαθε, προστακτ. τοῦ τιμωροῦμαι. υοι, ἀντων. προσ.
 ἢ ὄνομαστ. ἐγώ. ῥόνον, οὐσ. β' κλίσι. πόλεως, οὐσιασ. γ' κλίσι. πόλις,
 γεν. πόλεως. ζητούδης, ἔρεστ. τῆς μετοχ. τοῦ ζητῶ. ῥονεδάνας, μετοχ. ἄορ.
 τοῦ φονεύω. υἱά, μόρ. ἀρνητ. δυναμένης, μετοχ. τοῦ δύναμαι, εὔρειν, ἀπαρ.
 ἄορ. τοῦ εὔρισκω. τελομένον, μετοχ. τοῦ τελῶμαι (τελετῆ) θεάτρον δῆ-
 μιον, οὐσιασ. β' κλίσι. καθεζομένου, μετοχ. τοῦ κατὰ-ἔζομαι. γέρανοι, οὐσ. β'
 κλίσι. διέπτηδαν. ἄορ. β' τοῦ διὰ ἵπταμαι. θεαδάμενοι, μετοχ. ἄορ. τοῦ θεῶ-
 μαι, ἄορ. ὄριστ. ἐθεασάμην. ὄντες, μετοχ. τοῦ εἶμι. ῥονεύς, φονεύς, γεν. φο-
 νέως. ἐγέλασαν, ἄορ. τοῦ γελῶ. ἰδοῦ, προστ. μέσ. ἄορ. τοῦ ὄρω, πλῆσιον,
 ἐπίρ. τόπ. καθυμένων, μετοχ. τοῦ κάθημαι, τις, ἀντων. ἄορ. ἀκούσας, μετοχ.
 ἄορ. τοῦ ἀκούω. ἀπύγγειλε, ἄορ. τοῦ ἀπό-ἀγγέλω. (ἄγγελος) θυλλῆθῆθεν-
 τες, μετ. τοῦ σὺλ-λαμβάνομαι. ὠμολόγηδαν, ἄορ. τοῦ ὁμολογῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ρήμιον πόλις τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ ἄρχαίᾳ Καλαυρίᾳ. ποιη-
 τῆς ὁ γράφων καὶ λέγων ἐμμέτρως ὅσα διὰ τῆς φαντασίας ὡς πιθανὰ δημι-
 ουργεῖ. ληπτῶν, τῆς ξηρᾶς, διότι τοιοῦτοι ὑπῆρχον καὶ τῆς θαλάσσης. οἱ πει-
 ραταί. γέρανοι, πτηνὰ ἀποδημητικά. ἡ διάβασις τούτων ἦτο σημεῖον τῆς ἐπο-
 χῆς τοῦ χειμῶνος καὶ τῆς ἀροτριάσεως. θεάτρον=θεατρικαὶ παραστάσεις· αὐ-
 ται ἐγίνοντο ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν ὑπάλθρῳ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. θυλλῆθῆθεις=ἀφ' οὗ συνελήφθη ἡ ἀναιρεθῆσθεθαι=
 νὰ φονευθῆ. θεωρήδας=θεασάμενος=παρατηρήσας. τιμωρήδαθε=ἐκδική-
 σατε. τιμωρῶ τινι=βοηθῶ. τελομένον θεάτρον=δτε ἐγένετο θεατρικῆ
 παράστασις. τοῦ δήμου=τοῦ λαοῦ. διέπτηδαν=ἐπέγρασαν πετῶσαι. αἱ τι-
 μωροὶ=αἱ ἐκδικητρίαι. ἀρχαῖς=τοὺς ἀρχοντας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Αἱ γέρανοι γίνονται παραίτιοι νὰ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ φονεῖς
 τοῦ Ἰβύκον.

ΔΙΔΑΓΜΑ. «Πᾶν κακὸν ὄσῳ καὶ ἂν γίγνεται ἐν τῷ κρυπτῷ, θέλει ποτὲ
 ἀποκαλυφθῆ».

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ Θεὸς ἴσως ἀργεῖ (βραδύνει), ἀλλὰ ποτὲ δὲν λησμονεῖ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Συλλαμβάνομαι, ἐπιβουλή, ἀναιροῦμαι, γέρανοι,
 τιμωροῦμαι, θεάτρον, φονεῖς, τιμωρός.

4. Ὠμίδου δῶρον.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ὠμίδης προτεκόμισεν Ἄρταξέρξη τῷ βασιλεῖ, ἐλαύ-
 νοντι τὴν Περσίδα, ῥοιὰν μεγίστην ἐπὶ λίκνου· βασιλεὺς οὖν, ὑπερεκπλα-
 γεῖς τὸ μέγεθος ταύτης, λέγει «ἐκ ποίου παραδείσου λαβῶν τὸ δῶρον τοῦτο
 φέρεις μοι;» ὁ βασιλεὺς ὑπερῆσθη καὶ ἐπεμψεν αὐτῷ δῶρα βσιλικὰ, εἰπόν-
 τος αὐτοῦ ὅτι (χομίζει) αἰκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ γεωργίας, καὶ ἐπέειπε·
 «Νῆ τὸν Μίθραν ὁ ἀνὴρ οὗτος δυνήσεται, κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ποιῆσαι
 καὶ πόλιν μεγάλην ἐκ μικροῦς, ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης».

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ροιάν, οὐσ. α'. κλίσι. Λίκνον, οὐσ. β'. κλίσι. μεγί-
 δτην, ὑπερθ. τοῦ μέγας. Ὠμίδης Ἄρταξέρξη, κίρ. α'. κλίσι. βασιλεῖ,
 βασιλεὺς, γεν. βασιλέως. ἐλαύνοντι, μετοχ. τοῦ ἐλαίνω. Περσίδα, γ'. κλίσι.

45-ιδος. προδεκόμεθε, ἀόρ. τοῦ προσκομίζω. μέγεθος, οὐσ. γ' κλισ. οὖν, σύνδ. συμπερ. ταύτης, ἀντων. δεικτ. ὑπερεκπλαγεῖς, μετοχ. ἀορ. τοῦ ὑπερ-εκ-πλήττομαι. ποίον, ἀντων. ἐρωτ. παραδείδου, οὐσ. β' κλισ. λέγει, τοῦ λέγω. λαβών, μετοχ. ἀορ. τοῦ λαμβάνω. ἕφερες, τοῦ φέρω. μοι, προσοπα ἀντων. α' προσώπ. ἡ ὀνομασ. ἐγώ. δῶρον, οὐσ. β' κλισ. τοῦτο, ἀντων. δεικτ. εἰπόντος, μετοχ. ἀορ. τοῦ λέγω, ἀορ. δεῖσαι. εἶπον. οἴκοθεν, ἐπλήρ. τοπ. αὐτοῦ, ἀντων. αὐτοπ. γεωργίας, οὐσ. α' κλισ. ὑπερήσθη, παθ. ἀορ. τοῦ ὑπερ-ἤδομαι. βασιλικά, ἐπλήρ. ἐπεμψε, ἀορ. τοῦ πέμπω. ἐπέιπε, ἀορ. τοῦ ἐπι-λέγω. νή, μόρ. ὁμοτικόν. ἀνῆρ, γεν. ἀνδρός. οὗτος, ἀντων. δεικτ. ἐπιμελείας, οὐσ. α' κλισ. δυνήσεται, μέλλ. τοῦ δύναμαι. ἐμύν, ἀντων. κτητ. κριδίν, οὐσ. γ' κλισ. μικρός, μεγάλων, ἐπλήρστα. ποιῆσαι, ἀπαρ. ἀορ. τοῦ ποιῶ-ᾶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ροιάν, εἶνε καὶ τὸ δένδρον, ἡ ροδιά, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς, ὡς ἐπιτάθη. Περόϊδα=τὴν χώραν τῆς Περσίας. λίκνον=κάμιστρον, ἐν ᾧ ἐτίθεντο αἱ ἀπαρχαὶ τῶν προσφερομένων* καρπῶν, χρήσιμον εἰς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν. τῷ βασιλεῖ, ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐλέγετο ἀπλῶς βασιλεὺς. δῶρα. σύνγηδες ἦτο νὰ στέλλωσι πρὸς τοὺς βασιλεῖς δῶρα ἐκλεκτά. Μίθραν. οἱ Πέρσαι ἦσαν πυρολάτραι καὶ ὡς θεὸν ἐλάτρευον τὸν ἥλιον, ὃν ἐκάλεον καὶ Μίθραν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐλαύνοντι=ὄτε διήρχετο. ὑπερεκπλαγεῖς=μείνας ἐκθαμβος. παραδείδου=ὄραιοτάτου κήπου. οἴκοθεν=ἐκ τῆς οἰκίας μου. γεωργίας=καλλιέργειας τῆς ἰδιαιτέρας. ὑπερήσθη=λαγ ἐχαριστήθη. ἐπέιπε ἐπάνω εἰς τοῦτο εἶπε. δυνήσεται.=θὰ δυνήθη.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ἀραξέζης ἐκ τῆς ἐπιμελείας τοῦ Ὁμίσου περὶ τὰ γεωργικὰ συμπεράνει ὅτι ὁ Ὁμίσης θὰ δυνήθη νὰ γένη καὶ καλὸς διοικητής. **ΔΙΔΑΓΜΑ.** Ἐσο πάντοτε εἰς πάντα ἐπιμελής καὶ θὰ ἀνταμειφθῆς.

ΣΙΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «λίγα ἰδὲ καὶ πολλὰ κατάλαβ'».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ροιά, λίκνον, προσκομίζω, οἴκοθεν, ὑπερήδομαι, γεωργία.

5. Αἰνεῖου εὐδέβεια.

ΛΕΞΙΟΘΗΣΙΣ. Οἱ Ἀχαιοὶ καὶ πάνυ ἐλληνικῶς ἐχέρυζαν τοῦτο, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἀποφέρειν ἀράμενον ἐν ὅτι καὶ βούλεται τῶν οἰκείων, οἰκτιράντες τὰς τύχας τῶν ἀλίσκομένων, ὅτε τὸ ἴλιον ἔαλω. Ὁ Αἰνεῖας οὖν ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων (πραγμάτων), ἔφερε βασιτάσας τοὺς πατρώους θεούς. Οἱ Ἕλληγες οὖν συνεχώρησαν αὐτῷ λαβεῖν καὶ δευτέρον κτήμα ἡσθέντες ἐπὶ τῇ εὐσεθείᾳ τοῦ ἀνδρός. Ὁ δὲ ἔφερε τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα, ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις. Ἐπὶ τούτῳ οὖν ὑπερεκπλαγέντες ἀπέστησαν οὐχ ἡκιστα πάντων τῶν οἰκείων αὐτῷ κτημάτων, ὁμολογοῦντες ὅτι γίνονται καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἡμεροὶ πρὸς τοὺς εὐσεθεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ, ἄγοντας δι' αἰδοῦς καὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονεῖς.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ὅτε, σύνδ. χρον. ἔαλω, ἀορ. β'. τοῦ ἀλίσκομαι. οἰκτιράντες, μετοχ. ἀορ. τοῦ οἰκτιρῶ. ἀλίσκομένων, μετ. τοῦ ἀλίσκομαι. πάνυ, ἐπλήρ. τροπ. ἐλληνικῶς, ἐπλήρ. τροπ. ἐκήρυξαν, ἀορ. τοῦ κηρύττω (κηρύξ). ἕκαστον, ἀντων. ἀορ. ἔν, ἀριθμ. ἐνῶ, ἐν, προθ. ὁ τ, ἀπαρ. ἐνῶ, ὅτι, σύνδ. εἰδικ. βούλεται, τοῦ βούλομαι. οἰκείων, ἐπλήρ. ἀποφέρειν, ἀπαρ. τοῦ ἀπο-φέρω. ἀράμενον, μετ. ἀορ. τοῦ αἴρωμαι. οὖν, σύνδ. συλλογ. βασιτάσας, μετοχ. ἀορ. τοῦ βασιτάζω. ἔφερον, παρτα. φέρω. ὑπεριδὼν, μετ. ἀορ.

ὑπερ-δρῶ. ἠδθέντες, μετ. ἀορ. τοῦ ἦδομαι. δεύτερον, ἀριθ. τακτ. κτήμα, γεν. κτήματος. δυνεχώρησαν, ἀορ. τοῦ συν-χωρῶ. λαβεῖν, ἀπαρ. ἀορ. τοῦ λαμβάνω. πατέρα, γ'. κλισ. πᾶν ὁδόν, ἐπίρρ. γενηρακότα, μετοχ. παρακ. τοῦ γηράσκω (γηρας). ἀναθέμενος, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀνα-τίθημι. ἔδε-
 ρεν. παρ. τοῦ φέρω. ὑπερεκπλαγέντες, μετ. ἀορ. τοῦ ὑπερ-εκ-πλήττομαι.
 ἀπέδοσαν, ἀορ. τοῦ ἀπ(ἀπό)-ῖστημι. ὁμολογοῦντες, μετοχ. τοῦ ὁμολογῶ.
 εὐδεβεῖς, ἐπίθ. αἰδοῦς, ὄνομ. ἢ αἰδώς, γεν. τῆς αἰδοῦς. ἄγοντας, μετοχ.
 τοῦ ἄγω. γίγνομαι, ὄριστ. τοῦ γίνομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἴλιον, πρωτεύουσα καὶ πόλις ὄχρῶ τῆς Τροίας. Ἐκ
 τῶν ἀνασκαφῶν ἐβεβαίωθη ἡ ὑπερῆξ τῆς Ἀχαιοί, οἱ Ἕλληνες οἱ ἐκστρα-
 τεύσαντες εἰς Τροίαν ὀνομάζονται ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου Ἀχαιοί, Λαλαοί, Ἀργεῖοι.
 μία ἐκ τῶν ἀρετῶν τῶν Ἑλλήων ἦτο καὶ ἡ εὐσπλαγγία πρὸς τοὺς αἰχμαλώ-
 τους. Αἰνείας, υἱὸς τοῦ Ἀγχίσιου, ἦρας ἐκ Τροίας εὐσεβέστατος· τοῦτον οἱ
 Ῥωμαῖοι θεωροῦσιν ὡς γενάρχη. βαδτάδας, ὁ ἀληθῶς εὐσεβῆς εἶνε ἀδύνα-
 τον γὰ μὴ ἐξωτερικεῖσθαι τὴν εὐσεβειάν του.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐάλω=ἐκνυριένθη. οἰκτιραντες=ἐλεήσαντες. ἔκα-
 στον=δηλαδὴ ἕκαστος γὰ φέρη μετ' αὐτοῦ. ἄραμενος=σηκώσας· ὑπεριδῶν
 =παραβλέψας. ἠδθέντες=εὐχαριοτηθέντες. δυνεχώρησαν = ἐπέστρεψαν.
 ἀναθέμενος τοῖς ὤμοις=τοποθετήσας ἐπὶ τῶν ὤμων· ἐπὶ τούτῳ=τό ὅτε
 ἔλαβε τὸν πατέρα. οὐχ ἠκίστα=τὰ μάλιστα. ἀπέδοσαν=ἀπέσχον. δι' αἰ-
 δοῦς ἄγοντες=σεβόμενοι.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἴλιου ὁ Αἰνείας δεικνύει τὴν ἄκραν
 αὐτοῦ εὐσεβειαν πρὸς τοὺς ἐπιτρέψαντας εἰς αὐτὸν Ἀχαιοὺς γὰ λαβῆ, ὅτι ἄριστον
 νομίζη, πορ λαβῶν τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν καὶ τὸν γέροντα πατέρα του.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ἀληθὴς εὐσεβεία δηλοῦται καὶ ἐξωτερικῶς. Αὕτη πάντοτε
 ἀμείβεται Μετὰ τὸν θεὸν καὶ τὴν πατρίδα τὸ πολυτιμότερον πρᾶγμα εἶνε οἱ
 γονεῖς.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου κ' ἂν πάη κ' ὅπου σταθῆ, τὸ θεὸ δὲν λημονεῖ».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. ἀλλοκεται, ἐκέρυξε, ἀράμενος, ἦδομαι, εὐσεβειαν,
 οὐχ ἠκίστα, αἰδώς.

6. Ζήνων.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφώτισε Ζήνωνι ἐπὶ χρόνον
 πολὺν, ἔστ' ἀνίκετο εἰς ἄνδρας. Ἐπανήλθεν οὖν εἰς τὴν Ἐρέτριαν ὕστερον
 καὶ ἤρετο ὁ πατήρ αὐτὸν ὅ,τι ἄρα μῆθοι σοφὸν ἐν τῇ διατριβῇ τοῦ χρόνου
 τῇ σοφύτῃ· ὁ δὲ εἶπε δεῖξιν καὶ ἔδρασε τοῦτο οὐκ εἰς μακράν. Εἶπε γὰρ
 μεμαθηκέναι τοῦτο, φέριν πατρὸς ὀργῆν καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, χαλεπήμαντος
 (ἐπεὶ) τοῦ πατρὸς αὐτῶ καὶ πληγὰς ἐντεινάντος, ἀγαθῶν τὴν ἡσυχίαν καὶ
 ἐγκαρτερήσας.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Μειράκιον, ὄσφ. β'. κλισ. Ἐρετρικόν, ἐπίθ. προδε-
 φοίτησέ, ἀορ. τοῦ προσ-φοιτῶ. Ζήνων, γεν. Ζήνωνος. πολὺν, ἐπίθ. πολὺς,
 πολλή, πολὺ. ἔστ'· ἀντὶ ἔσπε=ἔως. ἀνίκετο, ἀορ. τοῦ ἀν-ἰκνῶμαι ὑδτερον,
 ἐπίρρ. χρον. οὖν, σύνδ. συμπερ. ἐπανῆλθε, ἀορ. τοῦ ἐπανέρχομαι. πατήρ,
 γεν. πατρὸς. ἤρετο, μέσ. ἀορ. β'. τοῦ ἔρωτῶ. ὅ,τι, ἀντ. ἀναφ. ἐνφ. δι, σύνδ.
 εἶδικ. ἄρα, σύνδ. συμπερ. μάθοι, εὐκτ. ἀορ. τοῦ μαθάνω. τοδαύτη, ἀντων.
 δεικτ. διατριβῆ, ὄσφ. α'. κλισ. δεῖξιν, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ δεικνυμι. εἶπε,
 ἀορ. τοῦ λέγω. μακράν, ἐπίθ. ἔδρασε, ἀορ. τοῦ δράω, ὦ. τοῦτο, ἀντων. δεικτ.

χαλεπήναντος, μετοχ. τοῦ χαλεπαίνω. γάρ, σύνδ. αἰτιολ. πατρός, οὐσ. γ'. κλισ. τέλος, γεν. τέλους. **πληγᾶς**, α'. κλισ. ἐντεινάντος, μετοχ. τοῦ ἐντείνω. **ήδουχιαν**, οὐσ. α'. κλισ. **ἀγαγών**, μετ. ἀορ. τοῦ ἀγω, ἀορ. ὄριστ. ἤγαγον. **ἐγκαρτερήσας**, μετ. ἀορ. τοῦ ἐγκαρτερώ. **μεμαθηκέναι**, ἀπαρ. παρακ. τοῦ μαθάνω. **φέρειν**, ἀπαρ. τοῦ φέρω. **ἀγανακτεῖν**, ἀπαρ. τοῦ ἀγαγκτῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. **Μειράκιον**, ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου διαίρεται εἰς διάφορα στάδια, ἦτοι, βρέφος, παῖς, μετράξ, ἔφηβος, ἀνήρ, πρεσβύτες, κλπ. **Ἐρετρικόν**—ἐξ Ἐρετρίας ἢ Ἐρέτρια εἶνε πόλις τῆς νήσου Εὐβοίας ἐπὶ τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου ἢ Ἐρέτρια ἠκμασεν ἐμπορικῶς ναυτικῶς καὶ πολιτικῶς. Εἰς τὰ ἐρετρια ταύτης εὐδοκῶνται λίαν πολύτιμα ἀντικείμενα βεβαιούνητα τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸν πλοῦτον τῶν κατοίκων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **Προδεφοίτησε**—ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος. **ἔδω'**—ἔως. **ἤρετο**—ἠρώτησε. **διατριβῇ τοῦ χρόνου**—ἐξουδεύσας τοσοῦτον χρόνον, μετὰ τόσον χρόνον. **διΐζειν**—διὶ τὰ δειξῆ. **οὐκ εἰς μακράν**—πολὺ ταχέως. **ἔδρασε**—ἐπραξε τοῦτο. **χαλεπήναντος**—ἀφου ὠργισθῆ κατ' αὐτοῦ ὁ πατήρ. **πληγᾶς ἐντεινάντος**—ἀφου τὸ ἔδειρε. **ἐγκαρτερήσας**—ὑπομείνας. **μεμαθηκέναι**—ὅτι ἔχει μάθη τοῦτο δηλαδὴ γὰ ὑπομένη τὴν ἀρετὴν τοῦ πατρὸς (φέρειν ἀρετὴν).

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος ἐξ Ἐρετρίας ἔδειξεν ἐμπράκτως ὅτι ἀριστῶν τῶν μαθημάτων εἶνε ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐγκαρτέρησις.

ΔΙΔΑΓΜΑ «Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. προσφοιτῶ, ἤρετο, δεικνύμι, οὐκ εἰς μακράν, χαλεπαίνω, πληγᾶς ἐντείνω.

7. Θράσυλλος ὁ Αἰζωνεύς.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Θράσυλλος ὁ Αἰζωνεύς ἐνόσησε μανίαν καινήν καὶ παράδοξον. Ἐνόμιζε γάρ εἶναι ἑαυτοῦ τὰ πλοῖα πάντα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ (τῷ Πειραιεῖ) καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ ἐξέπεμπεν αὐτὰ πάλιν καὶ ὑπερέγαυρε τοῖς περισφωζομένοις καὶ εἰσιούσιν εἰς τὸν λιμένα, ἀπολιπὼν τὸ ἄστυ (ὁ Θράσυλλος) κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἰκῶν ἐνταῦθα διετέλεσε δὲ συνοικῶν τῷ ἀρρωστήματι τοῦτω χρόνους πολλούς· ὁ ἀδελφὸς δὲ αὐτοῦ ἀναχθεῖς ἐκ Σικελίας παρέδωκεν αὐτὸν ἰάσασθαι ἰατρῷ καὶ οὗτος ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς νόσου. Ἐμέμνητο δὲ (ὁ Θράσυλλος) τῆς διατριβῆς ἐν τῇ μανίᾳ πολλὰκις καὶ ἔλεγε ἡσθῆναι μηδέποτε τοσοῦτον ὅσον ἤδετο τότε ἐπὶ ταῖς ναυσὶν ἀποσφωζομέναις ταῖς προσηκούσαις αὐτῷ μηδέν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. **Θράσυλλος**, β' κλισ. **Αἰζωνεύς**, γ' κλισ. **παράδοξον καινήν**, ἐπίθ. ἐνόσησε, ἀορ. τοῦ νοσῶ. **ἀπολιπὼν**, μετοχ. ἀορίστ. τοῦ ἀπο-λείπω, γάρ, σύνδ. αἰτιολ. **ἄστυ**, γ' κλισ. **κατελθὼν**, μετοχ. ἀορ. τοῦ κατ-έρχομαι. **Πειραιᾶ**, γ' κλισ. **ἐνταῦθα**, ἐπίρ. τοπ. **οἰκῶν**, μετ. τοῦ οἰκῶ **καταίροντα**, μετ. τοῦ κατ-αίρω. **ἑαυτοῦ**, ἀντ. αἰτιατ. **ἐνόμιζεν**, ἀορ. τοῦ νομίζω. **εἶναι**, ἀπαρ. τοῦ εἶμι. **ἀπεγράφετο**, παρατ. τοῦ ἀπο γράφομαι **πάλλιν**, ἐπίρ. τροπ. **ἐξέπεμπε**, ἀορ. τοῦ ἐκ-πέμπω. **περιοφζομένους**, μετ. τοῦ περι-σφάζομαι. **εἰδιοῦσιν**, μετ. τοῦ εἰς εἶμι **λιμένα**, γ' κλισ. **ὑπερέγαυρε**, παρατ. ὑπερ-χαίρω. **διετέλεσε**, ἀορ. τοῦ διατελῶ. **συνοικῶν**, μετ. τοῦ συν-οἰκῶ. **ἀρρωστήματι**, οὐσ. γ' κλισ. **ἀναχθεῖς**, μετ. ἀορ. τοῦ ἀνάγομαι. **παρέδωκεν**, ἀορ. τοῦ παρα-δίδωμι. **ἰάσασθαι**, ἀπαρ. τοῦ ἰάομαι-ῶμαι **ἔπαυσεν**, ἀορ. τοῦ παύω. **ἐμέμνητο**, ὑπερσ. τοῦ μιμνήσκομαι. **πολλὰκις**, ἐπίρρ. τροπ.

ἰδθῆναι, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ἡδομαι, τοδοῦτον, ἀντων. δεικτ. ἦδετο, παρατ τοῦ ἡδομαι. προδοκούμεναι, ἀποδοξομέναις, μετοχαλ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Αἰξωνεύς. ὁ κάτοικος τοῦ δήμου Αἰξωνῆς ἐν Ἀττικῇ. ἄστν. ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς ἀγρούς τῆς χώρας ὀνομάζεται ἄστν. Πειραιεύς, ἐπίγειος τῶν Ἀθηναίων. πλοῖα, κυρίως εἶνε τὰ ἐμπορικά καὶ φορητὰ. ὀνομαζόμενα καὶ ὀτρογγύλα. ἐγὼ τὰ πολεμικά ἐκαλοῦντο, τριήρεις, νῆες, μακρὰ πλοῖα. Σικελία, νῆσος μεγάλη πρὸς νότον τῆς Ἰταλίας, ἄλλοτε κατοικουμένη ὑπὸ Ἑλλήνων. ἰατρῶ. ἡ ἰατρικὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους δὲν ἐσπουδάζετο εἰς Πανεπιστήμια, διότι τότε τοιαῦτα δὲν ὑπῆρχον, ἀλλ' ἦτο ἐμπειρική. μανία, ἡ νόσος αὐτῆ ἀπεδίδετο εἰς θείαν ὀργήν, καθὼς καὶ σήμερον νομίζει ὁ λαὸς περὶ τῆς ἐπιληψίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. καινὴν=νέαν, πρωτοφανή. μανία=τρέλλα. τὰ κατὰ ἴοντα=τὰ εἰσπλέοντα, ἀπεγράφετο=κατέγραφε κριτῶν σημειώσιν. εἰδοῦσιν δηλ. πλοίοις. διετέλεσε ὀνομαζόμεναι=ἐξηκολούθει νὰ ἐξῆ τὸ νόημα ὡς συγκαταίον. ἰάσασθαι=νὰ τὸν ἰατροῦσιν. οὗτος=ὁ ἰατρός. ἐμμένοντο=ἐνεθυμείτο. ἡδθῆναι=εὐχαριστήθη. ἦδετο=εὐχαριστείτο ὑπὸν προδοκούμεναις=αἱτινες δὲν ἀνῆκον εἰς αὐτὸν ποσῶς. ἀποδοξομέναις=αἱτινες ἐσφάζοντο ἐκ κινδύνου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς ἐπαθε μανίαν παράδοξον διὸ πάντα τὰ ἐν Πειραιᾷ πλοῖα ἐνόμιζεν ἰδικὰ του. Ἐκ τούτης ἐθεραπεύθη ὑπὸ ἰατροῦ καὶ διετήρει ἀνάμνησιν τῆς τότε κατασίσεώς του.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁφείλομεν νὰ μεριμνῶμεν ὑπὲρ τῶν πασχόντων.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ τρελλὸς εἶδε τὸν μεθυσαμένον καὶ ἔφηνε».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Παράδοξον, νοσῶ, οἰκῶ, ἀπογράφομαι, ἀγάγομαι, ἡδομαι, ἦδετο ἐπὶ ταῖς ἀποσφζομέναις ναυαῖν.

8. Λυκοῦργος ὁ Νομοθέτης.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων ἔτρεφεν οὐδὲν ὁμοίως ἀλλήλοις λαβῶν δύο σκύλακας τῶν αὐτῶν γονέων, ἀλλὰ κατέστησε τὸν μὲν λίχνον, τὸν δὲ δυνατὸν θηράν. Εἶτα δὲ ὁ Λυκοῦργος ἀπῆκεν αὐτοὺς καταθείς εἰς τὸ μέσον λοπάδα καὶ λαγῶν προσαγαθὸν τοὺς σκύλακας, τῶν Λακεδαιμονίων συνηθροισμένων ποτε εἰς ταῦτό. Καὶ ὁ μὲν ὤρμησεν ἐπὶ τὸν λαγῶν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν λοπάδα. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐδύναντο Λακεδαιμόνιοι συμβαλεῖν τί δύναται ποτε τοῦτο καὶ τί βουλόμενος ἐπίδεικνυε τοὺς σκύλακας Λυκοῦργος ἔφη· «Οὗτοι (εἰσὶ) ἀμφοτέροι γονέων τῶν αὐτῶν, γεγονάσι δὲ ὁ μὲν λίχνος, ὁ δὲ θηρευτῆς τυχόντες ἀγαγῆς διαφόρου.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Λυκοῦργος, γεν. Λυκοῦργου. νομοθέτης, α' κλίσι. δύο, ἀριθ. ἀπόλ. ὀκτίλακας, οὐσ. γ' κλίσι. σκύλαξ-ακος τῶν αὐτῶν. ἀντ. δεικτ. γονέων, οὐσ. γ' κλίσι. ἐνὶ λαβῶν, μετ. ἀόρ. τοῦ λαμβάνω. οὐδέν, ἀντ. ἀόρ. ὁμοίως, ἐπίθρ. τροπ. ἀλλήλους, ἀντ. ἀλλήλοσπαθ. ἔτρεφεν, ἀόρ. τοῦ τρέφω. ἀλλὰ, σύνθ. ἀντιθ. κατέστησε, ἀόρ. τοῦ κατὰ-ίστημι. λίχνον, οὐσ. β' κλίσι. θηράν, ἀπαρ. τοῦ θηράω-ω κυνηγῶ. δυνατὸν, ἐπίθ. εἶτα, ἐπίθρ. χρόν. σὺναιλεγμένον, μετοχ. παρακ. τοῦ σὺν-λέγομαι. προσαγαθῶν, μετ. ἀόρ. τοῦ προσ-άγω. ἀφῆκεν, ἀόρ. τοῦ ἀφ-ἵημι. αὐτοὺς, ἀντ. ὀριστ. καταθείς, μετ. ἀόρ. τοῦ κατὰ-τίθημι. λοπάδα, οὐσ. γ' κλίσι. λοπὰς-άδος. λαγῶν, οὐσ. β' κλίσι, ἐπὶ, πρόθ. ὄρμησεν, ἀόρ. τοῦ ὄρμη-ω ἔπει, σύνθ. χρόν. οὐκ, ἀρ. μόρ. ἐδύναντο, παρατ. τοῦ δύναμαι. συμβαλεῖν, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ

συν-βάλλω. **τί**, άντ. άόρ. ποτέ, επίρ. χρόν. **δύναται**, τοῦ δύναμαι, (δύναμις) βουλόμενος, μετ. τοῦ βούλομαι. **ἐπεδείκνυεν**, παρατ. τοῦ ἐπι-δείκνυμι, ἔφη, παρατ. τοῦ φημί. **οὔτοι**, άντ. δεικτ. τῶν αὐτῶν, άντ. ἀμφοτέροι, άντων. άόρ. διαθόρου, ἐπίθ. τυχόντες, μετ. άόρ. τοῦ τυγχάνω. **ἀγωγῆς**, οὐσ. α'. κλισ. **θηρευτής**, οὔσιουσ. α' κλισ. **γεγόναιν**, παρακ. τοῦ γίγνομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ **Σκύλακας**, τὰ μικρὰ τῆς κυνός. ζῶον οἰκιακόν, πιστόν καί χρησιμώτατον εἰς τὸν ἀνθρώπον διὰ τὴν νοημοσύνην του. κυνός εἶδη εἶνε πολλά. **λαγώς**, τὸ γνωστόν ζῶον, ὠκύπουν καί πολυτόκον. ὁ κύων καί ὁ λαγώς δὲν εὐρίσκονται εἰς φιλικὰς σχέσεις.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **Οὐδὲν ὁμοίως**=οὐδόλος κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. **λίχρον**=λαίμαργον, λιχοῖδην. **θηρᾶν**=να εἶνε ἰκαγός καί ἐπιτήδειος εἰς τὸ κυνήγιον. **εἰς ταυτὸ**=εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ὁμοῦ. **δυνειλεγμένοι**=ἐνῶ εἶχον συναθροισθῆ. **προδαγαγόν**=παρουσιάσας. **ἀφῆκεν**=ἀπέλυσεν. **καταθείς**=θέσας εἰς τὸ μέσον. **λοπάδα**=δοχεῖον φαγητοῦ. **διμυβαλεῖν**=να ἐγνωσῶσι. **τί δύναται**=τί ἐγνοεῖ τοῦτο. **τῶν αὐτῶν**=τῶν ἰδίων. **ἀγωγῆς**=ἀνατροφῆς. **θηρευτής**=κυνηγετικός.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Λυκοῦργος τὴν δύναμιν τῆς ἀνατροφῆς ἀπέδειξε μὲ τοὺς δύο σκύλακας τοὺς καταγομένους ἐκ τῶν ἰδίων γονέων.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ μεθοδικὴ παιδαγωγὸς δύναται καὶ τὴν φύσιν νὰ μεταβάλῃ.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ,τι ἐπαιδομάθαινε, δὲν τὰ γεροντάφινε».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Νομοθέτης, λίχνος, θηρῶ, λοιπός, βούλομαι, ὁ αὐτός.

9. Χρηθὶς τοῦ πλοῦτου.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Διονύσιος ὁ τύραννος τῶν Συρακουσῶν ἐκέλευσεν ἀνακομίσει πρὸς αὐτὸν (τὸ χρυσίον), ἀκούσας τινὰ τῶν πολιτῶν εἶχειν κεκοιμημένον χρυσίον οἴκοι. Μεταπεμφθήμενος δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπολαβεῖν πᾶν, ὅτι (διότι) ἤρξαστο χρῆσθαι τῷ πλούτῳ καὶ οὐκέτι ποιεῖ τὸ χρήσιμον ἄχρηστον, ἐπεὶ ὁ ἀνθρώπος ἐκτίσαστο πριάμενος χωρίον παρακλέψας τι καὶ ἀποφυγὼν εἰς ἑτέραν πόλιν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. **Διονύσιος τύραννος**, β' κλισ. **ἀκούσας**, μετ. άόρ. τοῦ ἀκούω. **τινα**, άντ. άόρ. **πολιτῶν**, οὐσ. α' κλισ. **ἔχειν**, άπαρ. τοῦ ἔχω, **οἴκοι**, επίρ. τοπικ. **κεκοιμημένον**, μετ. παρακ. τοῦ κρύπτομαι. **ἐκέλευσε**, άόρ. τοῦ κελεύω. **ἀνακομῖδαι**, άπαρ. άόρ. τοῦ ἀνα κομίζω. **παρακλέψας**, μετ. άόρ. τοῦ παρα-κλέπτω. **τι**, άντ. άόρ. **ἀποφυγόν**, μετ. άόρ. τοῦ ἀπο-φεύγω. **ἑτέραν**. άντ. άόρ. **πριάμενος**, μετ. άόρ. τοῦ ὠνέομαι-οῦμαι. **ἐκτίσαστο**, μέσ. άόρ. τοῦ κτῶμαι. **ἀπολαβεῖν**, άπαρ. άόρ. τοῦ ἀπολαμβάνω. **χρηθῆναι**, άπαρ. τοῦ χρῶμαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. **Συρακοῦδαι**. πρωτεύουσα τῆς Σικελίας. **τύραννος**=βασιλεύς. ἔπειτα ἡ λέξις ἀπέκτησε κακὴν σημασίαν. **χρυσίον**, τὰ νομισματα ἦσαν κατ' ἀρχὰς ἀεργαῖα, εἶτα χρυσά καὶ χάλκινα. κατὰ διάφορον σχῆμα: τὸ πρῶτον εἶχον σχῆμα ὀβελοῦ (=σούχλας) ὅθεν καὶ ὁ ὀβελός. πλούσιοι καὶ πτωχοὶ εἶνε ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ὑπαρξιν τῆς κοινωνίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ **οἴκοι**=κατ' οἶκον. **ἀνακομῖδαι**=να τὸ φέρῃ πρὸς αὐτόν. **παρακλέψας**=ἀφοῦ ἐκράτησε μέρος τῶν χρημάτων. **πριάμενος**=ἀγοράσας. **χωρίον**, τόπον, θέων. **μεταπεμφθήμενος**=ἀφοῦ ἔστειλε καὶ ἐκά-

λεσεν αὐτόν. ἀπολαβεῖν=νά λάβῃ ὅπισω τὸ ὄλον. χρῆσθαι=νά κάμῃ χρῆσθαι. οὐκέτι=οὐχί πλέον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Διονύσιος παρέδωκεν εἰς τὸν φιλάργυρον δλα τὰ χρήματα διότι ἐπέσθη ὅτι ἤρρισε νά κάμῃ καλὴν χρῆσιν τοῦ πλοῦτου.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Τὰ χρήματα εἶνε προσωριμῆνα νά εἶνε χρήσιμα και νά μὴ καθίστανται ἀχρηστοα διὰ τῆς ἀποκρύψεως.

ΣΟΦΙΑ ΑΛΟΥ. «Ὅπου ἔχη γροῖα, ἔχει γνώσι».

ΑΤΟΜΝΗΜΝΕΥΣΙΣ. Τύραννος, χρυσίον, ἀνακομίζω, ἀποφεύγω, πρίμααι, οὐκέτι.

10. Η Λακεδαιμονίων ἀγωγή.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Πρεσβύτης ἠπόρει καθέξωρα προθυμούμενος θεάσασθαι ἐν Ὀλυμπία τοῦ ἀγῶνος συντελουμένου. Ὑβρίζετο δὲ ἐπιπορευόμενος πολλοὺς τόπους και ἐσκώπτετο παραδεχομένου αὐτόν μηδένος. Ἀνέστησαν δὲ οἱ παῖδες πάντες ἐκχωροῦντες τοῦ τόπου και πολλοὶ τῶν ἰνδρῶν, ὡς ἦκε κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους. Ὁ πρεσβύτης δὲ κινήσας κάρη τὸ πολὺν και τὸ γένειον τὸ πολὺν και δακρύσας φησὶν «οἴμοι τῶν κακῶν», ὡς ἐπίστανται μὲν τὰ κατὰ ἅπαντες οἱ Ἕλληγες, μόνοι δὲ οἱ Λακεδαίμονιοι χρῶνται αὐτοῖς, ἐπιστημειωσαμένων τὸ ἔθος κρότω και ὑπερεπαινούτων πάντων τῶν Πανελλήνων.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Πρεσβύτης οὐσ. α' κλίσ. συντελουμένου, μετ. τοῦ συντελοῦμαι. ἀγῶνος, ἀγῶν, γεν. ἀγῶνος. προθυμούμενος, μετ. τοῦ προθυμοῦμαι. θεάσασθαι, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ θεῶμαι, καθέξωρα, οὐσ. κλίσ. α' ἠπόρει, παρ. τοῦ ἀπορῶ. πολλοὺς, ἐπίθ. πολὺς, πολλή, πολὺ. ἐπιπορευόμενος, μετ. τοῦ ἐπιπορευομαι. ὑβρίζετο, παρ. τοῦ ἠβρίζομαι. ἐσκώπτετο, παρ. τοῦ σκώπτομαι. μηδένος, ἀντ. ἀόρ. παραδεχομένου, μετ. τοῦ παραδέχομαι. ὡς, σύνδ. χρον. ἦκεν, παρ. τοῦ ἦκω. ἀνέστησαν, ἀόρ. τοῦ ἀνάστημι. πάντες, ἀντ. ἀόρ. παῖδες, παῖς γεν. παιδός. τόπου, οὐσ. β' κλίσ. ἐκχωροῦντες, μετ. τοῦ ἐκχωρῶ. ἐπιδημειωσαμένων, μετ. ἐπισημειῶμαι. κρότω οὐσ. β' κλίσ. ἔθος, οὐσ. γ' κλίσ. ὑπερεπαινούτων, μετ. τοῦ ὑπερ-ἐπαινώ. κινήσας, μετ. ἀόρ. τοῦ κινῶ. πολὺν, ἐπίθ. τρικαταλ. λευκός, κάρη, λέξις ποιητική, α' κλίσ.=κεφαλή, τε, σύνδ. συμπλ. γένειον, οὐσ. β' κλίσ. δακρύσας, μετ. τοῦ δακρύω. οἴμοι, ἐπιφων. θανάμ. ἀλλοίμογον, ὄψιδιν, τοῦ φημί. ὡς, σύνδ. χρον. ἐπίστανται, τοῦ ἐπίσταμαι. χρῶνται, τοῦ χρῶμαι. αὐτοῖς, ἀντων. δεικ. μόνοι, ἐπίθ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ὀλυμπία χώρα ἐν Πελοποννήσῳ, ἐν ταύτῃ ἐτελοῦντο οἱ περιφημοὶ ὀλυμπικοὶ ἀγῶνες και ὑπῆρχε τὸ πολύτιμον χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τοῦ Διός, ἔργον τοῦ καλλιτέχνου Φειδίου. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦτον συν-ἔρρεον παρταχθέν οἱ Ἕλληγες· αἱ γενόμενα ἀγασκαφαὶ ἔφεραν εἰς φῶς πολλὰ πολύτιμα κειμήλια και τὸ ἀριστούργημα τοῦ Προξίτελου, τὸν Ἐρμῆν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Συντελουμένου=ὅτε ἐτελεῖτο ὁ ἀγῶν. ἠπόρει=ἐστεργεῖτο. τοποῖς=θέσεις. ὡς=ὅτε. ἐκ χωροῦντες=παραχωροῦντες θέσει. ἐπιδημειωσαμένων=διὰ σημείων και κρότων ἐπιδόκμασαν=πολὺν κάρη=τὴν λευκὴν κόμην. οἴμοι=ἀλλοίμογον. ἐπίστανται=γνωρίζουσι. χρῶνται=μεταχειρίζονται.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οἱ Λακεδαίμονιοι ἐν Ὀλυμπία ἐκδηλοῦσι τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς γέροντας.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Σέβου πάντοτε τὸ γῆρας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ ἄνθρωπος τιμᾷ τὸν τόπο καὶ ὄχι ὁ τόπος τὸν ἄνθρωπον».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Πρεσβύτες, θεῶμαι, σκέπτομοι, τὸ ἔθος, πολιός, ἐπίσταται, χρώνται.

11. Ἀρχίδαμος καὶ γέρον Χίος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἄνθρ Χίος, ὃν ἤδη γέρον, ἀφίκετο εἰς Λακεδαίμονα, ἀλαζῶν μὲν τὰ ἄλλα, ἠδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρα καὶ ἐπειράτο ἀφανίζειν βαφῆ τὴν τρίχα οὐσιν πολιάν. Εἶπεν οὖν ἐκεῖνα, ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο, παρελθόν. Ἀρχίδαμος οὖ. τότε εἶπε· «οὗτος εἶποι ἂν τί ὑγιές, ὃς περιφέρει τὸ ψεῦδος οὐ μόνον ἐν τῇ ψυχῇ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ; Καὶ ἐξέωσε τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ διαβάλλων τὸν τρόπον τοῦ Χίου ἐξ ὧν ἐωρᾶτο.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἄνθρ, γεν. ἀνδρός. ἀφίκετο, ἄορ. τοῦ ἀφικνέομαι-οῦμαι. γέρον, γεν. γέροντος. ἤδη, ἐπίορ. χρόν. ὧν, μετ. τοῦ εἰμί. ἄλλα, ἀντ. ἄορ. ἀλαζῶν, -όνος, ἐπίθ. ἠδεῖτο, παρατ. τοῦ αἰδοῦμαι (αἰδώς). τῷ γήρα, ὄνομ. τὸ γήρας-αως. οὐδαν, μετ. τοῦ εἰμί. ἐπειράτο, τοῦ πειράομαι-ῶμαι. βαφῆ, ὄοσ. α'. κλισ. ἀφανίζειν, ἀπαρ. τοῦ ἀφανίζω. παρελθόν, μετ. ἄορ. τοῦ παρὰ-έρχομαι. εἶπεν, ἄορ. τοῦ λέγω. ἐκεῖνα, ἀντ. δεικτ. ὑπέρ, προθ. ὧν, ἀντ. ἀναφ. τότε, ἐπίορ. χρόν. Ἀρχίδαμος, γεν. Ἀρχιδάμου. ἂν, σύνθ. δυνητικός. οὗτος, ἀντ. δεικτ. ὑγιές, ἐπίθ. εἰς ης δικατ. εἶποι, εὐκτ. ἄορ. τοῦ λέγω-εἶπον. ὃς, ἀντων. ἀναφ. οὐ, ἀντ. μόο. ψεῦδος, ὄοσ. γ'. κλισ. ἀλλά, σύνθ. ἀντ. περιφέρει, τοῦ περιφέρω. ἐξέωσε, ἄορ. α'. τοῦ ἐξ-ἰσθῶ. λεχθέντα, μετοχ. ἄορ. τοῦ λέγω. ἄορ. ὄριστ. ἔλεξα. διαβάλλων, μετοχ. τοῦ διαβάλλω. ὧν, ἀντων. ἀναφ. ἐν ᾧ ὧν, μετοχ. τοῦ εἰμί. ἐωρᾶτο, παρατ. τοῦ ὄρωμαι.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἀφίκετο=ἦλθεν ὧν=ἐνῶ ἦτο. ἀλαζῶν=ὑπερήφανος ἠδεῖτο=ἐνερέπετο. τρίχα=τὴν κόμην. πολιάν=λευκὴν. ἀφανίζειν=γὰ ἐξαλείφῃ τὴν λευκότητα διὰ τῆς βαφῆς. παρελθόν=παρουσιασθεῖς. τί ἂν εἶπῃ=τί ὁσοῦτο (ὑγιές) δύναται νὰ εἶπῃ οὗτος. τὸ ψεῦδος τὸ ὅποιον ἐγεννήθῃ διὰ τοῦ βασιμματος τῆς κόμης. ἐξέωσε=ἀνέτρεψε καὶ ἀπεμάκρυνε. ἐξ ὧν ἐωρᾶτο=ἐκ τούτων μὲ τὸ ὅποιον τὸν ἐβλεπον, ἐκ τῆς παρουσίας του.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Βαφῆ οἱ ἀρχαῖοι ἦσαν λίαν φιλόκαλοι καὶ εἶχον ἀναπινύξῃ δλους τοὺς κλάδους τῆς καλλυνητικῆς τέχνης. Ἀρχίδαμος. βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. Χίος, ἀνθρ ἐκ τῆς νήσου Χίου, κειμένης εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκπαλαὶ καὶ μέχρι τοῦ νῆν οἱ Χῖοι ἔχουσι ροπὴν εἰς τὰ ναυτικά καὶ τὸ ἐμπόριον ἀλλὰ σκόπιονται ὡς δειλοί.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ἀρχίδαμος ἀνήρθεος τοὺς λόγους τοῦ Χίου παραστήσας αὐτὸν ὡς ψεύστην ἀφοῦ ἔφερε ψευδὲς παρουσιαστικὸν διὰ τῆς βαφῆς τῶν τριχῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα προδίδουσι τὰς διαθέσεις τῆς ψυχῆς συνήθως.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τὸ κάλλιο (ψεύτικο) νόμισμα γινώσκει σὸ νοικοκύρη».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Χίος, Χίος, πειρώμαι, βαφῆ, ἀφανίζω, σκόπιω, ὑγιές (=γερό, ὀρθόν). διαβάλλω, λεχθέντα.

12. Δάμων καὶ Φιντίας.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Φιντίας τις Πυθαγόρειος ἐπεθεβουλεύει τῷ τυράννῳ Διονυσίῳ ἠτήσατο δὲ παρὰ τοῦ Διονυσίου χρόνον εἰς τὸ διοικῆσαι πρότερον ἢ βούλεται περὶ τῶν ἰδίων, μέλλων τυγγάνειν τῆς τιμωρίας, ἔωσσε δὲ δώσειν

ἐγγυητὴν τοῦ θανάτου ἕνα τῶν φίλων· προσκαλέσατο δὲ ὁ Φιντίας τῶν γνω-
ρίμων τινά, ὄνομα Δάμων, φιλόσοφον Πυθαγόρειον καὶ αὐτόν, ὃς ἐγένετο ἐγγύως
τοῦ θανάτου εὐθύς οὐδὲ διατάσας, θαυμάσαντος τοῦ δυνάστου, εἰ ἔστι φίλος ται-
οῦτος, ὃς παραδώσει ἑαυτὸν εἰς εἰρκτὴν ἀντ' ἐκείνου. Ἐπήνουν μὲν οὖν τινες
τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας πρὸς τοὺς φίλους, τινὲς δὲ κατεγίγνωσκον μανίαν
καὶ προπέτειαν· ἅπας δὲ ὁ δῆμος συνέδραμε πρὸς τὴν ὥραν τὴν τεταγμένην
καρδοκῶν εἰ ὁ καταστῆσας φυλάξει τὴν πίστιν. Πάντων μὲν ἀπεγίγνωσκον,
συγκληρούσης ἤδη τῆς ὥρας, ἀνεπίστως δὲ ὁ Φιντίας ἤλθε δρομαίως ἐπὶ τῆς
ροπῆς τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου, ἀπαγομένου πρὸς τὴν ἀνάγκην τοῦ Δάμο-
νος. Ὁ Διονύσιος δὲ ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον καὶ παρεκά-
λεσε τοὺς ἄνδρας προσλαθέσθαι ἑαυτὸν τρίτον εἰς τὴν φιλίαν, φανείσης τῆς
φιλίας θαυμαστῆς ἅπασιν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Διονυδίῳ, β'. κλισ. Φιντίας, α'. κλισ. τις, ἄντων.
ἀόρ. ἐπεθεδουλεύκει, ὑπερσ. τοῦ ἐπιβουλεύω. μέλλων, μετοχ. τοῦ
μέλλω. τυγχάνειν, ἀπαρ. τοῦ τυγχάνω. ἠτήδατο, μέσ. ἀόρ. τοῦ αἰτοῦμαι.
ιδίῳν, ἐπίθ. τρικ.-ος. πρότερον, ἐπίρ. χρον. ἅ, ἄντων. ἀγαφ, βούλεται,
τοῦ βούλομαι. διοικῆσαι, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ διοικῶ. δώδωεν, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ δι-
δωμι. εἴηδεν, ἀόρ. τοῦ φημί ἕνα, ἀριθ. ἀπόλ. θαυμάδαντος, μετοχ. ἀόρ.
τοῦ θαυμάζω (θαῦμα). εἰ, σύνδ. ὑποθ. τοιοῦτος, ἄντων. δεικτ. ἐστὶ, γ'.
ἐνικ. πρόσ τοῦ εἰμί. ὃς, ἄντων. ἀγαφ. ἑαυτόν, ἄντων. αὐτοπαθ. παραδώ-
σει, μέλλ. τοῦ παρα-δίδωμι. προδεκαλέδατο, ἀόρ. τοῦ προσ-καλοῦμαι. τινα,
ἄντων. ἀόρ. Δάμων, γ'. κλισ. ὠν-ωνος. ὄνομα, γεν. ὀνόματος. διατάσας,
μετοχ. ἀόρ. τοῦ διατάζω. ἐγγύως, ἐπίθ. εὐθύς, ἐπίρ. χρον. ἐγένετο, ἀόρ.
τοῦ γίνομαι. οὖν, σύνδ. συλλογ. ἐπήνουν, παρατ. τοῦ ἐπαίρω. ὑπερβο-
λὴν, εὐνοίας, οὗσ. α'. κλισ. τινές, ἄντων. ἀόρ. προπέτειαν, μανίαν,
οὗσ. α'. κλισ. κατεγίγνωσκον, παρατ. τοῦ καταγιγνώσκω. τεταγμένην,
μετοχ. παρακ. τοῦ τάσσω. ἅπας, ἄντων. ἀόρ. συνέδραμεν, ἀόρ. β'. τοῦ
συν-τρέχω. καρδοκῶν, μετοχ. τοῦ κορδοκῶ. εἰ, σύνδ. ὑποθ. φυλάξει,
μέλλ. τοῦ φυλάττω. καταστήσας, μετοχ. ἀόρ. τοῦ κατὰ ἴσημι. ἦδη, ἐπίρ.
χρον. συγκληρούσης, μετοχ. τοῦ συν-κλήω. ἀπεγίγνωσκον, παρατ. τοῦ ἀπο-γι-
γνώσκω. ἀνεπίστως, ἐπίρ. τροπ. ἐσχάτης, ἐπίθ. δρομαίως, ἐπίθ. ἦλθε,
ἀόρ. τοῦ ἔρχομαι. ἀπαγομένου, μετοχ. τοῦ ἀπ-ἄγωμαι. θαυμαστῆς, φι-
λλας, οὗσ. α'. κλισ. φανείσης, μετοχ. ἀόρ. τοῦ φαίνομαι. ἅπασιν, ἄντων.
ἀόρ. ἀπέλυσεν, ἀόρ. τοῦ ἀπολύω. ἐγκαλούμενον, μετοχ. τοῦ ἐγ-καλοῦμαι.
παρεκάλεσε, ἀόρ. τοῦ παρα-καλέω-ω. τρίτον, ἀριθ. τακτ. ἑαυτόν, ἄντων.
αὐτοπ. προδλαθέσθαι, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ προσ-λαμβάνομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Πυθαγόρειος, ὁπαδὸς τοῦ φιλοσόφου Πυθαγόρα, περιώ-
νυμος κατέστη ἢ φίλος τοῦ Φιντία καὶ τοῦ Δάμωνος ἀπαράλλακτος ὡς ἐκείνη
τοῦ Ὁρέστου καὶ τοῦ Πυλάδου.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐπεθεδουλεύκει = εἶχε κάμην ἐπιβουλήν. τυγχάνειν
τιμωρίας = γὰ τιμωρηθῆν. ἠτήδατο = ἐξήτησε. διοικῆσαι = γὰ τακτοποίησθ.
δυνάστου = τοῦ τυράννου. εἰ τοιοῦτος = εἰαν τοιοῦτος δηλ. ἐγγυητῆς τοῦ θαι-
νάτου. εἰρκτὴν = φυλάκην. ὃς = ὁ ὅποιος. οὐδὲ διατάσας = χωρὶς διαταγῶν
τινα. ὑπερβολὴν = τὴν κατάχρησιν. προπέτειαν = τὸ ἀρήγιον θάρρος. κατε-
γίγνωσκον = κατέκριναν, κατεδίκασον. ὁ δῆμος = ὁ λαός. καρδοκοῦν =
περιμένον. ὁ καταστήσας = δηλαδή ἐγγυητὴν, ὁ δικασθεὶς. συγκληρούσης
= ὅτε ἔκλειεν, ἐπληροῶσεν. ἀπεγίγνωσκον = ἀπήλιπον. ἐσχάτης ροπῆς =

τὴν τελευταίαν συγκμῆν. ἀπαγομένον = ἐνῶ ὁδηγεῖτο. τὸν ἐγκαλούμενον = τὸν κατηγορούμενον. προδραβέσθαι. = γὰ τὸν προσλάβουσι.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Φινίας ἀπαγομένος εἰς θάνατον δίδει ἐγγυητὴν τὸν φίλον τοῦ Δάμωνα, οὗτος τηρεῖ τὸν λόγον τοῦ καὶ ἔρχεται ἐγκαίρως ἵνα λύσῃ τὴν ἐγγυήσαν. Ὁ Διονύσιος θανατᾶζει διὰ τοῦτο καὶ παρακαλεῖ νὰ συμπεριλάβωσι καὶ αὐτὸν εἰς τὴν φιλίαν τῶν δύο πιστῶν φίλων.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Χρησιμώτατος ἀλλὰ καὶ ἴσως δυσεύρετος ὁ πιστὸς καὶ εὐκρινὴς φίλος.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ φίλος εἶνε μάλα(γ)μα (χρυσός), κί' ὁ συγγενὴς ἀοῆμι.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἐπιβουλεύω, βούλεται, ἐγγυητής, εἰρηκτής, γνώριμος, προπέτεια, ἀπογιγνώσκω, ὁ μὲν πρὸς θάνατον ἀπάγεται, ὁ δὲ δραματῶς ἤλθεν.

13. Κόδρος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Οἱ Πελοποννήσιοι ἐβουλεύσαντο στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν πόλιν (Ἀθήνας) καὶ κατανεύμασθαι τὴν γῶραν ἐκβαλόντες τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐπὶ Κόδρου βασιλεύοντος τῶν Ἀθηναίων καὶ πρώτων μὲν ἠρώτων τὸν Ἀπόλλωνα ἀποστείλαντες εἰς Δελφούς, εἰ λείψοντα: τὰς Ἀθήνας. Ἐστράτευον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, τοῦ θεοῦ χρῆσαντος αὐτοῖς ὅτι αἰρήσουσι τὴν πόλιν, ἐὰν μὴ ἀποκτείνωσι τὸν Κόδρον τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων. Κλεόμαντις δὲ τις τῶν Δελφῶν ἐξήγγειλε χρῆσα τῆς Ἀθηναίους τὸν χρησμὸν μαθόν. Ὁ Κόδρος οὖν λαβὼν πτωχικὴν στολὴν συνέλεγε φρύγανα κατὰ τὰς πύλας πρὸ τῆς πόλεως ὅπως ἐξαπατήσῃ τοὺς πολεμίους, παραγγείλας τοῖς Ἀθηναίοις προσέχειν ὅταν τελευτήσῃ, τῶν Πελοποννησίων ἐμβαλόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ἀπέκτεινε δὲ τῷ δεσπᾶνῳ τὸν ἕτερον τῶν δύο ἀνδρῶν Πελοποννησίων προσελθόντων αὐτῷ, ὁ δὲ ἕτερος ἀπέκτεινεν αὐτὸν παροχθύνει τῷ Κόδρῳ καὶ νομίμως εἶναι αὐτὸν πτωχόν. Γενομένων δὲ τούτων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἤξιον δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι πέμψαντες κήρυκα, λέγοντες αὐτοῖς τὰ συμβάντα, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἀπέδωσαν μὲν τοῦτον ἀπεχώρησαν δὲ γιγνώσκοντες ὅτι οὐκέτι δυνατόν ἐστιν αὐτοῖς καταστρέφασθαι τὴν γῶραν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Βασιλεύοντος, μετοχ. τοῦ βασιλεύω. ἐβουλεύσαντο, μέσ. ἀόρ. ὄρισ. τοῦ βουλεύομαι. στρατεύεσθαι, ἀπαρ. τοῦ στρατεύομαι. ἐκβαλόντος, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἐκβάλλω. ἐνοικοῦντος, μετοχ. τοῦ ἐνοικῶ. κατανεύμασθαι, ἀπαρ. ἀόρ. α' τοῦ κατανεύομαι. πρώτων, ἀριθ. τακτ. ἀποστείλαντες, μετοχὴ ἀόρ.σι. τοῦ ἀποστέλλω. ἠρώτων, παρ.σι. τοῦ ἐρωτῶ Ἀπόλλων, γεν. Ἀπόλλωνος. εἰ σύν. ἐποθ. λείψοντα, μέλλ. τοῦ λαμβάνω. χρῆσαντος, μετοχ. ἀόρ. τοῦ χρᾶω-ω. αὐτοῖς, ἀντων. δεικτ. αἰρήθουσιν, μέλλ. τοῦ αἰρῶ. βασιλέα, γ' κλισ. ἀποκτείνωσιν, ἵποι. ἀόρ. τοῦ ἀποκτείνω. ἐστράτευον, παρ.σι. τοῦ στρατεύω. Κλεόμαντις, γ' κλισ. τις, ἀντων. ἀόρ. μαθόν, μετοχ. ἀόρ. τοῦ μαθάνω. κρύφα, ἐπίρρ. τῶσπ. ἐξήγγειλε, ἀόρ. τοῦ ἐξ-ἀγγέλλω. ἐμβαλόντων, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἐμβάλλω. παραγγείλας, μετοχ. ἀόρ. τοῦ παραγγέλλω. προσέχειν, ἀπαρ. τοῦ προσ-ἔχω. ὅταν σύνδ. χρόν. τελευτήσῃ, μέλλ. ὑποτακτ. τοῦ τελευτῶ. λαβὼν, μετ. ἀόρ. τοῦ λαμβάνω. πτωχικὴν, ἐπίθ. ὅπως, σύνδ. τελικ. ἐξετάσῃ, ἵποι. ἀόρ. τοῦ ἐξετάζω. πολεμίους, ἐπίθ. φρύγανα, οὐσ. β' κλισ. συνέλεγε, ἀόρ. τοῦ συλλέγω. προσελθόντων, μετοχ. ἀόρ. τοῦ προσ-ἔρχομαι. δύο, ἀριθ. ἀπόλ. ἀνδρῶν. ἀνήρ, γεν. ἀνδρός. ἕτερον, ἀντων. ἀόρ. ἀπέκτεινε, ἀόρ. τοῦ ἀποκτείνω. δρε-

πάνω, οὐς. β' κλισ. παροξυνθείς, μετοχ. παθητ. ἄορ. τοῦ παρ-δξίνομαι. νομίδας, μετοχ. ἄορ. τοῦ νομίζω εἶναι, ἀπαρ. τοῦ εἶμι. τοῦτων. ἄντων. δεικτ. γενομένων. μετ. ἄορ. τοῦ γίνομαι, ἄορ. ὄριστ. ἐγενόμην. κήρυκα, οὐς γ' κλισ. πέμψαντες, μετοχ. ἄορ. τοῦ πέμπω. ἤξιουν, παρατ. τοῦ ἀξιῶ δοῦναι, ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ δίδωμι. θάψαι, ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ θάπτω λέγοντες, μετοχ. τοῦ λέγω. στυβάγια, μετοχ. ἄορ. τοῦ συν-βαίνω. τοῦτον, ἄντων. δεικτ. ἀπέδοσαν. ἄορ. β'. τοῦ ἀποδίδωμι. γινώσκοντες, μετοχ. τοῦ γινώσκω αὐτοῖς, ἄντων. αὐτοπαθ. καταστρέψασθαι, ἀπαρ. τοῦ κατα-στρέφομαι. ἀπεχώρησαν, ἄορ. τοῦ ἀποχωρῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Οἱ Πελοποννήσιοι ἦσαν σχεδὸν δι' ὅλον τοῦ χρόνου ἀντίπαλοι τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' ὅτε ἐπαρουσιάζετο κοινὸς ἐχθρὸς ἐγένοντο σύμμαχοι. **Δελφοῖς**, ἐπεὶ ἐν Δελφοῖς ἔκειτο τὸ μαγτεῖον διὰ τοῦτο πολλάκις λέγεται εἰς Δελφούς ἀντὶ εἰς τὸ χρησθηρῖον ἰδὲ ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος τοὺς χρησμούς ἐξέδιδεν ἱερεία ὀνομαζομένη Πυθία· τὸ μαγτεῖον ἔπαυσε γὰρ λειτουργῆ μετὰ Χριστοῦ ἐπὶ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. **ἀπεχώρησαν**, οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τυφλὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὰς διαταγὰς τὰς θεοῦ διότι ἐφοβοῦντο τὴν δόξην του. Οἱ ἀρχαῖοι μετὰ τὴν μάχην ἔδιδον τοὺς νεκροὺς πρὸς ἐπιταφιασμόν· δὲν ἠσέβουν πρὸς αὐτοὺς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐβουλεύσαντο = ἔλαβον ἀπόφασιν. **κατανεύσασθαι** = γὰρ διαμοιράσασθαι. **εἰ λήψοντο** = εἰάν θὰ καταλάβωσι τὰς Ἀθήνας. **χοῦσαντος** = χρησιμοδοτήσαντος. **αἰρήσουσι** = θὰ κριτεύσωσιν. **ἀποκτείνουσιν** = φονεύουσιν. **ἐμβαλόντων** = ὅτε εἰσέβαλον. **δρέπανα** = θεριστικὰ ἐργαλεῖα. **προδελθόντων** = ὅτε ἐπλησίασαν πρὸς αὐτόν. **ἀπέκτεινε** = ἐφόνευσεν διὰ τοῦ δρεπάνου. **παροξυνθείς** = ἐρεθισθείς. **πτωχὸν εἶναι** = ὅτι εἶναι πτωχὸς τις. **ἤξιουν** = ἐξήτουν. **ἀπέδοσαν** = παρέδωκαν. **καταστρέψασθαι** = γὰρ ὑποτάξωσιν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Κόδρος χάριν τῆς παιρίδος προσποιεῖται τὸν χωρικόν. προκαλεῖ καὶ δέχεται τὸν θάνατον παρὰ τῶν Πελοποννησίων. Ἐκ τούτου οἱ Πελοποννήσιοι ἀπέχονται τῆς Ἀττικῆς.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ πατρίς εἶνε ἡ κοινὴ μήτηρ, χάριν ταύτης πᾶς τις ὀφείλει γὰρ θυσιάζει καὶ τὴν ζωὴν του.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Τὸ καλὸ τὸ παλληκάρι ἔτρει καὶ ἄλλο μονοπάτι».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἐβουλεύσαντο, κατανεύομαι, ὁ Θεὸς ἔχρησεν, ἀποκτείνω, δρέπανον, συλλέγει φρύγανα, ἐπεμψαν κήρυκα, καταστρέφομαι τὴν χώραν.

14. Ἴσμηνίας ὁ Θυβαῖος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἴσμηνίας ὁ Θηβικός ἀρίκετο μὲν πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν ποσειθεύων ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐβούλετο δὲ αὐτὸς ἐντυχεῖν τῷ Πέρσῃ ὑπὲρ ὧν ἦκεν. Ὁ χιλιάρχος οὖν, ὁ ἐσκομίζων τῷ βασιλεὶ τὰς ἀγγελίας καὶ εἰσάγων τοὺς δεομένους (βασιλέως), ἔφη πρὸς αὐτόν (ἔλεγε δὲ ταῦτα δι' ἔρμη-νέως) «ὄσπι Πέρσαις νόμος ἐπιχώριος μὴ πρότερον μεταλαγχάνει λόγου, τὸν ἔλθοντα εἰς ὀφθαλμοὺς βασιλέως πρὶν ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν. Ἔστι τοίνυν σοὶ ὄρα δρᾶν τὰ ἐκ τοῦ νόμου, εἰ αὐτὸς (σὺ) θέλεις συγγενέσθαι αὐτῷ δι' ἑαυτοῦ: ἀνυσθήσεται δὲ τοῦτο καὶ δι' ἡμῶν σοὶ καὶ μὴ προσκυνῆσαντι, εἰ μὴ (βούλει προσκυνῆσαι). Ὁ Ἴσμηνίας τοίνυν εἶπε «ἄγε με» καὶ ἔρριψε τὸν δακτύλιον παρὰ τοὺς πόδας, ἀδήλωτος περιελόμενος καὶ ἐπικύψας ταχέως ὡς δὴ προσκυνῶν, ἀνέλειτο πάλιν αὐτόν, προσελθὼν καὶ γενόμενος τῷ βασιλεὶ ἔμφα-

νῆς. Καί ἀπέπειλε μὲν τῷ Πέροσῃ δοῦσαν προσκυνήσεως οὐ μὴν ἔδρασεν οὐδὲν τῶν φερόντων αἰσχρῆν τῷς Ἑλλήσιν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Πρεσβεύων, μετοχ. τοῦ πρεσβεύω (πρέσβυς) πατρίδος, οὐσ. γ'. κλιθ. ἀφίκετο, μέσ. ἀόρ. τοῦ ἀφικνοῦμαι. ἐβούλετο, παρατ. τοῦ βούλομαι (βούλησις) αὐτός, ἄντων ὄριστ. ὑπέρ, προθ. ὦν, ἄντων. ἀναφ. ἐν ὧν, μετοχ. τοῦ εἰμί. ἐντυχεῖν, ἀπαρ. τοῦ ἐντυγχάνω. ἔφη, παρατ. τοῦ φημί. ἐδοκίμωζον, μετοχ. τοῦ ἐδοκίμω. δεομένους, μετοχ. τοῦ δέομαι. εἰδάγων, μετοχ. τοῦ εἰδω (εἰσαγωγή). ἀλλ', σύνδ. ἀντιθ. ἔλεγε, παρατ. τοῦ λέγω. ἐρμηνέως, ἐρμηνεύς, γεν. ἐρμηνέως. ἔδοτιν, τοῦ εἰμί. ἐπιχώριος, ἐπίθ. εἰς-ος. ἐς, προθεσ. ὡς ἀντι εἰς. δόθαλμοίς, οὐσ. β'. κλιθ. ἐλθόντα, μετχ. ἀορ. τοῦ ἔρχομαι. πρότερον, ἐπίορ. χρόν. μεταλαγχάνειν, ἀπαρ. τοῦ μετα λαγχάνω πρῖν, σύνδ. χρόν. ἦ, οὐνδ. διαζει. προσκυνῆσαι, ἀορ. ἀπαρ. τοῦ προσκυνῶ. εἰ, σύνδ. ἵποθ. τοίνυν, σύνδ. συλλογιστ. ἑαυτοῦ, ἄντων. αὐτοπ. ὀγγενέσθαι, ἀπαρ. ἀορ. τοῦ συγγίνομαι. θέλεις, τοῦ θέλω. δοί, ἄντων. προσωπ. δοτικ. β'. προσώπου. δρᾶν, ἀπαρ. τοῦ δράω. ἀνυδθῆσθαι, μέλλ. τοῦ ἀνύομαι. προσκυνῆσαντι, μετοχ. ἀορ. τοῦ προσκυνῶ. ἄγε, προστατικ. τοῦ ἄγω, μέ, ἄντων. εἶπε, ἀορ. τοῦ λέγω. προσελθόν, μετοχ. ἀορ. τοῦ προσ-ἔρχομαι. ἐμφανής, ἐπίθ. γενόμενος, μετοχ. ἀορ. τοῦ γίνομαι. περιελόμενος, μετοχ. ἀορ. β'. τοῦ περι-αἰροῦμαι, ἀορ. ὄριστ. περι-εἰλόμην. ἔρριψεν, ἀορ. τοῦ ῥίπτω. ἀδήλως, ἐπίορ. τροπ. πόδος, ποῦς, γεν. ποδός. ταχέως, ἐπίορ. χρόν. ἐπικύψας, μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐπι-κύπτω. προσκυνῶν, μετοχ. τοῦ προσκυνῶ. ἀνείλετο, μέσος ἀορ. τοῦ ἀν-αἰροῦμαι. ἀπέδειλε, ἀορ. τοῦ ἀπο-στέλω. προσκυνῆσεως, οὐσ. γ'. κλιθ. ἔδρασεν, ἀορ. τοῦ δράω-ῶ φερόντων, μετοχ. τοῦ φέρω. πάντα, ἄντων, ἀορ. ἔβουλεύθη, παθ. ἀορ. τοῦ βουλεύομαι. κατεπράξατο, μέσ. ἀορ. τοῦ κατὰ-πράττειν. ἠτύχησε, ἀορ. τοῦ ἀτυχῶ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Πρεσβεύων, οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν πόλεων δι' ὑποθέσεις δημοσίας ἐθεωροῦντο ἱεροὶ καὶ ἀπαρβασταί. χιλιάρχος, δηλ. ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀνακτορικῆς φρουρᾶς· κατεῖχε δὲ τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τὸν βασιλέα. ἐρμηνεύς, οἱ Ἕλληνες τόσῃ ἀπ' στροφῆν εἶχον κατὰ τῶν βαρβάρων ὥστε καὶ τοὺς μανθάνοντας τὴν βαρβαρικὴν γλῶσσαν Ἕλληνας ἐμίσουν· βασιλεὺς τῶν Πελοπόννησων ὡς ἀπόλυτος μονάρχης δὲν παρουσιάζετο πρὸς οὐνόδηποτε. προσκυνῆσαι, οἱ Ἕλληνες ἀπεισερέφοντο τὴν δουλοφροσύνην διὸ ἔλεγον «τοῦ Ἕλληνος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑπομένει» καὶ «πᾶς μὴ Ἕλληνα βάρβαρος». δακτύλιον, οἱ βάρβαροι ζῶντες θηλυπραεπῶς ἐστολιζόντο ὡς γυναῖκες, ὅθεν ὄχι μόνον δακτυλίδια ἐφόρουν ἀλλὰ καὶ ἐνώτια καὶ βραχιόνια. ἐπικύψας, ἡ πονηρία τοῦ Ἕλληρος παντοῦ καὶ πᾶντοτε ἀκμάζει.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ὑπέρ ὧν ἤκεν=εκεῖνα δι' ἃ εἶχεν ἔλθῃ. ἐντυχεῖν = τὰ συναγέσθῃ. τοὺς δεομένους=ἐχοντας ἀνάγκην τοῦ βασιλέως. λόγου μεταλαγχάνειν=τὰ μὴ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν διάλεξις. συγγενέσθαι=τὰ συνενοηθῆ δι' ἑαυτοῦ=μῆκος. ὦρα (ἔδοτι)=καιρὸς εἶπε τὰ δρᾶν=τὰ πράττειν. τὰ ἐκ τοῦ νόμου=τὰ νόμιμα. εἰ δὲ μὴ=ἐὰν δὲ ὄχι. ἀνυδθῆσθαι=τὰ περατωθῆ. μὴ προσκυνῆσαντι=χωρὶς τὰ τὸν προσκυνῆσθαι. ἐμφανής=φανερὸς. περιελόμενος=ἀφοῦ ἀφῆρεσεν τὸν δακτύλιόν του. ἀδήλως=χωρὶς τὰ τὸν ἴδωσιν. ὡς δὲ=ὅτι δηθεν. ἀνείλετο = ἔλαβε πάλιν. ἀπέδειλε=παρέσχε. δοῦσαν=ἐνόμισεν ὁ βασιλεὺς, αἰδοχύνῃ = αἰσχος τοιοῦτον δὲ θὰ ἦτο ἢ προσκυνήσις. κατεπράξατο=ἐπέτελεν, ἔφραγεν εἰς πέρας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Ἴσμηνας μέλλων νὰ παρουσιασθῆ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν μετεχειρίσθη τὸ τέχνασμα τοῦ δακτύλιου διὰ νὰ μὴ προσκνήσῃ αὐτόν, ὃς ἦτο νόμιμον παρὰ Πέρσας.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Οἱ εἰλεύθεροι ἄνδρες μόνον τὸν θεὸν προσκυνοῦν.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ Κλέφτης δὲν δίδει τὰματα, Παῶ δὲν προσκυνάει».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἀφίκετο, ἐντυγχάνω, ἐρμηνεύς, ἐπιχώριος, συγγρηγοῖται τιμὴ, δακτύλιος, ἀνέλετο, οὐδὲν δρᾷ τῶν φερόντων ἀλοχύνην τοῖς Ἕλλησι.

15. Ξανθίππη.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἀλκιβιάδης ἐφιλοτιμήσατο πέμψαι τῷ Σωκράτει δῶρα πολλά, οὐσῃς ἑορτῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Σωκράτης οὖν ἔφη «ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς παραταξώμεθα τῇ φιλοτιμίᾳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἀντιφιλοτιμησάμενοι μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα» καταπλαγείσης τῆς Ξανθίππης καὶ ἀξίουσης τὸν Σωκράτη λαβεῖν αὐτά.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ Οὔσης, μετοχ. τοῦ ἐμψ. ἐφιλοτιμήσατο, μέσο. ἄορ. τοῦ φιλο-τιμοῦμαι. δῶρα, ὄσο. β' κλισ. πέμψας, ἀπορ. ἄορ. τοῦ πέμπω. Σωκράτης, γεν. Σωκράτους. καταπλαγείσης, μετοχ. παθ. ἄορ. β' τοῦ κατα-πλήττωμαι. λαβεῖν, μετοχ. ἄορ. τοῦ λαμβάνω ἀξίουσης, μετοχ. τοῦ ἀξιώ. ἔφη, πορατ. τοῦ φημί. ἡμεῖς, ἄντων. προσωπ. παραταξώμεθα, ὑποτ. τοῦ παρατάττωμαι. πεμφθέντα μετοχ. ἄορ. τοῦ πέμπομαι. ἀντιφιλοτιμησάμενοι, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἀντι-φιλο-τιμοῦμαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Φορτῆς, πλείστας ἑορτῆς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι π, χ. τὰ Παρθέναια καὶ τὰ Ἐλευθέρια πρὸς τιμὴν τῆς Δήμητρας ἅτινα διήρουν πολλές ἡμέρας. Ἀλκιβιάδης, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, πλοισιώτατος, εὐφροστάτος ἀλλὰ καὶ ἄσιαιος τὸν χαρακτήρα. Ξανθίππη σύζυγος τοῦ Σωκράτους ἐπιβήτος διὰ τὴν κακίαν. Σωκράτης, Ἀθηναῖος φιλόσοφος διδάσκαλος τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς πρακτικῆς μορφώσεως τῶν πολιτῶν, πρόδρομος τοῦ χριστιανισμοῦ, κατεδικάσθη ἀδίκως καὶ πῶν τὸ κώνειο ἐτελεύτησε. ἢ λαβεῖν, ὁ Σωκράτης ἦτο πένης, ἀλλὰ ἔζη λαν εὐχαρίστος ἐν λιτότητι καὶ ἔγκρατειᾳ.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐφιλοτιμήσατο=ἐκ φιλοδοξίας κινούμενος ἐπεμψε. ἀξίουσης=ζητούσης. παραταξώμεθα=ἄς ἀντιταχθῶμεν εἰς τὴν φιλοδοξίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου νὰ μὴ δεχθῶμεν τιθῆτα τὰ δῶρα τὰ πλοῦσια δῶρα τοῦ Ἀλκιβιάδου ἦσαν δῶρα ἐναντία πρὸς τὴν πενίαν τοῦ Σωκράτους.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ ἀφιλοχρηματία τοῦ Σωκράτους νικᾷ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ πλοῦσιον Ἀλκιβιάδου ὁ Σωκράτης δὲν πείθεται εἰς τοὺς λόγους τῆς Ξανθίππης.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ἐντιμὸς πενία δὲν εἶνε ὄνειδος ἀλλ' ὁ ἔξουτελιόμος καὶ ἡ ταπεινότης.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Εἰς τῆς ἑκατὸ φοραῖς, ἄκουε μίαν καὶ τὴν γυναῖκα».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἐορτή, φιλοτιμοῦμαι, κατεπλήγη, ἀξιώ, παρατάττωμαι.

16. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Οἱ Ἀρεοπαγῖται τὸ παλαιὸν ἀνεκαλοῦντο καὶ ἐκόλαζον τοὺς ἀπότους καὶ τοὺς μὴ ζώντας ἐκ τινος περιουσίας ἠρώτησαν γοῦν μεταπεμψάμενοι Μενέδημον καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους ὄντας νέους καὶ πενομένους, πῶς εὐεχτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασι σχολάζοντες τοῖς φιλοσόφοις

βλας τὰς ἡμέρας, κεκτημένοι δὲ μηδέν. Καί (οὗτοι) ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναι τινὰ τῶν μυλωθρῶν. Οἱ Ἄρεοπαγῖται δὲ ἐτίμησαν αὐτοὺς (τοὺς φιλοσόφους) δραχμαῖς διακοσίαις θαυμάσαντες, ἐλθόντος (ἐπεὶ ἦλθε) ἐκείνου (τοῦ μυλωθροῦ) καὶ εἰπόντος ὅτι ἀμφοτέροι λαμβάνουσι δύο δραχμάς ἐκάστης νυκτὸς κατιόντες εἰς τὸν μύλωνά καὶ ἀλοῦντες.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Ἄδωτους, ἐπιθ. δικαί. τινος, ἄντων. ἀόρ. ζῶντας. μετοχ. τοῦ ζῶ. παλαιόν, ἐπιθ. ἀνεκαλοῦντο, παρατ. τοῦ ἀγά-καλοῦμαι. ἐκόλαζον, παρατ. τοῦ κολάζω. γούν, σύνδ. συλλογιστ. ὄντας, μετοχ. τοῦ εἶμι. πενομένοις, μετοχ. τοῦ πένομαι. μεταπεμφθέντοι, μετοχ. ἀόρ. τοῦ μεταπέμφομαι. ἠρώτησαν, ἀόρ. τοῦ ἐρωτῶ. πῶς, ἐπιθ. ὄλας, ἐπιθ. τρικαι. ὄχολάζοντες, μετοχ. τοῦ σχολάζω. κεκτημένοι, μετοχ. παρακ. τοῦ κτώμαι. μηδέν, ἄντων. ἀόρ. εὐεκτοῦδιν, τοῦ εὐεκτέω-ῶ. (εὐ-ἔχω). οὕτω, ἐπιθ. τροπ. δώμασι, ὄδο. γ' κλισ. ἐκέλευσαν, ἀόρ. τοῦ κελεύω. μεταπεμφθῆναι, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ μεταπέμφομαι. τινα, ἄντων. ἀόρ. ἐλθόντες, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἐρχομαι, ἀόρ. ὄριστ. ἦλθον. εἰπόντος, μετοχ. ἀόρ. τοῦ λέγω. ἐκάστης, ἄντων. ἀόρ. κατιόντες, μετοχ. τοῦ κατὰ-εἶμι. μύλωνά, μύλων, μύλωνος. ἀλοῦντες, μετοχ. τοῦ ἀλέω-ῶ=ἀλέθω. δύο ἀριθ. ἀπόλ. ἀμφοτέροι, ἄντων. ἀόρ. λαμβάνουσι, τοῦ λαμβάνω. θαυμάσαντες, μετοχ. ἀόρ. τοῦ θαυμάζω. διακοσίαις, ἀριθ. τακτ. ἐτίμησαν, ἀόρ. τοῦ τιμῶ (τιμή).

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Ἄρεοπαγῖται, ἐν Ἀθήναις ἔπαιθε δικαστήριον ἀνώτατον, ὃ Ἄρειος πάγος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐδικάζοντο οἱ τὰ μέγιστα ἐγκλήματα διαπράξαντες· τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐπώπτευσεν καὶ τὰ ἦθη τῶν πολιτῶν ἀνομάσθη μὲν πάγος διότι ἐκεῖτο ἐπὶ πάγου, δηλαδὴ ἐπὶ πετρώδους λόφου κειμένου πρὸς δυσμὰς τῆς ἀκροπόλεως, Ἄρειος δὲ διότι ἐν τούτῳ ἐδικάσθη ὁ Ἄρης ὁ θεὸς διὰ τὸν νόμον τοῦ Ἀλλυροσθίου. φιλοδόξους, οἱ φιλόσοφοι διηροῦντο εἰς πολλὰ φιλοσοφικὰ συστήματα ἢ αἰρέσεις. μύλωθρῶν, τοὺς μύλους τότε ἐκίνον οἱ δούλοι ἢ ἐργάται ἢ ζῶα· οἱ ὑδρόμυλοι καὶ ἀνεμόμυλοι βραδύτερον ἐπεροήθησαν. δραχμαῖς, τὰ νομίσματα εἰς τὰς ἀρχαίας πόλεις ἦσαν διάφορα· ἀργυρὰ δὲ νομίσματα πρῶτον εἰς τὴν Αἴγιναν ἐκόπησαν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐκ τινος περιουσίας=ἐκ τινος εἰσοδήματος. ἀνεκαλοῦντο=ἐκάλουν ἐνώπιόν των ἄνευ εἰδικῆς τινος καταγγελίας. γούν=λοιπόν. πενομένοις=οἵτινες ἦσαν ἀμπτωχοί. ὄχολάζοντες=ἐνῶ μένουσιν ἄνευ ἔργου πλησίον τῶν φιλοσόφων. εὐεκτοῦδιν=εἶνε τὴν ὥσπερ τὸ σῶμα. ἐκέλευσαν=προέτρεψαν. μεταπεμφθῆναι=να στείλωσι νὰ καλέσωσι. ἐκείνου=τοῦ μύλωνά. κατιόντες=κατερχόμενοι. μύλωνά=εἰς τὸν μύλον. ἀλοῦντες=ἀλέθοντες. ἐτίμησαν αὐτούς=ἐδώρησαν εἰς αὐτοὺς διακοσίας δραχμάς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οἱ φιλομαθεῖς φιλόσοφοι ἐξέπληξαν τοὺς Ἄρεοπαγίτας μὲ τὴν φιλοπορίαν των· ἐκείνοι ἐξείμησαν καὶ ἀντήμευραν αὐτήν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Διὰ τῆς φιλοπορίας δύναται τις πάντα τὰ δυνατὰ προσκόμματα νὰ ὑπερικήσῃ.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Καθάριος οὐρανὸς ἀστραπαῖς δὲν φοβάται».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ζῶ, ἀνεκαλοῦμαι τινα, πενομένος, εὐεκτῶ, μεταπέμφομαι, ἀλέω-ῶ, ὁ μύλωθρος λέγει ὅτι κατιόντες οἱ φιλόσοφοι ἀμφοτέροι εἰς τὸν μύλωνά ἀλοῦσι.

17. Πλάτων ἐν Ὀλυμπία.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Πλάτων ὁ φιλόσοφος συνεσχῆνωσεν ἀνθρώποις ἄγνωσιν ἐν Ὀλυμπία ὣν καὶ αὐτὸς ἄγνως αὐτοῖς. Ἐβέλξε δὲ αὐτοὺς τῇ συνοσίᾳ συ-

νεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς καὶ συνδιημερεύων οὕτως ὥστε τοὺς ξένους ὑπερῆθηεν τῇ συντυχίᾳ τοῦ ἀνδρός. Ἐμνήσθη δὲ οὔτε Ἀκαδημείας οὔτε Σωκράτους ἔνεφάνισε δὲ αὐτοῖς τοῦτο αὐτὸ ὅτι καλεῖται Πλάτων. Ὑπεδέξατο δὲ αὐτοὺς μέγα φιλοφρόνως ἐπεὶ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ οἱ ξένοι εἶπον αὖ Πλάτων, ἄγε, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν ὀμιλητὴν Σωκράτους καὶ ἡγήσαι ἐπὶ τῇ Ἀκαδημείᾳ τὴν ἐκείνου καὶ σύστησον ἡμᾶς τῷ ἀνδρὶ ἵνα ἀπολαύσωμεν τι καὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ λέγει μειδιᾶσας ἡρέμα ἄλλ' ἐγὼ αὐτὸς ἐκείνός εἰμι· οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν ὅτι ἡγήθησαν τὸν ἄνδρα τοσοῦτον ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν, αὐτοῦ συγγενομένου αὐτοῖς ἀτύφως καὶ δεῖξαντος ὅτι δύναται χειροῦσθαι τοὺς συνόντας καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Πλάτων, γεν. Πλάτωνος. **δυνεδκίνωσεν**, ἄορ. τοῦ συνησκῶ-ω. **ἀγνώδιν**, ἀγρός, γεν. ἀγρότος. ἐνῶ ἀγρός-οῦ=καθαρός. **αὐτός**, ἄντων. ὄν, μετοχ. τοῦ εἰμί. **οὕτω**, ἐπίρ. τρόπ. **ἔθελξε**, ἄορ. τοῦ θελω. **δυνεδτιώμενος**, μετοχ. τοῦ συν-εοτιάομαι-ῶμαι. **ἀφελῶς**, ἐπίρ. τρόπ. **δυνδιημερεύων**, μετοχ. τοῦ συνδιημερεύω. **ὑπερησθῆναι**, ἄορ. τοῦ ὑπερ-ῆσθωμαι. **οὔτε**, σύνδ. συμπλ. **ἐμνήσθη**, ἄορ. τοῦ μινῆσκομαι. **ἐνεφάνισεν**, ἄορ. τοῦ ἐμφανίζω καλεῖται, τοῦ καλοῦμαι. **ἔπει**, σύνδ. χρον. **ὑπεδέξατο**, μέσ. ἄορ. τοῦ ὑποδέχομαι. **μάλα**, ἐπίρ. τρόπ. **φιλοφρόνως**, ἐπίρ. τρόπ. **ἄγε**, προστ. τοῦ ἄγω. **ἐπίδειξον**, προστ. τοῦ ἐπι-δείκνυμι. **ἦγνθαι**, προστ. μέσ. ἄορ. α' τοῦ ἡγέομαι-οῦμαι. **ἐκείνου**, ἄντων. **δεικν. οὕτωσθον**, προστ. ἄορ. τοῦ συν-οιστημι. **ἵνα**, σύνδ. τελικ. **ἀπολαύσωμεν**, ὑποτ. τοῦ ἀπο-λαύω. **ἡρέμα**, ἐπίρ. τρόπ. **μειδιᾶσας**, μετοχ. ἄορ. τοῦ μειδιῶ. **ἐκείνος**, ἄντων. **δεικν. ἐξεπλάγησαν**, παθ. ἄορ. τοῦ ἐκπλήττομαι. **ἔχοντες**, μετοχ. τοῦ ἔχω. **ἑαυτῶν**, ἄντων. **αὐτοπαθ. τοσοῦτον**, ἄντων. **δεικν. ἡγήθησαν**, ἄορ. τοῦ ἄγω. **ἀτύφως**, ἐπίρ. τρόπ. **συγγενομένου**, μετοχ. ἄορ. τοῦ συγγίνομαι. **δείξαντος**, μετοχ. ἄορ. τοῦ δείκνυμι. **χειροῦσθαι**, ἀπαρ. τοῦ χειροῦμαι-οῦμαι. **δυνόντες**, μετοχ. τοῦ σύν-εἰμί.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Πλάτων, φιλόσοφος Ἀθηναῖος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους. ἰδρυτὴς τῆς σχολῆς τῆς Ἀκαδημείας· αὐτὴ δὲ ἦτο γυμνάσιον ἐν ᾧ ἐδίδασκον. **ἀγνώδιν**, ἐν Ὀλυμπίᾳ κατὰ τὴν ἐορτὴν συνηθροῖζετο ἰσοφ πηθός ὥστε πολλὰκις ἠραγάζοντο γὰ κατοικῶσιν οἱ πανηγυρισταὶ μετὰ ἀνθρώπων ἀγνώστον τοῦτο δὲν εἶνε παράδοξον διότι ἀπαρἀλλὰκτως συμβαλεῖ καὶ εἰς τὰ σημεῖα τοῦ ὕπνου ξενοδοχεῖα. **φιλοφρόνως**, παρομοιῶδης ἦτο ἡ ἀβρότης καὶ ἡ εὐγένεια τοῦ Πλάτωνος. **μειδιᾶσας**, δια τοῦτον κατοικῶσιν οἱ ἀγαθότης ἡ ἀγαθότης τῆς ψυχῆς. **ἀτύφως**, ἡ ὑπεροψία εἶνε σημεῖον ροσηρᾶς διανοίας.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **δυνεδκίνωσεν** = ἔμεινεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν σκηρῆν. **ἀγνώδιν** = μετὰ ἀγνώστοις. **τῇ δυνουσίᾳ** = διὰ τῆς συναραιοπροφῆς. **δυνεδτιώμενος** = συντρῶφων. **δυνδιημερεύων** = διερχόμενος τὴν ἡμέραν. **ὑπερησθῆναι** = εὐχαριστήθησαν ὑπερβολικά. **συντυχία** = διὰ τὴν συνάντησιν τυχαίως. **ἐμνήσθη** = ἔκαμε μνῆσαν. **ἐνεφάνισεν** = ἐφανέρωσεν. **ὁμώνυμος** = ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ ἴδιον μετὰ σὲ ὄνομα. **ὀμιλητὴν** = τὸν μαθητὴν καὶ σύντροφον. **φιλοφρόνως** = μετὰ φιλικὰς διαθέσεις. **ἄγε** = ἔλα. **ἦγνθαι** = ὁδήγησόν μας. **ἡρέμα** = ἡσυχῶς. **μειδιᾶσας** = χαμογελάσας. **τὸν τοσοῦτον** = τὸν τόσῳ μέγαν. **ἡγήθησαν** = δὲν κατενόησαν. **ἀτύφως** = ἄνευ ὑπεροψίας καὶ ἐγωῖσμοῦ. **συγγενομένου** = συναραιοστροφόμενον. **τῶν δυνήθων λόγων** = τῆς συνειδημένης διδασκαλίας. **χειροῦσθαι** = γὰ συμπαρασῶρη καὶ κατακτῆση.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ἡ μετρίοφροσύνη τοῦ Πλάτωνος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἡ ἀποκά-

λυσίς αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις. ἐκίνησεν εἰς θανατομόν τοὺς ἀγνώστους πρὸς οὓς ἐγένετο σύσκησις.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ καὶ ἡ ταπεινότης στάσις εἶνε σήμετα καλῆς ἀνατροφῆς.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅπου ἀκοὸς πολλὰ κεράσια, βάστα μικρὸ καλάθι».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ἀγνῶς, συσκηῶ, συνεσιῶμαι, ἐμφανίζω, φιλοφρόνως, ἡρέμα μειδιά, ὁ Πλάτων ἐχειρώσατο τοὺς συνόντας αὐτῷ.

18. Συβαρίται.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Συβαρίται πρῶτοι οὐκ ἔωσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει τὰς τέχνας τὰς ποιοῦσας ψόφον, οἷον (τὴν τέχνην) χαλκῶν καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων ὅπως ὧσιν οἱ ὕπνοι αὐτῆς ἀθόρυβοι πανταχόθεν· οὐκ ἐξῆν δὲ τρέφειντε οὐδὲ ἀλεκτρούνα ἐν τῇ πόλει. Τίμαιος δὲ ἰστορεῖ περὶ αὐτῶν ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης πορευόμενος ποτε εἰς ἀγρὸν ἔφη λαβεῖν αὐτὸς ῥῆγμα ἰδῶν τοὺς ἐργάτας σκιάποντας ἀποκρίνασθαι (ἰστορεῖ ὁ Τίμαιος) τινὰ τῶν ἀκουσάντων πρὸς αὐτὸν «αὐτὸς (ἐγὼ) δὲ πεπόνηκα τὴν πλευρὰν ἀκούων σοῦ διηγουμένου». Ἄλλος δὲ Συβαρίτης γενόμενος εἰς Λακεδαίμονα ἔφη καταπεπλήχθαι μὲν πυθνάνομος πρότερον τὴν ἀνδρείαν τῶν Λακεδαίμονων, νῦν δὲ νομίζειν διαφέρειν αὐτοὺς μηδὲν τῶν ἄλλων, κληθεὶς εἰς φειδίτιον, κατακείμενος ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν· Καὶ γὰρ (ἔφη) ἐλέσθαι ἂν τὸν ἀνανδρότατον ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ καρτερεῖν ζῶντα βίον τοιοῦτον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Πρῶτοι, ἀριθ. τακτικ. ποιοῦσας, μετοχ. τοῦ ποιέω-ῶ. ἔωσιν, τοῦ ἔω-ῶ. ἐπιδημεῖν, ἀπαρ. τοῦ ἐπιδημῶ· τὸ ἀντίθετ. = ἀποδημῶ. χαλκῶν, οὐσιασ. εἰς εὖς. τεκτόνων, τέκτων, γεν. τέκτονος, ὁμοίων, ἐπίθ. ὅπως, σύνθ. τελικ. πανταχόθεν, ἐπίρ. τοπ. ἀθόρυβοι, ἐπίθ. ὧσιν, ὑποτ. τοῦ εἰμί. ἐξῆν, παρατ. τοῦ ἔξ-εἰμί. ἀλεκτρούνα, οὐσ. γ' κλισ. τρέφειν, ἀπαρ. τοῦ τρέφωμαι. ἰστορεῖ, τοῦ ἰστορῶ. ἀνὴρ, γεν. ἀνδρός. ποτε, ἐπίρ. χρόν. πορευόμενος, μετοχ. τοῦ πορεύομαι (πορεία). ἔφη, παρατ. τοῦ φημί. ἰδῶν, μετοχ. ἀόρ. του ἰδῶ-ῶ. οκάπτοντας, μετοχ. τοῦ σκάπτω. ῥῆγμα, γεν. ῥήγματος. λαβεῖν μετοχ. ἀόρ. τοῦ λαμβάνω. ὄν, ἀντων. ἀναρ. ἀποκρίνεσθαι, ἀπαρ. τοῦ ἀποκρίνομαι. τινὰ, ἀντων. ἀόρ. ἀκουσάντων, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀκούω. διηγουμένου, μετοχ. τοῦ διηγοῦμαι. ἀκούων, μετοχ. τοῦ ἀκούω. πεπόνηκα, παρακ. τοῦ ποιέω-ῶ. ἄλλος, ἀντων. ἀόρ. γενόμενος, μετοχ. ἀόρ. τοῦ γίγνομαι. κληθεὶς, μετοχ. παθητ. ἀόρ. τοῦ καλοῦμαι. κατακείμενος, μετοχ. τοῦ κατά-κειμαι. δειπνῶν, μετοχ. τοῦ δειπνῶ. πρότερον, ἐπίρ. χρόν. καταπεπλήχθαι, ἀπαρ. παρακ. τοῦ κατα-πλήττωμαι. πυθνάνομος, μετοχ. τοῦ πυθνάνομαι. νῦν, ἐπίρ. χρόν. θεαδόμενος, μετοχ. μέσ. ἀόρ. τοῦ θεῶμαι. νομίζειν, ἀπαρ. τοῦ νομίζω. μηδέν, ἀντων. ἀόρ. διαφέρειν, ἀπαρ. τοῦ δια-φέρω. γὰρ, σύνθ. αιτιολ. ἀνανδρότατον, ὑπερθ. τοῦ ἀνανδρος. ἐλέσθαι, ἀπαρ. ἀόρ. β' τοῦ αἰρούμαι. ἀποθανεῖν, ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ἀπό-θνήσκω. ζῶντα, μετοχ. τοῦ ζῶ. καρτερεῖν, ἀπαρ. τοῦ καρτέρω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Συβαρίται, οἱ κάτοικοι τῆς Συβάρεως, ἦτις ἦτο πόλις τῆς κάτω Ἰταλίας ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Τάραντος· οὗτοι διεβοήθησαν ἐν τῇ ἀρχαιότητι διὰ τὴν τρυφηλότητα αὐτῶν ὡς καὶ οἱ Ἀβδηρίται καὶ οἱ ἐν Ἀσίᾳ Κυμαῖοι. Τίμαιος, ἱστορικὸς ἐκ Σικελίας ἀκμάσας ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Δάγου. φειδίτιον, οἱ Σπαρτιάται ὑποχρεωτικῶς συνέταρον εἰς κοινὰς τραπέζας συνεσφύροντες τὴν ἀνάλογον μερίδα των εἰς διάφορα εἶδη τροφίμων·

ἐλέγτο δὲ ἢ τοιαύτη συνδιαίτησά **δυοδίτια**, καὶ ἐπεκράτει ἐκεῖ μεγίστη **φειδώ**, ἐκ τούτου ὀνομάσθησαν **φειδίτια**.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. **Ψόφον**=κρότον, **ἔδωδιν**=ἀφήρουν. **ἐπιδουμῆιν**=γὰ ἐγκατασταθῶσιν. **χαλκῆων**=τῶν μειτερομένων τὴν χαλκευτικὴν, τεκτονικὴν κλπ. **οὐκ ἐξῆν**=δὲν ἐπιτρέπετο. **ἀθόρυβος**=ἄνευ θοοῦβου. **αὐτὸς οἴγμα λαβεῖν**=δτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔλαβε τραῦμα, κτύπημα, καὶ ὄχι ὁ σκαπιτόμενος ἄγρός. **πρὸς ὄν**=πρὸς τοῦτον. **τῶν ἀκουσάντων**= εἰς ἐξ ἐκείνων οἵτινες τὸν ἤκουσαν νὰ λέγῃ τοῦτο. **πεπόνηκα τὴν πλευράν**=μὲ ἐπόνεσε τὸ πλευρὸν μου μὲ τὸ νὰ σὲ ἀκούω νὰ λέγῃς τὸ σκάψιμον τοῦ ἀγροῦ. **πυρθανόμενος** πληροφοροούμενος. **θεαδόμενος**=παρατηρήσας. **διαφέρειν ὑπδὲν**= οὐδὲως διαφέρειν. **ἔλδθθαι ἄν**=θὰ ἐπροτίμα μᾶλλον νὰ ἀποθάνῃ. **καρταρεῖν**=γὰ ὑπομείνῃ ζῶν τοιοῦτον βίον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ εἰς **Συβαρλίης** τόσῃν ἀταραξίαν ἐπιθυμῆι ὥστε καὶ τὰ ἐν τῇ σκαφῇ τοῦ ἀγροῦ κινήματα βαρέως τὰ ἀσθάνεται· πρὸς τοῦτον ἔρχεται ἕτερος συνεπικουρος καὶ ἀξάγει τὴν εὐαισθησίαν· ἄλλος δὲ ἐν **Λακεδαίμονι** τὴν ἐγκατέστησεν τῶν **Σπαρτιατῶν** εἰς τὴν λιτὴν δαίταν χαρακτηρίζει ὡς ἀναθρόλιαν.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ μαλθακὸς ἄνθρωπος χάνει τὸν προορισμὸν του καὶ κατατᾶ εἰς μωρολογίας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὁ μωρὸς ἄνθρωπος παντοῦ καὶ πάντοτε δὲν χάνει τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν **μωρίαν** του».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ὑψος, ἔω. χαλκεῖς, ἐργάτης, πονεῖ, δειπνῆ, εἴλετο ἀποθαεῖν ἢ τοιοῦτον βίον ζεῖν.

19. Εὐδαμίδας ὁ Κορίνθιος

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Εὐδαμίδας Κορίνθιος πενέστατος αὐτὸς ὢν ἐκέχρητο Ἄρεταίω τῷ Κορινθίω καὶ Χαριζείνῳ φίλοις οὖσιν εὐπόροις· ἐπειδὴ δὲ ἀπέθνησκεν ἀπέλιπε διαθήκας, γελόιας ἴσως τοῖς μὲν ἄλλοις, οὐκ οἶδα δὲ εἰ δόξουσι τοιαῦται παντὶ ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ τιμῶντι φιλίαν. Ἐγγράπτο γὰρ ἐν αὐταῖς (ταῖς διαθήκαις) ἀπολείπω Ἄρεταίῳ μὲν τρέφειν καὶ γηροκομεῖν τὴν μητέρα μου Χαριζείνῳ δὲ ἐκδοῦναι μετὰ προικὸς τὴν θυγατέρα μου, ὅπόσῃν ἂν πλείστην δύνηται ἐπιδοῦναι παρ' αὐτοῦ· φησὶ δὲ ἀεχέτω ὁ ἕτερος καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα, ἂν ὁ ἕτερος (ἄτερος) αὐτῶν πάθῃ τι ἐν τσοῦτῳ· τῶν διαθηκῶν τούτων ἀναγνωσθεισῶν, ἐποιοῦντο τὸ πρᾶγμα ἐν παιδιᾷ, καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀπηλλάττετο μὴ γελῶν, οἱ εἰδότες μὲν τὴν πενίαν αὐτοῦ ἀγνοοῦντες δὲ τὴν φιλίαν ἢ τὴν αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄνδρας, οἱ δὲ κληρονόμοι, οἱς κατελέλειπτο ταῦτα ἤκου εὐθύς, ὡς ἤκουσαν, διαιτῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν· ὁ μὲν οὖν Χαριζείνους ἀπέθανεν ἐπιθίους πέντε μόνον ἡμέρας, ὁ δὲ Ἄρεταίος τρέφει τε τοῦ Εὐδαμίδα παραλαβὴν τὴν μερίδα ἐκείνου καὶ τὴν αὐτοῦ καὶ ἐκδέδωκε τὴν θυγατέρα οὐ πρό πολλοῦ, ἀπὸ τάλάντων πέντε ὢν (ἄ) εἶχε ἐπιθίους τῇ ἑαυτοῦ μὲν θυγατρὶ δύο, τῇ τοῦ φίλου δὲ δύο καὶ ἤξιώσέ γε γενέσθαι τὸν γάμον αὐτῶν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Εὐδαμίδας, α'. κλισ. ἐκέχρητο. ὑπερο. τοῦ χάρομαι-
ῶμαι. εὐπόροις, ἐπίθ. οἶδι, μετοχ. τοῦ εἶμι. πενέστατος, ὑπεροθ. τοῦ πέ-
νης. ὢν, μετοχ. τοῦ εἶμι ἔσθι, σύνδ. χροθ. ἀπέθνησκε, παρατ. τοῦ ἀπο-θνή-
σκω. ἀπέλιπε, ἀορ. τοῦ ἀπολείπω. ἄλλοις, ἀντων. ἀορ. ἴδως, ἐπιρ. τροπ.
γελόιους, ἐπίθ. οἶδα=γνωρίζω. τοιαῦται, ἀντων. δεικτ. δόξουδιν,
μέλλ. τοῦ δοκῶ. τιμῶντι, μετοχ. τοῦ τιμῶ. ἐγγράπτο, ὑπεροσ. του γράφω.

γάω, σύνδ. αίτιολ. τρέφειν, άπαρ. του τρέφω. γηροκομεΐν, άπαρ του γηροκομῶ έκδοῦναι, άπαρ. άορ. β'. του εκλίδωμι. προικός, ουο. γ'. κλισ. προΐξ-οικός. πλειόντων, ύπερ. του πολύς. ἦν, παρati. του είμί. έτερος, άνωρ. άόρ. τοδούτω, άνωρ. δεικτ. πάθη, ύποιακτ. άόρ. του πάσχω, άόρ. όριστ. έπαθεν, μερίδα, μερίς, γεν. τής μερίδος. φησίν. του φημί. έχτες, προσι. του έχω. άναγνώθειδών, μετοχ. άορ. του άνα-γινώσκωμαι. είδοτες, μετοχ. παρati. με σημασ. ένεστ. του οίδα, ἦ, άνωρ. άναφ. άγνωσύντες, μετοχ. του άγνωῶ, πύργια, γεν. πράγματος. έποιούντο, παρati. του ποιῶμαι. οὔδεις, άνωρ. άόρ. όδοις άνωρ. άναφ. γελών, μετοχ. του γελῶ. άππλλάττετο, παρati. του άπ-άλλάττωμαι. οίς, άνωρ. άναφ. κατελείπειτο, ύπερσ. του καταλείπωμαι. ἦκουδαν, άόρ. του άκούω. ἦκον, παρati. του ἦκω. εὔθυς, επίρ. χρον. διαιτώντες, μετοχ. του διαιτῶ. πέντε, άριθ. άπόλ. έπιβιούς, μετοχ. άορ. άορ. β'. του ζῶ, άορ. β'. έβίωv. άπέθανεν, άορ. του άπο-θνήσκω. τε σύνδ. συμπλ. αὐτοῦ, άνωρ. άυτοπαθ. παραλαβών, μετοχ. άόρ. του παρα-λαμβάνω. τρέφει, του τρέφω. κντέρα, μήτηρ, γεν. θυγατέρα, θυγάτηρ, γεν. θυγατρός. εκδέδωκεν, παρati. του εκδίδωμι. πέντε άριθ. άπόλ. ὧν άνωρ. άναφ. εἶχε, παρati. του έχω. δύο, άριθ. άπόλ. αὐτοῦ, άνωρ. όριστ. έπιδούς, μετοχ. άορ. του επιδίδωμι αὐταῖν, δυϊκός του αὐτή (αὐτός, αὐτή, αὐτό). ἠξίωσε, άόρ. του αξίω. γενέσθαι, άπαρ. άόρ. του γίγνομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Κορίνθιος, ή Κορίνθος, πόλις εν τῷ ὁμωνύμῳ κόλπῳ πλουσιωτάτη (ἀφνειός) παθοῖσα πολλῆς ἐπιδημίας ὑπὸ σεισμῶν. Σικωνίῳ, ή Σικωνίων πόλις πλησίον τῆς Κορίνθου ἐκ ταύτης κατήγετο ὁ στρατηγός Ἄρατος. προικός, εἰς τοὺς παραχαλαροὺς χρόνους ἢ προῖξ συνίστατο εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν δώρων μεταξὺ γαμβροῦ, νύμφης καὶ πενθερῶν. ταλάντων, τὸ τάλαντον ἦτο ποσὸν χρημάτων, ὄχι νόμισμα, χιλιάδων δραχμῶν ἐξ. γάμων, ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἱεροτελεστία ἐν τῷ γάμῳ δὲν ἐβίγγετο ἢ Ἀρεταῖος πρὸς τιμὴν ὑπανδρεῖναι τὴν κόρην τοῦ φίλου του κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ἣν καὶ τὴν ἰδικὴν του κόρην.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ἐκέχοντο=εἶχε μεταχειρισθῆ. εὐπόροις οὔδι=οἱ τινες εἶχον περιουσίαν. πενήτατος=λίαν πτωχός. ὧν=ἐνῶ ἦτο. ἀπίλιπε=ἀφήκεν. γελοίας=προκαλοῦσης τὰ γέλοια. οὐκ οἶδα=δὲν γνωρίζω. εἰ δόξουσι=εἰάν θὰ φανῶσι τοιοῦτοι δηλ. γελῶσι. παντὶ ἄνδρι=εἰς πάντα ἄνθρωπον. τιμῶντι=δοσι ἐκτιμᾷ. ἐγγύραπτο=εἶχε γραφῆ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτάκτως. ἀπολείπω=ἀφήνω. γηροκομεῖν=να περιποιεῖται εἰς τὸ γῆρας. ἐκδοῦναι=να ὑπανδρεῖται ὁ Χαρίσεινος. παρ' ἑαυτοῦ=ἐκ τῆς περιουσίας του. έχέτω=ἄς ἐχῆ. ἄτερος=ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο. φησίν=ὁ Εὐδαμίδας λέγει. άναγνώθειδών=ἀφροῦ ἀνεγνώσθησαν. ἦ=ἡ ὅποια. πρὸς τοὺς ἄνδρας=τὸν Ἀρεταῖον καὶ τὸν Χαρίσεινον. ἦν αὐτῶ=ὑπῆρχεν εἰς αὐτόν. ἐν παιδιᾷ=ὡς ἀστεῖον ἐξελάμβανον τὸ πρᾶγμα. καὶ οὔδεις ὄδοις οὐ=πᾶς ἕκαστος. άππλλάττετο=ἀπεμακρύνετο γελῶν. οίς=εἰς τοὺς ὁποίους. ταῦτα δηλαδ. τὸ να θρήνησι κλπ. ὡς ἦκουδαν=ὡς ἔμαθον. ἦκον=εἶχον ἔλθῃ. διαιτώντες=ἵνα τακτοποιήσωσι καὶ ἐκτελέσωσι. έπιβιούς=ζήσας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐδαμίδα. ἐκείνου δηλ. τοῦ Χαρίσεινου. οὐ πρὸ πολλοῦ δηλ. χρόνου ὄλλιον. εκδέδωκεν=ὑπάνδρεσεν. ὧν εἶχε=ἂ εἶχε πέντε τάλαντα. έπιδούς=δώσας ὡς προῖκα. αὐταῖν=αὐτῶν. ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας=τὴν ἰδίαν ἡμέραν. ἠξίωσε=ἔκρινεν ἀξίον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Τρεῖς φίλοι, ὁ Εὐδαμίδας πενήτατος καὶ οἱ Ἀρεταῖος καὶ

Χαριζέεινος εὐπορώτατοι συνεδέοντο διὰ ελλικρινούς φίλας πρωτοφανούς οὕτως ὥστε ὁ εὐπορος Ἀρεταῖος ὁ ἐπιζήσας τῶν ἄλλων ἐξετέλεσε τὰ ὅσα διὰ διαθήκης παρήγγειλεν ὁ φίλος Εὐδαμίδας περὶ γηροτροφίας τῆς μητρὸς καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς θυγατρὸς τὴν παρὰ τῶν φίλων.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἡ ελλικρινὴς φίλα εἶνε δυσεύρετος ἀλλ' ἀνεκτίμητος καὶ παρὰ τῶν πολλῶν ἀκατανόητος· ἀπαιτεῖται ὁμως μεγίστη π. σοφίη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φίλων.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Οἱ φίλοι οἱ πιστοὶ εἶνε μάλα μα κ' οἱ ἄπιστοι εἶνε φελδία».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Χρῶμαι, εὐπορος, γελῶς, οἶδα, γηροκομῆ. ἄγρω, παιδιά, ἐκδίδωσι, τάλαριον, Ἀρεταῖος ἡξίως τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενέσθαι τὸν γάμον τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς καὶ τῆς κόρης τοῦ ἀποβιώσαντος φίλου.

20. Δημῶναξ

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Δημῶναξ ἦν Κύπριος μὲν τὸ γένος, ὁμοιος δὲ τῷ Σωκράτει· συνὴν γὰρ καὶ συνεπολιτεύετο ἅπασιν, ἀποφαίνων τὰς συνουσίας, μεστὰς χάριτος, ὧν ὁμοδιαιτος ἄπασιν καὶ κάτοχος τύφω οὐδ' ἐπ' ὄλιγον, ὥστε ἀπῆσαν οἱ προσομιλοῦντες αὐτῷ μῆτε αὐτοῦ καταφρονοῦντες ὡς ἀγενοῦς μῆτε ἀποφεύγοντες τὸ σκυθρωπὸν τῶν ἐπιτιμήσεων, γενόμενοι δὲ πολὺ κοσμιῶ εἶσι καὶ φαιδρότεροι καὶ εὐέλπιδες πρὸς τὸ μέλλον. Ἐβίω δὲ (ὁ Δημῶναξ) περὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, ἄνοσος, ἄλυπος, ἐνοχλήσας ἢ αἰτήσας τι οὐδένα, χρήσιμος φίλοις, σχῶν ἐχθρὸν οὐδένα οὐδεπώποτε. Καὶ Ἀθηναῖοι ἔσχον ἔρωτα τοσοῦτον πρὸς αὐτὸν καὶ ἅπασα ἡ Ἑλλάς ὥστε ὑπεξανίστασθαι μὲν τῶς ἀρχοντας αὐτῷ παρόντι, γίνεσθαι δὲ σιωπὴν παρὰ πάντων· τὸ τελευταῖον δὲ ὧν ἤδη ὑπέργηρος ἐδέειπνε καὶ ἐκάθευθε ἀκλήτος παριῶν εἰς οἰκίαν ἣν τύχοι, ἡγουμένων τὸ πρῶγμα τῶν ἐνοικοκοντων ἐπιφανεῖάν τινα θεοῦ καὶ εἰσεληλυθέναι αὐτοῖς εἰς τὴν οἰκίαν δαίμονά τινα ἀγαθόν. Εἰσῆλθε δὲ ποτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἀθήνησι γενομένης ποτὲ στάσεως, καὶ ἐποίησεν αὐτοῦς σιωπᾶν φανεῖς μόνον· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπηλλάγη οὐδὲν εἰπὼν, ἰδὼν αὐτοὺς μετεγνωκότας ἤδη.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Δημῶναξ, γεν. Δημῶνακτος. γένος, οὐο. γ'. κλισ. ἦν παραι. τοῦ εἰμί. ὁμοιος, ἐπίθ. Σωκράτει, ὄνομ. κωρ. κλισ. γ' ὁμοδιαιτος, ἐπίθ. γάρ, σύνδ. αἰτιολ. ἄπασιν, δοτ. πληθ. τοῦ ἅπασ. ὧν, μετοχ. εἰμί. τύφω, οὐο. β'. κλισ. κάτοχος, ἐπίθ. οὐνήν, παραι. τοῦ σὺν-εἰμί. δυσεπολιτεύετο, παραι. τοῦ συμπολιτεύομαι. χάριτος, χάρις, γορ. χάριτος. μεστὰς, ἐπίθ. ἀποφαίνων, μετοχ. τοῦ ἀποφαίνω. δυσουσίας, οὐο. α'. κλισ. ὥστε, σύνδ. συμπερασματικ. προσομιλοῦντες, μετοχ. τοῦ προσ-ὀμιλῶ. αὐτῷ, ἄντων. δευτ. ἀπῆσαν, παραι. τοῦ ἀπ'-εἰμι (ἀπέρχομαι). μῆτε, σύνδ. διαζευκτ. ὡς, σύνδ. τελ. ἀγενοῦς, ἐπίθ. δικατ. εἰς-ης. σκυθρωπὸν, ἐπίθ. καταφρονοῦντες, μετοχ. τοῦ κατα-φρονῶ. ἐπιτιμήσεων, οὐο. γ'. κλισ. ἰσ-εως. ἀποφεύγοντες, μετοχ. τοῦ ἀποφεύγω. κοσμιῶτεροι, συγκρ. τοῦ κόσμιος. γιγνόμενοι, μετοχ. τοῦ γίγνομαι. φαιδρότεροι, συγκρ. τοῦ φαιδρός. μέλλον, γεν. τοῦ μέλλοντος. εὐέλπιδες, ἐπίθ. δικατ. ὁ, ἢ εὐέλπις, τὸ εὐ-ἐπι. ἐβίω, ἄορ. β'. τὸν ζῶ. ἔτη, ἔτος, γεν. ἔτους. ἑκατόν, ἀριθ. ἀπόλυτον. ἄνοσος, ἐπίθ. δικαταλ. ἄλυπος, ἐπίθ. δικαταλ. οὐδένα, ἄντων. ἄορ. ἐνοχλήσας, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἐνοχλῶ. τι, ἄντων. ἄορ. ἦ, σύνδ. διαζευκτ. αἰτήσας, μετοχ. ἄορ. τοῦ αἰτῶ. φίλοις, χρήσιμος, ἐχθρὸν, ἐπίθ. οὐδέποτε, ἐπίρρ. χρόν. ὄχῶν, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἔχω. ἄορ. ὄριστ. ἔσχον. τοσοῦτον, ἄντων. δεικτ. ἔρωτα, ἔρωσ, γεν. ἔρωτος, τε, σύνδ. συμπλ. ἅπασα, ἄντων.

ἄορ. Ἑλλάς, γεν. Ἑλλάδος. παριόντι, μετοχ. τοῦ παρ-εἶμι. ὑπεξανίστα-
 ὄθαι, ἀπαρ. ὑπό-εξ-αγά-ῖσταμαι. ἄρχοντας, οὐσ. γ' κλισ. διοπῆν, α' κλισ.
 γιγνεσθαι, ἀπαρ. τοῦ γίγνομαι. τὸ τελευταῖον, ἐπίθ. ἐνταῦθα ὁμοῦς ἔχει
 σημασ. ἐπιρρ. χρόν. ὦν, μετοχ. τοῦ εἶμι. ἄκλητος, ἐπίθ. ἴν, ἀντων. ἀναφ.
 τύχοι, εὐκτ. ἄορ. τοῦ τυγχάνω. παριών, μετοχ. τοῦ παρ-εἶμι. ἐδειπνει,
 παρακ. τοῦ δεῖπνῶ. ἐκάθειδε, παρακ. τοῦ καθεύδομαι. ἐνοικοῦντων, μετοχ.
 τοῦ ἐν-οἰκῶ. ἡγουμένων, μετοχ. τοῦ ἡγοῦμαι. πρόγμα, γεν. πράγματος.
 ἀγαθόν ἐπίθ. δαίμονα, γ'. κλισ. ἐπίθ. εἰδεληλυθέναι, ἀπαρ. παρακ.
 τοῦ εἶδ-ερχομαι. δτάδεως, γ'. κλισ. γενομένης, μετοχ. τοῦ γίγνομαι. φα-
 νείς, μετοχ. ἄορ. τοῦ φαίνομαι. διοπῆν, ἀπαρ. τοῦ σιωπῶ. ἐποίνδεν, ἄορ.
 τοῦ ποιῶ. ἰδῶν, μετοχ. ἄορ. τοῦ ὄρω. μετεγνώκτας, μετοχ. παρακ. τοῦ
 μετα-γινώσκω. ἀπηλλάγη, ἄορ. β'. τοῦ ἀπό ἀλλαττομαι

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Κύπριος, ἡ Κύπρος μεγάλη νῆσος μεταξύ Ἀλεξανδρείας
 καὶ Ἱερουσαλῶν ἐν ταύτῃ ἐλατρευέτο ὑπερμέτρως ἢ θεᾷ Ἀφροδίτῃ ἀπετελεῖ
 δὲ ἴδιον βασιλεῖον. χάριτος Ἀττικῆς, ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὰς διαλέξεις
 τῶν μετεγερῶντο λεπτότητα ἐκφράσεως καὶ ὠμίλων μετὰ χαριτολογίας, διὰ
 τοῦτο πᾶσα χαριτολογία καὶ λεπτότης νοημάτων ὀνομάζοντο «Ἀττικὴ χάρις»
 καὶ «Ἀττικὴν ἄλας». ὀκυθροπῶν, αἱ καταστάσεις τῆς ψυχῆς ἐκδηλοῦνται διὰ
 τῶν μεταβολῶν τοῦ σώματος. ἑκατόν, οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι ἐν συγκαρσίᾳ πρὸς
 τοὺς σημεῖους ἦσαν μακροβιότεροι. ἄνοδος, ἡ ἐγκράτεια φουραδεύει τὰς νό-
 σους ὑπεξανίστασθαι, τιμὴ μεγάλη θεωρεῖται τὸ γὰρ ἐγείρεται τις καὶ γὰρ
 διακόπη τὴν ὀμίλων διαγ παρουσιάζεται προσώπων ἄξιον σεβασμοῦ. θεοῦ
 ἐμφάνειαν, ἡ πρόληψις αὐτῆ τῶν ἀρχαίων τὸ γὰρ νομίζουσι τὴν παρουσίαν
 ἄλλων μὲν ἀνθρώπων εὐδοσιων καὶ ἄλλων δυσωσιων ἐπικρατεῖ καὶ μέχρι σή-
 μερον. ἀγαθόν, οἱ παλαιοὶ ἐπίστευον ὅτι ὑπάρχουσι δαίμονες ἀγαθοὶ καὶ κακοί.
 διοπῶν ἐποίνδεν, ὅχι μόνον ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ τὸ βλέμμα καὶ αὐτὴ ἡ ἐμφά-
 νειος τῶν σεβαστῶν ἀνδρῶν κατεννάξει τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Ὁμοδίατος=εἶχεν ὁμοίαν πρὸς τὸν Σωκράτη διαί-
 ταν. τύφω = ὑπὸ ὑπερφηφάνιας μεστός= πλήρης. ἀποφάιων= φανερὰς
 καθιστῶν. οἱ προσομιλοῦντες=οἱ πρὸς αὐτὸν συγκαταμιερόμενοι. ἀπῆδαν
 =ἀπῆρχοντο. ὀκυθροπῶν=ἡ κατήφεια. ἐπιτιμῶδεων=τῶν ἐπιπλήξεων.
 φαιδρότεροι = μᾶλλον πρόσχαροι. εὐέλπιδες = μὲ κυλὰς ἐλπίδας. ἐβίω=
 ἔζησε. ἄνοδος = ἀνευ νόσου. ἄλυπος = χωρὶς λύπης. ὄχων = ἀποκτῆσας.
 ἔρωτα=ἀγάπην. παριόντι=ὅτε διήρχετο. ὑπεξανίστασθαι=ἠγέροντο καὶ
 ὑπεκλίοντο. τὸ τελευταῖον=τέλος. ἄκλητος=ἀπροσκλητος. ἐκάθειδε=
 ἐκοιμάτο. ἐπιφάνειαν=ἐμφάνειαν. ἡγουμένων=νομίζόντων. εἰδεληλυθέναι
 =ὅτι εἶχεν εἰσέλθῃ. αὐτοῖς=πρὸς χάριν αὐτῶν. δτάδεως=ἐπαγαστάσεως.
 ἐκκλησίαν=συνάθροισαν. διοπῶν=γὰρ σιωπῶσιν. μετεγνώκτας = ὅτι
 οὗτοι εἶχον μετανοήσῃ. ἀπηλλάγη=ἀνεχώρησεν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Δημῶναξ, φιλόσοφος ἐκ Κύπρου ὑπῆρξεν ἠθικώτατος καὶ
 ἐγκρατέστατος ὁ μῖος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἄνοσος, ἄλυπος καὶ μακρός ἢ ἀναστροφῇ
 του πρὸς πάντα προσκάλει ἀπειρον σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν μέχρι λατρείας.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος ἀπολαύει ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ἡ γέριχη κόττα ἔχει τὸ ζουμί.»

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Ὁμοδίατος, ἄνοσος, τίφος, μεστός, προσομιλῶ,
 φαιδρός, ὑπεργήρως, ὑπεξανίσταμαι, ἐπιφάνεια, Δημῶναξ ἰδῶν τοὺς στασιάζον-
 τας μεταγνώκτας, οὐδὲν εἰπὼν, ἀπηλλάγη.

21. Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. ἹΑριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς διεπολιτεύοντο ὄντες πάντων ἐχθρότατοι. Ἔξω δὲ τῆς πόλεως προσελθόντες, λαβόμενοι ἀλλήλων ἐπεφόνουν πτῆν ἐχθραν κατατιθώμεθα ἐνταῦθα ἕως ἂν διαπολεμησώμεν πρὸς τὸν Πέρσιν» καθιέντες τὴν χεῖρα ἑκάτερος εἰς ταῦτόν τῶν δακτύλων συνηγμένων βόθρον ὀρύζαντες, ἐπιόντος τοῦ Πέρσου. Ἐπειτα δὲ ἐπανήλθον τὸν βόθρον συγχώσαντες ἄραγτες τὰς χεῖρας ὡς κατατεθεικότες τι διαλελυμένων τῶν δακτύλων, καὶ διετέλεσαν ὁμοουῦντες παρὰ πάντα τὸν πόλεμον, ἐνίκησε δὲ τοὺς βαρβάρους μάλιστα δὴ ἡ ὁμόνοια τῶν στρατηγῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Θεμιστοκλῆς, συνηρ. ἐχθρότατοι, ὑπερθ. τοῦ ἐχθρός. εἶνε καὶ ἐχθιστος. ὄντες, μετοχ. τοῦ εἶμι. διεπολιτεύοντο, παροα. τοῦ διαπολιτεύομαι. ἐπιόντος, μετοχ. τοῦ ἐπ-εἶμι' ἀλλήλων, ἄντων. ἀλλήλ. λαβόμενοι, μετοχ. ἄορ. β'. τοῦ λαμβάνομαι. ἔξω, ἐπίρ. τοπ. προσελθόντες, μετοχ. ἄορ. τοῦ προσέρχομαι ὀρύζαντες, μετοχ. ἄορ. τοῦ καθ-ἴρτω. χεῖρα, γ'. κίβο. καθιέντες, μετοχ. τοῦ καθ-ίημι. δυνηγμένων, μετοχ. παρακ. τοῦ συν ἄγομαι. ἐπεφόνουν, παροα. τοῦ ἐπιφονῶ. ἐνταῦθα, ἐπίρ. τοπ. κατατιθώμεθα, τοῦ κατα-τίθεμαι. διαπολεμησώμεν, ὑποτακτ. ἄορ. τοῦ διαπολεμῶ. εἰπόντες, μετοχ. ἄορ. τοῦ λέγω. ἄραγτες, μετοχ. ἄορ. τοῦ αἶρω. διαλελυμένων, μετοχ. παρακ. τοῦ δια-λύομαι. κατατεθεικότες, μετοχ. παρακ. τοῦ κατα-τίθεμι συγχώσαντες, μετοχ. ἄορ. τοῦ συ-χῶω, χώνημι. ἐπανήλθον, ἄορ. τοῦ ἐπ-αν-έρχομαι, ὁμοουῦντες, μετοχ. τοῦ ὁμοουῶ. ἐνίκησεν, ἄορ. τοῦ νικῶ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Λιπολιτεύοντο. οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον πολίτευμα Δημοκρατικόν καὶ ἐπομένως ὡς τοιοῦτον εἶχεν ἀνάγκη πολιτικῶν μελῶν. ὅθεν ὁ Ἀριστείδης καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, οἱ σύγχρονοι, ἦσαν ἀντίπαλοι κομματάσχαί. Πέρσης εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν· ὁ αὐτὸς λέγεται καὶ Μῆδος καὶ μέγας βασιλεὺς ἢ ἄλλως βασιλεὺς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Διεπολιτεύοντο=ἦσαν διάφοροι εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα. ἐπιόντος=ὄτε ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν. λαβόμενοι ἀλλήλων=ἐναγκαλισθέντες. ὀρύζαντες=κάψαντες. καθιέντες=καταβιβάσαντες. δυνηγμένων=συνηγμένων τῶν δακτύλων εἰς ἓν. ἐπεφόνουν=μεγαλοφώνως ἔλεγον. κατατιθώμεθα=ἄ: καταθέσωμεν. διαπολεμησώμεν=περατώσωμεν τὸν πόλεμον. ἄραγτες=σηκώσαντες. διαλελυμένων=μὲ δακτύλους οὐκ ἐσυνηγμένους ὡς πρότερον. ὡς δὲ=ὡσάν πραγματικῶς δῆθεν. ὁμοουῦντες=ἐν ὁμοιοῖα. μάλιστα δὲ=βεβαίωτα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς Πατρίδος ἐγένοντο ὁμόφρονες μέχρις ἀποπεραιώσεως τοῦ πολέμου.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Πᾶσα ἐχθρὰ ἀτομικὴ καὶ πολιτικὴ, πρέπει νὰ θυσιάζωνται εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ὅταν λείπῃ ὁ γάτος, χορεύουν τὰ ποτικία» «κάλιο ξύδι μὲ ὁμόνοια, παρὰ μέλι μὲ τὴν γοήτριά».

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Διαπολιτεύομαι, ὀρύσσω, διαπολεμῶ, ὁμοουῶ, ὁμόνοια, συγχώσαντες, νικῶν.

22. Σόλων

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς μακροῦ χρόνου ἐπολέμουν περὶ Σιχαμῖνος Ἀθηναῖοι ἠσώσωμενοι ἐκύρωσαν νόμον «θάνατος ἔστω τῷ ἀγορευόντι

πλείν ἐπὶ Σαλαμῖνος μάχῃ Σόλων λύει τὸν νόμον οὐ φοβηθεὶς τὸν θάνατον. λύει δὲ ὧδε ὑποκρίνεται μανίαν καὶ ἤδη ἐλεγεία προσέθων εἰς ἀγοράν· ἦν δὲ τὰ ἐλεγεία Ἑρῆια ἄσματα ἤγειρε δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ μάχῃν τούτοις οἱ δὲ κατοχοὶ ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρεως ἀνήγοντό τε αὐτίκα ἄροντες ἰσοῦ καὶ ἀλαλάζοντες καὶ ἐνίνων Μεγαρεῖς κατὰ κράτος· καὶ ἦν ἡ Σαλαμῖς κτήμα Ἀθηναίων πάλιν. Σόλων δὲ ἐθαυμάζετο μάλα καὶ λύσας τὸν νόμον τῇ μανίᾳ καὶ νικησας τὸν πόλεμον τῇ μουσικῇ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Μεγαρεῖς, γεν. Μεγαρέως. ἐπολέμουν, πορατ. τοῦ πολεμῶ. Σαλαμῖς, γεν. -ίως. ἰσοῦμενοι, μετχ. τοῦ ἰσοῦμαι ἢ ἠεῖσσομαι. ὦμαι. ἐκίρωσαν, ἀορ. ἵποι. τοῦ κίρω ὦ. ἀγορεύοντι, μετοχ. τοῦ ἀγορεύω. πλείν, ἀπαρ. τοῦ πλέω. ἔδω, προσιατ. τοῦ εἶμι. οὐ, μορ. ἀρηγτ. φοβηθεῖς, μετοχ. παθ. ἀορ. τοῦ φοβοῦμαι, ἀορ. παθητ. ἐφοβήθη. λύει, τοῦ λύω. ὧδε, ἐπίρρ. τροπ. ὑποκρίνεται, τοῦ ὑπο-κρίνομαι ὄμοιοι. προσελθὼν, μετχ. ἀορ. τοῦ προσ-έρχομαι. ἦδε, πορατ. τοῦ ἔδω. ἦν, πορατ. τοῦ εἶμι. ἄσματα, ἡσμα-ατος. ἤγειριν, ἀορ. τοῦ ἐγείρω. κάτοχοι, ἐπίθετον. Ἄρης, γεν. τοῦ Ἄρεως. αὐτίκα, ἐπίρρ. χρον. ἀνήγοντο, πορατ. τοῦ ἀνά-γωμαι. ἄροντες, μετοχ. τοῦ ἔδω. ἀλαλάζοντες, μετοχ. τοῦ ἀλαλάζω. ἐνίνων, παρτ. τοῦ νικῶ. κτήμα, γεν. κτήματος. ἦν, πορατ. τοῦ εἶμι. μάλα, ἐπίρρ. ἐπιτ. ἐθαυμάζετο, πορατ. τοῦ θαυμάζομαι, λύσας, μετοχ. ἀορ. τοῦ λύω. μανία οὐσ. ἀ' κλισ. νικῆσας, μετοχ. ἀορ. τοῦ νικῶ. βουδίκῃ, οὐσ. κλισ. ἀ'.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Σαλαμῖνος, ἡ Σαλαμῖς, γῆσος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ταύτῃ ἐνίκησαν ἐν ταυμαχίᾳ οἱ Ἕλληες τοὺς βορβάρους ἐπῆρχε καὶ Σαλαμῖς ἐν Κύπρω. Σόλων γεμεθέτης τῶν Ἀθηῶν εἰς τῶν ἐπιτάσοων. Ἑρῆια=ἄσματα πολεμικά, τοῦ Ἄρεως, θεοῦ τοῦ πολέμου. Μουσῶν, εἶνε τὰ ἄσματα, Ἑρῆια δὲ τὸ ὅτι ταῦτα ἦσαν πολεμικά καὶ ὄχι εἰρηικά. Ἐλεγεία καὶ Ἰλεγίον, εἶνε εἶδος μέτρον ποιητικῶν. τῇ βουδίκῃ, μεγίστη εἶνε ἡ δίνομος τῆς μουσικῆς.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Χρέω μακρῶ=ἐπὶ πολλὴν χρόνον· πέρι=περὶ Σαλαμῖνος. Ἰσοῦμενος=νικώμενος· ἐκίρωσαν=επιφίμωσαν· τῶ ἀγορεύσαντι=κατ' ἐκείνους ὅπως ἤθελεν ἀγορεύειν· πλείν=ἐὰν πλέωσι· μάχη=διὰ μάχης. λύει=κατολύνει· ὧδε=ὡς ἔξῃς· μανίαν ὑποκρίνεται=προσοπιεῖται τρελλῶν· ἤγειριν=ἤρῳθισε καὶ πορεκλήρωσε· κάτοχοι=κατοληφθέντες· ἐκ Μουσῶν=ἐκ ποιητικῶν ἐνθουσιασμοῦ· Ἄρεως=πολεμικοῦ· αὐτίκα=παρατα· ἀνήγοντο=ἐξέπλεον· μάλα=λίαν. λύσας=ἀκρωσας· κατὰ κράτος=δολοσχεῶς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Σόλων προσπονηθεὶς τὸν τρελλὸν γίνεται παραίτιος τὰ ἀνακτήσωσιν οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν Μεγαρέων τὴν Σαλαμῖνα.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ τὸ θάρρος συγχράνεις εἶνε ἐπωφελεῖ.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. » Ἀπὸ τρελλῶ, μεθυμένο καὶ μικρὸ παιδί, μαθαίνει τὴν ἀλήθειαν.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Μακρός, ἰσοῦμαι, πλείν, θάνατος, λύει, ἐλεγεία, νικῆ κατὰ κράτος, ὁ Σόλων μάλα θαυμάζεται.

23 Πατρις.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Μάθοι τις ἂν ἐκ πῶν αὐτοχθόνων ὅσον φιλοῦσι τὴν πατρίδα οἱ πολῖται· οἱ γνήσιοι ὡς ἀληθῶς. Οἱ μὲν γὰρ ἐπιήλυδες ποιοῦσι τὰς μεταναστεύσεις ραδίως καθάπερ νόθοι μῆτε εἰδοτες μῆτε στέργοντες τὸ ὄνομα

τῆς πατρίδος, ἡγοῦμενοι δὲ ἀπορήσειν τῶν ἐπιτηδείων ἀπανταχοῦ, τιθέμενοι μέτρον εὐδαιμονίας τὰς ἡδονὰς τῆς γαστροῦ. Ἀγαπῶσι δὲ τὴν γῆν ἐκεῖνοι οἷς ἡ πατρίς καὶ μήτηρ (ιστί), ἐφ' ἧς (γῆς) ἐγεννήθησαν καὶ ἐτρέψθησαν, καὶ ἔχουσι ὀλίγην, καὶ τραχεῖαν καὶ λεπτόγεων· ἡ Πατρίς γάρ ἐστι τιμιώτερον καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ ἀπάντων τῶν ἄλλων προγόνων καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς ἔχουσι νοῦν.»

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ Φιλοῦσι, συνηθ. ἀγαπερ. ἄντων. τοῦ φιλοῦ. πατρίδα, πατρίς, γεν. πατρίδος. ὤς, ἐπιταί. ἀληθῶς, ἐπίρ. τροπ. μάθοι, ἐνκτ. ἄορισ. τοῦ μαθήσασ. τις, ἄντων. ἄορ. αὐτοχθόνων, οὐσ. γ' κλισ. αὐτόχθωνος, γάρ, σύνδ. αἰτιολ. ἐπήλυδες, γ' κλισ. ἐπηλυσ-υδος. καθάπερ=ὁμοιωματ. (κατὰ ἄπερ). ῥαδίως, ἐπίθ. τρικατ. μεταναστεύσεις, οὐσ. γ' κλισ. -ισεως. ὄνομα, γεν. ὀνόματος. υἱέτε, σύνδ. συμπλ. (μή-τε) εἰδότες, μετοχ. τοῦ ἴδω. ὀίδα. στέργοντες, μετοχ. τοῦ στέργω (στοργή). ἡγοῦμενος, μετοχ. τοῦ ἡγοῦμαι. ἀπανταχοῦ, ἐπίρ. τόπ. ἐπιτηδείων, οὐσια. ἔλλειπ. ὁ πληθ.=τὰ ἐπιτήδεια. εὐπορήσειν, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ εὐπορῶ. γαστροῦ, οὐσ. γ' κλισ. (γαστήρ-τροῦ). ἡδονάς, οὐσ. α' κλισ. ἐκ τοῦ ἡδομαι. τιθέμενοι, μετοχ. τοῦ τίθεμαι. Ἐκεῖνος, ἄντων. ἀναφ. ἐγεννήθησαν, παιθ. ἄορ. τοῦ γεννώμαι-ἐγεννήθη. ἐτραφέσαν, παιθ. ἄορ. τοῦ τρέφομαι-ἐτρέφη. καὶ ἄν' ἐνῶ καν=καὶ ἐν. ὀλίγην, ἐπίθ. τρικατ. ἔχουσι, ὑποκ. τοῦ ἔχω. τραχεῖαν, ἐπίθετ. εἰς ὑς, εἰα, ὑ. τε, σύνδ. συμπλ. ἄλλωδ, ἄντων. ἄορ. ἀπάντων, ἄντων. ἄορισ. τιμιώτερον, συγκρ. τοῦ τίμιος. ἰδοτι, τοῦ εἶμι. σεμνότερον, συγκρ. τοῦ σεμνός. ἀγιώτερον, συγκρ. τοῦ ἁγιος. μείζονι, συγκρ. τοῦ μέγας. νοῦν, νοῦς, γεν. νόου. ἔχουσιν, δοκ. πληθυν. ἄρσεν. γένους τῆς μετοχῆς του: ἔχω.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Αὐτόχθονες=οἱ ἐκ τῆς γῆς ἦν κατοικοῦσιν ἐξεληθόντες, ὡς ἐκλυθῶντο διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι. Ὁ αὐτόχθων μεριμᾷ περὶ τῆς πατρίδος του περισσότερο ἢ ὁ ἐπῆλυς (=δ ξένος). Εἰς τὸν φιλόπατριν καὶ αὐτὰ τὰ μηδαμῶν πράγματα τῆς Πατρίδος του εἶνε πολῦτιμα καὶ ἱερά.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. φιλοῦσι=ἀγαπῶσι. γνήσιοι=οἱ γνήσιοι. μάθοι τις ἄν=δύναται τις νὰ κατανοήσῃ. καθάπερ=ὡς νόθοι. ῥαδίως=εὐκόλως. εἰδότες=καλῶς γνωρίζοντες. στέργοντες=ἔχοντες πρὸς αὐτὸ στοργήν. τῶν ἐπιτηδείων=τῶν ξυφοροφῶν. εὐπορήσασιν=ὅτι θὰ ἔχουσι ἀφθονία. ἡδονάς=τὰς εὐχαριστήσεις. τιθέμενοι=ἐκλαμβάνοντες. οἷς=εἰς τοὺς ὁποίους. τραχεῖαν=ἀνώμαλον καὶ σκληράν. λεπτόγεων=ἐλευσαν γῆν ἰσχνήν καὶ πτωχὴν εἰς παραγωγήν. τιμιώτερον=πολυτιμότερον. σεμνότερον=σεβιστότερον. τοῖς νοῦν ἔχουσι=τοῖς σώφροσι.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Τὸ πολῦτιμον τῆς πατρίδος καταδιούται ἐκ τῆς ιδέας τὴν ὁποίαν οἱ αὐτόχθονες καὶ ξένοι ἔχουσι περὶ αὐτῆς.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Μετὰ τὸν Θεὸν τὸ πολυτιμότερον εἶνε ἡ Πατρίς. Ἀγάπα τὴν Πατρίδα καὶ πῦτε καὶ θυσιάσον ὑπὲρ αὐτῆς ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Κάποιος ἐγεννήθηκε στῆ φυλακῇ καὶ ἐκεῖ ἔγυρενε νὰ τὸν θάψουν».

ΑΤΟΜΝΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Φιλῶ, γνήσιοι, αὐτόχθων, ἐπῆλυς, ῥαδίως, στέργω, ἡδονή, λεπτόγεως, τραχεῖα, ἡ Πατρίς ἐστὶ τὸ τιμιώτατον καὶ σεμνότερον πάντων.

24 Ὁ ἀκριβῆς βίος.

ΛΕΞΙΘΕΤΗΣΙΣ. Εὐρεῖν βίον ἀκριβῆ (ἐστὶ) χαλεπὸν, ὥσπερ καὶ ἄνδρα (εὐ-

ρεῖν γαλεπόν). ἀλλὰ ἀνακρέχεται παντί ἐνδεῖα τις πρὸς τὸ καλὸν ἄκρως καὶ πλεονεκτεῖ ἕτερος, ὅτω ἂν ἦ τὰ ἐνδεόντα ἐλάττω. Καὶ ἴδοις ἂν μακαρίζοντα τὸν μὴ γεωργὸν τοὺς ἀστικούς, ὡς συνόντας βίῳ χαρίεντι καὶ ἀνθρώφῳ ὀδυρομένους δὲ (ἴδοις ἂν) τὰ ἑαυτῶν ἀποδύσας ἕκαστον τοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Δικαστηρίων καὶ τοὺς εὐδοκίμους πάνυ ἐν αὐταῖς, καὶ εὐχόμενους βιώναι ἐπὶ σκαπάνῃ καὶ γηδίῳ σμικρῷ. Ἀκούσει δὲ (σὺ) εὐδαιμονίζοντος τοῦ μὲν στρατιωτικοῦ τὸν εἰρηνικὸν τεθιπότος δὲ τοῦ ἐν εἰρήνῃ τὸν στρατιωτικόν. Αὐθις δὲ ποθήσουσι μὲν τὰ πρότερα ὀδυροῦνται δὲ τὰ παρόντα οἱ αὐτοὶ ἐκείνοι, εἰτις θεῶν μεταμυρίσει τὰ τοῦ πλησίον ἀποδύσας ἕκαστον τοῦ παρόντος βίου καὶ σχήματος, ὡσπερ ὑποκριτὰς ἐν δράματι. Ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ τι οὕτω δυσάρεστον κομιδῇ καὶ φιλαίτιον καὶ δύσκολον δεινῶς καὶ ἀσπάζεσθαι οὐδὲν τῶν αὐτοῦ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ. Χαλεπόν, ἐπίθετ. εὐρεῖν, ἀπαρ. ἄορισ. τοῦ εὐροσκοῦ. ἀκριθῆ, ἐπίθετ. ὥσπερ, ἐπίρ. ἰσόπ. ἀλλά, σύνδ. ἀντιθ. ἀνακρέχεται, παρακ. τοῦ ἀνά-κρεάννμι, τας, ἄντων. ἄορ. ἄκρως, ἐπίρ. ἰσόπ. πλεονεκτεῖ, τοῦ πλεονεκτώ. ἕτερος, ἄντων. ἄορ. ἐλάττω, συγκο. τοῦ μικρός. ἐνδεόντα, τοῦ ἐν-δέω. ἦ, ὑποτ. τοῦ εἰμί. ἴδοις ἂν, εὐκτ. ἄορ. τοῦ ὄρω. μακαρίζοντα, μετοχ. τοῦ μακαρίζω (μακάριος). ὡς, σύνδ. εἰδ. θυρόντος, μετοχ. τοῦ εἰμί. χαρίεντι, ἐπίθ. ἀνθρώφῳ, ἐπίθ. ἐκκλησιῶν, οὐσ. α' κλιθ. δικαστηρίων, β' κλιθ. πάνυ, ἐπίρ. ἰσόπ. εὐδοκίμους, ἐπίθ. ὀδυρομένους, μετοχ. τοῦ ὀδύρομαι. αὐτῶν, ἄντων. αὐτοπαθ. σκαπάνῃ, δοτ. τοῦ δογάνου. βιώναι, ἀπαρ. ἄορισ. τοῦ βιώω-ῶ, ἄορισ. ὄριστ. = ἐβίων. ἀκούσει, μέλλ. τοῦ ἀκούω (ἀκοή) στρατιωτικοῦ, ἐπίθ. εὐδαιμονίζοντος, μετοχ. τοῦ εὐδαιμονίζω. τεθιπότος, μετοχ. β' παρακ. (μὲ σημασ. ἐνεστ.) = τοῦ θάπω, παρακ. ὄριστ. τέθηπα. — θαναμάζω. εἰ, σύνδ. ὑποθ. δράματι, γ' κλιθ. ἀποδύσας, μετοχ. ἄορ. τοῦ ἀπο-δύω. ἕκαστον, ἄντων. ἄορ. παρόντος, μετοχ. τοῦ πάρεμι. μεταμυρίσει, ὄθημα τοῦ μετὰ ἀμφι-έννμι. μέλλ. ὄριστ. πλησίον, ἐπίρ. τοιπικόν. ποθήσουσι, μέλλ. τοῦ ποθῶ (πόθος). ὀδυροῦνται, μέλλ. τοῦ ὀδύρομαι. οὕτω, ἐπίρ. ἰσόπ. δυσάρεστον, ἐπίθ. τί, ἄορ. ἄντων. κομιδῇ, ἐπίρ. ἰσόπ. φιλαίτιον, ἐπίθ. δεινῶς, ἐπίρ. ἰσόπ. δύσκολον, ἐπίθ. οὐδέν, ἄντων. ἄορ. ἀσπάζεσθαι, ἀπαρ. τοῦ ἀσπάζομαι.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. Βίον. ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου παραλλάσει ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν διαφορῶν ἐποχῶν καὶ φυλῶν τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν διαφορῶν κοινωνικῶν στρωμάτων τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ τῶν διαφορῶν ἐπαγγελμάτων· οὐδεὶς μὲν εὐχαιροσημένος ἐκ τοῦ ἔργου του. **στρατιωτικῷ.** οἱ στρατιῶται ἄλλοτε ἦσαν διὰ βίον τοιοῦτοι, λαμβάνοντες μισθὸν εἰς ὃν ἔργον τὰ στρατιωτικά, ὡς παρ' ἡμῖν οἱ ἀξιωματικοί. **δράματι** = ἐν τῇ ποιήσει ἐν τῇ ὀπεῖα δὲν λέγονται αἱ πράξεις τῆς ὑποθέσεως ἀλλὰ ἀναπαριστῶνται ὑπὸ προσώπων (ὑποκριτῶν). **δύσκολον ὁ ἄνθρωπος** ὁ ἄνθρωπος εἶπε ἀκόρεστος ἐν τῇ ἀποκλήσει τῶν ἀγαθῶν, ἵνα ἀπαλαύσῃ τελείως τούτων εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωῆν, κατὰ θείαν οἰκονομίαν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ. Χαλεπόν = δύσκολον· εὐρεῖν = νὰ εἴρη. ἀκριθῆ = τέλειον. ἀνακρέχεται = ἔχει ἀναμυθῆ = παντί = εἰς πάν. ἐνδεῖα = ἔλλειψις. ἄκρως = ἐντελῶς. πλεονεκτεῖ = ὑπερέχει. ὅτι ἂν ἦ = εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄπλον ὑπάρχουσι. τὰ ἐνδεόντα = αἱ ἔλλειψις. ἐλάττω = μικρότερα. ἴδοις ἂν = δύναται τις νὰ ἴθῃ. ἀστικούς = τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων. ὡς θυρόντας = διότι δῆθεν ζωοί. χαρίεντι = πλήρη χάριτος. ἀνθρώφῳ = τερπνῶ. τοὺς ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν δικαστηρίων = τοὺς πολιτευτὰς καὶ ρή-

τορας· καὶ τοὺς πάνυ εὐδοκίμως=τοὺς ἅπαν ὑποληπτομένους· ἐν αὐ-
 ταῖς = ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις· ὀδονομένους=ὅτι κλαίονσι
 καὶ ἐλεεινολογοῦσι τὸ ἐπαγγέλιμά των· καὶ εἰχομένους=ὅτι εὐχονται· βιώναι
 = γὰρ ζήσωσιν· ἐπὶ δεκαπέντε=μετ' ἡμῶν· γυνῶν=μικρὸν τεμάχιον γῆς·
 τὸν εἰρηνικὸν=τὸν φίλον τῆς εἰρήνης· τεθηπότος=γὰρ ἔχη θανάτου· εἴτις
 = εἰς τὴν· θεῶν=ἐκ τῶν θεῶν· δράματι, παράσις· λυπηρὰ ἐν τῷ θεάτρῳ·
 ὑποκριτὰς=τοὺς ἠθοποιούς· ἀποδύσας=ἀπογυμνώσας· καὶ ὀκλήματος=
 τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς· ἢ ταυφίεθε.=εἰς ἐνδύσει τούτους· τὰ τοῦ πλοῦτου
 τὰ εἰδύματα τοῦ πτωχοῦ· αὐτὸς αὐτῶν=πάλιν καὶ πάλιν· ποθήσουσι=θὰ ἐπι-
 θιμῶσιν· ὀδυροῦνται=θὰ ἐλεεινολογήσωσι τὰ παρόντα· οὕτω=τοιοντρό-
 πῳ· κατὰ ταῦτα· κομιδῆ=ἄλλαν· δυσάρεστον=δυσκόλως εὐχαριστεῖται. φι-
 λαίτιον=ἀγαπᾷ, εὐχαριστεῖται, εἰς τὰ παρόντα· δεινῶς=φοβερὰ· δύσκολον
 =ιδιότροπον, ἀνάποδον καὶ ἀνοικονόμητον· καὶ οὐδὲν τῶν αὐτοῦ=οὐδὲν
 ἐκ τῶν ἰδικῶν του· ἀσπάξεται=γὰρ ἀγαπᾷ κατὰ βάθος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Πᾶς ἄνθρωπος εἶναι ἀδύνατον γὰρ εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ
 τοῦ ἔργου του οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τοῦτο. Ἐὰν δὲ ἀνωτέρα τις δύναμις ἤλαιο-
 σεν ἐξείργῃ τὰ ἐπαγγέλματα τῶν παραπονομένων καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον χρόνον
 θὰ ἡγείροντο τὰ ἴδια παρόντα· οὐδὲς εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του.

ΔΙΔΑΓΜΑ. Ἀγάπα τὰ παρόντα καὶ ζήτει τὰ καλλίτερα.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΟΥ. «Ἡ πέτρα ὅσῳ κυλιέται ποτὲ δὲν μαλλιάζει (δὲν γρο-
 ταιάζει).»

ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΣΙΣ. Χαλεπόν, ἐνθεια, ἀδικίας, χυφίεις φίλοι, ὀδύνομι,
 ἐβίω, εὐδαιμονίω, τέθηπα, ὑποκριτής, μεταμφιέννυμι, δυσάρεστος, φιλαίτις,
 κομιδῆ.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΕΝ Τῷ ΚΕΙΜΕΝῳ.

ἐν σελίδι	ἀνάγνωθι	αὐτίς
» » »	»	νοσῶν
» » 24	»	εἰλικον
» » »	»	ἦν
» » 25 στίχ. 27	»	ἐρομένον
» » 23 » 30	»	προσελθόντα
» » 31 » 15	»	πυθομένον
» » 32 » 25, 26	»	Πλούτωνι. Ποσειδῶνι.
» » 35 » 15	»	πλανομένους
» » 61 » 2	»	κατατιθώμεθα

024000028076

Ἐποπτικὸν σύστημα Μεθόδων ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τῶν
Εἰκόνων Hölzel κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Νομ. ΓΑΣ' περὶ
Μονοπωλίου τῶν βιβλίων.

1) **Ἡ ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙ' ΕΙΚΟΝΩΝ** ἄνευ διδασκάλου, παγ-
κόσμιος βραβευθεῖσα ταχυμαθητικὴ Μέθοδος ὑπὸ **Π. Κουρῆ**
Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς. δρ. 8 —

2) **Ἡ ΑΓΓΛΙΚΗ ΔΙ' ΕΙΚΟΝΩΝ** ἄνευ διδασκάλου, παγ-
κόσμιος βραβευθεῖσα ταχυμαθητικὴ Μέθοδος ὑπὸ **Ἡλίας Κων-
σταντινίδου** Καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς ἐν τῇ Βασιλικῇ Σχολῇ
τῶν Ναυτικῶν Δοκιμῶν, ἐν τῇ Ἐμπορικῇ καὶ Βιομηχανικῇ
Ἀκαδημίᾳ, ἐν τῇ Ἰονίῳ Σχολῇ καὶ ἐπὶ τριεταίαν διδάξαντος
τῆν Ἀγγλικὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. δρ. 8.—

3) **Ἡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΙ' ΕΙΚΟΝΩΝ** (προπαρασκευάζεται).

Δι' αὐτῶ ἐκατὸν ἐνθουσιώδεις ἐπιστολαὶ τῶν παρ' ἡμῶν διαφόρων ἐν δημο-
σίᾳ ἐπιχειροῦσα καθηγητῶν τῶν ἑνῶν Γλωσσῶν περὶ τῶν **Μεθόδων** τούτων
καὶ ἡ ἀκριβοῦς ἐπιτολὴ εἰς τὰ ἐπίσημα προγράμματα ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν
κράτων ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῶν βιβλίων τούτων.

Ἐκδοτὴ τῶν ἀνωτέρω Μεθόδων ἀποτελεῖται :

α') Ἐκ τῆς **κυρίως μεθόδου**, περιεχοσῆς λεξιλόγια μετὰ
τῆς προφορᾶς τῶν λέξεων Ἑλληνισί. Θέματα ἐκ τοῦ καθημερινοῦ
βίου ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀνω Εἰκόνας τοῦ Hölzel, παραγγέλματα
ἀνέκδοτα, λογοπαίγνια, μύθους, ἱστορίας, οἰκογενειακάς, φιλικὰς καὶ
ἐμπορικὰς ἐπιστολάς κτλ, ἡ δὲ συνέχεια τῆς ὅλης ἀκολουθεῖ τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Γραμματικὴν ἐπὶ τῆς Ἀρθροῦ, Ὀδοιαστικῶν, Ἐπίθετον, Ἀν-
τωνυμία, Ρῆμα κτλ. Ἐν τέλει δὲ ἐκάστου μέρους τοῦ λόγου παρέχεται
γραμματικὴ καὶ συντακτικὴ συγκεκριμένας.

β') Ἐκ τοῦ **βιβλίου τοῦ διδασκάλου**, περιέχοντος μετά-
φρασιν κατὰ λέξιν τῆς Μεθόδου καὶ συμπληρωματικὰς γραμματικὰς
καὶ συντακτικὰς παρατηρήσεις.

γ') Ἐκ τῶν ἐξῆς **8 Εἰκόνων** τοῦ Hölzel μετὰ φυσικῶν χρω-
μάτων ἦτοι τῆς Ἀνοιξέως, τοῦ Θέρους, τοῦ Φθινοπώρου, τοῦ Χει-
μῶνος, τῆς Ἐπαύλεως, τῆς Πόλεως, τοῦ Διαμερισμοῦ τῆς Οἰκίας καὶ
τοῦ Διμένους, πρὸς δὲ καὶ σχεδιαγράμματος τοῦ Λονδίνου ἢ τῶν
Ἀθηνῶν διὰ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τοῦ Βερολίνου διὰ τὴν Γερμανικὴν.

Τιμᾶται δεδευμένη δρ. 2.